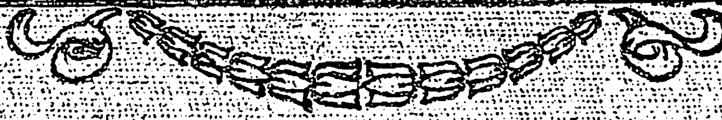
ஸ்ரீ சற்குருவேநம:

வாசுதேவமனனம்.

இந்நூல் கிடைக்குமிடம்:

அ. இரங்கசாமிமுதலியார் சன்ஸ்

புத்தக வியாபாரிகள்

நெ—24, தாண்டவராயப்பிள்ளை தெரு,

சென்னை.

(3) ந

உ

சிவமயம்.

பிரகரண அட்டவணை

ஆக பிரகரணங்கள்-45.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

ஆசிரியப்பா.

பொன்னமர் திருநிறப்பூவையம்படிவப்
பன்னகமணிமிளிர்பணமெனுந்தளிம
நெட்டணைக்கண்வளர்நிலைகெழுநாரணன்
மட்டவிழாயிரமணமலிசேயிதட்
பூவுறையாரணன்புரந்தரன்முதலா
மேவருமெய்துறுமின்பமுங்கான்ற
போனகமெனவொரீஇஞானநற்சுடர்பெறீஇ
மோனமுத்திரையுறீஇமானமுத்தியைமரீஇ
யளப்பிலின்பார்தற்கறியாதுமன்பதை
களப்பெரும்பாசக்கட்டுண்டுறுபவப்
புணரிவீழ்ந்தாழ்ந்துபுன்கணுற்றலமர
லுணர்தராப்பரிந்தவ்வுவரிநீந்திடற்கோர்
திமிலெனவாசுதேவப்பிரம
விமலனல்லருளின்விழுத்தகுவாசு
தேவமனனம்மெனத்திருப்பெயராலொரு
மேவருஞ்சிறப்பினூல்விரித்துரைத்தனனஃ
தேட்டுப்பிரதியிலிலேககர்தம்மாற்
றீட்டும்போழ்திற்செறிவுறுந்துகள்க
ளடையவுமாற்றியமைவினுவிடையாந்
திடனுறும்பகுதியிற்றெளிவுசெய்தெழுதா
வெழுத்திற்றருகெனுவிறைதிருமுடியில்
வழுத்தருஞ்சிறப்புவாய்ந்திலகிடுமவ்
வரநதிமரபின்வந்தவதரித்த
திரனுறுசுப்பராயமால்செய்த

நற்றவமேயுருநயந்தெனவுதித்த
நற்றவசரவணசாமிவேணாவின்றுங்
காசறத்திருத்தியச்சிற்பதித்துத்
தேசுறத்தந்தனன்செறிநறும்பங்கயத்
துருவளர்குடவளையுற்றிவர்ந்துயிர்த்த
குருவளராரமுங்கொழுந்தீங்கன்னலின்
விட்டொளிகாலும்வெண்ணிறத்தரளமு
முட்டாட்டாமரைமுத்தமும்பூகந்
தருநித்திலமுந்தழைவுறுகதலியின்
பெருமைசேர்முத்தும்பிறங்குபுவொளிரா
மடைநீர்தகைப்பமதிமுகத்துவர்வாய்க்
கடைசியராயிடைகளைகடிந்திடுவா
ஞென்றியச்செறுவினையொளிருறநோக்காக்
கன்றிநம்முறுவற்கடும்பகையென்னாச்
சீரடிமலராற்சிதறியவற்றை
வீறுதனப்பகைமேவுமுண்டகமுகை
வேரறக்கொய்துதம்மேம்படுசெவிக்குத்
தீர்விலிகலெனுத்திகழ்வளைவீசித்
தேம்பழுத்தொழுகுதஞ்செவ்வாய்ப்பகையெனு
வாம்பலம்போதையலகிலவெறிந்து
வளிமதுப்பருகவகவிதழவிழ்க்கு
மொளிவளர்பானலவொண்மலர்விழிக்குப்
பெரும்பகையென்னுப்பிறங்குமவற்றி
னரும்பறக்கொய்துதம்மணிநிறைந்திலகு
கந்தரப்பகையெனுநந்தினைவாரி
யந்தமாரகன்கரையணுகிடவெறிந்து
வாய்பிணிதுடைத்துமக்கட்காக்குந்
தாய்பொரப்புரத்தலிற்றழைதருசெந்நெல்
வானெடும்புழைக்கைமானகர்காண்பான்
கானிவந்தெனவெழுங்கவின்றருபண்ணையுங்
கொழுமதுக்கன்னலைக்குதட்டிடுகயவாய்
விழுமுலைக்கருநிறமேதிகடம்புனற்

றடமடுப்பாய்தரத்தட்பூங்கமுகின்
மிடறுடைதரவரால்வெடிகொளீஇயேகிமீக்
கற்பகநிழற்குலாங்காமருசுரபிதன்
பொற்புறுவியன்மடிபொருந்துறத்தாக்கப்
புனிற்றிளங்கன்றெனப்புரிந்துளமிரங்கிப்
பனித்திடுமுலைவழிப்பான்மிகப்பெருகி
யலையெறிந்துவட்டெடுத்தம்பர்நின்றிம்பர்த்
தொலைவில்விண்ணதிமணிற்றுணைவதுகடுப்ப
நண்ணுறுமாற்றானவையறநிறைந்த
வெண்ணறுவாவியுமியங்குநீர்நிலைகளுஞ்
செல்லூர்பொழிலுஞ்செறிந்துசூழ்தருமெழிற்
பல்லூர்புகழ்திருப்பாரிப்பாக்கத்
தருத்தியுற்றுறைபவனமலமிக்குயர்ந்திடு
திருத்துருத்தியில்வருதேசிகனுங்கர
பாத்திரனடியிணைபழிச்சிடுமெழிறத்
தாத்திரயன்பதமன்பொடுபரவுஞ்
செங்கமலன்றாடிருமுடிபுனைந்த
வங்கணனைகவாழருணாசலனுங்
குரவனாரருள்பெறீஇக்குலவுவாசிட்டம்
வரனுற்றிலங்குகைவல்லியமுதனாற்
கெழிலுரைவிரித்தவிளமதிதவழும்
பொழிலுடுத்தொளிரும்புனிதமாநகராம்
பிறசைவாழருணாசலனடிபெட்புறு
முறையுளத்திருத்திமும்மைமவன்கபிறு
கொய்துணாதருமுதற்குறிகண்மூன்றற்ற
மெய்திகழ்பிரமவேலையிற்படிந்தாழ்ந்
தவ்வனுபூதியினுருலகனைத்து
மவ்வுருவெனக்கண்டகமகிழ்வுறுவோ
னாசுதீர்சாத்திரமாறனுட்டலையாப்
பேசுவேதாந்தப்பெருக்கமுற்றுணர்ந்தோன்
மையலார்மனத்துவாதிகளேங்க
வையகமெங்கணுமெய்யிசைநிறுத்தோன்

றன்னுயிரென்னமன்னுயிர்க்கெல்லா
மின்னருள்சுரக்கும்பன்னருங்கருணைய
னவநிதியடையவுமறப்புங்கவர்த
நவநிதிசமழ்ப்பநல்கருட்கொடையினேன்
குனியப்புலப்பகைகடிந்த
முனியப்பநாமமுதுபெருந்தவனே.

இஃது,

காஞ்சீபுரம் - இராமசாமிநாயகர்

இயற்றியது.

உ

ஸ்ரீசற்குருவேநம:

வாசுதேவமனனம்

என்றுவழங்குகிற

விவேகசாரம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீஅகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய ஸ்ரீவாசுதேவ யோகீந்திரர் தமது சுவானுபூதிப் பிரத்தியக்ஷத்தை உலகம் எளிதிலடைந்து ஆனந்தாதீதமாகும்பொருட்டுக் காருண்யத்தினாற் கிருபைகூர்ந்து வடமொழியில் நாற்பத்தைந்து சுலோகமாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளிய விவேகசார கிரந்தார்த்தத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து நாற்பத்தைந்து பிரகரணமாகத் தொகுத்து அத்தியாரோப அபவாத யுத்திகளினாலன்றிப் பிரமசொரூபத்தை யறியக்கூடாதென்று சகல வேதாந்தசாஸ்திரங்களுஞ் சொல்லுகின்ற முறைமைப்படி முந்தி அத்தியாரோப நிருபகப் பிரகரணத்தைச் சொல்லுகின்றார்.

முதலாவது

அத்தியாரோபநிருபகம்.

சங்கை. சுருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்ற அத்தியாரோப யுத்தியாவதேதென்னில்,

உத்தரம். ஒரு வஸ்துவினிடத்தி லன்னிய வஸ்துவாய்த் தோன்றுகிறது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் கிளிஞ்சலினிடத்தில் வெள்ளியும், பழுதையினிடத்திற் பாம்பும், கட்டையினிடத்திற் கள்ளனும், கானலினிடத்திற் றண்ணீரும், ஆகாயத்தினிடத்திற் கறுப்பும், எப்படி யாரோபித்ததோ, அப்படிபோல தார்ஷ்டாந்

தத்திலும் நிஷ்பிரபஞ்ச சொரூபராகிய ஆத்மாவினிடத்தில் பிரபஞ்ச மாரோபித்ததே அத்தியாரோபம்.

ச-கை. அது எதினால் வந்ததென்னில்,

உ-ம். அதிஷ்டானாஞ் ஞானத்தினால் வந்தது. அதன் சொரூபத்தைப் பின்னால் விகசிதமாகச் சொல்லுகிறோம். இப்போது சம்க்ஷேபமாகச் சொல்லுகிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஒரு அஞ்ஞானமே பிரகிருதியென்றும், மாயையென்றும், அவித்தையென்றும், தமசென்றும் அனேகவிதமாய்ச் சொல்லப்படும்.

ச-கை. இதுகளிற் பிரகிருதியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். குணங்களுடைய சாமானியா வஸ்தைகளுக்குப் பிரகிருதியென்றும், பிரளயாவஸ்தையென்றும், மகாசுழுத்தி யவஸ்தையென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். வெள்ளைநூலும், சிவப்புநூலும், கறுப்புநூலும் ஒன்றாய் முறுக்கின லெப்படி யிருக்குமோ, அப்படிப்போல இந்தப் பிரகிருதியில் அனேககோடி ஜீவராசிகள் தங்களுடைய கர்மமும், வாசனைகளுமாகிய பலத்துடனே கூடிப் பொருந்தி யிருப்பார்கள்.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்த மெப்படி யென்னில்,

உ-ம். மெழுகுண்டையில், நவலோக ரவைக ளெப்படி இலீனப்பட்டிருக்குமோ, அப்படிப்போலப் பிரகிருதியில், ஜீவர்கள் இலீனமா யிருக்கிறார்கள்.

ச-கை. இது ஏகதேச திருஷ்டாந்தம். ஆயினும் சர்வத்திர பிராணிகளனுபவம் எப்படியென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியில் ஜீவர்கள் வெகுகாலம் இலீனமாயிருக்கத் தெய்வகதியாய் ஒருசமயத்தில் அந்தச் சீவர்களுடைய கர்மபலம் பக்குவப்படும். அப்போது திரிகுணாத்மகமான பிரகிருதியாகிற சத்துவகுணம் விச்ரிம்பிக்கும். அங்ஙனம் விச்ரிம்பிக்கிற சத்துவகுணத்தை மாயையென்று சொல்லப்படும். இந்த

மாயையிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்யமும், மாயையும், இதற்கதிஷ்டான சைதன்யமும் இம்மூன்றுங்கூடி ஈஸ்வரனென்று சொல்லப்படும். இந்த ஈஸ்வரனுக்கே அந்தரியாமியென்றும், அவ்வியாகிருதனென்றும் இரண்டுபெயர். இவரே ஜெகசிருஷ்டிகர். இந்தச் சிருஷ்டிக்கிரமத்தில் உபாதான காரணம், நிமித்தகாரணமென்கிற இரண்டு காரணமும் வேண்டுமென்று லோகத்திற் கண்டிருக்கிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். கடமுதலிய பாண்டங்களுற்பவிக்கிறதற்கு மண் உபாதானமும், குயவனும் அவனாயுதங்களும் நிமித்தமாகவும், புடவையுண்டாக்குகிறதற்கு நூல் உபாதானமும், நெய்யக்காரனும் நாடாமுதலிய வவனாயுதங்களு நிமித்தமாகவும் எந்தப்படி லோகத்தில் இரண்டு காரணத்தினாலும் கடபடாதிகள் உற்பத்தியாகின்றதோ, அந்தப்படியே, இரண்டு காரணத்தினாலும் சகத்துற்பத்தியென்று தோற்றுகின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். மாயை உபாதானமும், ஈஸ்வரன் நிமித்தமுமென்று சொல்லுவோமாகில், சுருதிகளுக்கு விரோதம் வரும். இதுமாத்திரமல்ல; உபாதானகாரணம் சற்பதார்த்தமா யிருக்கவேண்டும். அப்படி யிருக்குமானால், மாயையும் ஆத்மாவு மிரண்டு பதார்த்தமாகிறபடியினால் அத்வைதத்திற்கு ஆனிவரும். ஆதலாலிப்போது சொன்னபட்சங் கூடாது. பட்சாந்தரமாய்ச் சொல்லவேண்டும். மாயை நிமித்தமென்றும், ஈஸ்வர னுபாதானமென்றுஞ் சொல்லுவோமாகில், முன்போல அத்வைத விரோதம் வரும். உலகத்திலும் சேதனனையே நிமித்தகாரணமாகக் கண்டோம். அசேதனமான மாயை நிமித்தகாரணமாக மாட்டாது. ஆனால் அத்வைத ஹானிவரும். இந்தத்தோஷங்களிருக்கிறபடியினால் கேவலமான மாயை உபாதானமுமாகாது. நிமித்தமுமாகாது. ஆதலால் உபாதானமும், நிமித்தமும், ஈஸ்வரனென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. உலகத்தி லிரண்டுகாரண மொன்றினிடத்திற் காணோமே. அஃதெப்படி சொல்லுகிறதென்னில்,

உ - ம். சொல்லலாம். உலகத்தில் நூலையுண்டாக்குகிற சிலந்திப்பூச்சியினிடத்தி லிரண்டு காரணமு மிருக்கின்றது. அந்தப்பூச்சியே சரீரப்பிரதானத்தினால் உபாதானமும், புத்திப்பிரதானத்தினால் நிமித்தமுமா யிருக்கக்கண்டோம். அப்படிபோல ஈஸ்வரனும் சத்துவகுணப் பிரதானமான மாயையுடனேகூடி நிமித்த காரணமானார். தமோகுணப் பிரதானமான மாயையுடனேகூடி உபாதான காரணமானார். இந்த உபயகாரணமான ஈஸ்வரனால் ஜெகத்துண்டாயிற்று.

ச-கை. எப்படியென்னில்,

உ - ம். ஈஸ்வரன் சத்துவகுணப் பிரதானமான மாயையுடனே கூடிக்கொண்டு தமோகுணப் பிரதானமான மாயையை வீக்ஷித்தபோது அந்தத் தமோகுணப் பிரதானமான மாயையோடு கூடின சைதன்னியத்தினால் திரிகுணாத்மகமான ஆகாசமும், அந்த ஆகாசவிசிஷ்ட சைதன்யத்தினால் திரிகுணாத்மகமான வாயுவும், அந்த வாயுவின் விசிஷ்ட சைதன்யத்தினால் திரிகுணாத்மகமான தேயுவும், அந்தத் தேஜோவிசிஷ்ட சைதன்யத்தினால் திரிகுணாத்மகமான ஜலமும், அந்த ஜலவிசிஷ்ட சைதன்யத்தினால் திரிகுணாத்மகமான பிருதிவியு முண்டாயிற்று. இது அபஞ்சீகிருத பூதங்களென்றும், சூக்ஷ்மபூதங்களென்றும், தன்மாத்திரைகளென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தப் பூதங்களினால் சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மகமாகிய இலிங்க சரீரமுண்டாயிற்று. இந்தச் சமஷ்டி வியஷ்டி சொரூபத்தை முன்னே நிரூபிக்கிறோம். இந்த இலிங்க சரீரமும் பதினேழு தத்துவங்களுடனே கூடியிருக்கும்.

ச-கை. அந்தப் பதினேழு தத்துவங்களாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஞானேந்திரியம்-௫, கன்மேந்திரியம்-௫, வாயுக்கள்-௫, மனம் புத்தி-௨, ஆக ௧௭.

ச-கை. இதுகளினுற்பத்தி யெப்படியென்னில்,

உ - ம். ஆகாசத்தினுடைய சாத்வீகாம்சத்தில் சுரோத்திரேந்திரியமும், வாயுவின் சாத்வீகாம்சத்தில் சொக்கிந்திரியமும், தேயுவின் சாத்வீகாம்சத்தில் சட்சு இந்திரியமும், அப்புவின்சாத்வீகாம்சத்தில் சிங்குவை யிந்திரியமும், பிருதிவியின் சாத்வீகாம்சத்தில் கிராணேந்திரியமுமாக இந்தப்படி சாத்வீகாம்சத்தில்

வியஷ்டியான ஞானேந்திரியங்கள் பிறந்தது. இந்தச் சாத்வீக சமஷ்டியினுல் அந்தக்கரணங்கள் பிறந்தது. அது விருத்தி பேதத்தினுல் மனம் புத்தி சித்தம் ஆங்காரமென்று நான்குவிதமாயிற்று. அந்தப் பதினேழுகணக்குக்கு மனமுஞ் சித்தமு மொன்ருயிற்று. புத்தியுமாங்காரமு மொன்ருயிற்று. ஆகாசத்தினுடைய ரஜோம்சத்தில் வாக்கும், வாயுவின் ரஜோம்சத்திற் பாணியும், தேயுவின் ரஜோம்சத்திற் பாதமும், அப்புவின் ரஜோம்சத்திற் குய்யமும், பிருதிவியின் ரஜோம்சத்திற் குதமும், இந்தப்படி ரஜோம்சத்தில் வியஷ்டியான கன்மேந்திரியங்கள் பிறந்தது. இந்த ராசத சமஷ்டியினுல் பிராணவாய்வு பிறந்தது. அதுவிருத்திபேதத்தினுல் பிராண அபான உதான வியான சமான னென்கிற பஞ்ச வாய்வுக்களாயிற்று. உபவாய்வுக்களும் இதுகளுக்குள்ளே அந்தர்ப்பூதமாகும். இந்தப் பதினேழுங் கூடிச் சமஷ்டி வியஷ்டியாகிற இலிங்கசரீரமென்று சொல்லப்படும். அந்த ஈஸ்வரனே இந்த இலிங்கசரீரத்தி லபிமானித்து இரணியகர்ப்பராஞர். அவருக்கே சூத்திராத்மா வென்றும் பிராணனென்று மிரண்டு பெயர். இதுவே சூக்ஷ்மசரீர சிருஷ்டி.

ச-கை. இனி ஸ்தூலசரீர சிருஷ்டியாவ தேதென்னில்.

உ-ம். அந்த மாயாசகித ஈஸ்வர வீக்ஷணியத்தினுல் தமோம்சப்பிரதானமான அபஞ்சீகிருத பஞ்சபூதங்களி லாகாய முதலிய ஸ்தூலபூதங்களு முண்டாயிற்று. அவை ஒவ்வொன்றும் இரண்டு பாகமாயிற்று. அதில் ஒருபாகதிற்கமற்றை ஒருபாகமும் ஒவ்வொன்று நன்ஞன்காகி அந்தந்தப் பாகங்களின் நிஜாம்சத்தை விட்டு இதர பூதங்களுடனே கூடுகிறது பஞ்சீகிருத ஸ்தூலபூதங்களென்று சொல்லப்படும். இந்த ஸ்தூல பூதங்களினிடத்தில் ஈஸ்வர வீக்ஷண்யத்தினுல் ஸ்தூலப்பிரபஞ்சமுண்டாயிற்று.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா ஸ்தூல பூதங்களினுல் அண்டமும், அந்த அண்டத்தில் கீழேழுலகமும், மேலேழுலகமும், அந்தந்த லோகங்களுக் குசிதமான நால்வகை யோனிகளும் பிறந்தன. இத்தனையுங்கூடி ஸ்தூலப் பிரபஞ்ச மென்னப்படும்.

இதனிடத் தபிமானித்த ஈஸ்வரனுக்குவிராட்டென்றுபெயர். அவருக்கே வைஸ்வாநரன், வைராஜசனென் றிரண்டுபெயர். இதுவே சமஷ்டி.

ச-கை. இனி வியஷ்டி சொரூபமாவ தெப்படியென்னில்,

உ-ம். வியஷ்டியான்து சமஷ்டியி லந்தர்ப்பூதமானாலும் அதையுஞ் சொல்லவேண்டும்; எப்படியென்றால் சாக்கிராவஸ்தையில் தூலசரீரத்தி லபிமானியாயிருக்கிற சீவனுக்கு விசுவனென்று பெயர். அவனுக்கே வியவகாரிகன், சிதாபாசனென்றிரண்டு பெயர். சொப்பனவஸ்தையில் சூக்ஷமசரீரத்தி லபிமானியாயிருக்கிற சீவனுக்குத் தைசதனென்று பெயர். அவனுக்கே பிராதிபாதிகன், சொப்பன கற்பிதனென் றிரண்டு பெயர். சுழுத்தியவஸ்தையில் காரண சரீரத்தி லபிமானியாயிருக்கிற சீவனுக்குப் பிராக்ஞனென்று பெயர். அவனுக்கே பாரமார்த்திகன், அவிச்சின்னனென் றிரண்டுபெயர். இதுவே வியஷ்டி. இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் அவாந்திர சிருஷ்டி ஸ்திதிலயங்களுக்காகவே அவ்வீசுவரன் திரிமூர்த்தி சொரூபமாகினர்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சத்துவகுணத்துடன்கூடி ரட்சிக்கிறதற்கு விஷ்ணுவாகவும், ராசதகுணத்துடன்கூடி சிருஷ்டிக்கிறதற்குப் பிரமாவாகவும், தமோகுணத்துடன்கூடி சங்கரிக்கிறதற்குருத்திரனாகவுமிருக்கிறார். இவர்களில் பிரம்மா விராட்டி லந்தர்ப்பூதன் விஷ்ணு இரணியகர்ப்பத்திலந்தர்ப்பூதன்; உருத்திரன்பிரபஞ்சகாரணமான அவ்வியாகிருதத்தி லந்தர்ப்பூதன்; இதுவே யத்தியாரோபயுத்தி என்று சொல்லப்படும். இந்த அத்தியாரோபத்திற்கு மூலமான அஞ்ஞானத்தை ஸ்ரீசற்குருகடாட்சத்தினால் சங்கையற எவனறிகிறானோ, அவனே ஜீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

அத்தியாரோபநிருபகம்
முற்றிற்று.

இரண்டாவது

அபவாதநிரூபகம்.

சங்கை. சுருதியாதிகளிற் சொல்லுகிற அபவாதயுக்தியாவதேதென்னில்,

உத்தரம். காரணத்துக் கன்னியமாய்க் காரியமில்லை யென்றறிவது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். மண்ணினு லுண்டாக்கப்பட்ட கடமுதலிய பாண்டங்கள் மண்ணுக் கன்னியமா யெப்படி காணவில்லையோ, நூலினு லுண்டாக்கப்பட்ட புடவைகள் நூலுக்கன்னியமா யெப்படி காணவில்லையோ, சொர்நத்தா லுண்டாக்கப்பட்ட ஆபரணங்கள் சொர்நத்திற் கன்னியமா யெப்படி காணவில்லையோ, இரும்பினு லுண்டாக்கப்பட்ட ஆயுதங்க ளிரும்புக்கன்னியமாயெப்படி காணவில்லையோ அப்படிபோல, ஆத்மாவினு லுண்டாக்கப்பட்ட பிரபஞ்சங்கள் ஆத்மாவையன்றி வேறில்லை யென்றறிவது.

ச-கை. அஃதறிகிறவித மெப்படியென்னில்,

உ-ம். பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா ஸ்தூல பூதங்களினுற் பிறக்கப்பட்ட அண்டமும், அவ்வண்டத்தினு லுண்டான பதினுலு லோகமும், அந்தந்த லோகங்களுக் குசிதமான நால்வகை யோனிகளும், அவைகட்குக் காரணமாகிய பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களன்றி வேறில்லை யென்றும், அந்தப் பூதங்களும் சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மகமான இலிங்கசரீரமும், அவைகட்குக் காரணமாகிய அபஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களன்றி வேறில்லையென்றும், அந்தப்பூதங்களும் அதன் காரணத்தையன்றி வேறில்லையென்றும் அறியவேண்டியது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அப்புவினு லுண்டாக்கப்பட்ட பிருதிவி அப்புவன்றி யெப்படி வேறில்லையோ, அக்கினியினு லுண்டாக்கப்பட்ட ஜலம் அக்கினியன்றி யெப்படி வேறில்லையோ, வாயுவினுலுண்டாக்

கப்பட்ட அக்கினி வாயுவையன்றி யெப்படி வேறில்லையோ, ஆகாசத்தி னுண்டாக்கப்பட்ட வாயு ஆகாசமின்றி யெப்படி வேறில்லையோ, மாயையினாலுண்டாக்கப்பட்ட ஆகாசம் மாயையன்றி எப்படி வேறில்லையோ அப்படியே யாம்.

ச-கை. அந்த மாயாசொரூப மெப்படியென்னில்,

உ - ம். அது திரிகாலத்திலு மில்லாதபடியினால் சத்தென்றுஞ்சொல்லப்படாது; அகம் அஞ்ஞானியென் றனுபவமிருக்கிறபடியினால் அசத்தென்றுஞ்சொல்லப்படாது; விருத்தமானபடியினால் சதசத்தென்றுஞ் சொல்லப்படாது.

ச-கை. மற்றென்னவென்னில்,

உ - ம். அனிர்வசனீயமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அனிர்வசனீயமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். மித்தையாசொரூபம்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ - ம். சசவிஷாண வந்தியாபுத்ர ககனாரவிந்த சுத்திகா ரசிதம்போலிருக்கிறபடியினால் சின்மாத்திரத்துக் கன்னியமா யொருவஸ்துவு மில்லையென் றறியவேண்டும். இவ்வகைப்பட்ட சின்மாத்திர சொரூபமே தானென்றுகொண்டு ஸ்ரீசற்குருவினால் பிரதானாதிதோற்றமும், அஞ்ஞானமும் சங்கையறக்கேட்டு, அத்தியாரோப நீங்கி அன்னியபதார்த்த மில்லாமலபவாதமாய்த் தான் யாவுமென்று சாட்சாத்கரித்து எவனறிகிறானோ, அவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

அபவாதநிருபகம்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது

சாதனசதுஷ்டயநிரூபகம்.

சங்கை. சுருதியாதிகளிற் சாதன சதுஷ்டயங்களை விசாரித்தறிய வேண்டுமென்பதனால் இந்த வேதாந்த விசாரத்திற் கதிகாரி யாரெனில்,

உத்தரம். சாதனசதுஷ்டய முள்ளவனே யதிகாரி.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். பிரகஸ்பதி சவனமென்கிற யாகத்தில் பிராமண னெப்படி யதிகாரியோ, க்ஷத்திரியர் வைசியர் எப்படி யதிகாரிக ளல்லவோ, ராஜசூயயாகத்தில் க்ஷத்திரிய னெப்படி யதிகாரியோ, பிராமணர் வைசிய ரெப்படி யதிகாரிக ளல்லவோ, ஸ்தோம மென்கிற யாகத்தில் வைசியரெப்படி யதிகாரிகளோ, பிரம்ம க்ஷத்திரிய ரெப்படி யதிகாரிக ளல்லவோ, அப்படிப்போல வேதாந்த விசாரத்திற்குச் சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னத்துவ முண்டானவனே யதிகாரியாம்.

ச-கை. சாதனசதுஷ்டயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம், இகவுத்திரார்த்த பலபோக விராகம், சமாதிஷட்க சம்பத்தி, முமூக்ஷுத்துவம்.

ச-கை. இதில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமாவதேதென்னில்,

உ-ம். பிரமமே நித்தியமென்றும், பாஞ்சபூத பௌதிக முதலிய ஜகத்தெல்லாம் அநித்தியமென்றும் சுருதி ஸ்மிருதிகளால் குருமுகமாய் விசாரித்தறிகின்றது.

ச-கை. இகவுத்திரார்த்த பலபோக விராகமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இந்தலோகத்திற் கன்மத்தினாற் ஜனித்து வரப்பட்ட அனித்தியமான சற்சந்தன வனிதாதி விஷயபோகத்தி னிடத்திலும், பரலோகத்திற் கன்மஜன்னியத்தினால் வரப்பட்ட அனித்தியமான ரம்பாசம்போக அமிர்தாதிக ளிடத்திலும் வாந்திசெய்த அசனமல மூத்திராதிகள்போல ஆசை யில்லாமல் இந்த ஜகத்திற்குக் காரணகர்த்தாவாகிய சுவாமியினிடத்திற் பிரீதியா யிருப்பது.

ச-கை. சமாதி ஷட்க சம்பத்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சமை தமை உபரதி திதிக்ஷை சமாதி சிரத்தை என்றாறு வகை.

ச-கை. இதிற் சமையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பாகியவிஷயத்திற் செல்லவொட்டாமல் மனதைத் திருப்பிச் சிரவணத்தில் வைப்பது.

ச-கை. தமையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களை விஷயத்திற் செல்லவொட்டாமற் றிருப்பிச் சிரவணத்தில் நிறுத்துவது.

ச-கை. உபரதியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். விகிதமான கன்மங்களைப் புத்திபூர்வகமாய் விடுகிறதென்றும் அதைச் சன்னியாசமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். அப்படியல்ல. விகிதமான கன்மங்களில் கர்த்தத்துவாபிமான பலாபேக்ஷையின்றிச் சகல பாவ கன்மங்களையும் விட்டு சகல புண்ணிய கன்மங்களைச்செய்து பகவத்பிரீதி யாக்குகிறது.

ச-கை. திதிக்ஷையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சீதோஷ்ணங்களைப் பொறுப்பது. அப்படியாகில் பனியிலிருந்து குளிரையும், வெய்யிலிலிருந்து சுடுகையையும், பொறுக்கிறதல்ல. பிராரத்த வசத்தினாலெந்தவேளைக்கு எதுவருமோ, அதை யனுபவித்துத் தீரவேண்டுமென்று கருதி, சகலமும் போகிறதைப்பற்றி வாட்டமும், சகலமும் வருகிறதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியுமில்லாமல் சமபுத்தியுடனே யிருப்பது.

ச-கை. சமாதியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். திருப்பினமனமு மிந்திரியங்களும் வாசனை வசத்தாய் வரப்பட்ட விஷயத்தி னிடத்திற்போம். அதுகளைச் சிரவணத்திற்கு வெதிரித்தமான விஷயங்களிற் செல்ல வொட்டாமற் றிருப்பிச் சிரவணத்தில் வைப்பது.

ச-கை. சிரத்தையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பூர்வம் யாதொன்றினிடத்திலிருந்த விசுவாசமெல்லாம் குருவேதாந்த வாக்கியத்தினிடத்தில் வைப்பது.

ச-கை. இனி முமூக்ஷுத்துவமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். மோக்ஷத்தை யறிந்து அடையவேண்டுமென்கிற அதிதீவிரமாகிய மனதுடனே கூடியிருக்கிறது. அதற்கே மோக்ஷவிச்சையென்று பெயர்.

ச-ங்கை. சகல பிராணிகளும் மோக்ஷம்வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களே; அது மோக்ஷவிச்சை யல்லவா வென்னில்,

உ - ம். அல்ல.

ச-ங்கை. மற்றெப்படி யென்னில்,

உ - ம். கிரகம் பற்றிக்கொண் டெரிகிறபோது அவ்வீட்டுக்கு ளகப்பட்ட புருஷன் தனது புத்திரமித்திர களத்திராதிக ளென்னமாய்ப் போனார்களோ வென்ற விசாரத்துடன் கூடி, அக்கினியில் தபிக்கப்பட்டவனாய், அந்தப் புத்திர மித்திரகளத்திராதிகளை விட்டுவிட்டு குளிர்ந்த ஜலத்திற் பிரவேசித்தது போல, சம்சார தாபந்திரியமென்கிற அக்கினியில் தபிக்கப்பட்ட புருஷன் இந்தச் சம்சார தாபத்தைப் போக்குகின்ற குருநாதன் எங்கே யிருக்கிறாரோ, இதற்கு என்னசாதனம் வேண்டுமோ வென்று தாபங்கொண்டு தேடுகின்ற தேட்டரவாகிய சித்தவிருத்திக்கே மோக்ஷவிச்சை யென்று பெயர். இந்நான்கு சாதனமும் ஆரிடத்திலுண்டோ, அவர்களேயதிகாரி. சிரவணத்திற்கு முன்பே சாதன சதுஷ்டயஞ் சம்பாதித்துக் கொண்டு சிரவணத்திற்கு ஆரம்பிக்க வேண்டும். அப்படியன்றி ஞானங் கிடையாது. சற்குருவும் அனதிகாரிகளுக்கு உபதேசிக்கமாட்டார்.

ச-ங்கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். சூத்திரனுக்கு யாகம்பண்ணிவைத்தால் சொர்க்காதி போகங்கள் அவனுக்கெப்படி சித்தியாதோ, சூத்திரனுக்கு உபநயனம் பண்ணிவைத்தால் அவனுக்குப் பிராமணத்துவ மெப்படி சித்தியாதோ, அப்படிபோல சாதனசதுஷ்டய மில்லாதவனுக்குச் சிரவணம்பண்ணிவைத்தா லவனுக்கு ஞானபலஞ் சித்தியாது.

ச-ங்கை. ஆனாலிந்தச் சிரவணம் வீணாய்ப்போமோ வென்னில்,

உ - ம். போகாது; அதினாலொரு அதிர்ஷ்டமுண்டாம். இந்தச் சாதன சதுஷ்டயஞ் சிரவணத்திற்கு முன்னில்லா திருந்தாலும் சிரவணகாலத்திலாவது குருமுகமாய் அதை விசாரித்தறியவேண்டியது சித்தம்.

ச-ங்கை. அதிகாரிகளுக்கு இந்நான்கு சாதனமும் வேண்டுமோ? ஒரு நித்தியா நித்தியவஸ்து விவேகமாத்திரம் போதாதோ வென்னில்,

உ-ம். போதாது; லோகத்தில் சாஸ்திரிகளுக்கு நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகமுண்டாயிருந்தும் அவர்கள் விஷயத்தினிடத்தில் ஆசத்தியுண்டாய், காமியகன்மங்களைச் செய்கிறபடியினு லதிகாரிகளல்ல; ஆகையா லிரண்டாஞ் சாதனமும் வேண்டும்.

ச-கை. இந்த விரண்டு சாதனந்தான் போதாதோ வென்னில்,

உ-ம். போதாது; சிலர் நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகமும், இகவுத்திரார்த்த பலபோக விராகமு முண்டாயிருந்தும் சமாதிஷட்க சம்பத்தியில்லாமையினுல் கோபாதிகளில் தபிக்கப்படுகிறபடியினுல் அதிகாரிகளல்ல. ஆகையால் மூன்றாஞ் சாதனமும் வேண்டும்.

ச-கை. இந்த மூன்றுசாதனந்தான் போதாதோ வென்னில்,

உ-ம். போதாது; சிலர் இம்மூன்று சாதனங்களுண்டாயிருந்தும் கிருஷ்ண சலத்தைக் கக்கத்திலிடுக்கிக்கொண்டு சடைமுடியுடையவர்களாய் யோகீஸ்வரரென்னும் பெயர்தரித்து, சம்சார பந்தங்களைத்துறந்து விரத்தராய் உபசாந்தி யுடையவர்களாய் ஒருவர் கையில் ஒரு வஸ்துவும் வாங்காதவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களும் சிரவணத்தினிடத்திற் சேராதபடியினு லதிகாரிகளல்ல. ஆகையால் நான்காஞ் சாதனமும் வேண்டும். இந்நான்கு சாதனமு முடையவர்களே வேதாந்த சிரவணத்திற் கதிகாரிகள். இந்தச் சாதனசதுஷ்டய சம்பத்துக்குக் காயக வாசக இந்திரிய வியாபாரமின்றி மனோவியாபார ரூபமாத்திர மானபடியினுல் விஷயத்தி னிடத்தில் தோஷதிருஷ்டி யுடையவர்கள் சுவயத்திற் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாமென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

சாதனசதுஷ்டயநிருபகம்
முற்றிற்று

நான்காவது

உபயபதார்த்தநிரூபகம்.

சங்கை. சுருதியாதிகளிற் பிரபஞ்ச மெத்தனை பதார்த்தமாயிருக்கிற தென்று விசாரிக்க வேண்டுமென்பதால் இந்தப் பிரபஞ்ச மெத்தனை பதார்த்தமா யிருக்கிறதென்னில்,

உத்தரம். இரண்டுபதார்த்தமா யிருக்கின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவென்றும், அனாத்மாவென்றுமாம்.

ச-கை. பிரபஞ்சத்திற் கதீதராயிருக்கப்பட்ட ஆத்மாவைப் பிரபஞ்சத்திற்குள்ளாய்ச் சொல்லலாமோவென்னில்,

உ-ம். சொல்லலாம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். பிரபஞ்சஞ் சேதனசேதனமாய்த்தோன்றுகையினால் பிரபஞ்சாதீதராகிய வாத்மாவைப் பிரபஞ்சத்திற்குள்ளாய்ச் சொல்லலாம்.

ச-கை. பிரபஞ்சஞ் சேதனசேதனமாய்த் தோற்றப்பட்டாலும் பிரபஞ்சாதீதராகிய வாத்மாவைப் பிரபஞ்சத்திற் குள்ளாய்ச் சொல்லவேண்டுமோ வென்னில்,

உ-ம். சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவென்றாற் சேதனனாச்சுதே. அந்தச் சேதனனாகிய வாத்மா பிரபஞ்சத்துடன் கூடாவிட்டால், பிரபஞ்சம் சேதனமென்றும் அசேதனமென்றும் தோற்றாது, தோற்றுகிறபடியினால் பிரபஞ்சாதீதராகிய ஆத்மாவைப் பிரபஞ்சந் தற்பாதியாய்ச் சொல்லலாம்.

ச-கை. அப்படியானால் பிரபஞ்சத்திற் சேதனமேது? அசேதனமேதென்னில்,

உ-ம். நடக்கிறது, ஓடுகிறது, பறக்கிறது, குதிக்கிறது, ஊருகிறது இதுமுதலானதுகள் சேதனம்; பிருதிவி, அப்பு, பர்வதம் விருக்ஷங்க ளிதுமுதலானதுகள் அசேதனம்.

ச-கை. பிரபஞ்சம் இப்படியனேகபதார்த்தமாய்த் தோற்றிக்கொண்டிருக்க இரண்டு பதார்த்தமென்கிற தெப்படி யென்னில்,

உ - ம். பிரபஞ்சத்தி லாத்மாவென்று மனாத்மாவென்று மிரண்டு பதார்த்தம். இவற்றில் ஒரு அனாத்மாவே காரிய ரூபமாய்ப் பரிணமித்து அனேக பதார்த்தங்க ளாச்சுது. இதுகளோடுங் கூடி யாத்மாவும் அனேகமாகவே தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. அனாத்மாக்களோடேகூடி தோற்றப்படுகிற ஆத்மா எத்தனை விதமாய்த் தோற்றப்படுகிற தென்னில்,

உ - ம. சீவனென்றும், ஈஸ்வரனென்றும் இரண்டுவிதமாய்த் தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. இந்தச் சீவேஸ்வரா ளெத்தனைவிதமாய்த் தோற்றப்படுகிறார்களென்னில்,

உ - ம். சீவனு மனேகவிதமாய்த் தோற்றப்படுகின்றது; ஈஸ்வரனும் அனேகவிதமாய்த் தோற்றப்படுகிறார்.

ச-கை. சீவர்க ளனேகவிதமாய்த் தோற்றட்டும்; ஒருவரா யிருக்கிற ஈஸ்வர னெப்படி யனேகவிதமாய்த் தோற்றுகிறா ரென்னில்,

உ - ம். புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிலும்; பட்டணங்களிலும், கிராமங்களிலும், வீட்டு வீட்டுக்கும் ஈஸ்வர னனேகவிதமாய்த் தோற்றப்படுகிறார்.

ச-கை. அங்கங்கே தோற்றப்படுகிறதெல்லாம் மண் சிலை தாறு தாம்பிராதி பிரதமைக ளல்லவோ? அதுகளை ஈஸ்வரனென்றெப்படி சொல்லுகிற தென்னில்,

உ - ம். அந்த மண் சிலை தாறு தாம்பிராதிப் பிரதமைக ளிடத்தில் எல்லாருக்கும் ஈஸ்வர புத்தியேயன்றி, பிரதமைபுத்தி சர்வாத்மனாயில்லை. அல்லாமலும் அதுகளில் பிரதமைபுத்தி தோற்றி யீஸ்வரபுத்தி யில்லாவிட்டால் பூசை அபிஷேக நைவேத்திய நிமித்தம் லட்சம் லட்சமாய்ச் செலவு செய்யார்கள் இப்படிச் செலவு செய்கிறபடியினால் பிரதமைக ளிடத்திலு மீஸ்வரபுத்தி வரலாம்.

ச-கை. அனாத்மசொரூபமான பிரதமைகளிடத்தி லீஸ்வரபுத்தி வரலாமோ வென்னில்,

உ - ம். வரலாம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். மிருதிப்பு நிஷேதமான தேகேந்திரியாதி சங்காதமே நானென்று தேகேந்திரிய சங்கத்தில் ஆத்மபுத்தி வந்தவனுக்கு அந்தப் பிரதமைகளிடத்திலு மீஸ்வரபுத்திவரலாம்.

ச-கை. இந்தத்தேகேந்திரியம் நிஷேதபதார்த்தமோவென்னில்,

உ - ம். ஆம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். சுக்கில சுரோணிதத்தினு லுண்டானபடியினாலும், மாமிசமல மூத்திரங்களினால் நிருமிக்கப்பட் டிருக்கிறபடியினாலும், சற் சந்தனங்களினால் அந்தச் சரீரத்தைச் சுகந்தப் படுத்துவோ மாகில் அந்தச் சரீர பரிசத்தினு லந்தச் சற்சந்தனமும் துர்க் கந்தமாய் நிஷேதமாய்ப் போகிறபடியினாலும், சரீர நஷ்டமா ய்ப்போனபோது அழுகி நாறிக் கரைந்து போகையினாலும், இருக்கிறபேர்களுக்குத் திரவிய விரயமும், துக்கக்கிலேசமுங் கொடுக்கிறபடியினாலும், இந்தச் சரீரம் நிஷேதபதார்த்த மென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இவ்வகைப்பட்டதோஷங்கள் அந்தப் பிரதமைகளிடத்திலில்லை. அதுகளிடத்திற் சமர்ப் பித்த சற்சந்தனாதிகள் யாருக்குமுபயோகமாகிறபடியினாலும் அதுகளுக்கு ஒருஹானி வந்தபோதும் மற்றொன்றுக் குப யோக மாகிறபடியினாலும் அந்தப்பிரதமைகளிடத்திலீஸ்வர புத்தி வருகிறது உசிதமேயாம்.

ச-கை. ஆனாலொரு அனாத்ம பதார்த்தமே காரியரூபமாய்ப் பரிண மித்து அனேகம் பதார்த்தமாய்த் தோற்றப்படும் ஆத்மாவு மற்றொரு பதார்த்தத்தோடு கூடி யனேகமாய்த் தோற்றப்படு மென்பதற்குத் திருஷ்டாந்த முண்டோவென்னில்,

உ - ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். பிருதிவி யொன்றே காரியரூபமாய்ப் பரிணமித்துப் பர்வதங் கள் விருக்ஷங்கள் வனங்கள் கோபுரங்கள் பிரகாரங்கள் மண் டபங்கள் சுவர்கள் முதலான கடசாரரூபமாய்த் தோற்றப்படு கின்றது. ஆகாசமும் அதுகளிற்கூடிகடாகாசமென்றும், மடா காசமென்றும், பர்வதாகாசமென்றும், விருக்ஷாகாசமென் றும், வனாகாசமென்றும், கோபுராகாசமென்றும், பிரகாரா காசமென்றும், சுவராகாசமென்றும் இப்படி நானாவிதாகா சங்களா யெப்படிதோற்றப்படுகின்றதோ, அப்படிப்போல ஆத்மாவும் காரியரூபமாய்ப் பரிணமிக்கப்பட்ட அனாத்ம பதார்த்தத்துடன் கூடித் தேவதத்தனென்றும், எக்கியதத்த னென்றும், ராமனென்றும், கிருஷ்ணனென்றும், கோபால னென்றும், கோவிந்தனென்றும் அனேகவிதமாய்த் தோற் றப்படுகிறார். இந்தப் பிருதிவி ஆகாச திருஷ்டாந்தம் அவிச்

சின்ன பக்ஷத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமென்று சொல்லப்படும். இனிப் பிரதிபிம்பபக்ஷ திருஷ்டாந்தமுஞ்சொல்லுகின்றோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். ஒருஜலமே உபாதிவசத்தினால் சமுத்திரமென்றும், நதியென்றும், ஏரியென்றும், தடாகமென்றும், கால்வாயென்றும், நடவாவியென்றும், பாண்டஜலமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அந்தச் சலத்திலொரு சூரியனே பிரதிபிம்பித்து அனேகவிதமாயெப்படி தோற்றப்படுகிறரோ, அப்படிபோல ஆத்மாவும் அனாத்மகாரியமா யிருக்கப்பட்ட அந்தக்கரணங்களிற் பிரதிபிம்பித்து அனேகரூபமாய்த் தோற்றுகிறார். அப்படி தோற்றப்பட்டாலும் அனாத்மகாரியமான வந்தக்கரண தர்மங்கள் ஆத்மாவைக் காலத்திரயத்திலும் ஸ்பரிசிக்கவில்லை.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ - ம். ஜலத்துக் கதிதசீதளமும், ஜலவிகாரவலையும், அந்தச்சலத்தில் பிரதிபிம்பித்த சூரியனை யெப்படி ஸ்பரிசிக்கவில்லையோ அப்படிபோல அந்தக்கரண விகாரங்களும் அந்தக்கரணத்திற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனையே ஸ்பரிசிக்கவில்லை. அவ்வந்தக்கரணத்திற் கதிஷ்டானமான பிரத்தியேகாத்மாவை ஸ்பரிசிக்காதென்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை. இதுமாத்திரமல்ல; பிருதிவி விகாரங்களும் பிருதிவியின் காரிய விகாரங்களும் பிருதிவிக்காதார பூதமான ஆகாசத்தை எப்படி ஸ்பரிசிக்கவில்லையோ, அப்படிப்போல அனாத்மாவான அஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானகாரியமான தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்ச தர்மமும் அஞ்ஞானத்திற்கும்அஞ்ஞானகாரியத்திற்குமாதாரபூதமான பிரத்தியேகாத்மாவைஸ்பரிசிக்கவில்லை. இப்படிஆத்மானாத்ம விவேகம்பண்ணி ஆத்மசொரூபமே நானென்று ஸ்ரீசற்குரு கடாட்சத்தினால் அனாத்ம வஞ்ஞான வகங்காரத்தை வேறுபடுத்தி, வேறுபடுத்தின வனாத்ம வஞ்ஞானவகங்காரமும் காரணமன்றி காரியமில்லாததுபோலச் சச்சிதானந்தமன்றி வேறில்லையென்று அனுபவரூபமாய்ச் சங்கையற வெவனறிகிறானோ; அவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

உபயபதார்த்தநிருபகம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

துக்காரோபநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் துக்கசொரூபத்தை விசாரித்தறிய வேண்டு மென்பதனால் பிராணிகளுக்குத் துக்கம் ஆகுந்துகமோ சுபாவீகமோ வென்னில்,

உ-ம். ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. சுபாவீகமென்று சொல்லக்கூடாதோ வென்னில்,

உ-ம். சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஏன் சொல்லக்கூடாதென்னில்,

உ-ம். சுபாவீகமாகில் துக்கநிவிர்த்திக் கெவர்களு மெத்தனம் பண்ணாம லிருக்கவேண்டும். எத்தனம் பண்ணுகிறபடியினால் சுபாவீகமென்பது கூடாது.

ச-கை. சுபாவீகமே யாகட்டும்; துக்கநிவிர்த்திக் கெத்தனமும் பண்ணட்டுமே யென்னில்,

உ-ம். சுபாவீகமென்றால் சொரூப மாகையினால் சொரூபத்துக் கானிவரும்.

ச-கை. வந்தால் வரட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். துக்கநிவிர்த்தியானவர்க ளொருவருமில்லாமற் போகவேண்டும். இருக்கிறபடியால் துக்கஞ் சுபாவீகமென்பது கூடாது.

ச-கை. துக்கம் சுபாவீகமானாற் போகாதோவென்னில்,

உ-ம். போகாது. திருஷ்டாந்தத்தில் வேப்பிலைக்குக் கசப்பு சுபாவம். கசப்புபோய் வேப்பிலையுண்டென்பது கூடாது. ஏனெனில் கசப்பே வடிவமாயிருக்கையினால் கூடாது. அதுபோல ஆத்மாவினிடத்திலும் துக்கஞ் சுபாவீகமானாற் போகாது. ஆதலால் ஆத்மாவுக்குத் துக்கம் சுபாவீகமென்பதுகூடாது. ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. சுபாவீகமேயாகட்டுந் துக்கநிவிர்த்தியும்வரட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். அப்படி கூடாது.

ச-கை. அக்கினிக்கு ஊஷ்ணம் சுபாவம். சுபாவமான ஊஷ்ணத்திற்கு மணிமந்திரங்களால் நிவிர்த்தியும், சயித்தியத்துக் கபி

விர்த்தியுங் கண்டோம், பின்னும் ஜலத்திற்கு சயித்தியம் சுபாவம், சுபாவமான சயித்தியத்திற்கு அக்கினி கூட்டரவி னுல் நிவிர்த்தியும், ஊஷ்ணத்திற்கு அபிவிர்த்தியுங் கண்டோம். அதுபோல ஆத்மாவுக்குத் துக்கஞ் சுபாவமானுலும் உக்ருஷ்டகர்ம வுபாசனைகளால் துக்கநிவிர்த்தியும், சுகத்திற் கபிவிர்த்தியும் வருமென்று சொல்லப்படாதோ வென்னில்,

உ - ம். துக்கத்திற்குத் தற்காலம் உபசமனமேயல்லாமல் அத்தியந்த நிவிர்த்திகூடாது. அக்கினியாதிகளுக்குமணிமந்திரங்களினுல் தற்காலம் உபசமனமாயிருந்து காலாந்தரத்தில் ஊஷ்ணுதிகளுக் கெப்படி யபிவிர்த்தியுண்டாகின்றதோ அப்படிபோல ஆத்மாவுக்கு உக்ருஷ்ட கர்மவுபாசனைகளினுல் பலரூபமான சுகத்திற்கு நாசம்வரும்போது திரும்பவும் துக்கத்துக் கபிவிர்த்தியுண்டாம். அத்தியந்த நிவிர்த்தியேயில்லை. இதுமாத்திரமல்ல; மோக்ஷத்திற்கு உற்பத்தியும், அனித்தியத்துவமும் வரும்.

ச-கை. வந்தால் வரட்டுமேயென்னில்,

உ - ம். அந்த அர்த்தமெவர்களுக்குஞ் சம்மதமாகாது. ஆத்மாவானந்த சொரூபனென்று சொல்லப்பட்ட சுருதி ஸ்மிருதி இதிகாச புராண ஆகமாதிகளுக்கும் விருத்தம்வரும். இதுமாத்திரமல்ல; சுழுத்தி யவஸ்தையிலும் சகல பிராணிகளுக்கும் நான் துக்கத்தை யடைந்திருந்தேனென் றனுபவமில்லாமையினுலும் சுகமாயிருந்தேனென்றனுபவமிருக்கிறபடியினுலும் ஆத்மாவுக்குத் துக்கஞ் சுபாவீகமென் றங்கீகரிக்கக்கூடாது. அப்படி யங்கீகரிப்போமாகில் இந்த சுவானுபவத்திற்கு விருத்தம்வரும். ஆதலால் ஆத்மாவுக்குத் துக்கஞ் சுபாவீகமென்பது கூடாது.

ச-கை. பின்னை யென்னவென்னில்,

உ - ம். துக்கம் ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. துக்கமெதினுல் வந்ததென்னில்,

உ - ம். சரீரமுண்டானபடியினுல்வந்தது. ஆகையா லெங்கேயெங்கே சரீரமுண்டோ, அங்கேயங்கே துக்க வியாப்தியுண்டு.

ச-கை. இப்படிச் சொல்லலாமா? ராஜப்பிரபுக்கள் சுகமே யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கச் சரீரமுண்டான விடங்கடோறுந் துக்கமுண்டென் றெப்படிச் சொல்லுகிறதென்னில்,

உ - ம். சொல்லலாம். ராஜப் பிரபுக்களிடத்திலுந் துக்கமே யனுபவமாகக் காணப்படுகின்றது.

ச-கை. அந்தத் துக்கமேதென்னில்,

உ - ம். ராஜப்பிரபுக்களுக்குத் தேகத்தினிடத்தில் ரோகத்தினலும், சத்ருபலத்தினலும், பிள்ளையில்லாமையினலும், பிள்ளையுண்டாயிருந்தும் வித்தை புத்தி வரவில்லை யென்பதினலும், சொன்னசொற் கேளாமையினலும் பிரியமானபிள்ளை இறந்துபோவதினலும், ராஜ்யத்தில் மழையில்லாமையினலும், அதிகமழையினலும், ஸ்திரீகளொருத்தருக்கொருத்தர் செய்கிற விருத்தத்தினலும், மூதுமையினலும், நாம் நசித்துப் போவோமென்கிறதினலும், இது முதலிய வனேக துக்கங்களிருக்கிறபடியினல் அவர்களைச் சுகசொரூப ரென்பது மோகத்தினலன்றி வேறல்ல.

ச-கை. மோகத்தினல் துக்கம் சுகமாய்த் தோற்றுமோவென்னில்,

உ - ம். தோற்றும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். மூட்டை யெடுக்கிறவனுக்குக் கூலிகிடைத்தால் மூட்டை சுமக்கிற துக்கமவனுக்கில்லை. போயிகள் தங்கள் துரைக்குப் பிரயாணமுண்டானல் சந்தோஷிக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் துக்கப்படுகிறார்கள். வேலைசெய்கிறவர்களுக்கு வேலையகப்பட்டால் சந்தோஷிக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் துக்கப்படுகிறார்கள். வழிப்பிரயாணக்காரருக்குப் பிரயாணமுண்டானல் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் துக்கப்படுகிறார்கள். மாவுத்தர்களுக்குப் புதிதா யானையகப்பட்டால் சந்தோஷிக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் துக்கப்படுகிறார்கள். இதுமுதலான துக்கம் இவர்களுக்கெப்படி சுகமாய்த்தோற்றுகின்றதோ, அப்படிபோல ராஜப்பிரபுக்களுக்குந் துக்கமே சுகமாய்த் தோற்றுகின்றது. மோகத்தினலுண்டாகப்பட்ட துக்கமே சுகமாய்த்தோற்றப்பட்ட ராஜப்பிரபுக்களிடத்திற் சேர்ந்தபேருக்குந் துக்கவியாப்தியைக் குறித்துக் கேட்கவே வேண்டியதில்லை.

ச-கை. ஆனால் விவேகிகளுக்குந் துக்கமுண்டோ வென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. விவேகியென்றால் சரீரமுண்டானவனோ இல்லாதவனோவென்னில்,

உ-ம். சரீரமில்லாதவனுக்கு விவேகியென்ற விவகாரங்கூடாது. சரீரமுள்ளவனே விவேகியென்று சொல்லவேண்டும். ஆதலால் விவேகிக்குந் துக்கமுண்டு.

ச-கை. எப்படி யென்னில்,

உ-ம். பசியும் தாகமும் சீதோஷ்ணமுதலிய தொந்த துக்கங்களும் வயிற்றுநோய் தலைநோய் புலி பாம்பாதிகளினால் வரப்பட்ட பயங் கிலேச நடுக்க முதலானது முண்டாயிருக்கையினால் விவேகிக்குந் துக்கமுண்டு.

ச-கை. விவேகிக்கும் பேதமேதென்னில்,

உ-ம். பேதமுண்டு. விவேகியானவன் சர்வ துக்கங்களும் அந்தக்கரண சுபாவமென்றும், சாக்ஷியான தனக்கில்லையென்றும் விவகரிப்பன். அவிவேகியானவன் சர்வ துக்கங்களையுந் தன்னிடத்திற் சுமத்திக்கொண்டு, புத்திரன் சுகமாயிருந்தால் தான் சுகமாகவும், புத்திரனிறந்தால் தானிறந்துபோகிறதாகவும் நினைந்து தாபாக்கினியினால் தபிக்கப்படுவன். இந்த வகையினால் விவேகிக்கும் அவிவேகிக்கும் பேதமில்லை யென்பது கூடாது.

ச-கை. ஆனால் தேவர்களுக்குந் துக்கமுண்டோ? வில்லையோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. தேவர்களுக்குஞ் சரீரமுண்டோ? வில்லையோ? சரீர முண்டென்று எதினாலறியப்படுகிறதென்னில்,

உ-ம். சாஸ்திரங்களா லறியப்படுகின்றது.

ச-கை. ஆனால் அவர்களுக்குந் துக்கமுண்டானதெப்படியென்னில்,

உ-ம். அன்னியோன்னிய வுயித்தியத்தினாலும், குரூரமான அன்னியோன்னியசாபங்களினாலும், பலாபலத்தினாலொருவர் அயிஸ்வரியமொருவரபகரிக்கிறபடியினாலும், ஒருவர்பெண்சாதியையொருவரபகரிக்கிறபடியினாலும், ராக்ஷதர் பட்டணத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு துரத்துகிறபடியினாலும், ராக்ஷதர் பிடித்து விலங்குபூட்டி அடிமைத்தனஞ்செய்விக்கிறபடியினாலும் புண்ணியகர்மக்ஷயத்தினால் நாசம்வருமென்கிற கிலேசத்தினா

னும், இதுமுதலிய துக்கங்கள் தேவர்களுக்கு முண்டென்று சுருதி ஸ்மிருதி இதிகாச புராணுகமங்கள் சொல்லுகின்றது, இதிற் சம்சயமில்லை.

ச-கை. தேவர்களுக்குந் துக்கமுண்டாமேயானல் அவர்கள் நமக்கெப்படி யுபாசகராவார்கள்? நமக்கிஷ்ட சித்திகளை யெப்படி கொடுப்பார்க ளென்னில்,

உ-ம். கொடுப்பார்கள். ராஜப்பிரபுக்கள் தாங்கள் துக்கமுண்டானவர்களானுலும் ஐசுவரிய சம்பத்தினுல் நமக்கு உபாசகராயிருந்து இஷ்ட பலன்களை யெப்படி கொடுக்கிறுர்களோ, அப்படிபோலத் தேவர்களுந் தாங்கள் துக்கிகளானுலும் யோகாயிசுவரியாதி சம்பத்தினுல் நமக்கு உபாசகரும் இஷ்ட சித்திகளைக் கொடுக்கின்றவரு மாவார்கள்.

ச-கை. தேவர்களானந்தசொரூபரென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லுகின்றதே; அதற்குத் தாற்பரிய மேதென்னில்,

உ-ம். விவேகியானவன் சரீரத்தில் கூடியிருக்கிறபடியினுல் துக்கமுண்டாயிருந்தாலும் துக்கம் அந்தக்கரண சுபாவமென்றெப்படி காண்கிறுனே அப்படிபோல் உக்ருஷ்டமான தேவர்களும் துக்கத்தை அந்தக்கரண சுபாவமாய்க் காண்கிறுர்கள். ஆதலா லவர்களை யானந்த சொரூபரென்று சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றது.

ச-கை. தேவர்களுக்குந் துக்கமுண்டென்கிற சாஸ்திரங் களுக்குத் தாற்பரியமேதெனில்,

உ-ம். எங்கே யெங்கே சரீரமுண்டோ அங்கே யங்கே துக்கமுண்டு ஆதலாலிரணியகர்ப்ப சரீரமட்டுந் துக்கமுண்டு. ஆனபடியினுல் சரீரமுத்தி யர்த்தமா யெத்தனஞ் செய்யக்கூடாது; அசரீரமுத்திக்கே எத்தனஞ்செய்யவேண்டுமென்றந்தச் சாஸ்திரங்களுக்குத் தாற்பரியம்.

ச-கை. சரீரமுத்திபோல அசரீரமுத்தியென் றென்றுண்டானு லல்லவோ அசரீரமுத்தி நிமித்தமெத்தனம் பண்ணவேண்டும். அசரீரமுத்தியென் றென்றுண்டோவெனில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. சரீரமுத்தி யுண்டென்றும், அசரீரமுத்தி யில்லையென்றும் பிரமாணமுண்டோ வென்னில்,

உ-ம். உண்டு. சரீரமுத்தி யுடையபேர் நக்ஷத்திரரூபமாய்ப் பிரத்தியக்ஷமாய் தெரிகிறுப்போல் அசரீரமுத்தி யுடையபேர் தெ

ரியவில்லை. அன்றியும் யோகீஸ்வரர்கள் யோக மகிமையினால் லோகாந்தரங்களுக்குப்போய் சரீரமுத்தி யுடையவர்களைக் கண்டுவந்தார்களென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லுகின்றபடி, அசரீரமுத்தி யுடையவர்களைக்கண்டு வந்தோமென்று சொல்லாதபடியினாலும், சரீரமுத்தி யுள்ளவர்கள் நான் அனேக காலமிருந்து வந்தேனென்று சாஸ்திரங்களிற் சொன்னது போல, அசரீர முத்தியுள்ளவர்கள் நான் அனேக காலம் அசரீர முத்தியா யிருந்து வந்தேனென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லாமையினாலும் சரீரமுத்தியுண்டு; அசரீரமுத்தி யில்லை யென்று சொல்லலாம். ஆனாலு மப்படி சொல்லக் கூடாது.

ச-கை. அதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்திசுகம் சமஸ்தபிராணிகளுக்கு மெப்படி பிரத்தியக்ஷமோ, அதுபோல சரீரமுத்தியும் பிரத்தியக்ஷம்.

ச-கை. சுழுத்தி சுகந்தான் பிரத்தியக்ஷம்; முத்திசுகமும் பிரத்தியக்ஷமாகுமோ வென்னில்,

உ-ம். அத்துவித சுகசொரூபமா யிருக்கப்பட்டது சர்வ சுழுத்தியிலும் சமனாயிருக்கிறபடியினால், உனக்குச் சுழுத்திச்சுகம் பிரத்தியக்ஷ மாகும்போது முத்திசுகமும் பிரத்தியக்ஷமாகும்.

ச-கை. சுகப்பிரத்தியக்ஷம் சுழுத்தியிற் சமனாயிருக்கிற படியினால் சுழுத்தியே முத்தியென்று சொல்லலாமோ வென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியினிடத்தி லஞ்ஞானமும், உற்பத்திக்கு ஸ்தானமுமா யிருக்கிறபடியினாலும், முத்தியிலஞ்ஞானமும் உற்பத்திக்குக் காரணபீசமு மில்லாதபடியினாலும் சுழுத்தியே முத்தியென்பது கூடாது. ஆகையால் சுழுத்தி சுகத்தைப்போல முத்திசுகமும் பிரத்தியக்ஷமானபடியினால் சரீரமுத்தியைப்பார்க்கிலும்அசரீரமுத்தியே பிரத்தியக்ஷம். யோகியானவன் அசரீரமுத்தனைக் கண்டுவந்து சொல்லாத படியினாலும், அசரீர முத்தியானவன் நான் அசரீரமுத்தியா யிருந்து வந்தேனென்று சொல்லாதபடியினாலும், அசரீரமுத்தி யுண்டென்று சொல்லப்பட்டது. சரீரமுத்தி யுண்டென்றதில் எந்த நக்ஷத்திராதிகள் பிரமாணமாய்ச் சொல்லப்படுகின்றதோ, அதுகளெல்லாஞ் சொர்க்கலோக விஷயமாய் அனித்தியமாய் பிரத்தியக்ஷமாய்க் கண்டபடியினாலும், இதுபோல பிரம்ம லோகாதிகள் விஷயமாகாத படியினாலும் இந்த நக்ஷத்திரங்கள்

சரீரமுத்தி யுண்டென்றதில் பிரமாணமாகாது; சாஸ்திர மாத்திரமே பிரமாணம். சாஸ்திரமன்றிப் பிரமாணாந்தர மில்லாமையினாலும், அசரீரமுத்தி யுண்டென்றதில் சாஸ்திரயுத்தி யனுபவ மொத்திருக்கிறபடியினாலும் அசரீரமுத்தி நிமித்தமே யெத்தனம் பண்ணவேண்டும். சரீரமுத்தி நிமித்த மெத்தனம் பண்ண வேண்டியதில்லை. அப்படி எத்தனித்தாலும் துக்கம் போகாதென்று சாஸ்திரங்களாலும் யுத்தியினாலுந் தெரிகின்றது.

ச-கை. அதற்கு அனுபவ மேதென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியிற் சரீரமில்லாதபடியால் துக்கமில்லை; சாக்கிர சொப்பனத்தில் சரீரமிருக்கிறபடியால் துக்கமனுபவிக்கப் படுகின்றது. ஆதலால் சரீர மெங்கேயுண்டோ, அங்கே யெல்லாந் துக்கமுண்டு; சரீரமெங்கே யில்லையோ, அங்கே துக்கமில்லையென்று அன்வய வெதிரேக வியாபகத்தினால் சித்தம். இப்படியே ஆத்மாவுக்கு துக்கம் சரீரத்தினாலேயே வருகின்றபடியால், துக்கம் சுபாவீகமென்பது கூடாது. ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் இந்தச்சரீரம் எதினால் வருகிறதென்னில்,

உ-ம். கர்மத்தோடுங் கூடிய பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களினால் வருவதாய்த் தோற்றுகின்றது.

ச-கை. அப்படியேன் சொல்லவேண்டும். கேவலம் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களினாலேயே சரீரம் வருகிறதென்று சொல்லக்கூடாதோ வென்னில்,

உ-ம். சொல்லக்கூடாது எங்கும் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களிருக்கிறபடியினால் அங்கங்கே சரீரம் பிறக்கவேண்டும். அப்படி யில்லாதபடியினால், கேவலம் பஞ்சீகிருத பஞ்ச மகா பூதங்களினால் சரீரம் வருமென்பது கூடாது.

ச-கை. அப்படி சொல்லவில்லை பஞ்சமகாபூதங்கள் சுக்கில சுரோணிதாகாரமாய் எங்கே பரிணமிக்கின்றதோ, அங்கே சரீரம் பிறக்குமென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். சொல்லக்கூடாது. நித்தியமும் ஸ்திரீ புருஷாளுக்குச் சையோகத்தினால் சுக்கில சுரோணிதம் பிறக்கின்றது. அங்கே சரீரமுண்டாகவில்லை. ஆகையாலப்படியுஞ்சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அங்கே சுக்கில சுரோணித மில்லையென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். அப்படியானால் ஸ்திரீ புருஷாளுக்கு ரதியில்லாமற் போக வேண்டும். ஆகையால் சையோகமில்லையென்பது கூடாது.

ச-கை. ஆனால் சுக்கில சுரோணிதமே தேசகாலங்களை யபேக்ஷித்து சரீராகாரமாகிறதென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். அப்படியுஞ் சொல்லக்கூடாது. சொன்னால் பிராணிகளுக்கு வைசித்திரியமில்லாமற் போகவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் பிராணிகளுக்கு வைசித்திரியமுண்டோவென்னில்,

உ - ம். ஒரு சரீரத்தைப்போலொரு சரீரமில்லாதபடியினா லுண்டு.

ச-கை. ஆனால் வைசித்திரியம் தேசகாலங்களினால் வருகிறதென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். தேசகாலங்கள் சர்வப்பிராணிகளுக்குஞ் சாதாரண காரணமா யிருக்கிறபடியினால், தேசகாலங்களினால் ஜகத்து வைசித்திரியம் வருகிறதென்பது கூடாது.

ச-கை. தேசகாலங்களுஞ் சாதாரணகாரணமாகட்டும்; அது தன்னினால் ஜகத்து வைசித்திரியமும் வரட்டுமே யென்னில்,

உ - ம். சாதாரணகாரணமான தேச காலங்களால் கடாதி வைசித்திரிய மில்லாதபடியினால் தேசகாலங்களால் வருமென்பது கூடாது.

ச-கை. எதையபேக்ஷித்துக் கடாதி வைசித்திரியம் வருகிறதெனில்,

உ - ம். சாதாரண காரணமான குலாலாதி வியாபார வைசித்திரியத்தினால் வந்ததென்றே தோற்றுகின்றது. அதுபோலப் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களும் சுக்கில சுரோணிதாகாரமாகப் பரிணமித்துச் சாதாரண காரணமான தேசகாலங்களை யபேக்ஷித்திருந்தபோதும் அசாதாரண காரணமான காரணாந்தரத்தை யபேக்ஷித்து விசித்திர சரீராதி யாகாரமாகப் பரிணமிக்கப் படுகின்றதென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அந்தக் காரணாந்தரமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். கர்மமே யாகவேண்டும்.

ச-கை. கர்மத்துக் கிவ்வகைப்பட்ட சாமர்த்திய மிருக்கிறபடியினால் கேவலம் கர்மத்தினாலேயே சரீரம்வந்ததென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். கர்மம் நிராதாரமாய் ரூபமில்லாமையினாலும், அசைவுமாத்திரமாகையினாலும், திருஷ்ணாவஸ்தையா யிருக்கிறபடியினாலும் அதனால் சரீரம் வந்ததென்பதுகூடாது.

ச-கை. மற்றெப்படி யென்னில்,

உ - ம். கர்மத்துடன்கூடிய பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களினாலேயே சரீரம்வந்ததென்று சொல்லவேண்டும். ஆகையினால் இரண்டு காரணத்தினாற் சரீரம் வந்ததென்றே சொல்லப்படும்.

ச-கை. இரண்டுகாரணமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். கர்மமும் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களுமாம் இவற்றில் நிமித்தகாரணமான கர்ம வைசித்திரியத்தினாலேயே சரீரவைசித்திரியமும் வருகின்றது.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்தமுண்டோ வென்னில்,

உ - ம். உண்டு. கடமுண்டாக்குமிடத்தில் கேவல முபாதானகாரணமான மண்ணினால் காரியமெப்படி பிறக்கவில்லையோ, கேவல நிமித்தகாரணமான குலால வியாபாரத்தினால் காரியமெப்படி பிறக்கவில்லையோ, குலாலவியாபாரமான மண்ணையாசரித்தபடியினால் காரியமெப்படி பிறக்கின்றதோ, மண் ஏகரூபமாயிருந்தாலும் குலால வியாபாரத்தினால் காரியத்தில் எப்படி வைசித்திரியம் பிறக்கின்றதோ, அப்படிபோல கேவலம் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களினாற் சரீரமுண்டாகவில்லை; கேவலம் கர்மத்தினாலுஞ் சரீரமுண்டாகவில்லை. கர்மத்துடன் கூடிய பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களினாலேயே சரீரமுண்டாகிறபடியால், கர்மவைசித்திரியத்தினாலேயே சரீரவைசித்திரியம் வருமென்றறிவது சித்தம். உபாதான காரணமான மண்ணிருந்தபோதும் நிமித்தகாரணமான குலால வியாபாரமில்லாவிட்டால் கடமெப்படி பிறக்கவில்லையோ, அதுபோல, உபாதான காரணமான ஈஸ்வர சிருட்டியான பஞ்சபூதங்களும் அதின்காரியமான பௌதிகப்பிரபஞ்சமும் எப்படி நிலைபெற்றிருந்தாலும் அத்துவிதமான ஆத்மாவே நானென்கிற ஞானத்தினால் யாருக்குக்கர்ம நசிக்கின்றதோ, அவர்களுக்குச் சரீரம்வராது. பிரபஞ்சம் காலத்திரயத்திலுமில்லாமலிருந்துந் தோற்றுகின்றது. தோற்றினாலுமில்லை யென்கிறநிச்சயம்ஆரு

க்கு வருகின்றதோ, அவர்களுக்குச் சரீரம் வராதென்பது அன்வயவெதிரேகத்தினால் சுதசித்தம்.

ச-கை. அன்வய வெதிரேகமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். கர்மமுண்டானாற் சரீரமுண்டென்கிறது அன்வயம்; கர்மமில்லாவிட்டாற் சரீரமில்லையென்கிறது வெதிரேகம்.

ச-கை. அது எங்கே யனுபவிக்கப்படுகின்ற தென்னில்,

உ-ம். சாக்கிர சொப்பனத்தில் ஸ்தூலசூட்சுமபோகப் பிரதானமான கர்மமிருக்கிறபடியினால் சரீரமிருக்கின்றது. சுழுத்தியில் ஸ்தூல சூக்ஷமப் பிரதானமான கர்மமில்லாதபடியினால் சரீரமு மில்லை. கர்மமுண்டானால் சரீரமுண்டு; கர்மமில்லாவிட்டாற் சரீரமில்லை யென்பதுதெளிந்து ஸ்ரீ சற்குருவினால் சுருதி யுத்தி யனுபவமாய்ச் சங்கையில்லாம லெவன் அறிகிறானோ, அவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

துக்காரோபநிருபகம்
முற்றிற்று.

ஆறுவது

கர்மத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற் கர்மத்திரயங்களை விசாரித்தறிய வேண்டுமென்பதால் கர்ம மெத்தனைவிதமா யிருக்கிறதென்னில்,

உ-ம். புண்ணியமென்றும், பாவமென்றும், மிசிரமென்றும் மூன்று விதம். இதில் உக்ருஷ்ட மத்திம சாமானியமென ஒவ்வொன்றுக்கு மூன்றுவிதமா யிருக்கின்றது.

ச-கை. புண்ணிய வுக்ருஷ்டபல மேதென்னில்,

உ-ம். இரணியகர்ப்பாதி சரீரபிராப்தி.

ச-கை. புண்ணிய மத்திமபல மேதென்னில்,

உ-ம். தேவேந்திராதி சரீரபிராப்தி.

ச-கை. புண்ணிய சாமானியபல மேதென்னில்,

உ-ம். யக்ஷ ராக்ஷச கின்னர கிம்புருஷ பிசாசாதி சரீரபிராப்தி.

ச-கை. பாப வுக்ருஷ்டபல மேதென்னில்,

உ-ம். பிராணிகளுக்குத் துக்கத்தை யுண்டாக்கப்பட்ட தேள், பாம்பு, கொசுகு, மூடு, புலி, கரடி முதலிய சரீரபிராப்தி.

ச-கை. பாப மத்திமபல மேதென்னில்,

உ-ம். புளியமரம், மாமரம், பலாமரம், தென்னமரம், எருமை பருந்து முதலிய சரீரபிராப்தி.

ச-கை. பாப சாமானியபல மேதென்னில்,

உ-ம். பசு, ஆனை, குதிரை, அரசு, துளசி முதலிய சரீரபிராப்தி.

ச-கை. மிச்ரவுக்ருஷ்டபல மேதென்னில்,

உ-ம். நிஷ்காம புண்ணியகர்மபலத்தினால் சித்தசுத்திவந்து, சித்த சுத்தித் துவாரா சாதனசதுஷ்டய சம்பத்திவந்து, சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தித்துவாரா சற்குருலாபமுண்டாகிச் சற்குரு லாபத்துவாரா சிரவணமனன நிதித்தியாசன முண்டாகிச் சிரவணமனன நிதித்தியாசனத்துவாரா அபரோக்ஷ ஞானம்வந்து அபரோட்சஞானத்துவாரா சீவன்முத்தி சுகத்தைப் பெறப்பட்ட சரீரபிராப்தி.

ச-கை. மிச்ர மத்திமபல மேதென்னில்,

உ-ம். சுய ஆசிரமத்திற்கு உசிதமான காமியகர்ம்ம யோக்கியமான சரீரபிராப்தி.

ச-கை. மிச்ர சாமானியபல மேதென்னில்,

உ-ம். சண்டாள பாண்ட குஷ்ட பெருவியாதி முதலிய சரீர பிராப்தி ஆகையால் விவேகியானவன் கர்மபல தாரதன்மியங்களை விசாரித்துணர்ந்து மிச்ர வுக்ருஷ்ட கர்மத்திற்கே யெத்தனம் பண்ணவேண்டும்.

ச-கை. இந்தப் புண்ணிய பாப மிச்ரமான மூன்றுகர்மமு மெதினாற் செய்யப்படுகின்ற தென்னில்,

உ-ம். திரிவிதகரணங்களாற் செய்யப்படுகின்றது.

ச-கை. சமஸ்த பிராணிகளும் நானிந்தக் கர்மம் பண்ணினேனென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்க ளனுபவத்தினால் ஆத்மசுபாவமாய்க் கர்த்துருத்வந்தோற்றுகிறபடியினால் கர்த்துருத்வமும் ஆத்மசுபாவமாகச் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா நிர்விகாரியாகையால் கர்த்ருத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனாலிந்தக் கர்த்ருத்வம் ஆத்மாவிடத்திற் றோற்றுகின்றதே; இதற்குக் கதியென்னவென்னில்,

உ-ம். அன்னியசுபாவமான கர்த்ருத்வம் ஆத்மாவிடத்திற் றோற்றுகிறபடியினால், ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அன்னிய சுபாவமான கர்த்ருத்வந் தோற்றுகிறதென்றேன் சொல்லவேண்டும்? ஆத்மாவுக்குச் சுபாவமென்றே சொல்லு வோமென்னில்,

உ-ம். அப்படி சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில் கர்த்ருத்வம் போகிற நிமித்தம் எவர்களு மெத்தனஞ்செய்யாம லிருக்கவேண்டும். முமுக்ஷுக்க ளெத்தனஞ் செய்கிறபடியினுல் சுபாவமென் பது கூடாது.

ச-கை. கர்த்ருத்வமுஞ் சுபாவமாகட்டும்; போகிறநிமித்தம் எத்தன மும் பண்ணட்டுமேயென்னில்,

உ-ம். சுபாவமென்ருல் சொரூபமாகையினுல் சொரூப நாசத்திற் கெத்தனம் பண்ணுகிறதாயிருக்கும், சொரூபநாசமாக வெ வரு மெத்தனம்பண்ணுர்கள். ஆதலால் சுபாவீக கர்த்ருத்வ நிவிர்த்தியர்த்தமா யெத்தனிக்கிருர்களென்று சொல்லக்கூ டாது. சுபாவமான கர்த்ருத்வத்துக்கு நிவிர்த்தி வருகிற போது சொரூபமே நாசமாய்ப்போகிறபடியினுல் கர்த்ருத் வம்விட்டு அகர்த்தாவானவ ருருமில்லாமற் போகவேண் டும். ஆதலால் கர்த்ருத்வஞ் சுபாவமென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனுல் கர்த்ருத்வமுஞ் சுபாவமாகட்டும்; நிவிர்த்தியும் வரட் டுமேயென்னில்,

உ-ம். அப்படிகூடாது.

ச-கை. அக்கினிக்கு ஊஷ்ணத்வஞ் சுபாவம்; சுபாவமான ஊஷ்ணத் திற்கு மணிமந்திர அவுஷதத்தினுலெப்படி நிவிர்த்தி வரு கின்றதோ, அப்படிபோல ஆத்மாவுக்குக் கர்த்ருத்வஞ் சுபாவமென்றும், அஃது உக்ருஷ்டமான கர்மோபாசனை யினுல் நிவிர்த்தியாமென்றும் சொல்லுவோமே யென்னில்;

உ-ம். ஆனுல் அக்கினிக்கு மணிமந்திராதிகளால் ஸ்தம்பித்த ஊஷ் ணம் காலாந்தரத்தி லெப்படி யபிவிர்த்தியாகின்றதோ, அது போல ஆத்மாவுக்கு நிவிர்த்தியான கர்த்ருத்வமும் உக்ருஷ்ட கர்மவுபாசனுபலத்துக்கு நாசம்வருகிறபடியினுல், திரும்பவு மபிவிர்த்தியாம். அதனுல் கர்த்ருத்வநிவிர்த்தி ரூபமான முத் திக்கு ஜன்னியத்துவமும்,அனித்தியத்துவமும்வரும். ஆத்மா அகர்த்தாவென்று சொல்லப்பட்ட சுருதிகளுக்கும் பேதம்

வரும். சுழுத்தியிலும் ஆத்மாவிருக்கிறபடியினால் அவ்விடத்திலுங் கர்த்ருத்வந் தோற்றவேண்டும். தோற்றாமையினால் சுபாவமென்பது கூடாது.

ச-கை. சுழுத்தியி லாத்மாவுக்குக் கர்த்ருத்வம் ஏன் தோற்றவேண்டும் வேண்டியதில்லை. ஏனெனில்தச்சர்முதலானவர்களுக்குச் சுயகாரியாதிகளைக் குறித்துக் கர்த்ருத்வமிருந்தாலும் ஸ்நான போஜன சயன விவகார காலங்களில் வாச்சிமுதலிய கரண சையோக மில்லாமையினா லவர்களுக்கெப்படி கர்த்ருத்வந் தோற்றவில்லையோ, வாச்சிமுதலிய கரண சையோகம் வந்தபோது கர்த்ருத்வமெப்படி தோற்றுகின்றதோ, அதுபோல ஆத்மாவுக்குச் சுழுத்தியில் கர்த்ருத்வ மிருந்தாலும் திரிவித கரண சையோகமில்லாமையினால் கர்த்ருத்வந் தோற்றவில்லை. சாக்கிரசொப்பனத்தி லிருக்கிறபடியினால் கர்த்ருத்வந்தோற்றுகிறதென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். ஒன்றுந் தோற்றரவற்ற சுழுத்தியவத்தையிலும் கரண சையோக மிருக்கிறபடியினால் அங்கேயுங் கர்த்ருத்வந் தோற்றவேண்டும். தோற்றாமையினால் சுபாவமென்பது கூடாது. ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆகுந்துகமென்ப தேதென்னில்,

உ-ம். அன்னியசுபாவமான தர்மம் தன்சுபாவமாகத்தோற்றுகிறது ஆகுந்துகமாம்.

ச-கை. அப்படி தோற்றுமாவென்னில்,

உ-ம். தோற்றும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஓடத்திற்போகிற புருஷனுக்கு அஞ்ஞானத்தினால் ஓடத்தின் சஞ்சல சுபாவமாகிற வோட்டந் திரசுபாவமாகிற விருக்ஷத்தினிடத்திலும், கரையினுடைய விருக்ஷ சுபாவமான நிலையோடத்தினிடத்து மெப்படி தோற்றுகின்றதோ, அப்படிபோல, திரிவிதகரண சுபாவமான கர்த்ருத்வம் அஞ்ஞானத்தினால் ஆத்மசுபாவமாகவும், ஆத்மசுபாவமான அகர்த்ருத்வம் திரிவிதகரண சுபாவமாகவுந் தோற்றுகின்றது. இன்னமும் சந்திரனைப்பார்க்கப்பட்ட புருஷனுக்கு மேகசஞ்சலமான சுபாவம் சந்திரசுபாவமாகவும், சந்திரசுபாவமான நிலை மேக

சுபாவமாகவும் எப்படி தோற்றுகின்றதோ, அப்படிபோல திரிவிதகரண சுபாவமான கர்த்ருத்வமும் ஆத்மசுபாவமாய்த் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் கர்த்ருத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஆகுந்துகமென்றே சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஆனால் திரிவித கரணங்களுக்குங் கர்த்ருத்வ மிருந்தாலல்லவோ ஆத்மாவினிடத்திற் றோன்றுமென்று சொல்லலாம். அவை அசேதனமான ஜடமாகையினால் அவைகளுக்குக் கர்த்ருத்வங் கூடாது. உலகத்திற் சேதனமானவர்களுக்கே கரண சாபேட்சையாகக் கர்த்ருத்வங் காண்கிறபடியால், அசேதனமான திரிவிதகரணங்களுக்குக் கர்த்ருத்வஞ் சொல்லக்கூடாது. அப்படி சொன்னால் சேதனத்துவமும் கரணாந்தரமுங் கற்பிக்கவேண்டும். அப்படி கூடாமையினால் திரிவித கரணங்களுக்குங் கர்த்ருத்வங் கூடாதென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். கூடாது. உலகத்தில் அசேதனத்துக்கே கர்த்ருத்வங் காணுகின்ற படியினால் திரிவித கரணங்களுக்குங் கர்த்ருத்வஞ் சொல்லலாம்.

ச-கை. எப்படி சொல்லலாமென்னில்,

உ - ம். அசேதனமானவாய்வு கரணமுஞ் சேதனத்துவமும் அபேக்ஷியாமல் விருக்ஷாதிகளை யொடிக்கிற கிரியைகளைக் குறித்தும்; அசேதனமான பிரவாகஜலம் கரணமுஞ் சேதனத்துவமும் அபேக்ஷியாமல் விருக்ஷாதிகளைப் பிடுங்குகிற கிரியைகளைக் குறித்தும் கர்த்ருத்வங் காணுகின்றது. ஆதலாலசேதனமான திரிவிதகரணங்களுக்கும் சேதனத்துவமுங் கரணாந்தரமுங் கற்பியாமல் திரிவித கர்மத்தைக்குறித்துக் கர்த்ருத்வமுண்டு.

ச-கை. ஆனால் திரிவிதகரணங்களினாற் செய்கின்ற புண்ணிய பாவ மிச்ரகர்மங்களில் மனதினாற்செய்கிற புண்ணியகர்மமாவதேதெனில்,

உ - ம். சகுணப் பிரயோசனசிந்தை, நிற்குணப்பிரயோசன சிந்தை, பரலோகப் பிரயோசனசிந்தை, பிறருக்கு இதப்பிராப்தியான சிந்தை, பக்திஞான வயிராக்கிய சிந்தை இது முதலானதுகளுமாம்.

ச-கை. மனதினாற்செய்கிற பாபகர்மமாவதேதென்னில்,

உ - ம். சார்வதா விஷயசிந்தை, பிறருக்கு அகிதசிந்தை, வேதசாஸ்திரங்களுக்கு அப்பிரமாணமான சிந்தை, பரலோக அபாவசிந்தை, தர்ம அபாவசிந்தை இதுமுதலானதுகளுமாம்.

ச-கை. மனதினாற்செய்கிற மிச்ரகர்மமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சகுணநிற்குணப் பிரயோசன தியானகாலங்களிற் செய்கின்ற விஷயாதி சிந்தை முதலியவைகளாம்.

ச-கை. வாக்கினாற்செய்கிற புண்ணியகர்மமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். வேதாத்தியயனம், சாஸ்திரபாடம், காயத்திரி, பஞ்சாட்சர முதலிய ஜபங்கள், பகவந்நாமகீர்த்தனைகள், பரோபகார வார்த்தைகளிது முதலியவைகளாம்.

ச-கை. வாக்கினாற்செய்கிற பாபகர்மமாவதேதென்னில்,

உ - ம். சார்வதா பெரியோர்களைத் தூஷிக்கிறது, பிறரைச்சொல்லாத வார்த்தை சொல்லுகிறது, அசத்தியஞ் சொல்லுகிறது, ஒன்றைச்சாட்டி யொன்றைச் சொல்லுகிறது இதுமுதலியவைகளாம்.

ச-கை. வாக்கினாற்செய்கிற மிச்ரகர்மமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். வேதாத்தியயன சாஸ்திரபாட ஜபாதி காலங்களில் லௌகீக வார்த்தை பேசுகிறது முதலியவைகளாம்.

ச-கை. காயத்தினாற்செய்கிற புண்ணியகர்மமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். புண்ணிய தீர்த்தஸ்நானம், குருதேவதா தரிசனம், அங்கப்பிரதக்ஷணம், பிறரை வருத்தாமை இது முதலியவைகளாம்.

ச-கை. காயத்தினாற்செய்கிற பாபகர்மமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சார்வதா பிறரை வருத்துகிறது, பரஸ்திரீகளைக் கூடுகிறது, பரதிரவியந் திருடுகிறது, துட்டசாவகாசமாய்த் திரிகிறது இதுமுதலானதுகளாம்.

ச-கை. காயத்தினாற்செய்கிற மிச்ரகர்மமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பிராமண போஜன நிமித்தம் பிராமணரைப் பிடிக்கிறது, பரதிரவியத்தை யபகரித்துத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைக்கிறது, பரதிரவியத்தைக் கிரகித்துக் கோயில் குளம் மடமுதலானதுகள் கட்டுகிறது, அமஞ்சியாள்பிடித்துக் குளம்வெட்டுகிறது. பாருடைய பூமியைக் கிரகித்துக் கோயிலுக்கு மடத்துக்கு விடுகிறது இதுமுதலானதுகளாம்.

ச-கை. இந்த விசாரத்திற்குப் பலமெத்தனைவகை யென்னில்,

உ - ம். முக்கியமென்றும், அவாந்தரமென்றும் இரண்டுவகை.

ச-கை. முக்கியபலமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். இந்தத் திரிவிதகர்மங்களையுந் திரிவிதகரணங்களே செய்கின்றதென்றும், அகர்த்தாவாகிய ஆத்மசொரூபமே யாதொரு கிரியையும் செய்யவில்லையென்றுங்கொண்டு, அந்த ஆத்மாவை நானென்றுந் திடநிச்சயம் வருவதே முக்கியம்.

ச-கை. அவாந்திரபலமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். அப்படிப்பட்ட நிச்சயம்வந்தும் திரிவிதகரணங்களைப் புண்ணியகர்மத்தில் விடவேண்டுமென்றும், பிரமாதவசத்தினால் புண்ணியகர்மத்தில் விடக்கூடாமற்போனாலும், மிச்ரகர்மத்திலாகிலும் விடவேண்டுமென்றும், சார்வதா பாபகர்மத்தில் விடக்கூடாதென்றும் சிந்திக்கின்றதே அவாந்திரம்.

ச-கை. ஒன்றில்தானே யிரண்டுபலமுண்டோ வென்னில்,

உ - ம். உண்டு. வாழை வைத்தவன் தனக்கு வேண்டியமட்டும் வாழைப்பழம் விநியோகமாக்கிக்கொள்ளுகிற தெப்படியோ, அப்படியே முக்கியபலமும்; இலை பூ தண்டு கட்டைகள் கொண்டுவந்து உபயோகமாக்கிக் கொள்ளுகிறதெப்படியோ அப்படியே அவாந்திரபலமுமாம்.

ச-கை. ஆனால் திரிவிதகரணங்களு மொன்றினாற் பிரேரிக்கப்பட்டுத் திரிவிதகர்மங்களைச் செய்கின்றதோ? தானே செய்கின்றதோ வெனில்,

உ - ம். தானேசெய்கின்றதென்பது கூடாது. பரசுவாதிகளும் ஆயுதகரணங்களாகையினால் அதுகளுக்கும் பிரேரகனை யபேட்சியாமல் கர்த்ருத்வம் வரவேண்டும். அப்படியில்லாமையினால் ஒன்றினால் பிரேரிக்கப்பட்டுச் செய்கிறதென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் சேதனனாற் பிரேரிக்கப்பட்டுச் செய்கிறதென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். சேதனனான ஆத்மா நிர்விகாரியாகையால் அப்படி சொல்லக்கூடாது. அசேதனனாலேயே பிரேரிக்கப்பட்டுச் செய்கிறதென்று சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அசேதனத்தினாலே பிரேரிக்கப்பட்டதென்று சொல்லலாமோ வென்னில்,

ச-கை. முக்கியபலமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். இந்தத் திரிவிதகர்மங்களையுந் திரிவிதகரணங்களே செய்கின்றதென்றும், அகர்த்தாவாகிய ஆத்மசொரூபமே யாதொரு கிரியையும் செய்யவில்லையென்றுங்கொண்டு, அந்த ஆத்மாவை நானென்றுந் திடநிச்சயம் வருவதே முக்கியம்.

ச-கை. அவாந்திரபலமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். அப்படிப்பட்ட நிச்சயம்வந்தும் திரிவிதகரணங்களைப் புண்ணியகர்மத்தில் விடவேண்டுமென்றும், பிரமாதவசத்தினால் புண்ணியகர்மத்தில் விடக்கூடாமற்போனாலும், மிச்ரகர்மத்திலாகிலும் விடவேண்டுமென்றும், சார்வதா பாபகர்மத்தில் விடக்கூடாதென்றும் சிந்திக்கின்றதே அவாந்திரம்.

ச-கை. ஒன்றில்தானே யிரண்டுபலமுண்டோ வென்னில்,

உ - ம். உண்டு. வாழை வைத்தவன் தனக்கு வேண்டியமட்டும் வாழைப்பழம் விநியோகமாக்கிக்கொள்ளுகிற தெப்படியோ, அப்படியே முக்கியபலமும்; இலை பூ தண்டு கட்டைகள் கொண்டுவந்து உபயோகமாக்கிக் கொள்ளுகிறதெப்படியோ அப்படியே அவாந்திரபலமுமாம்.

ச-கை. ஆனால் திரிவிதகரணங்களு மொன்றினாற் பிரேரிக்கப்பட்டுத் திரிவிதகர்மங்களைச் செய்கின்றதோ? தானே செய்கின்றதோ வெனில்,

உ - ம். தானேசெய்கின்றதென்பது கூடாது. பரசுவாதிகளும் ஆயுதகரணங்களாகையினால் அதுகளுக்கும் பிரேரகனை யபேட்சியாமல் கர்த்ருத்வம் வரவேண்டும். அப்படியில்லாமையினால் ஒன்றினால் பிரேரிக்கப்பட்டுச் செய்கிறதென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் சேதனனாற் பிரேரிக்கப்பட்டுச் செய்கிறதென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். சேதனனான ஆத்மா நிர்விகாரியாகையால் அப்படி சொல்லக்கூடாது. அசேதனனாலேயே பிரேரிக்கப்பட்டுச் செய்கிறதென்று சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அசேதனத்தினாலே பிரேரிக்கப்பட்டதென்று சொல்லலாமோ வென்னில்,

உ - ம். கூடாது. அப்படிசொன்னல் கடமானது கடத்திருற் பிரேரிக்கப்பட்டுச் சலமெடுக்கவேண்டும். அப்படி காணவில்லையே. நான் கோயில்கட்டுவித்தேன், மடங்கட்டுவித்தேன், சகஸ்ர போஜனம் பண்ணுவித்தே னென்னுமிடத்திற் கர்த்ருத்வம் ஆத்மசுபாவமாகத் தோற்றுகின்றது. அப்படி சொல்லுவோமென்றாலும் ஆத்மா நிர்விகாரியாகையினல் ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வங்கூடாது.

ச-கை. ஆனல் இந்தக்கர்த்ருத்வ வனுபோகத்திற்குக்கதிதானென்னவென்னில்,

உ - ம். அன்னியசுபாவமான கர்த்ருத்வம் ஆத்மாவினிடத்தில்தோற்றுகின்றபடியினல் ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆனல் அப்படியேன்சொல்லவேண்டும்? ஆத்மசுபாவமென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ - ம். அப்படி ஆத்மசுபாவமென்று சொன்னல் கர்த்ருத்வம்போகிற நிமித்தம் எவர்களுமெத்தனம்பண்ணமை விருக்கவேண்டும். முமூக்ஷுக்க ளெத்தனம் பண்ணுகிறபடியினல் அப்படி சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. கர்த்ருத்வமும் சுபாவமாகட்டும்; போகுநிமித்தம் எத்தனமும் பண்ணட்டுமே யென்னில்,

உ - ம். சுபாவமென்றால் சொரூபமாகையினல் சொரூபநாசார்த்தமாய் எவர்களுமெத்தனம் பண்ணர்களென்று முன்னமே சொல்லியிருக்கின்றேமே. அதுவுமன்றி ஆத்மா அகர்த்தாவென்கிற சுருதியாதிகளுக்கும் விருத்தம்வரும். சுழுத்தியிலும் ஆத்மாவிருக்கிறபடியின லவிடத்திலுங் கர்த்ருத்வந் தோற்றவேண்டும்.

ச-கை. அப்படி வேண்டியதில்லை. உபாத்தியாயரிடத்திற் கல்வியிருந்தாலும் கற்கப்பட்ட பிள்ளைகளில்லாமையினல் அந்தக்கல்வி பிரகாசிக்காது. பிள்ளைகளிருந்தாலெப்படி பிரகாசிக்குமோ அப்படிபோலவும், ராஜப்பிரபுக்களிடத்தில் ஆக்கினை சுபாவமாயிருந்தாலும் மந்திரி பிரதானி முதலான சேனசமுகங்களில்லாமையினல் அந்த ஆக்கினை பிரகாசிக்காது. அவர்களிருந்தாலெப்படி பிரகாசிக்குமோ, அப்படிபோலவும் ஆத்மாவுக்குக் கர்த்ருத்வம் சுபாவமாயிருந்தாலும் சுழுத்தியவத்

தையில் நியமிதமான திரிகரண கூட்டரவில்லாதபடியினுல் தோற்றவில்லை. சாக்கிர சொப்பனங்களி லதுகளிருக்கின்ற படியினுல் கர்த்ருத்வம் தோற்றுகின்றதென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். அப்படியானுல் தோற்றரவற்ற சுழுத்தியவத்தையிலுங் கரண்கூட்டர விருக்கிறபடியினுல் அங்குங்கர்த்ருத்வந்தோற்ற வேண்டும். தோற்ருமையினுல் கர்த்ருத்வம்ஆத்மசுபாவமென்பது கூடாது. ஆகுந்துகமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஒருவஸ்துவின் சுபாவந்தற்சுபாவமாகத் தோற்றுமாவெனில்,

உ-ம். குசுமப்புஷ்பத்தின் சிவப்புநிறம் படிகத்திற் ருேன்றுவது போலவும், அக்கினியின் ஊஷ்ணமும் பிரகாசமும் இரும்பினிடத்திலும், இரும்பினளவு நிகளங் கனமுதலிய விடத்திலுந்தோன்றுவதுபோலவும், ராகத்துவேஷ சுபாவமானகர்த்ருத்வம் ஆத்மசுபாவமாகவும், ஆத்மசுபாவமான அகர்த்ருத்வம் ராகத்துவேஷ சுபாவமாகவும் அஞ்ஞானத்தினுல் தோற்றுகின்றது. ஆனுலும் அசேதனங்களுக்கும் கர்த்ருத்வங் கூடுமென்பது கூடாது.

ச-கை. கூடுமென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். அப்படியானுல் கடமுங் கடத்தினுற் பிரேரிக்கப்படுமென்று முன்னமே சொல்லியிருக்கின்ருேமே; அப்படி சொல்வது கூடாது.

ச-கை. அதற்கு உத்தரவுதானேதென்னில்,

உ-ம். அங்கே யோக்கிதையில்லாமையினுல் பிரேரகத்வங் கூடாது. எங்கே யோக்கிதையுண்டோ, அங்கே பிரேரகத்வ முண்டென்று தோற்றுகின்றது.

ச-கை. யோக்கிதையான விடத்தில் எங்கே பிரேரகங் காணப்படுகிறதென்னில்,

உ-ம். அக்கினியானது மருந்தோடு கூடினபடியினுல் பீரங்கி குண்டுகளினுல் சதுரங்கசேனைகளையுஞ் சங்கரிக்கப்பட்டது.

ச-கை. அசேதனமான அக்கினி அசேதனமான மருந்துடன் கூடி அசேதனமான கல்லுகளைக்குறித்துப் பிரேரகத்துவங்காணப்படுகின்றது; அல்லாமலும் பிணமான சரீரத்துக்குச் சுயபந்துக்களாற் செய்யப்பட்ட கிரியைகளைக் குறித்துக் கர்த்ருத்

வந் தோற்றுகின்றது. அதுபோல அசேதனமான ராகத்து வேஷாதிகளுக்கும் திரிவிதகரணங்களாற் செய்கின்ற திரிவித கர்மங்களைக் குறித்துக் கர்த்ருத்வஞ் சொல்லவேண்டுமே அப்படி சொன்னால் ஆத்மாவுக்குச் சர்வாந்திரியாமித்வஞ் சொல்லப்பட்ட சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளுக்குத் தாற்பரியமே தென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா நிர்விகாரியாகையினால் அஸ்மதாதிகளைப்போலக் கர்த்ருத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. மற்றெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஆதித்த சந்நிதானத்தில் சமஸ்தபிராணிகளுஞ் சர்வகாரியத் தினு மெப்படி பிரவிர்த்திக்கிறார்களோ, காந்த சந்நிதானத்தி லிரும்புகளெப்படி சேஷ்டிக்கின்றதோ, அப்படிபோல ஆத்ம சந்நிதானத்திலும் சமஸ்தமான ஜகத்துஞ் சேஷ்டிக்கிறதென் றே சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளுடைய தாற்பரியம்.

ச-கை. இப்படிசொன்னால் ஆத்மாவுக்கு நிர்விகாரஞ் சித்தித்ததா வென்னில்,

உ-ம். சித்தித்தது.

ச-கை. எப்படியென்னில்,

உ-ம். ஆதித்த சந்நிதானத்தில் சமஸ்தபிராணிகளும் விவகாரம்பண் ணினபோதும் பிராணிகள் சுபாவமானவிவகாராதிகள் ஆதித் தனை எப்படி ஸ்பரிசிக்கவில்லையோ, காந்தசந்நிதானத்தி லிரும்புகள் சேஷ்டித்தபோதும் இரும்பின் விகாரங்கள் காந்தத்தை எப்படி ஸ்பரிசிக்கவில்லையோ அப்படிபோல் ஆத்மசந்நிதானத்தில் சேஷ்டிக்கப்பட்ட ஜகத்சுபாவமான விகாரங்கள் ஆத்மாவைப் பரிசிக்கமாட்டாது. ஆதலால் நிர்விகாரத்வங்கூடும்.

ச-கை. ஆனாலிந்த விசாரத்திற்குப் பலமேதென்னில்,

உ-ம். தேரோட்டி வைக்குமிடத்திலும் அதற் கதிகாரிகளாற் செப் யப்பட்டுத் தேரோட்டிவைக்கிறோமென்கிற வியாபார வபி மானத்தினால் அவர்கட்கு நியமிக்கப்பட்டுச் சொஸ்தனாயிருக் கிற பிரபுவினிடத்தில் நானிரண்டு நாழிகையில் தேரோட்டி வைத்தேனென் றெப்படி தோற்றுகின்றதோ அப்படிபோல, ராகத்துவேஷசுபாவமான கர்த்ருத்வமும் அத்தியாசத்தினால் ஆத்மசுபாவமாய்த்தோற்றுகின்றது விசாரிக்குமிடத்தில்ஆத்

மாவுக்குச் சர்வாத்மனுயில்லை. ஆகையால் நிராகாரமாய் நிர்விகாரனான ஆத்மாவே தானென்று ஸ்ரீசற்குருகடாக்ஷத்தினல் தெளிந்து ஆத்மசந்நிதானத்தில் திரிவித கரணத்துண்டான கர்த்தவ்வியமும் அதனல் விளைகிறவினையும் முக்கியபலமும் அவாந்தரபலமும் சுவபக்ஷமாய் சங்கையறவெவனறிகிருனே அவனே ஜீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

கர்மத்திரயநிருபகம்

முற்றிற்று.

ஏழாவது

இராகத்துவேஷநிருபகம்.

ச-கை. திரிவிதகரணங்களும் எந்த ராகத்துவேஷாதிகளால் பிரேரிக்கப்பட்டுத் திரிவித கர்மங்களைச் செய்கின்றது? அதுகளெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். இராகம், துவேஷம், காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மச்சரம், இரீஷை, அசூயை, டம்பம், தர்ப்பம், அகங்காரம், இச்சை, பத்தி, சிரத்தை எனப் பதினறுவிதமாயிருக்கும்.

ச-கை. அவை யெவ்வாறென்னில்,

உ-ம். ஸ்திரீவிஷயமான சித்தவிருத்திக்கு ராகமென்றும், ஒருவனபகாரம்பண்ணிஞல் அவ் வபகாரத்திற்குப் பிரதியபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்கிற சித்தவிருத்திக்குத் துவேஷமென்றும், கிரகக்கிராமக்ஷேத்திர தன தான்யாதிகள் மேலுமேலுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்குக் காமமென்றும், தான் சம்பாதிக்கின்ற ஒருவஸ்துவினிடத்தில் எவனொருவன் விக்கினம் பண்ணுகிருனே அவன்பேரில் வியாக்கிரமரூபமாய்ச் சீறிவருகிறசித்தவிருத்திக்குக் குரோதமென்றும், அங்ஙனம் பிரயாசையடைந்து சம்பாதித்த பொருள்களை எந்தவிஷயத்திலுஞ் செலவு பண்ணப்படாதென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்கு லோபமென்றும், தான்சம்பாதித்த பதார்த்தத்தினிடத்தில் பிரியமோதப் பிரமோதமாய் வருகிற

சித்தவிருத்திக்கு மோகமென்றும், ஐசுவரிய கோலாகலத்தினுற் கொர்வித்து கிர்த்தியாகிர்த்தியங்களறியாமல் விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு மதமென்றும், ஒருவன் தன்னிலும் அதிக பாக்கியவந்தனுயிருந்தால் அவன் செல்வத்தைப் பார்க்கச் சகிக்காமல் வருகிற சித்தவிருத்திக்கு மச்சரமென்றும், பிறருக்குத் துக்கம் வரவேண்டுமென்றும் தனக்கு வரக்கூடாதென்றும் எண்ணுகிற சித்தவிருத்திக்கு இரீஷையென்றும், தனக்குச் சுகம்வந்ததுபோல மற்றொருத்தருக்கு வரக்கூடுமாவென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு அசூயை யென்றும், தான்செய்யப்படுகிற தானதர்மங்களைப் பலபேரு மறிந்து தன்னைச் சபாசென்று மெச்சவேண்டு மென்றுவருகிற சித்தவிருத்திக்கு டம்பமென்றும், நானே தொட்டவான் மற்றவர்களெல்லாம் எனக்குச் சரியாவார்களா வென்றெண்ணுகிற சித்தவிருத்திக்குத் தர்ப்பமென்றும், ஆ! என்னையறியாயா! நீயா என்னைத்தெண்டிக்கிறவன்! நான் பிடித்த காரியத்தை விடுகிறதில்லையென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு அகங்காரமென்றும், அநிர்வாச்சியமான சவுசாதிகிரியைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்கு இச்சையென்றும், குருதேவதைகளிடத்தில் வருகிற பிரீதிக்குப் பத்தியென்றும், குரு வேதாந்த வாக்கியாதி கிரியைகளிடத்தில் வருகிற விவகாரத்திற்குச் சிரத்தையென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ச-கை. இங்ஙனம் விசாரிக்கு முறைமையேதென்னில்,

உ-ம். இந்தராகத் துவேஷாதிகள் நிரேதுகமாய் யெத்தனம்பண்ணுமலேவரும். ஆயினும் இராகமுதலகங்கார மீறுன பதின்மூன்றின் வசத்தனுய் ஒருபுருஷன் திரிவித கரணங்களினுல் திரிவித கர்மங்களைச் செய்வானுகில் அவனுக்கு நரகத்திலிருந்து நிவிர்த்தி யெந்தக்காலத்திலு மில்லவேயில்லை. ஆதலால் இராகத் துவேஷாகாரமான சித்தவிருத்திகளைத் திருப்பிச் சர்வப்பிரகாரத்தினுலேயுஞ் சிரத்தாபத்திரூபமாகச் செய்வானுகில், அவன் கிரமத்தினுல் சீக்கிரமாகச் சமுசார பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டு முத்தனுவான். ஆகையினுல் சிரத்தாபத்திகளே யவசியஞ் சம்பாதிக்கவேண்டும். இச்சையினுற் செய்யப்பட்ட பசிதாகநிவிர்த்தியும், மலமூத்திர விசர்ச்சனமுஞ் செய்

யாமற்போனால், தற்காலத்திற்கு வாதைவரும். செய்ததே யுண்டானால் தற்காலத்திற்கு உபாதி நிவிர்த்தியாம். இதுகளால் சொர்க்க நரகப் பிராப்தியில்லையென் றறியவேண்டியது.

ச-கை. இப்படி விசாரித்ததற்குப் பலமேதென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியவஸ்தையிலும், தூஷணீம் பூதாவஸ்தையிலும், சமாதியவஸ்தையிலும் இராகத்துவேஷாதிக ளில்லாதபடியினால் கர்மமில்லை; சாக்கிர சொப்பனங்களில் அதுகளுண்டாயிருக்கிறபடியினால் கர்மமுண்டு. ஆதலால் இராகாதிக ளீங்கினவிடத்திற் கர்ம்மில்லை. அதுகளுண்டான விடத்திற் கர்மமுண்டென்று அன்வய வெதிரேகத்தினா லறியவேண்டியது.

ச-கை. இந்த ராகத்துவேஷாதிக ளெதினால் வருகிறதென்னில்,

உ-ம். அபிமானத்தினால் வருகின்றது.

ச-கை. சமஸ்தமானபேர்களுக்கும் அபிமான பூர்வகமாகப் பிரவிர்த்தி வருமாவென்னில்,

உ-ம். வரும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஸ்திரீஜனங்களுக்கு நான் ஸ்திரீயென்று எப்போ தபிமானம் வருகின்றதோ, அப்போதே ராகாதிபூர்வகமாய்புருஷனிடத்தில் சிசுரூஷைகளிலும், கிரக சவரக்ஷணைகளிலும், பாகாதிக்கிரியைகளிலும், தனதான்யாதி யார்ச்சிதங்களிலும் பிரவிர்த்தி காணப்படுகின்றது. அதுபோல புருஷாளுக்கும் நான் புருஷனென் றெப்போதபிமானம் வந்ததோ, அப்போதேராகாதிபூர்வகமாய் தாராதிகிரகக்கிருஷியாதிகளிலும், தனதான்யாதி யார்ச்சனைகளிலும் பிரவிர்த்தி காணப்படுகின்றது. அப்படியே சமஸ்தபிராணிகளுக்கும் வர்ணாச்சிரமதர்மாபிமானத்தினாலும் சுயவுசித வியாபாரங்களினாலும் ராகாதிக ளுண்டாகின்றது. இதுகளுண்டாகிறதற்கு அபிமானமே காரணம். ஆகையினால் முமுக்ஷுவானவர்கள் சாதியாச்சிரம நாமரூபக்கிரியைகளாகிற விஷயங்கள் தானல்லாதபடியினால் சகல வஸ்துக்களினிடத்திலும் ரூடமான அபிமானத்தை விடவேண்டும். அப்படிவிட்டால் துக்கத்தினிடத்திலிருந்து விடுபடுவார்க

ளென்றறிகிறதே இந்த விசாரத்திற்குப்பலம். ஆனபடியினால் அபிமானமுண்டானால் ராகாதிகளுண்டு; இல்லாவிட்டால் ராகாதிகளில்லையென்று சுழுத்தி சமாதி தூஷணீம்பூதாவஸ்தைகளிற் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது.

ச-கை. ஆனாலபிமானமெதினால் வருகிறதென்னில்,

உ-ம். அவிவேகத்தினால் வருகிறது,

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். சமஸ்தமானபேர்களுக்கும் நான் பிராமணன். நான் க்ஷத்திரியன், நான் வைசியன், நான்சூத்திரனென்று பிராமணத்வாதியபிமானம் அவிவேகமாய் வருகின்றது. இவ்வபிமான மெதைப்பற்றி வருகிறதென்று யாரும் விவேகிக்காதபடியினால், அவ்வபிமானமே மேலீடாய் வருகின்றது.

ச-கை. இதற்கு ஆசிரயமில்லையா வென்னில்,

உ-ம். இல்லை.

ச-கை. சரீரத்தைப்பற்றி வருகிறதென்று சொல்லுவோமேயெனில்,

உ-ம். க்ஷத்திரியருக்குஞ் சரீரஞ் சாதாரணமாயிருக்கிறபடியினாலவர்களுக்கும் நான் பிராமணனென்று அபிமானம் வரவேண்டும். அப்படி வராமையினால், பிராமணத்வம் சரீரத்தைப் பற்றி வருகிறதென்று சொல்லப்படாது.

ச-கை. சிகை பூணூலைப்பற்றி வருகிறதாவென்னில்,

உ-ம். சிகை பூணூல் குசவனுக்குஞ் சாதாரணமாயிருக்கிறபடியினாலவர்களுக்கும் பிராமணத்வம் வரவேண்டும். அங்ஙனமின்மையால் சிகை பூணூலைப்பற்றி வருகிறதென்று சொல்லப்படாது.

ச-கை. அவயவங்களுக்குப் பிராமணத்வஞ் சொல்லுவோமே எனில்,

உ-ம். ஒவ்வொரு அவயவங்களுக்கும் பேர் வெவ்வேறாயிருக்கிறபடியினாலவயவங்களுக்கும் பிராமணத்துவமில்லை.

ச-கை. ஆனால் விசிட்டமான மாதா பிதாக்களுக்குப் பிறந்த அவயவங்களுக்குப் பிராமணத்துவங் கற்பிக்கலாமேயென்னில்.

உ-ம். விசிட்டமான மாதா பிதாக்களினாற் கழிக்கப்பட்ட கேசநக தந்த மல மூத்திராதிகளுக்கும் பிராமணத்துவம் வரவேண்டும், அப்படி வராதபடியினால் ஒன்றுக்கும் பிராமணத்துவம்

வரவேண்டும். அப்படி வராதபடியினால் ஒன்றுக்கும் பிராமணத்துவ மொருவராலுஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனாலிந்தப் பிராமணத்துவத்திற்குக் கெதிதா னென்னவெனில்,

உ-ம். சோபனமென்று முச்சவமென்றுஞ் சந்தையென்று மனேக வஸ்து சமுகத்திற் கந்தந்தப் பெயரெப்படி வந்ததோ, அதுபோல அசர்வஜன்னியமான தேகேந்திரியாதி சங்கத்திற்குத் தொழில் விவகாரத்தினிடத்தில் ஐதீகமே பிராமணனென்று பெயர். அதுபோல க்ஷத்திரியனென்றும், வைசியனென்றும், சூத்திரனென்றும், ஸ்திரீயென்றும், புருஷனென்றும், தீட்சதனென்றும், சாஸ்திரியென்றும், புராணிகனென்றும், அவதானியென்றும், ஜீயரென்றும், பாகவதனென்றும், தமிழனென்றும், கர்ணுடகனென்றும், தத்துவாதியென்றும், மாருஷ்டகனென்றும், குச்சிலியனென்றும் இதுமுதலான சமஸ்த நாமங்களுந் தேகேந்திரியாதி சங்கவிஷயத்தினாலே ஐதீகமாய் வருகிறபடியினால் பிராமணத்துவம் தேகேந்திரியாதி சங்கத்திற்கே யல்லாம லாத்மாவுக்குக் காலத்திரயத்திலு மில்லை. இப்படி பகுத்தறியாம லிருக்கிறதே யவிவேகம். இந்த வவிவேகத்தினு லபிமானம் வருகின்றது.

ச-கை. இப்படி விசாரித்ததற்குப் பலமேதென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவுக்குக் காலத்திரயத்திலும் பிராமணத்வாதிகளில்லையென்றும், தேகேந்திரியாதிகளுக்கே ஐதீகபிராமணத்வாதிகளென்று மறிவதே பலம்.

ச-கை. இந்த அவிவேக மெதினால் வந்ததென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானத்தினால் வந்தது.

ச-கை. அஞ்ஞானசொரூப மேதென்னில்,

உ-ம். தன்னைத் தானறியாமலிருக்கிறதே யஞ்ஞானம்.

ச-கை. தன்னைத்தா னறியார்களென்று சொல்லலாமாவென்னில்,

உ-ம். சொல்லலாம். எப்படியென்றால் நான் பிராமணன், நான் க்ஷத்திரியன், நான் வைசியன் நான் சூத்திரன், நான் இந்தக் குலத்திற்பிறந்தவன், நான் இன்னகோத்திரனென்று இந்தச் சரீரத்தையே யாத்மாவாக வறிகிறார்களல்லாமல் சரீர வன்னியரான ஆத்மாவை யாரு மறியமாட்டார்கள்.

சீ-கை. சாஸ்திரிமார்கள் சரீர வன்னியமான ஆத்மா வுண்டென்று சொல்லியிருக்க, யாருமறியார்களென் றெப்படி சொல்லலா மெனில்,

உ-ம். சொல்லலாம். எப்படியென்றால் கர்த்தாபோக்தாவாய், பரிச்சின்னனாய் காலாந்தரத்தினாற் பிறந்திறக்கப்பட்ட ஜீவனை யாத்மாவாக வறிகிறார்களே யல்லாமல்; அகர்த்தா, அபோக்தா, அபரிச்சின்னன், அசங்கன், அசம்சாரி, அத்துவிதனென்னப்பட்ட வேதாந்த வேத்தியனான பிரத்தியேகாத்மாவை யாரும் அறியார்கள். அதை யறியாமலிருந்ததே யஞ்ஞானம். அவ்வஞ்ஞானத்தினால்தான் அவிவேகம் வருகிறது.

சீ-கை. அந்த அஞ்ஞான மெதினால் வருகிறதென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானம் அநாதியாகையால் ஒன்றினால் வருகிறதென்று சொல்லக்கூடாது.

சீ-கை. அதின் சொரூபந்தா னேதென்னில்,

உ-ம். சத்து, அசத்து, சதசத்து, சாவயம், நிரவயம், சாவயநிரவயம், பின்னம், அபின்னம், பின்னாபின்னமென் றான்பது பிரகாரமாயிருக்கும்.

சீ-கை. ஆனால் சத்தென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். ஞானத்தினா லழிகிறபடியால் சத்தென்னப்படாது.

சீ-கை. ஆனால் அசத்தென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். சசவிஷாணாதிகள்போ லில்லாமற் போகவேண்டும். நானஞ்ஞானியென்னு மனுபவமிருக்கிறபடியினால் அசத்தென்னக் கூடாது.

சீ-கை. சதசத்தென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். ஒருவஸ்துவுக் கிரண்டுபட்சங் கூடாதபடியினால் விருத்தம் வரும். ஆதலால் சதசத்தென்னப்படாது.

சீ-கை. சாவயமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். மூலகாரணமான அத்துவிதவஸ்து இல்லாமற் போகவேண்டும். இருக்கிறபடியினால் சாவயமென்றுஞ்சொல்லப்படாது.

சீ-கை. நிரவயமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். ஜெகதாகாரமாய்ப் பரிணமிக்காம லிருக்கவேண்டும். பரிணமிக்கிறபடியினால் நிரவயமென்றுஞ் சொல்லப்படாது.

சீ-கை. சாவயநிரவயமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். விருத்தமானபடியால் அந்த பட்சமுங்கூடாது.

ச-கை. பின்னமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ - ம். அத்துவிதத்திற் கானிவரும்.

ச-கை. வந்தால் வரட்டுமே யென்னில்,

உ - ம். ஆத்மா அத்துவிதனென்று சொல்லப்பட்ட சுருதிகளுக்குப் பேதம்வரும், அதுமாத்திரமல்ல; மாயைக்கு ஆத்மசத்தை யல்லாமல் வெதிருத்தமான சத்து வேறில்லாதபடியினால், ஆத்மாவையன்றி வேறே பின்னமான பதார்த்தமென்று சொல்லக்கூடாது; அன்றியும் ஆத்மசத்தியில்லாமற் போக வேண்டும்.

ச-கை. போனால் போகட்டுமே யென்னில்,

உ - ம். ஆத்மசத்தியைப் பிரதிபாதிக்கிற சுருதிகளுக்குப் பேதம் வரும்.

ச-கை. ஆனால் அபின்னமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ - ம். மாயைக்குச் சேதனத்துவமுண்டாகி அசேதனத்துவ நீங்கி விடும். ஆத்மாவுக்குஞ் சேதனசேதன சொரூபம்வரும். அப்போது மாயையென்றுசொல்லாமல் ஆன்மாவென்று சொல்லல் வேண்டும்.

ச-கை. அப்படி சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். மாயை, பிரகிருதி, பிரதானம், அவித்தை, பிரளயம், தமசு, மகாசுழுத்தி, அஞ்ஞானமென்று ஆத்மப் பிரதிபாதகத்திற் கன்னியமான சத்தத்தினாற் சொல்லுகிறபடியா லாத்மா வென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனால் பின்னபின்னமென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். அப்படியுஞ் சொல்லப்படாது.

ச-கை. எப்படிதான் சொல்லலாமென்னில்;

உ - ம். அநிர்வசன்யமென்றே சொல்லவேண்டும். அந்த அநிர்வசன்யமான அஞ்ஞானத்தினா லவிவேகமும், அதஞ் லபிமானமும், அதனால் ராகத்துவேஷாதிகளும், அதனாற் கன்மமும், அதனாற் சரீரமும், அந்தச் சரீராபிமானத்தினால் துக்கமும் வருகின்றது.

ச-கை. அந்தத் துக்கத்திற்கு அத்தியந்தநிவிர்த்தி யெப்போது வருமென்னில்,

உ - ம். சர்வாத்மனைய் சரீரபரிக்கிரகமில்லாமற்போனால் வரும்.

ச-கை. சரீரபரிக்கிரகஞ் சர்வாத்மனு வெப்போது போமென்னில்,
உ-ம். ராகத்துவேஷங்கள் போனுற்போம்.
ச-கை. அவை யெப்போது போமென்னில்,
உ-ம். அபிமானம் போனுற்போம்.
ச-கை. அஃதெப்போது போமென்னில்,
உ-ம். அவிவேகம் போனுற்போம்.
ச-கை. அஃதெப்போது போமென்னில்,
உ-ம். அஞ்ஞானம் போனுற்போம்.
ச-கை. அஃதெப்போது போமென்னில்,
உ-ம். சர்வாத்மனுய் அத்துவிதப் பிரமாயிக்கப் பிரத்தியக்ஷஞானம் வந்தாற் போமன்றி, மற்ரெருபாயத்தினுலும் போகாது.
ச-கை. கன்மத்தினு லஞ்ஞானம் போமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,
உ-ம். கன்மத்திற்கு மஞ்ஞானத்திற்கும் விரோதமில்லாதபடியினுற் போகாது. மேலுமேலும் அஞ்ஞானத்தையே விருத்தி பண்ணும்.
ச-கை. எப்படி விருத்திபண்ணுமென்னில்,
உ-ம். திருஷ்டாந்தமாகக்கேள்; அமாவாசை யிருளுக்கு விரோதமின்றிய மேகாவரணம் அந்தகாரத்தைக் கெடாமல் மேலுமேலும் அபிவிர்த்திசெய்விப்பதுபோல கன்மமுமஞ்ஞானத்தைக்கெடாமல் மேலுமேலும் அபிவிர்த்தியே செய்விக்கும் அதுவுமல்லாமல் அந்தகாரவிரோதமான சூரியப்பிரகாசத்தினுல் அந்தகாரங் கெடுவதுபோல, அஞ்ஞான விருத்தமான அத்துவிதப் பிரமாயிக்கப் பிரத்தியக்ஷ ஞானப்பிரகாசத்தினுல் அஞ்ஞானங்கெடுமன்றிப் பின்னரெதினுலுங் கெடாது.
ச-கை. இந்தப் பிரமாயிக்யஞான மெதினுல் வருமென்னில்,
உ-ம். ஆத்மானுத்ம விசாரத்தினுல் வருமேயன்றி மற்றென்றினுலும் வாராது.
ச-கை. கன்ம வுபாசனையினுலுங் கிரியாயோகங்களினுலும் வருமென்று சுருதியர்திகள் சொல்லுகின்றதே யென்னில்,
உ-ம். அந்தக்கருத்து அப்படியல்ல. புருஷதந்திரமான கன்ம வுபாசனைகளாலும், ஜெபதப தியானங்களாலும், யோகங்களாலும் அந்தக்கரணசுத்திவருமன்றி, ஞானம் வஸ்து தந்திரமாயிருக்கிறபடியினுல் ஞானம்வராது. மானசக் கிரியைகளான வுபா

சனைகளாலும், ஒன்றையு நினையாமலிருக்கிறதினாலும், ஏகாக்கிரசித்தம் வருமேயன்றி, அப்பிரமாண ஜன்னியமான ஞானம் வராது. யோகமும் மானசக்கிரிகை ரூபமானபடியினால், அணிமாதி யயிஸ்வரியஞ் சம்பாதித்து ஞானபலமாகிய கிருதகிருத்தியங்களுக்கு விக்கினம் பண்ணுவிக்குமேயன்றி ஞான முண்டுபண்ணாது.

ச-கை. ஞானமெதினால்தான் வருமென்னில்,

உ-ம். ஆத்மானாத்ம விசாரத்தினா லாசாரிய ரறிவிக்கவரும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். காயத்திரி சாளக்கிராமம் ரத்தினாதிகளுடைய தத்துவக்கியானம், அது அதுகளுக்குத் தக்க வுசிதமான பரிட்சை நிஷ்கரிஷை யறிந்தவன் சொல்லக்கேட்ட விசாரத்தினா லெப்படி தெரியப்படுகின்றதோ, ஸ்நான சந்தியானுஷ்டான ஜபதபவோம பிராணாயாமங்களினா லெப்படி தெரியப்படவில்லையோ, அப்படியே ஆத்மஞானமும் குரு சந்நிதானத்திற் செய்கிற ஆத்மானாத்ம விசாரத்தினாலேயே யுண்டாகுமன்றிக் கன்ம வுபாசனைகளினா லுண்டாகாது. ஆதலால் முமூக்ஷுவானவர்கள் சர்வப் பிரகாரத்தினாலும் அனுபவியான ஞானாசிரியரிடத்திற் பழகிச் சார்வதா ஆத்மானாத்ம விசாரம் பண்ணவேண்டும். அப்படியில்லாமல் சம்சய விபரீத பாவனைநீங்காத வாசா ஞான ஆசிரியரும் தத்துவத்தைப் பிரித்து நிர்க்குணபாவத்தை அறிவிக்கமாட்டாதவரும், நிஷ்களத்திற் செல்லவு மடையவும் வழிகாட்ட மாட்டாதவரும், டம்பவேஷமுடையவரும், கொக்கைப்போ லசையாதிருந்து காரியநிமித்தியம் பரிசம்பண்ணுகிறவரும், மந்திர யை அட யோகங்களிலொரு லக்ஷியத்தைச்சொல்லி அதிற் பழகப் பழக அந்தக்கரண விருத்தி சூனியமும் உபசாந்தமயக்கமு முண்டாவதையே பொருளென் றறிவிக்கப்பட்டவருமாகிய அனாசிரியரை நம்பினால் கழுதைவாலைப் பிடித்துக் காவேரிக் கரை யேறக்கூடாதுபோலவும், செல்லாதகாசு நோட்டக் காரருக்குச் செல்லாதுபோலவும், சித்திர சூரியனா லந்தகாரம் போகாது போலவும், அனுபவமே திருமேனியாகாத குருசேவையினா லஞ்ஞானம் போகாது, சம்சயமு நீங்காதென்று சகல வேதாந்தங்களும் சொல்லப்

படுகின்றது. ஆகையினால் சொப்பிரகாச சொரூபமே திருமேனியாகிய காரணகுருவை நம்பினால் அப்படி நம்பின சீஷனை வீட்சித்து அவனுடைய அஞ்ஞானமும் அதனால் வரும் அவிவேகமும் அதனால்வரும் கன்மமும் அதனால்வருஞ் சரீரமும் அதனால்வருந் துக்கமும் அத்தியாசத்தினாலாரோபிதமானதென்று சந்தேகவிபரீதமற உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோ லனுபவமாயெடுத்தறிவிப்பார். அப்படி யறிவித்தவிடத்தில் அவன் சமுசாரத்திலிருந்து விடுபட்டுச் சீக்கிரமாகச் சீவன்முத்தி சுகத்தைப் பெறுவானென்று சகல சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாதிகளிலுஞ் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

இராகத்துவேஷநிருபகம்
முற்றிற்று.

எட்டாவது

ஆத்மானாத்மவிசார நிருபகம்.

ச-கை. ஆத்மானாத்ம விசாரம் பண்ணவேண்டுமென்று சுருதியாதிகளிற் சொல்லுகின்றபடியால் ஆத்மாவாவதேதென்னில்,

உ - ம். சரீரத்திரயத்திற்கும் பஞ்சகோசத்திற்கு மன்னியமாய் அவஸ்தாத்திரயத்திற்குச் சாட்சியாயிருக்கிற சச்சிதானந்த சொரூபமே யாத்மாவென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அனாத்மாவாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மகமாகிய சரீரத்திரயங்களை யனாத்மாவென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அதற்கு லட்சண மேதென்னில்,

உ - ம். அசத்து, சடம், துக்கமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. சமஷ்டி வியஷ்டியாவ தேதென்னில்,

உ - ம். திருஷ்டாந்தத்தில் வெகுஜனமென்பது சமஷ்டி; ஒரு புருஷனென்பது வியஷ்டி. தோப்பென்கிறது சமஷ்டி. ஒரு விருக்ஷமென்கிறது வியஷ்டி. கிராமமென்பது சமஷ்டி; ஒருகிரகமென்பது வியஷ்டி. இப்படியே யனேக பதார்த்தங்கள் கூடினது சமஷ்டி; ஒரு பதார்த்தமென்பது வியஷ்டி அப்படி

போல தாஷ்டாந்தத்திலும் சமஸ்தபிராணிகளுடைய சரீரங்கள் சமஷ்டி; ஒரு பிராணியுடைய சரீரம் வியஷ்டி. அதுகளும் ஸ்தூல சூட்சும காரணமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும் அவற்றுள் சகல பிராணிகளுடைய ஸ்தூலசரீரம் சமஷ்டி ஸ்தூலசரீரம்; சகல பிராணிகளுடைய சூட்சுமசரீரம் சமஷ்டி சூட்சுமசரீரம்; சகல பிராணிகளுடைய காரணசரீரம் சமஷ்டி காரணசரீரம். ஒவ்வொரு பிராணிகளுடைய ஸ்தூல சூட்சுமகாரணசரீரம் வியஷ்டியென்றுசொல்லப்படும்.

ச-கை. இப்படி சமஷ்டி வியஷ்டிகளா யேன் சொல்ல வேண்டுமென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவுக்கு ஈஸ்வரத்துவமுஞ் சீவத்துவமுஞ் சொல்லுகிற நிமித்தியஞ் சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஈஸ்வரத்துவமுஞ் சீவத்துவமும் இனிமேலா வரப்போகிறதென்னில்,

உ-ம். ஈஸ்வரத்துவமும் சீவத்துவமு முபாதியினு லுதியாய் வந்திருக்கிறது. ஆனபோதிலும் ஈஸ்வரத்வமும் சீவத்வமு முபாதியினுல் வந்ததென்று எவருமறியார்கள்.

ச-கை. பின்னை எப்படி யறிகிறுர்களென்னில்,

உ-ம். ஈஸ்வரத்வமுஞ் சீவத்வமும் நித்யமென்றேயறிகிறுர்கள்.

ச-கை. அப்படியறிந்தால் தோஷமேதென்னில்,

உ-ம். எந்தமட்டும் இப்படி நித்தியமென் றறிகிறுர்களோ, அந்தமட்டும் அவர்களுக்குச் சமுசாரத்திலிருந்து நிவிர்த்திவராது. ஆகையினுல் சர்வப்பிராணிகளுக்குந் தாயாயிருக்கப்பட்ட சுருதிக ளீஸ்வரத்வமுஞ் சீவத்வமு முபாதியினுல் வந்ததென்று சொல்லுகிறநிமித்தியம் சமஷ்டி வியஷ்டிகளாகப் பகுத்துச் சொல்லுகின்றது.

ச-கை. ஆனுல் 'எந்தவுபாதியினு லீஸ்வரத்வமு மெந்தவுபாதியினுற் சீவத்வமும் வருகிறதென்னில்,

உ-ம். சமஷ்டி சரீரவுபாதித்திரயத்தினு லீஸ்வரத்துவமும், வியஷ்டி சரீரவுபாதித்திரயத்தினுற் சீவத்துவமும் வருகின்றது.

ச-கை. ஈஸ்வரனுக்குச் சமஷ்டி காரணசரீரமாத்திரம் போதாதோவென்னில்.

உ-ம். போதும்.

ச-கை. சமஷ்டிஸ்தூலசூட்சுமசரீரங்களேன்சொல்லவேண்டுமெனில்,

உ-ம். உபாசனை நிமித்தியமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். முக்கிய அதிகாரியானவர்களுக்குச் சமஷ்டி காரணசரீர வுபாசகரான ஆத்மாவையே யுபாசிக்கப்படுமென்று சொல்லப்படும். இவருக்கே ஈஸ்வரனென்றும், அந்தரியாமியென்றும், அவ்வியாகிருதனென்று மூன்றுபெயர்.

ச-கை. இவருக்குச் சமஷ்டி காரணசரீரத்திலபிமானமுண்டோ வில்லையோ வென்னில்,

உ-ம். அபிமான மகங்கார தர்மமானபடியினா லவ்வவஸ்தையிலகங்காரமில்லை. ஆகையாலபிமானமுண்டென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. பின்னை எப்படியென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவுக்குச் சமஷ்டிகாரண சரீரவிசிட்டமாத்திரத்துவமேயீஸ்வரத்வமென்று சொல்லவேண்டும். இந்தவீஸ்வரனை யுபாசிக்க வல்லமையில்லாதவர்களுக்கு அவ்வீஸ்வரனுக் கந்தர்க்கதமான சமஷ்டி சூட்சுமசரீர வுபாதிகரே யீஸ்வரனென்றுபாசிக்கும்படி சுருதி சொல்லுகின்றது. அவ்வீஸ்வரனுக் கிரணியகர்ப்பனென்றுஞ் சூத்திராத்மாவென்றும் பிராணனென்று மூன்றுபெயர்.

ச-கை. இவருக்குச் சூட்சுமசரீரத்தி லபிமானமுண்டோ வில்லையோ வென்னில்,

உ-ம். அபிமானத்திற் காசிரயமான ஸ்தூலசரீர மில்லாதபடியினால் அபிமானமுண்டென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. பின்னை என்னவென்னில்,

உ-ம். சமஷ்டி சூட்சுமசரீர விசிட்டமாத்திரத்துவமே இரணியகர்ப்பத்துவமென்று சொல்லவேண்டும். இவரை யுபாசிக்க வல்லமையில்லாதவர்களுக்கு அந்த ஈஸ்வரனுக்கவ்ஸ்தாந்தர்க்கதமான சமஷ்டிஸ்தூலசரீரவுபாதிகரே யீஸ்வரனென்றுபாசிக்கும்படி சுருதிசொல்லுகின்றது. அந்த ஈஸ்வரனுக்கு விராட்டென்றும் வைஸ்வானரனென்றும் வைராசனென்று மூன்று பெயர்.

ச-கை. இவருக்குச் சமஷ்டி ஸ்தூலசரீரத்தி லபிமானமுண்டோவில்லையோவென்னில்,

உ-ம். நிர்ணயமான ஒரு சரீர மில்லாதபடியினு லபிமானமுண்டென்று சொல்லப்படாது.

ச-கை. பின்னை யெப்படியென்னில்,

உ-ம். சமஷ்டி ஸ்தூலசரீர விசிட்டமாத்திரத்துவமே யீசுவரத்துவமென்று சொல்லப்படும். அந்த அந்தரியாமியே சாத்துவீகாதி குணங்களிற்கூடி, சிருஷ்டி திதி சங்காரகர்த்தாவாய், பிரமவிஷ்ணு ருத்திரனென்று பேர்வந்தவிடத்திலும் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தியமாய் ராமகிருஷ்ணவதாரங்க ளெடுக்குமிடத்திலும் அந்த ஈஸ்வரனுக்கந்தந்தச் சரீரங்களிடத்திற் சிருஷ்டித்துவாரா அபிமானங்களுண்டு.

ச-கை. அவ்வபிமானமுமில்லையென்று சொல்லுவோமேயெனில்,

உ-ம். அப்படியானுற் சிருஷ்டிதிதி சங்காரங்கள் நடக்காது, ஆகையால் அபிமானமுண்டென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆனுற் சீவர்களுக்குமீஸ்வரனுக்கும் பேதலக்ஷணமேதெனில்,

உ-ம். ஜீவர்களுக்குத் தானென்றவபிமானவகமுண்டாயிருக்கிறபடியினுலும், சுயசரீரங்களி லபிமானமிருக்கிறபடியினுலும், ஈஸ்வரனுக்கிப்படிப்பட்ட வபிமானமில்லாதபடியினுலும், லோகசம்ரட்சணர்த்தமாகவே யபிமான மிருக்கிறபடியினுலும், சீவர்களுக்கு மீஸ்வரனுக்கும் பேதலட்சணமுண்டு. இந்த ஈஸ்வரனையே பிரதமாதிகளிடத்தி லுபாசிக்கப்படுமென்று வேதஞ் சொல்லுகின்றது.

ச-கை. அப்படியேன் சொல்லவேண்டு மென்னில்,

உ-ம். விராட்டை யுபாசிக்கப் பக்குவமில்லாதவர்கள் திரிமூர்த்திகளை யுபாசிக்கவேண்டும்; அந்தத் திரிமூர்த்திகளை யுபாசிக்கப் பக்குவமில்லாதவர்கள் ராமகிருஷ்ணவதாரங்களை யுபாசிக்கவேண்டுமென்று சுருதியாதிகள் சொல்லுகின்றது. சர்வஜனங்களும் எந்தெந்தமூர்த்திகளை யுபாசிக்கின்றூர்களோ, அந்தந்த மூர்த்திவழியாக அந்தரியாமியான ஈஸ்வரனையே யுபாசிப்பதாகும்.

ச-கை. இந்த மூர்த்திகளை யுபாசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிற சுருதிகளுக்குத் தாற்பரியமேதென்னில்,

உ-ம். துவாராத் துவாரா அந்தரியாமியான சொரூபத்தையேயறியவேண்டுமென்று தாற்பரியம். இப்படியே யாத்மாவுக்குச் சம

ட்டி சரீரத்திரய வுபாதியினு லீஸ்வரத்துவமும், வியட்டி சரீரத்திரய வுபாதியினுற் சீவத்துவமும் வந்தது.

ச-கை. சீவத்துவத்துக்குச் சரீரத்திரயம்வேண்டுமா வென்னில்,

உ-ம். வேண்டும். சீவன் அந்தக்கரண பிரதிவிம்பனுகையினுல் சூட்சுமசரீரம் வேண்டும். ஸ்தூலசரீர மில்லாவிட்டால் கர்த்துருத்துவங் கூடாதபடியினுல் ஸ்தூலசரீரம் வேண்டும். காரியமான ஸ்தூல சூட்சுமசரீரங்கள் காரணத்தை விட்டிராதபடியினுல் இவ்விரண்டுக்குங் காரணமான காரணசரீரமும் வேண்டும்.

ச-கை. சீவனுக்குச் சரீரத்திரயத்தி லபிமானமுண்டோ வில்லையோ வென்னில்,

உ-ம். அபிமானமில்லாமற் கர்த்ருத்வங்கூடாதபடியினுல் உண்டு.

ச-கை. ஆனுல் இந்தச் சீவனுக் கெத்தனைபே வென்னில்,

உ-ம். சாக்கிராவஸ்தையில் வியஷ்டி ஸ்தூலசரீரத்தி லபிமானகர்த்தாவான சீவனுக்கு விசுவன், வியவகாரிகன், சிதாபாசனென்று மூன்றுபெயர், சொப்பனுவஸ்தையில் வியட்டி சூட்சுமசரீரத்தி லபிமானகர்த்தாவான சீவனுக்குத் தைசதன், பிராதிபாதிகன், சொப்பன கற்பிதனென்று மூன்றுபெயர். சுழுத்தியவஸ்தையில் வியஷ்டிகாரண சரீரத்தி லபிமானகர்த்தாவான சீவனுக்குப் பிராஞ்ஞன், பாரமார்த்திகன், அவிச்சின்னனென்று மூன்றுபெயர்.

ச-கை. ஒரு ஆத்மாவுக்கே யீஸ்வரத்வமென்றும், சீவத்துவமென்றும் இரண்டுரூப மெப்படி கூடுமென்னில்,

உ-ம். கூடும். திருஷ்டாந்தத்தில் ஒரு தேவதத்தனுக்கே புத்திரனை யபேட்சித்துத் தகப்பனென்றும், பேரனை யபேட்சித்துப் பாட்டனென்றும் பெயர்வந்ததுபோல, ஒரு ஆத்மாவுக்கே வியட்டி யுபாதியை யபேட்சித்துச் சீவனென்றுஞ் சமட்டி யுபாதியை யபேட்சித்து ஈஸ்வரனென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ச-கை. தகப்பன் பாட்டனென்று சொல்லுகிற தர்மத்தையுடைய தேவதத்தனிடத்திற் கிஞ்சிக்ஞத்வ சர்வக்ஞத்வ வுபாதிகள் காணேம். சீவத்வ வீஸ்வரத்வ தர்மங்களுடன் கூடியிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்தில் கிஞ்சிக்ஞத்வ சர்வக்ஞத்வ வுபாதிகள் காணப்படுகிறபடியினுல், அந்தத் திருஷ்டாந்த மெப்படி கூடுமென்னில்,

உ - ம். ஒரு ஆத்மாவுக்கே யிரண்டுபாதியினு லீஸ்வரத்வமுஞ் சீவத்துவமும் வருமென்பதற்காகத் தேவதத்த திருஷ்டாந்தஞ் சொன்னேம். இனி மகத்வவுபாதியினுல் ஆத்மாவுக்குச் சர்வக்ஞத்துவமும் அணுத்வ வுபாதியினுல் கிஞ்சிக்ஞத்துவமும் வரலாமென்பதற்கு வேறொரு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். விஸ்தாரமான ஜலத்திற்கு ஏரியென்ற வுபாதியினு லனேக தானிய முதலானதுகளை விளைவிப்பதற்கும், சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் ஸ்நாநபானுதிக் கிரியைகளைச் செய்விப்பதற்குஞ் சாமர்த்தியமுண்டு. அற்பமான ஜலத்திற்குக்கடமென்ற வுபாதியினுல் தாகபாகாதி முதலான கிரியைகளுக்கு மாத்திரம் உபயோகப்படுஞ் சாமர்த்தியமுண்டு. பின்னும் ஒரு அக்கினிக்கே தீவட்டியென்ற வுபாதியினுல் தூரமாயிருக்கிற பதார்த்தங்களைத் தெரியச்செய்கிற சாமர்த்தியமும், விளக்கென்ற வுபாதியினுல் சமீபத்திலிருக்கிற பதார்த்தங்களைத் தெரியச்செய்கிற சாமர்த்தியமுமுண்டு. அதுகளைப்போல ஒரு ஆத்மாவுக்கே மகத்வமாகிய சமஷ்டி சரீரவுபாதியினுல் சர்வக்ஞத்வமும், அணுத்வமாகிய வியஷ்டி சரீர வுபாதியினுல் கிஞ்சிக்ஞத்வமும் வரும். அதனுல் ஈஸ்வரத்வம் ஜீவத்வமென்று பேதம் வந்தது. பாரமார்த்திகத்தில் சீவேஸ்வராளுக்கு அபேதமேயன்றிப் பேதமில்லையென்று சுருதியாதுகளிற் சொல்லுகின்றது.

ச-கை. விருத்ததர்மத்திற் கூடியிருக்கிற சீவேஸ்வராளுக் கெப்படியபேதங் கூடுமென்னில்,

உ - ம். கூடும். பூர்வதிருஷ்டாந்தத்தில் விருத்ததர்மத்துடன் கூடிய ஏரியென்ற வுபாதியோடு சேர்ந்திருக்கிற ஜலத்திற்குங் கடமென்ற வுபாதியோடு சேர்ந்திருக்கிற ஜலத்திற்கும் விருத்தாமிசைகளான ஏரி கடமென்ற வுபாதிகளைவிட்டு, அவிருத்தாமிசைகளான ஜலத்தினுல் ஏகத்துவ ஞானம் வருகிறது போலவும், விருத்ததர்மத்துடன்கூடிய தீவட்டியென்ற வுபாதியோடு சேர்ந்திருக்கிற அக்கினிக்கும், விளக்கென்ற வுபாதியோடு சேர்ந்திருக்கிற அக்கினிக்கும் விருத்தாமிசைகளான பெரியவத்தி சின்னவத்தியென்ற வுபாதிகளைவிட்டு, அவிருத்

தாமிசைகளான அக்கினிமாத்திரத்தினால் ஏகத்துவ ஞானம் வருகிறதுபோலும் விருத்ததர்மமான சர்வக்ஞத்வாதிகளுடன் கூடியிருக்கிற ஈஸ்வரனுக்கும் விருத்ததர்மமான கிஞ்சிக்ஞத்வாதிகளுடன் கூடியிருக்கிற சீவனுக்கும் விருத்தாமிசைகளான சர்வக்ஞத்வகிஞ்சிக்ஞத்வவுபாதிகளைவிட்டு, அவிருத்தாமிசைகளான சைதன்யமாத்திரத்திற்கு ஏகத்துவஞானங் கூடும். இந்த அர்த்தமே சகல சாஸ்திரங்களிலும் சுயந்தேவதத்தகா என்கிற திருஷ்டாந்த பூர்வகமாய் மகாவாக்கியத்திற்கு ஜகர்லட்சணை, அஜகர்லட்சணை, ஜகத ஜகர்லட்சணைகளால் சுருதியாதிகளி லர்த்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது. ஆதலால் இந்தப்படி சொப்பிரகாசமே திருமேனியான் சற்குருவினால் விசாரித்து நானே பிரமமென்றும் நானே யீஸ்வரனென்றும் சம்சயமில்லாமலும் உபாதியான வகம்பாவமில்லாமலும் எவரறிகிறார்களோ வவர்களே சீவன்முத்தரென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

ஆத்மாநாத்மவிசாரநிரூபகம்
முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது,

சரீரத்திரயவிலக்ஷண நிரூபகம்.

ச-கை. ஆத்மா சரீரத்திரய விலக்ஷணனென்று சுருதிகளிற் சொல்லுகிறபடி, சரீரத்திரய விலக்ஷணனான ஆத்மாவைச் சரீரத்திரயங்களை யறியாமல் அறியப்படாது. ஆகையினால் சரீரத்திரய சொரூபமேதென்னில்,

உ-ம். ஸ்தூல சூட்சுமகாரணமென மூன்று சரீரங்களாம்.

ச-கை. இவற்றுள் ஸ்தூலசரீரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். கரசரண வவயவங்களாய் ஸ்தம்பம்போற் றோற்றப்பட்டது.

ச-கை. சூட்சுமசரீரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம் பதினேழு அவயவங்களுடன் கூடியிருக்கப்பட்டது.

ச-கை. காரணசரீரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானமே காரணசரீரம்.

ச-கை. இதுகளுக்குச்சரீரமென்று பெயரெதினால்வந்ததென்னில்,

உ-ம். சீரணித்துப்போகிறபடியினால் சரீரமென்று பெயர்வந்தது.
ச-கை. சீரணித்துப்போகின்றதாவென்னில்,
உ-ம். போகின்றது. அதைவிருத்தி பூர்வகமாய்ச்சொல்லவேண்டும்.
ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,
உ-ம். இந்த ஸ்தூலசரீரம் இளமையினாலும், நோயின்மையினாலும், அன்னஞ்சமமானதினாலும் விருத்தியாகின்றது; அன்னமில்லாமையினாலும், அன்னமதிக மானதினாலும், வியாதியினாலும், முதுமையினாலும் சீரணமாகின்றது.
ச-கை. சூட்சுமசரீர மெப்படியென்னில்,
உ-ம். ராகத்துவேஷாகாரமாய்ப் பரிணமிக்கிறது விருத்தி; அவற்றின் சங்கோசமே சீரணத்துவம்.
ச-கை. ஆனால் காரணசரீர மெப்படியென்னில்,
உ-ம். அகமமதாதி யானெனதென்கிற வபிமானத்தினாற் பரிணமிக்கிறது விருத்தி; அவற்றின் சங்கோசமே சீரணத்துவம்.
ச-கை. சூட்சுமகாரண சரீரத்திற்கு விருத்தி சீரணத்துவம் எங்கே காணப்படுகிற தென்னில்,
உ-ம். அஞ்ஞானிகளிடத்தில் விருத்தியும், முமூட்சுக்களிடத்திற் சங்கோசமுங் காணப்படுகின்றது. ஆகையினா லிதுகளுக்குஞ் சரீரமென்று பேர்வந்தது.
ச-கை. தேகமென்றுபெயர் ஏன்வந்ததென்னில்,
உ-ம். தகிக்கப்படுகின்றபடியினால் தேகமென்று பேர்வந்தது.
ச-கை. தகிக்கப்படுகின்றதா வென்னில்,
உ-ம். தகிக்கப்படுகின்றது.
ச-கை. எப்படி யென்னில்,
உ-ம். அக்கினியில் பஸ்மாகாரமாகத் தகிக்கப்படுகின்றது.
ச-கை. சிறிது சரீரமல்லவோ தகிக்கப்படுகின்றது ஆனாலும் சூட்சும காரணசரீரங்கள் தகிக்கப்படுகிறதாவென்னில்,
உ-ம். அதுகளுந் தகிக்கப்படுகிறது.
ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,
உ-ம். சார்வதா தாபத்ரயங்களினால் தகிக்கப்படுகிற சூட்சுமகாரண சரீரம் ஞானாக்கினியினால் தகிக்கப்படுகிறது. ஆகையினா லிம் மூன்று சரீரத்திற்குந் தேகமென்று பெயர்வந்தது.
ச-கை. முன் சரீரத்திற்கு ஸ்தூலசரீரமென்று பேர் ஏன்வந்ததென்னில்,

உ - ம். மயிர் தோல் நரம்பு தசை எலும்பு கொழுப்பு இந்த ஆறும் ஸ்தம்பம்போற் பிரயத்தியக்ஷத்தில் ஸ்தூலமாய்த் தோற்று கிறபடியினுல் ஸ்தூலசரீரமென்று பெயர்வந்தது.

ச-கை. மத்தியசரீரத்திற்குச் சூட்சுமசரீரமென்று பேர் ஏன்வந்த தென்னில்,

உ - ம். பூர்வசரீரம்போல் ஸ்தூலமாய்த் தோற்ருதபடியினுல் சூட்சும சரீரமென்று பேர்வந்தது.

ச-கை. இதற்கு இலிங்கசரீரமென்றுபேர் ஏன்வந்ததென்னில்,

உ - ம். ஈனமான சத்தாதிவிஷயங்களை யறியப்பண்ணுகிற படியினு லும், ஆத்மாவை லக்ஷணத்தினு லறியப்பண்ணுகிற படியினு லும் இலிங்கசரீரமென்று பேர்வந்தது.

ச-கை. பச்சிம சரீரத்திற்குக் காரணசரீரமென்று பேர் ஏன்வந்த தென்னில்,

உ - ம். இவ்விரண்டு சரீரங்களையும் பிறப்பிக்கிறபடியினு லதற்குக்கா ரணசரீரமென்று பேர்வந்தது.

ச-கை. ஸ்தூலசரீரம் பிரத்தியக்ஷமாய்த் தெரிகிறபடியினுல் உண்டெ ன்று சொல்லலாம். அதுபோல் சூட்சுமசரீரம் பிரத்தியட்ச மாய்த் தெரியாதபடியினுல் ஸ்தூலத்திற் கன்னியமான சூட் சுமசரீரத்தை எப்படி யுண்டென்று சொல்லுகிறதென்னில்,

உ - ம். பதினேழுவிதமான காரியத்தைக் குறித்துச் சூட்சுமசரீரமு முண்டென்று சொல்லலாம்.

ச-கை. இந்தப் பதினேழுவிதமான காரியங்களும் ஸ்தூலசரீரத்தினு லேயே செய்யப்படுகிறதென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணம் வந்தபோது இந்த ஸ்தூலசரீரத் தினுற் பதினேழுவிதகாரியமும் பண்ணவேண்டும். பண்ணுத படியினுல் ஸ்தூலசரீர காரியமென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. மற்றெதினுடைய காரியமென்னில்,

உ - ம். ஸ்தூலத்திற் கன்னியமான சூட்சுமசரீர காரியமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஸ்தூலத்தைவிட்டுச் சூட்சுமசரீரஞ் சுதந்தரமா யொரு காரி யமுஞ் செய்யாதபடியினுல் சூட்சுமசரீர காரியமென் றெப் படி யறிகிறதென்னில்,

உ - ம். அறியலாம். எப்படியென்றால் திருஷ்டாந்தத்தில் அக்கினியானது கட்டையையனுசரித்துச் சுட்டுத்தன்னுருவமாக்கிக்கொண்டு தாகபாகாதிக் கிரியைகளைப்பண்ணினாலும் அந்தத் தாகபாகாதிக்கிரியைகள் கட்டையின் காரியமல்லாதுபோல சூட்சுமசரீரமும் ஸ்தூலத்தை யாசிரயித்துப் பதினேழுவிதமான காரியங்களைப் பண்ணினபோதும் கேவலமான ஸ்தூலத்திற் கன்னியமான சூட்சும சரீரத்தின் காரியமென்றே யறியவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் பதினேழுவிதமான காரியமேதென்னில்,

உ - ம். காரணமுன்னிலையா யறியவேண்டும்.

ச-கை. காரணமாவதேதென்னில்,

உ - ம். பதினேழுவித அவயவங்களான சூட்சுமசரீரமே காரணம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும், கன்மேந்திரிய பஞ்சகமும், பிராணாதிபஞ்சகமும், சித்தத்தோடுங்கூடின மனதும், ஆங்காரத்துடன்கூடின புத்தியுமாகிய இந்தப் பதினேழுங்கூடிச் சூட்சுமசரீர மென்னப்படும்.

ச-கை. ஞானேந்திரிய பஞ்சகமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம் ஆக ரு.

ச-கை. சுரோத்திராதிகளுக்கு ஞானேந்திரியமென்று பேரேன் வந்ததென்னில்,

உ - ம். சத்தாதி விஷயங்களைக் கிரகிக்கிறபடியினால் ஞானேந்திரியமெனப் பேர்வந்தது.

ச-கை. இதற்கு ஞானோற்பத்தி யெப்படி வந்ததென்னில்,

உ - ம். சாத்துவிதகுணத்தி லுற்பத்தியாகையினால் ஞானம்வந்தது.

ச-கை. கன்மேந்திரிய பஞ்சகமாவ தேதென்னில்,

உ - ம் வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் ஆக ரு.

ச-கை. இதற்குக்கன்மேந்திரியமென்று பேரேன் வந்ததென்னில்,

உ - ம். வசனாதிக்கிரியைகளைப் பிறப்பிக்கிறபடியினால் கன்மேந்திரியமென்னப்பட்டது.

ச-கை. இதற்குக் கிரியாவுற்பத்தி யெப்படி வந்ததென்னில்,

உ - ம். ராசதகுணத்தி லுற்பத்தியாகையினால் கிரியாவுற்பத்தி வந்தது.

ச-கை. பிராணாதிபஞ்சகமாவ தேதென்னில்,
உ - ம். பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன் ஆறு.
ச-கை. இதற்குப் பிராணாதியென்று பேரேன் வந்ததென்னில்,
உ - ம். ஸ்தூலசரீரத்தைச் சீவிக்கப்பண்ணுகிறபடியால் பிராணாதி யெனப் பேர்வந்தது.
ச-கை. மனம் புத்தியாவ தேதென்னில்,
உ - ம். அந்தக்கரணவிருத்தி விசேஷங்களே மனம் புத்தி யென்னப் படும்.
ச-கை. ஆறாற்சுரோத்திரேந்திரிய மெவ்வகைப்பட்ட தென்னில்,
உ - ம். சத்தங்களெல்லா மெதினாற் கிரகிக்கப்படுகிறதோ அதுவே சுரோத்திரேந்திரியம்.
ச-கை. அந்தச்சத்த மெத்தனைவகைப்படு மென்னில்,
உ - ம். லௌகீகம் வைதீகமென் றிரண்டுவகைப்படும்.
ச-கை. லௌகீகமாவதேதென்னில்,
உ - ம். பிராகிருதரூபமான பதினெண்பாஷைகளும் லௌகீகம்.
ச-கை. வைதீகமாவ தேதென்னில்,
உ - ம். அப்பிராகிருதரூபமான வேதசாஸ்திரங்க ளனைத்தும் வைதீ கம்.
ச-கை. இந்த லௌகீக மெத்தனைவித மென்னில்,
உ - ம். அனந்தவிதமா யிருக்கும்.
ச-கை. வைதீக மெத்தனைவித மென்னில்,
உ - ம். அதுவு மனந்தவிதமா யிருக்கும். அன்றியில் பஞ்சீகிருத பேதத்தில் சத்த மிருபத்தைந்துவிதம். இத்தனைவித சத்தங்களு மெதினாற் கிரகிக்கப் படுகிறதோ, அஃதே சுரோத்திரேந் திரியம்.
ச-கை. இந்தச் சுரோத்திரேந்திரிய மெங்கேயிருக்கிற தென்னில்,
உ - ம். கர்ண ஷட்குள்யவவிச்சின்ன நபோதேசத்தை யாசிரயத்திரு க்கின்றது.
ச-கை. அந்த நபோதேசமே சுரோத்திரேந்திரியமென்று சொல்ல லாமே யென்னில்,
உ - ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணமடைந்த சரீரங்களிலு மிருக்கிற நபோதேசத்தினாலுஞ் சத்தத்தைக் கிரகிக்கவேண்டும். அங் ஙன மில்லாதபடியினால் அந்த நபோதேசத்திற் கன்னியமாய் சத்தக்கிராகிய சத்திமத்தாய் சூட்சுமமான ஒருவஸ்து நபோ

தேசத்தை யாசிரயித்துக்கொண் டிருக்கிறது. அதற்கே சுரோத்திரேந்திரிய மென்றுபெயர். அதற்கதிட்டான தேவதைதிக்கு. அவ்வதிட்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட சுரோத்திரேந்திரியஞ் சத்தமெல்லாமறிந்து பஞ்சீகிருதபேத சத்த மிருப்பதையு மறிந்துகொண்டே யிருக்கும்.

ச-கை. தொக்கிந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பரிசமெல்லா மெதினாற் கிரகிக்கப் படுகிறதோ, அதுவே தொக்கிந்திரியம்.

ச-கை. அந்தப் பரிச மெத்தனைவித மென்னில்,

உ-ம். சீத ஊஷ்ண சீதோஷ்ண மிருது கடினமென் றைந்துவிதம்; அவற்றுள் ஒவ்வொன் றனந்தவிதமா யிருக்கும்.

ச-கை. இந்தத் தொக்கிந்திரிய மெங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். தொக்கைச் சர்வத்திரா வியாபித்துக்கொண் டிருக்கும்.

ச-கை. ஆனால் தொக்கையே தொக்கிந்திரியமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரத்திலிருக்கிற தொக்கினாற் பரிசத்தைக் கிரகிக்கவேண்டும். அங்ஙனங் கிரகியாதபடியினால் அந்தத்தொக்குக் கன்னியமான ஸ்பரிசக் கிராகிய சத்திமத்தாய் சூட்சுமமான ஒருவஸ்து சிரசுநடுவில் நபோதேசத்திலிருந் திரண்டு கவராய்த் தொக்கைப் பரிசித்துக்கொண் டிருக்கிறது. அதற்கே தொக்கிந்திரியமென்று பெயர். அதிற்கதிட்டான தேவதை வாய்வு. அவ்வதிட்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட தொக்கிந்திரியம் பரிசத்தை யெல்லாமறிந்து பஞ்சீகிருதபேத பரிசமிருப்பதையு மறிந்துக்கொண் டிருக்கும்.

ச-கை. சட்சு விந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ரூபமெல்லா மெதினாற் கிரகிக்கப்படுகிறதோ, அஃதே சட்சுவிந்திரியம்.

ச-கை. அந்தரூப மெத்தனை வகைப்படு மென்னில்,

உ-ம். வெள்ளை சிவப்பு பச்சை மஞ்சள் கறுப்பு ஊதா மிசிரம் அகலம் நிகளம் உயர்ச்சி தாழ்ச்சி இவற்றுள் ஒவ்வொன் றனேகவிதமாயிருக்கும். இத்தனை ரூபங்களு மெதினால் தெரியப்படுகிறதோ அதுவே சட்சுவிந்திரியம்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ - ம். கருவிழியை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. ஆனால் கருவிழியே சட்சுவிந்திரியமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ - ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களி லிருக்கிற கருவிழியினால் ரூபத்தை யறியவேண்டும். அங்ஙன மறியாதபடியினால், கருவிழிக் கன்னியமான ரூபத்தைக் கிரகிக்கிற சத்திமத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து சிரசுநடுவே நபோர்தேசத்திலிருந்து இரண்டு கவராய்க் குவளைமுன்னிலையி லந்தக் கருவிழியை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கே சட்சு விந்திரிய மென்றுபெயர். அதற் கதிட்டான தேவதை சூரியன். அவ்வதிட்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட சட்சு விந்திரியம் ரூபமெல்லாமறிந்து பஞ்சீகிருதபேதரூபமிருப்பதையுங் கிரகித் தறிந்துக்கொண்டிருக்கும்.

ச - கை. சிங்ஙுவை யிந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ரசமெல்லா மெதினாற் கிரகிக்கப்படுகிறதோ, அதற்கே சிங்குவையென்று பெயர்.

ச-கை. அந்த ரசமெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்னில்,

உ - ம். உப்பு புளிப்பு கார்ப்பு கசப்பு துவர்ப்பு தித்திப்பு என்றாறு விதம். அவற்று ளொவ்வொன் றனேகவிதமா யிருக்கும். இத்தனையு மெதினாற் கிரகிக்கப்படுகிறதோ, அதுவே சிங்குவேந்திரியம்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ - ம். நுனிநாவை யாசிரயித்துக்கொண் டிருக்கும்.

ச-கை. ஆனால் நுனிநாவையே சிங்குவேந்திரியமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ - ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிலிருக்கிற நுனிநாவினால் ரசங்களெல்லாங் கிரகிக்கவேண்டும். அப்படி கிரகிக்காதபடியினால் அந்த நுனிநாவுக் கன்னியமாய் ரசகிராஹ்யசத்திமத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து கபாலநடுவில் நபோதேசத்திலிருந்து இரண்டு கவராய் தந்ததாலோஷ்டத்தைப்பற்றி அந்த நுனிநாவை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும் அதற்கே சிங்குவேந்திரிய மென்றுபெயர். அதற்கதிட்டான தேவதை வருணன். அவ்வதிஷ்டானதேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட

சிங்குவேந்திரியம் ரசங்களையெல்லா மறிந்து பஞ்சீகிருத பேதரசங்களையுங் கிரகித்துக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. ஆக்கிராணேந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சுகந்த துர்க்கந்தமெல்லா மெதினாற் கிரகிக்கப்படுகிறதோ, அதற்கே ஆக்கிராணேந்திரியமென்று பெயர்.

ச-கை. அது எத்தனைவிதமா யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். சுகந்த துர்க்கந்த மிசிரகந்தமென மூன்றுவிதம். அவற்று ளொவ்வொன் றனேகவிதமாயிருக்கும். இத்தனையுமெதினாற் கிரகிக்கப்படுகிறதோ, அதுவே ஆக்கிராணேந்திரியம்.

ச-கை. அது எங்கேயிருக்கு மென்னில்,

உ-ம். நுனிமூக்கை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. ஆனால் நுனிமூக்கையே கிராணேந்திரியமென்று சொல்ல லாமே யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிலிருக்கிற நுனி மூக்கினாற் கந்தமறியவேண்டும். அங்ஙன மறியாதபடியினால் நுனிமூக் குக் கன்னியமாய் கந்தகிராஹ்ய சத்திமத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து கபாலத்திலிருந்து முகாரவிந்த வழியாய் இரண்டு கவராய் மூக்குத்தண் டெலும்பைப்பற்றி அந்த நுனிமூக்கை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும். அதற்கே ஆக்கிராணேந்தி ரியமென்று பெயர். அதற் கதிஷ்டானதேவதை அசுவினி. அவ்வதிஷ்டான தேவதையாற் பிரேரிக்கப்பட்ட ஆக்கிரா ணேந்திரியம் கந்தங்களையெல்லாங் கிரகித்து பஞ்சீகிருத பேத கந்தங்களையு மறிந்துக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. கன்மேந்திரியங்களில் வாக்கிந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சத்தமெல்லா மெதினாலுச்சரிக்கப்படுகிறதோ, அதுவே வாக் கிந்திரியம்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்கிறதென்னில்,

உ-ம். நுனிநா தாலுமூலம் மேலுதடு கீழுதடு பல் கண்டம் இருத யம் பிரமரந்திரமென்கிற அஷ்டதானங்களையு மாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. ஆனாலந்த அஷ்டதானங்களையே வாக்கிந்திரியமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணசரீரங்களிலிருக்கிற அஷ்டதானங் களினாற் சத்தங்களுச்சரிக்கப்படவேண்டும். அங்ஙனமில்லாத

படியினால் அவ் வஷ்டதானங்களுக்கு மன்னியமாய் சத்த முச்சரிக்கிற சத்திமத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகார விந்தத்திலிருந்து அஷ்டதானங்களையு மாசிரயித்துக்கொண் டிருக்கும். அதற்கே வாக்கிந்திரியமென்றுபெயர். அதற்கதி ஷ்டானதேவதை அக்கினி. அவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட வாக்கிந்திரியஞ் சத்தமெல்லா முச்சரித் துக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. பாணீந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். கொடுக்கல் வாங்கல் முதலான கிரிகைக ளெதினாற் செய்யப் படுகிறதோ, அதற்குப் பாணீந்திரியமென்று பெயர்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். உள்ளங்கையி லாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. ஆனால் உள்ளங்கையே பாணீந்திரியமென்னலாமேயெனில்.

உ-ம். சுழுத்திமூர்ச்சை மரணசரீரங்களி லிருக்கிற வுள்ளங்கையினா லுந் தானதிக்கிரியைகளைப் பண்ணவேண்டும். பண்ணாதிருக் கிறபடியால் உள்ளங்கைக் கன்னியமாய் தானதிக் கிரியாசத் திமத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்திலிருந்து உள்ளங்கையை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும். அதற்கே பாணீந்திரிய மென்றுபெயர். அதற்கதிஷ்டான தேவதை இந்திரன். அவ்வதிஷ்டானதேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட பாணீந்திரியங்கொடுக்கல்வாங்கலாகிறகிரியைகளைச்செய்யும்.

ச-கை. பாதேந்திரியமாகிற தேதென்னில்,

உ-ம். கமனாதி கிரியைகளை யெதினாற் செய்யப்படுகிறதோ, அதற் குப் பாதேந்திரியமென்று பெயர்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ-ம். உள்ளங்காலை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும். அதுவே பா தேந்திரியம்.

ச-கை. ஆனா லுள்ளங்காலையே பாதேந்திரியமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிலிருக்கிற வுள்ளங்காலி னால் கமனாதிக்கிரியைகளைப் பண்ணவேண்டும். பண்ணாதபடி யினால் உள்ளங்காலுக் கன்னியமாய் கமனாதிக் கிரியாசத்தி மத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்திலிருந் திர ண்டுகவராய் உள்ளங்காலை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும்.

அதற்கே பாதேந்திரியமென்று பெயர். அதற் கதிஷ்டான தேவதை உபேந்திரன். அவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட பாதேந்திரியங் கமனாதிக் கிரியைகளைப் பண்ணும்.

ச-கை. பாயு ரிந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். மலவிசர்க்கனாதிக் கிரியைகளெதினாற் செய்யப்படுகின்றதோ, அதற்குப் பாயு ரிந்திரியமென்று பெயர்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ - ம். குதத்தை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும். அதுவே பாயுரிந் திரியம்.

ச-கை. ஆனால் குதத்தையே பாயுரிந்திரிய மென்னலாமேயென்னில்,

உ - ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களி லிருக்கிற குதத்தினாலும் விசர்க்கனாதிக் கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும். அப்படிக்கில் லாதபடியினால் குதத்திற் கன்னியமாய் மலவிசர்க்கனாதிக் கிரி யாசத்தி மத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்தி லிருந்து குதத்தை யாசிரயித்துக் கொண்டிருக்கும். அதற்கே பாயு ரிந்திரியமென்று பெயர். அதற் கதிஷ்டான தேவதை மிருத்திவு. அவ்வதிஷ்டானதேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட குதேந்திரிய மலவிசர்க்கனாதிக் கிரியைகளைப்பண்ணும்.

ச-கை. உபஸ்தேந்திரியமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சுக்கில மூத்திர விசர்க்கனாதிக் கிரியைக ளெதினாற் செய்யப் படுகிறதோ, அதற்கு உபஸ்தேந்திரியமென்று பெயர்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ - ம். யோனி லிங்கங்களை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும். அதுவே யுபஸ்தேந்திரியம்.

ச-கை. யோனி லிங்கங்களையே யுபஸ்தேந்திரியமென்று சொல்ல லாமே யென்னில்,

உ - ம். சுழுத்தி மூர்ச்சை மரண சரீரங்களிலிருக்கிற யோனிலிங்கங் களினாலும் சுக்கில மூத்திர விசர்க்கனாதிக்கிரியைகள் பண்ண வேண்டும். பண்ணாதபடியினால் யோனி லிங்கங்களுக்கன்னிய மாய் சுக்கில மூத்திர விசர்க்கனாதிக் கிரியாசத்தி மத்தாய் சூட்சுமமாய் ஒருவஸ்து முகாரவிந்தத்தி லிருந்து யோனிலிங் கங்களை யாசிரயித்துக்கொண்டிருக்கும். அதற்குஉபஸ்தேந்தி

ரியமென்றுபெயர். அதற்கதிஷ்டானதேவதைபிரஜாபதி. அவ்வதிஷ்டான தேவதையினுற் பிரேரிக்கப்பட்ட உபஸ்தேந்திரியம் சுக்கில மூத்திர விசர்க்கஞதி கிரியைகளைப் பண்ணும்.

ச-கை, பிராணுதி பஞ்சகத்தில் பிராணவாயுவாவ தேதென்னில்,

உ-ம். உசுவாச மெதினுற் பண்ணப்படுகின்றதோ, அதற்குப்பிராணவாய்வென்று பெயர். அதற்கு ஸ்தானம் இருதயம். அதற்கதிஷ்டானதேவதை விசிட்டன். அவ்வதிஷ்டான தேவதையினுற் பிரேரிக்கப்பட்ட பிராணவாய்வு உசுவாசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. அபானவாயுவாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நிசுவாச மெதினுற் பண்ணப்படுகிறதோ அதற் கபானவாயுவென்று பெயர். அதற்கு ஸ்தானம்குதம். அதற்கதிஷ்டான தேவதை விசுவகர்த்தா. அவ் வதிஷ்டான தேவதையினுற் பிரேரிக்கப்பட்ட அபானவாய்வு நிசுவாசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. வியானவாயுவாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சரீரத்தைப் பலப்படநிறுத்தி யிந்திரியங்களுக்குப் பலனைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற தெதுவோ, அதற்கு வியானவாயுவென்றுபெயர். அதற்கு ஸ்தானம் சர்வசரீரம். அதற்கதிஷ்டான தேவதை விசுவயோனி. அவ் வதிஷ்டான தேவதையினுற் பிரேரிக்கப்பட்ட வியானவாய்வு இந்திரியங்களுக்குப் பலனைக்கொடுத்துச் சரீரமெல்லாம் வியாபித்திருக்கும்.

ச-கை. உதானவாயுவாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சுழுத்திகாலம் வந்தபோது சகலவிந்திரியங்களையு மொடுக்கிக் கொண்டு தனக்குக் காரணமான அஞ்ஞானத்தி லெதுலயிக்கப்பண்ணுகிறதோ, சாக்கிராவஸ்தையி லந்தந்த இந்திரியங்களை யந்தந்தவிடத்தி லெது நிறுத்துகிறதோ, மரணகாலம் வந்தபோது சகல விந்திரியங்களையுங் கிரகித்துக்கொண்டு லோகாந்தரத்திற் கெதுபோகிறதோ, அஃதே யுதானவாய்வு. அதற்கு ஸ்தானங் கண்டம். அதற் கதிஷ்டான தேவதை பிரமதேவன். அவ் வதிஷ்டான தேவதையினுற் பிரேரிக்கப்பட்ட உதானவாய்வு இத்தியாதி தொழில்களை நடத்தும்.

ச-கை. சமானவாயுவாவ தேதென்னில்,

உ - ம். உண்டல் குடித்தல் உறிஞ்சல் நக்கலென்கிற நாலுவித வுண்டிகளைச் சாடராக்கினியோடுகூடி யுபசமனம்பண்ணிச் சரீரத்திற் கெது புஷ்டிசெய்விக்கிறதோ, அதற்குச் சமானவாயுவென்று பெயர். அதற்கு ஸ்தானம் நாபி. அதற் கதிஷ்டான தேவதை க்ஷயன். அவ் வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட சமானவாயுவு மேற்சொல்லியகிரியைகளைச் செய்யும். இதுவன்றி உபவாயுக்களைந்தும் இதற்குள் அந்தர்ப்பூதமா யிருக்கின்றது. தொழில்மாத்திரம் வேறு. அதிதேவதையும் ஸ்தானமு மொன்றாகவிருக்கும்.

ச-கை. அந்த வாயுக்களாவ தேதென்னில்,

உ - ம். நாகன், கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் என்று பஞ்சவாயுக்கள். அவற்றுள் வாந்தி செய்விப்பது நாகன்; விக்கல் ஏப்பம் இமைப்பு விழிப்புகளைச் செய்விப்பது கூர்மன்; தும்ம லிருமலைச் செய்விப்பது கிரிகரன்; சிரித்தல் வசனித்தலைச் செய்விப்பது தேவதத்தன்; துர்க்கந்தமாக்கிச் சரீரம் வீங்கப்பண்ணி தலைவெடிக்கச்செய்வது தனஞ்சயன் என்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அந்தக்கரண சதுஷ்டயத்தில் மனமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சங்கற்ப விகற்ப மெதினாற் பண்ணப்படுகிறதோ, அதுவே மனம்.

ச-கை. அது எங்கேயிருக்குமென்னில்,

உ - ம். கண்டத்தின் கீழிருக்கும். அதற் கதிஷ்டான தேவதை சந்திரன். அவ் வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட மனஞ் சங்கற்ப விகற்பம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. புத்தியாவதேதென்னில்,

உ - ம். நிச்சயமெல்லாமெதினாற்பண்ணப்படுகிறதோ, அதுவேபுத்தி.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ - ம். முகத்திலிருக்கும். அதிற் கதிஷ்டான தேவதை சதுர்முகன். அவ்வதிஷ்டான தேவதையினாற் பிரேரிக்கப்பட்ட புத்தி நிச்சயமெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. அகங்காரமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். அபிமானமெல்லா மெதினாற் செய்யப்படுகிறதோ, அதுவே யகங்காரம்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ - ம். இருதயத்திலிருக்கும். அதற் கதிஷ்டானதேவதை ருத்திரன். அவ் வதிஷ்டான தேவதையினுற் பிரேரிக்கப்பட்ட அகங்காரம் அபிமானமெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. சித்தமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சிந்தனையெல்லா மெதினுற் செய்யப்படுகிறதோ, அதுவே சித்தம்.

ச-கை. அது எங்கே யிருக்குமென்னில்,

உ - ம். நாபிப் பிரதேசத்தி லிருக்கும். அதற் கதிஷ்டான தேவதை விஷ்ணு. அவ் வதிஷ்டான தேவதையினுற் பிரேரிக்கப்பட்ட சித்தம் சிந்தனையெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும். அதுவுமன்றி இந்த இலிங்கசரீரம் ஷோடசாத்மகமென்று ஒரு சுருதியிற் சொல்லுகிறது. அந்தப் பக்ஷத்தில் அந்தக்கரண மஞ்சுளொன்றுமாத்திரமேயாகும். பதினேழென்று ஒரு சுருதியிற் சொல்லுகின்றது. அந்தப் பக்ஷத்தில் மனமுஞ் சித்தமும் ஒன்றென்றும், புத்தியு மகங்காரமு மொன்றென்ருகும். பத்தொன்பதென்று ஒரு சுருதியிற் சொல்லுகின்றது. அந்தப் பக்ஷத்தி லந்தக்கரணங்கள் நாலையுஞ்சொல்லுவதாகும். அப்படி எத்தனைவிதமாகச்சொன்னுலும் விரோதமில்லை. இப்படி பதினேழுவித காரியங்களினுற் பதினேழு அவயவமான இலிங்க சரீரமுண்டென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது.

ச-கை. காரணசரீர முண்டென் றெப்படி யறிகிறதென்னில்,

உ - ம். காரியமான ஸ்தூலசூட்சுமமாகிய இரண்டு சரீரங்கள் காணப்படுகிறபடியினுல், இதுகளுக்குக் காரணமொன்றுண்டென்று யுத்திபண்ணவேண்டியது.

ச-கை. காரியத்தினுல் காரணத்தை யூகித்தறியலாமாவென்னில்,

உ - ம். காரியமான புகையினுற் காரணமான அக்கினியுண்டென்று யூகித்தறிவதுபோலக் காரியமான ஸ்தூலசூட்சும சரீரங்களினுற் காரணமான சரீரமுண்டென்று யூகித்தறியலாம். அல்லாமலும் அகமஞ்சானியென்று பிரத்தியக்ஷமா யனுபவிக்கிறபடியினுற் காரணசரீர முண்டென்று நிச்சயிக்கலாம். இப்படி நிச்சயம்பண்ணின பிறகு ஆத்மாவுக்குச் சரீரத்திரய விலக்ஷணத்துவ மெப்படி யென்று விசாரிக்கவேண்டும்.

ச-கை. ஆத்மாவுக்குச் சரீரத்திரய விலக்ஷணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஆத்மலக்ஷணஞ் சரீரத்திரயத்திலும், சரீரத்திரய லக்ஷண மாத்மாவிலு மில்லா திருக்கிறதே சரீரத்திரயவிலக்ஷணம்.

ச-கை. ஆனால் ஆத்மலக்ஷண மேதென்னில்,

உ-ம். சத்து சித்து ஆனந்தமே யாத்மலக்ஷணம்.

ச-கை. அநாத்மலக்ஷண மேதென்னில்,

உ-ம். அசத்து சடம் துக்கமே யநாத்மலக்ஷணம்.

ச-கை. இந்த லக்ஷணங்களுக் கன்னியோன்னிய விலக்ஷண முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு. திருஷ்டாந்தத்தில் ஸ்திரீ லக்ஷணம் புருஷனிடத்திலும், புருஷலக்ஷணம் ஸ்திரீயினிடத்திலு மில்லாதுபோற் சத்துலக்ஷண மசத்திலும், அசத்துலக்ஷணஞ் சத்திலுமில்லை. பிரகாசலக்ஷணம் அந்தகாரத்திலும், அந்தகாரலக்ஷணம் பிரகாசத்திலு மில்லாததுபோலச் சித்துலக்ஷணஞ் சடத்திலுஞ் சடலக்ஷணஞ் சித்திலுமில்லை. சந்திரலக்ஷணஞ் சூரியனிலும், சூரியலக்ஷணஞ் சந்திரனிலுமில்லாததுபோல ஆனந்தலக்ஷணந் துக்கத்திலும், துக்கலக்ஷண மானந்தத்திலு மில்லை. இப்படி சச்சிதானந்தத்துக்கும், அசத்துசடந் துக்கத்துக்கும் அன்னியோன்னிய விலக்ஷணத்துவமாகச் சத்துலக்ஷணமும், அசத்துலக்ஷணமும், சித்துலக்ஷணமும், சடலக்ஷணமும், ஆனந்தலக்ஷணமும், துக்கலக்ஷணமுமுண்டு. இதுகளை விசாரித்தறியாமல் ஆத்மாவின் அன்னியோன்னிய விலக்ஷணத்துவ மறியக்கூடாது.

ச-கை. சத்துலக்ஷணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒன்றினாலும் வாதிக்கப்படாமல் பூத பவிஷ்ய வர்த்தமான காலத்திலும் ஏகரூபமாயிருக்கிற தெதுவோ அதுவே சத்துலக்ஷணம்.

ச-கை. அசத்துலக்ஷணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். காலத்திரயத்திலு மில்லாததாயிருந்துந் தோற்றிக்கொண்டு, ஒன்றினால் வாதிக்கப்பட்டுப் போகிற தெதுவோ, அதுவே அசத்துலக்ஷணம்.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்தமுண்டோ வென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அது எப்படியென்னில்,

உ - ம். பழுதையும், பழுதையினிடத் தாரோபிக்கப்பட்ட பாம்புமே திருஷ்டாந்தம்.

ச-கை. பழுதையினிடத்தில் சத்துலக்ஷணமும், அசத்துலக்ஷணமு முண்டோவென்னில்,

உ - ம். உண்டு.

ச-கை. அது எப்படியென்னில்,

உ - ம். பழுதையினிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்ட சர்ப்பமுதலான பய பீதிகளாகிற ஒன்றிஞலும் அந்தப்பழுதை வாதிக்கப்படாமல், பிராந்திகாலத்திலும் பிராந்திக்குப் பூர்வகாலத்திலும் பிராந்திபோன பிற்காலத்திலும் ஏகரூபமாயிருந்ததே சத்துலக்ஷணம். தானில்லாதிருந்துந் தோற்றிக்கொண்டு ஒன்றிஞல் வாதிக்கப்பட்டுப் போகிறதே அசத்துலக்ஷணம், இது சர்ப்பத்தினிடத்திலுமுண்டு. பழுதைலக்ஷணம் பாம்பினிடத்தில்லாத படியினுலும், பாம்புலக்ஷணம் பழுதையினிடத்தில்லாதபடியினுலும் அந்தப்பாம்பு பழுதைகளுக்குச் சத்தத்திஞலும் அர்த்தத்திஞலும் லக்ஷணத்திஞலும் உபமானத்திஞலும் விவகாரத்திஞலும் பேதலக்ஷண முண்டாயிருப்பது போலச் சத்துலக்ஷணம் தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சத்தினிடத்தி லில்லாதபடியினுலும், அசத்துலக்ஷணஞ் சத்தான ஆத்மாவினிடத்தி லில்லாதபடியினுலும் சத்துக்கும் அசத்துக்கும் சத்தத்திஞலும் அர்த்தத்திஞலும் லட்சணத்திஞலும் உபமானத்திஞலும் விவகாரத்திஞலும் பேதமுண்டு.

ச-கை, இதிஞலென்ன சித்தித்ததென்னில்,

உ - ம். சத்தென்ற சத்தம் அசத்தென்றசத்தமாகாது; அசத்தென்ற சத்தம் சத்தென்ற சத்தமாகாது. சத்தினுடைய சத்தார்த்தம் அசத்தினுடைய சத்தார்த்தமாகாது. அசத்தினுடைய சத்தார்த்தம் சத்தினுடைய சத்தார்த்தமாகாது. சத்தினுடைய லக்ஷணம் அசத்தினுடைய லக்ஷணமல்ல; அசத்தினுடைய லக்ஷணம் சத்தினுடைய லக்ஷணமல்ல; சத்தினுடைய வுபமானம் அசத்தினுடைய வுபமானமல்ல; அசத்தினுடைய வுபமானம் சத்தினுடைய வுபமானமல்ல. சத்தினுடைய விவகாரம் அசத்தினுடைய விவகாரமல்ல; அசத்தினுடைய விவகாரஞ் சத்தினுடைய விவகாரமல்ல. ஆகையிஞல் சத்துரூப

மான ஆத்மாவுக்கும், அசத்துரூபமான தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சத்திற்கும் பழுதையுட் பாம்பும்போல ஐந்து வகையினுலுங் காலத்திரயத்திலும் அன்னியோன்னிய பேதலக்ஷணஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. சித்துலக்ஷண மேதென்னில்,

உ-ம். ஒருசாதனமு மபேக்ஷியாமல் தானுந் தோற்றிக்கொண்டு, தன்னிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களையுந் தோற்றிவைக்கிற தெதுவோ, அதுவே சித்துலக்ஷணம்.

ச-கை. சடலக்ஷண மேதென்னில்,

உ-ம். தானுந்தோற்ருமல் அன்னியவஸ்துவையுந் தோற்றிவையாம லிருக்கிறதெதுவோ, அதுவே சடலக்ஷணம்.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்த முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சூரியப்பிரகாசத்தினுல் விளங்குகிற கடங்களும் சூரியப் பிரகாசமுந் திருஷ்டாந்தம்.

ச-கை. ஆதித்தனிடத்திற் சித்துலக்ஷண முண்டோவென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தமெல்லா மேகதேசமாகையினுல் ஏகதேச திருஷ்டாந்தமான ஆதித்தனிடத்திற் சித்துலக்ஷணமுண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஆதித்தன் பிரகாசாந்தரங்களை யபேக்ஷியாமல் தானுந் தோற்றிக்கொண்டு, தற்பிரகாசத்தைச் சம்பந்தித்திருக்கிற கடங்களையுந் தோற்றிவைக்கிறபடியா லாதித்தனிடத்திற் சித்துலக்ஷணமுண்டு.

ச-கை. கடத்தினிடத்திற் சடலக்ஷண முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். தானுந் தோற்ருமல் அன்னிய வஸ்துவையுந் தோற்றிவைக்கமாட்டாதபடியினுல், சடலக்ஷணமுண்டு. ஆகையால் ஆதித்தலக்ஷணங் கடத்திலில்லாதபடியினுலுங் கடலக்ஷணம் ஆதித்தனி லில்லாதபடியினுலும் ஆதித்தனுக்குங் கடத்துக்குஞ் சத்தம் அர்த்தமலக்ஷணம் உபமானம், விவகாரமென்கிற ஐவகையினுலும் பேதலக்ஷண முண்டானதுபோலச் சித்துலக்ஷணம் சடமான தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சத்தினிடத்தி

லும், சடலக்ஷணம் சித்தாகிற ஆத்மாவினிடத்திலு மில்லை. ஆனபடியினால் சித்துக்கும் சடத்துக்கும் முன்சொன்ன ஐவகையினாலும் பேதலக்ஷணமுண்டு.

ச-கை. இதனாலென்ன சித்தித்ததென்னில்,

உ - ம். அப்பிரகாச சுபாவமான சடவிகாரத்தினால் சொப்பிரகாசமான சித்தாகிய வாத்மாவுக்குக் காலத்திரயத்திலும் சம்பந்தமில்லையென்று அன்னியோன்னியபேதலக்ஷணஞ்சித்தித்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். பிரகாசத்தினால் விளங்கப்பட்டகடசுபாவமான விகாரங்களாகிற சித்திர அசித்திரத்தினாலும், நஷ்டலாபத்தினாலும், உற்பத்தி அனுற்பத்தியினாலும், அற்புதம் அனற்புதத்தினாலும் பிரத்திவாய அப்பிரத்திவாயங்களினாலும், உத்தமமத்திமங்களினாலும், இன்ப துன்பத்தினாலும், சமானம் அசமானத்தினாலும், அதிசயம் அனதிசயத்தினாலும் பிரகாசனான ஆதித்தனை யெப்படி பரிசிக்கவில்லையோ அப்படிபோல அப்பிரகாச தேகசுபாவமான விகாரங்களும்,குண தர்மசாதி நாமவர்ணாசிரமாதிக் கிரியைகளும், கர்த்துருத்துவ போக்துருத்வங்களும், காமக்குரோதங்களுந் தேகேந்திராதிகளுக்கே யல்லாமல் சர்வப்பிரகாசனாய் தேகேந்திரியாதிகளுக்குச் சாட்சியாய் சித்துரூபனான ஆத்மாவை லேசமும் பரிசிக்கவில்லையென்று சித்தித்தது.

ச-கை. ஆனால் ஆனந்தலக்ஷண மேதென்னில்,

உ - ம். நிருபாதிகமாய் நிரதிசயமாய் நித்தியமான சுகசொரூபமே யானந்தலக்ஷணம்.

ச-கை. துக்கலக்ஷண மேதென்னில்,

உ - ம். தாபத்திரயாத்மகமே துக்கலக்ஷணம்.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்தமுண்டோ வென்னில்,

உ - ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். புதுப்பானையிலிருக்கிற குளிர்ந்தஜலமும் வெங்கலப் பானையிலிருக்கிற புளியநெருப்புமே திருஷ்டாந்தம்.

ச-கை. ஜலத்தி லானந்தலக்ஷண மிருக்கின்றதா வென்னில்,

உ - ம். இருக்கின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். வெய்யிலி லடிபட்டுத் தபிக்கப்பட்ட புருஷன் அந்தக் குளிர்ந்த நீர்ப்பானையைத் தொட்டுக் கண்ணிலொற்றிக்கொண்ட மாத்திரத்தில் அவனுடைய தாபம்நிவிர்த்தியாகின்றது. அது சாக்ஷாத் ஜலமல்ல. அந்த ஜலத்தின் ஆவேசமாத்திரத்துக்கே தாபநிவிர்த்தி யிருப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டோம். அந்த ஜலத்தையே பானம்பண்ணினுற் சகல தாபங்களும் போமென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆகையினுல் அந்த ஜலத்தினிடத்திலானந்தலக்ஷணமுண்டு.

ச-கை. புளியநெருப்பில் துக்கலக்ஷண முண்டோவென்னில்,

உ - ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். தாகதாபாதிக ளில்லாதவன் புளியநெருப்போடுகூடியிருக்கிற வெங்கலப்பானையைத் தொட்டமாத்திரத்தில் அந்தப்பானையின் ஊஷ்ணம் சுபாவத்தினுல் அதைத் தொட்டவனுக்குத் தாபாதிகளைக் கொடுத்துக் கையெல்லாங்கொப்புளிக்கச்செய்கின்றது. அது சாக்ஷாத் நெருப்பல்ல. நெருப்பினுடைய ஆவேசமாத்திரமேதாபாதிகளைக்கொடுக்கின்றதென்று பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டோம். அந்தநெருப்பையே தொட்டாற்சமஸ்தத்தையும் பஸ்மமாக்குமென்பதற்குச் சர்வானுபவ சித்தமாகையினுல் அந்தப் புளியநெருப்பினிடத்தில் துக்கலக்ஷணமுண்டு. இதுவுமன்றியில் வேறு திருஷ்டாந்தமு மிருக்கின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். அமிர்தமும் காளகூடவிஷமுமே திருஷ்டாந்தம்.

ச-கை. அமிர்தத்தி லானந்தலக்ஷண முண்டோவென்னில்,

உ - ம். தான் சுகசொரூபமாயிருந்துக்கொண்டு தன்னைப்பானம்பண்ணவர்களுக்கு நிரதிசயமான சுகத்தைக் கொடுக்கிறபடியினு லமிர்தத்தினிடத்தில் ஆனந்தலக்ஷணமுண்டு.

ச-கை. காளகூடவிஷத்தில் துக்கலக்ஷண முண்டோவென்னில்,

உ - ம். தான் தாபாத்மகமா யிருந்துக்கொண்டு தன்சமீபத்தில் வந்தவர்களை மிகுந்த துக்கரூபமான பிராணஹானி செய்கிறபடியினுல் காளகூடவிஷத்தினிடத்தில் துக்கலக்ஷணமுண்டு. அமிர்தலக்ஷணங் காளகூடவிஷத்தி லில்லாதபடியினுலும், காளகூட விஷலக்ஷணம் அமிர்தத்தி லில்லாத படியினுலும், அமிர்தத்திற்கும் காளகூட விஷத்திற்கும் முன்சொன்ன

ஐந்துவித லக்ஷணத்தினுலும் பேதலக்ஷணமிருக்கிறது போ
லும், ஜலலக்ஷணம் நெருப்பினிடத் தில்லாதபடியினுலும்,
நெருப்பு லக்ஷணம் ஜலத்தினிடத்தி லில்லாதபடியினுலும்,
ஜலத்துக்கும் நெருப்புக்கும் முன்சொன்ன ஐவகை லக்ஷண
த்தினுலும் பேதலக்ஷண மிருக்கிறதுபோலும், ஆனந்தலக்ஷ
ணம் துக்காத்மகமான தேகேந்திரியாதி புத்திர பாரியாதிப்
பிரபஞ்சத்தினிடத்தி லில்லாதபடியினுலும், துக்கலக்ஷணம்
சுகசொரூபமான ஆத்மாவினிடத்தி லில்லாத படியினுலும்,
ஆனந்தத்திற்குந் துக்கத்திற்கும் முன்சொன்ன ஐவகையினு
லும் பேதலக்ஷண முண்டு.

ச-கை. இதினு லென்ன சித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். காளகூட சுபாவமான தாபங்களமிர்தத்தைப்பரிசியாதுபோ
லும் அக்கினி சுபாவமான தாபங்கள் ஜலத்தைப் பரிசியாது
போலும் தேகேந்திரியாதி பிரபஞ்சசுபாவமான தாபத்திரய
ங்கள் சுகசொரூபமான ஆத்மாவைப் பரிசிக்கவில்லையென்
றன்னியோன்னிய பேதலக்ஷணஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. ஆனு லிந்தவிசாரத்திற்குப் பல மேதென்னில்,

உ-ம். பழுதையைப்போற் சத்துரூபனும் ஆதித்தனைப்போற் சித்து
ரூபனும் ஜலாமிர்தத்தைப்போ லானந்த சொரூபனுமான
தான் பாம்பைப்போல் அனுர்தமும் கடத்தைப்போற் சட
மும் அக்கினி காளகூட விஷத்தைப்போல் துக்க சொரூபமு
மான தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்ஷணனென்
றறிகிறதே பலம். இதுவல்லாமல் முன்சொன்ன சரீரத்திர
யத்தினிடத்தில் ஈசுவரனிருந்து கன்மத்தை யசைப்பிக்கிற
விதமுந் தெரிந்து தன்னுடைய அஞ்ஞானத்தையும் போக்
கடித்து, அருளே திருமேனியாயெழுந்தருளிய சற்குருவினுல்
சகல வுபாதிகளையுங் கழித்துத் தன்னை யெப்போதும் நிரு
மலனுய் சர்வோபாதிரகிதனுய் சகலவுபாதிகளுக்குஞ் சாட்சி
மாத்திரமாய் எவன் விசாரித்தறிகிறுனே, அவனே சீவன்
முத்தனென்றும் பரமுத்தனென்றும் சகல சுருதி ஸ்மிருதி
யிதிகாசபுராணுகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்
சயமில்லை சித்தம்.

சரீரத்திரயவிலக்ஷணநிருபகம்
முற்றிற்று

பத்தாவது

அவஸ்தாத்திரயசாட்சித்வநிருபகம்

ச-கை. ஆத்மா அவஸ்தாத்திரய சாட்சியென்றுசுருதிகளிற் சொல்லு கிறபடியினுல் அவஸ்தாத்திரயத்தை யறியாமல் அவஸ்தாத் திரய சாட்சியை யறியக்கூடாது. ஆகையினுல் அவஸ்தாத் திரயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தியென்று மூன்றவஸ்தைகளாகும்.

ச-கை. சாக்கிராவஸ்தையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சகல விந்திரியங்களிலும் கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ பாகியார் த்தஞான மெம்மட்டிருக்கிறதோ, அம்மட்டுஞ் சாக்கிரமெ ன்று பெயர்.

ச-கை. சொப்பனுவஸ்தையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இந்திரியங்களினுல் பாகியார்த்த ஞானம்வராமல் மனதே விஷயாகாரமாகப் பரிணமித்துக் கர்த்ருத்வாகாரமா யெந்த மட்டுந் தோற்றுகிறதோ அந்தமட்டுஞ் சொப்பன மென்று பெயர்.

ச-கை. சுழுத்தியவஸ்தையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இந்திரியங்களினுற் பாகியார்த்தஞானமும் வராமல், மனது கர்த்ருத்வாகாரமாய்ப் பரிணமித்து விஷயாகாரமாய்த் தோற் ருமல் புத்தி காரணுத்மகமா யெந்தமட்டு மிருக்கிறதோ அந்த மட்டுஞ் சுழுத்தியென்று பெயர்.

ச-கை. ஆத்மாவுக் கவஸ்தாத்திரய சாட்சித்வமாவ தெப்படியெனில்,

உ-ம். அவஸ்தாத்திரயங்களிற் கூடியிருந்துங் கூடாமலும் அவஸ் தாத்திரயத்தையும், அவஸ்தாத்திரய வியாபாரத்தையும், அவஸ்தாவாசரையு மறிந்துக்கொண்டிருப்பதே சாட்சித்வம்.

ச-கை. இந்தச் சாட்சித்வத்திற் கித்தனை விசேஷம் வேண்டுமா வெ னில்,

உ-ம். வேண்டும்.

ச-கை. இது எங்கே கண்டோமென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்திற் கண்டோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஸ்தல மடாதி கோயிலிற் ஜபம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பவருடைய சந்நிதானத்தில் கடன்கொடுத்து வாங்கிக்கொண்ட புருஷரிருவரும்வந்து ஒருமுகூர்த்தஞ் சபம்பண்ணிக்கொண்டிருந்து, பிற்பாடு சற்றுநேரங்கழித்து அவ்விருவரில் கடன் கொடுத்தவன் வாங்கினவனைக்கேட்க, அவன் காலாந்தரங் கொடுக்கிறேமென்று சொல்ல, இப்படி யன்னியோன்னியமாயொரு முகூர்த்த மட்டுஞ் சம்வாதம்பண்ணி, பிற்பாடு அந்தக் கடன் கொடுத்தவன், வாங்கினவனைக் கடினமாய்க் கேட்க, அவனில்லையென்று சொல்ல, இப்படி யொருமுகூர்த்தமட்டு மன்னியோன்னிய கலகம்பண்ணிப் பிற்பாடு அவர்களிருவருமா யரசனிடத்திற்போய்க் "கடன்கேட்டாலடித்தா"னென்று பிரியாதுசொல்ல, "அவனே யடித்தான்" என்று கடன்வாங்கினவன் சொல்ல, இந்த வன்னியோன்னிய வெதிருத்த வாக்கியங்களை யரசன்கேட்டு, இதற்குச் சாட்சியுண்டோவென்றும் இவரிருவர் சம்வாதத்திற் கெவன் சாட்சியா யிருந்தானோ வவனு லிவர்கள் சம்வாதம் வெளிப்படுமென்றுங்கண்டிருந்ததுபோல் பூர்வஞ் சொல்லப்பட்ட சாட்சித்வ லக்ஷண மிருக்கின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அந்தச் சம்வாதிக ளிருவரு மெந்தமட்டு மவுனமாயிருந்தார்களோ, அந்தமட்டுஞ் சுழுத்தி யவஸ்தைக்குத் திருஷ்டாந்தம். அவ் வவஸ்தையில் வியாபாரத்திரயங்க ளில்லை. மௌனமாயிருந்த விருவரும் அவஸ்தாவாசிகளா யெந்தமட்டுஞ் சவுசன்னியமாய் சம்வாதம் பண்ணினர்களோ, அந்தமட்டுஞ் சொப்பனவஸ்தைக்குத் திருஷ்டாந்தம். அவ்வவஸ்தையில் வியாபாரத் திரயங்களுண்டு.

ச-கை. வியாபாரத்திரயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அஸ்த சலனங் காயகவியாபாரம், அன்னியோன்னிய சம்பாஷணை வாசக வியாபாரம், உத்தரப்பிரத்யுத்தர சிந்தனையே மானச வியாபாரம், மிருதுபாஷிகளாகிய விருவருமே யவஸ்தாவாசிகள். இவர்க ளெந்தமட்டுங் கலகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்களோ, அந்தமட்டுமே சொப்பனவஸ்தை.

ச-கை. ஆனல் சாக்கிராவஸ்தைக்குத் திருஷ்டாந்த மேதென்னில்,

உ-ம். அன்னியோன்னிய வடிகள் காயக வியாபாரம். அன்னியோன்னிய பவுருஷவசனங்கள் வாசகவியாபாரம். அன்னியோன்னிய மர்மசிந்தைகள் மானசவியாபாரம். இப்படி கலகம்பண்ணின விருவருமே யவஸ்தாவாசிகள். மத்தியஸ்தனுகிய தேவதத்தனிவர்கள் கலகத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தவனுகையால் அவஸ்தாத்திரயங்களுடன் கூடியுங் கூடாமலிருந்துக்கொண்டு அவஸ்தாத்திரயத்தையும் அவஸ்தாத்திரய வியாபாரத்தையும் அவஸ்தாத்திரய வாசரையுமறிகிறபடியால் அந்த மத்தியஸ்த தேவதத்தனிடத்திற் சாக்ஷித்வமிருக்கின்றது.

ச-கை. சாக்ஷித்துவத்திற் கித்தனைவிசேஷம் வேண்டுமாவென்னில்,

உ-ம். வேண்டும்.

ச-கை. ஆனுல் தாஷ்டாந்தத்தில் சாக்ஷியான வாத்மாவினிடத்திலு மித்தனை விசேடமுண்டோ வென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அவஸ்தாத் திரயத்துடன் கூடியுங் கூடாம லிருப்பதும், அவஸ்தாத்திரய வியாபாரமும், அவஸ்தாத்திரய. வாசரையறிந் திருப்பதுமாகிய விசேடம்சாக்ஷியாகிய ஆத்மாவினிடத்தி லிருக்கின்றது.

ச-கை. தாஷ்டாந்தத்தி லவஸ்தாத்திரய மேதென்னில்,

உ-ம். சாக்கிரசொப்பன சுழுத்திகளே யவஸ்தாத்திரயம்.

ச-கை. சாக்கிரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நித்திரைவிட் டெழுந்ததுமுதல் நித்திரைவருகிற பரியந்தமுஞ் சாக்கிரமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்த முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். விசாலமாகிய பட்டணத்தைப்போற் சாக்கிராவஸ்தை, அந்தப் பட்டணத்திற் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரவீதிகள் போற் காயக வாசகமானச வியாபாரங்கள் அப்பட்டணத்தில் வரப்பட்ட ஆனி விருத்திகளுக்கு அபிமானியாகிய பிரபுவைப்போற் சுகதுக்கத்திற் றபிக்கின்ற சாக்கிராவஸ்தா வாசனை விசுவன்.

ச-கை. சொப்பனமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். நித்திரைகாலத்திற் சாக்கிரவாசனை மயமாகிய மனதிரூற் கற்பிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தினிடத்திற் பிரதிபாதிக சீவ னெம்மட்டும் விவகரித்திரானே அம்மட்டுஞ் சொப்பன மென்னப்படும்.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்த மெப்படி யென்னில்,

உ - ம். மேற்சொல்லிய பட்டணத்தி லிருக்குங் கோட்டையைப் போற் சொப்பனம்; அக்கோட்டையிலிருக்கும் பிரம க்ஷத் திரிய வைசிய சூத்திர வீதிகள்போல் காயக வாசக மானச வியாபாரம்; அக்கோட்டையில் வரப்பட்ட ஆனி விருத்தி களுக் கபிமானியாகிய பிரபுவைப்போல் சுகதுக்கத்திற்றபிக் கின்ற சொப்பனுவஸ்தா வாசனுகிய தைசதன்.

ச-கை. சுழுத்தியாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பாகிய வியாபாரமும், அந்தர் வியாபாரமும், தேகேந்திரிய வியாபார பிரஞ்ஞையு மில்லாமல் சீவன் நிர்ச்சேஷ்டிதனுகி யெந்தமட்டும் நித்திரை செய்கிருனே, அந்தமட்டுஞ் சுழு த்தி யவஸ்தையென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இதற்குத் திருஷ்டாந்த முண்டோவென்னில்,

உ - ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். கோட்டையிலிருக்கிற வீட்டைப்போற் சுழுத்தியவஸ்தை; அந்தவீட்டில் பிரம க்ஷத்திரியாதி வீதிகளெப்படியில்லையோ, அப்படிபோல் காயக வாசக மானச வியாபாரங்க ளில்லை. அந்தவீட்டில் வருகிற ஆனி விருத்திகளுக் கபிமானியாகிய பிரபுவைப்போல் நிசானந்தத்தை யனுபவிக்கப்பட்ட சுழு த்தி யவஸ்தா வாசனுகிய பிராஞ்ஞன்.

ச-கை. ஆனு லிவ்வவஸ்தைகளைக்குறித்து ஆத்மாவுக்குச் சாட்சித் துவ மெப்படி யென்னில்,

உ - ம். நேற்றைய ஜாக்கிராவஸ்தையும், அதிற் செய்யுங் காயக வாசக மானச வியாபாரங்களும், அவ் வவஸ்தா வாசனையும், நேற்றைய சொப்பனுவஸ்தையும், அதிற்செய்யுங் காயக வாசக மானச வியாபாரங்களும், அவ்வவஸ்தாவாசனையும், நேற்றைய சுழுத்தி யவஸ்தையும், அதிற் சர்வாத்மனுமொரு வியாபாரமும் பண்ணவில்லையென்பதும், அவ்வவஸ்தா வாச னையும் இன்றைக்கு நாம் காணுகிறபடியினுல், ஆத்மாவுக்குச் சாட்சித்வ முண்டென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. ஆனலிதுஸ்மரணையோ அல்லது அனுபவமோவென்னில்.
உ - ம். ஸ்மரணையென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அனுபவமென்று சொல்லக்கூடாதோ வென்னில்,
உ - ம். இப்போ தந்த விஷய ஜன்னீகரிஷ்ண மில்லாதபடியின லனுபவமென்று சொல்லக்கூடாது. ஸ்மரணை யென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஆனல் இந்த ஸ்மரணை அனுபூத வஸ்து விஷயமாய் வருகிறதோ, அன்னுபூதவஸ்து விஷயமாய் வருகிறதோ வென்னில்,
உ - ம். அனுபூதவஸ்து விஷயமாகவே வருகிறது.
ச-கை. அனனுபூதவஸ்து விஷயமாய் வருகிற தென்னலாமே யென்னில்,
உ - ம். பிரபஞ்ச வியாபாரமெல்லாம் நம்மாலேயே ஸ்மரிக்கப்படவேண்டும்; அங்ஙன மில்லாமையினல் ஸ்மரணையெல்லாம் அனுபூதவஸ்து விஷயமென்றே சொல்லவேண்டும்.
ச-கை. ஆனலிது ஆரா லனுபவிக்கப்படுகிற தென்னில்,
உ - ம். நம்மா லனுபவிக்கப்படுகிறது.
ச-கை. ஆனல் நாம் கூடியிருந் தனுபவித்தோமோ? கூடாதிருந் தனுபவித்தோமோ வென்னில்,
உ - ம். கூடியிருந்தே யனுபவித்தோம்.
ச-கை. கூடாதிருந் தனுபவித்தோ மென்னலாமே யென்னில்,
உ - ம். சொர்க்காதிகளி லிருக்கும் விஷயத்தையும் நாமெப்போது மனுபவிக்கவேண்டும். அங்ஙன மில்லாதபடியால் அப்படி சொல்லக்கூடாது. கூடியிருந்தே யவஸ்தைகளையும்; அவஸ்தா வியாபாரங்களையும், அவஸ்தாவாசரையு மனுபவித்தோமென்றே சொல்லவேண்டும்.
ச-கை. ஆனல் கூடாமலிருப்ப தெப்படியென்னில்,
உ - ம். நேற்றைய ஜாக்கிரசொப்பன சுழுத்திகளும்,அவ்வவ்வவஸ்தா வியாபாரங்களும், அவஸ்தாவாசிகளும் நசித்துப்போயும் நாமிருப்பதினல் நாம் அவ்வவஸ்தைகளிற் கூடவில்லை. கூடினேமேயானல் நாமும் நசித்துப்போகவேண்டும்.
ச-கை. கூடியிருந்தால் நசித்துப்போக வேண்டுமென்றே நியமமுண்டோவென்னில்,
உ - ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். வஸ்திராதிகளிற் கூடியிருக்கிற சித்திராதிகள் வஸ்திராதிகள் நசித்துப்போனாற் சித்திராதிகளும் நசித்துப்போவதுபோல, நாமுங் கூடியிருந்தால் நசித்துப்போகவேண்டும். ஆகையால் நாமவஸ்தாத்திரயங்களுடன் கூடாமலிருந்து அவ்வவஸ்தைகளையும், அவஸ்தா வியாபாரங்களையும், அவஸ்தா வாசிகளையும் அறிகிறோம். ஆதலால் சாக்ஷித்துவம் நம்மிடத்தி லிருக்கின்றது.

ச-கை. ஆனால் நாமே யவஸ்தாத்திரயங்களுக்குச் சாட்சியானால் தேவரீர் வாக்கியப்படியே யவஸ்தாதிகளை யறிகிறவன் சாட்சியாமே. அவஸ்தாவாசனல்லவோ அவஸ்தாதிகளையு மவஸ்தா வியாபாரங்களையு மறிகிறான். ஆதலா லவ்வவஸ்தா வாசனுக்கே சாட்சித்வஞ் சித்தித்திருக்கிறது. இப்படியிருக்க அவஸ்தாவாசனுக்குச் சாட்சித்வமில்லை. அவனுக்கன்னியவெதிருத்தனுக்கே சாட்சித்வ முண்டென் றெப்படி சொல்லலாமென்னில்,

உ - ம். அவஸ்தாவாசனுக்குச் சாட்சித்வ மின்றென்பதும் அவனுக்கன்னியமான வாத்மாவுக்கே சாட்சித்வ முண்டென்பதுமே கூடும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். ப்ாகியமான விருட்சாதிகளைப்போலும், அந்தரான தேகாதிகளைப்போலும் அவஸ்தாவாசன் விகாரியாயிருக்கிறான். ஆதலால் விருக்ஷாதிகளுக்குந் தேகாதிகளுக்கு மன்னியபதார்த்த அவபாசகரூபமாகிய சாட்சித்துவ மில்லாததுபோல விகாரியாகிய அவஸ்தாவாசனுக்கும் அவஸ்தைக்கும் அவஸ்தா வியாபாரங்களுக்கும் அவபாசகரூபமான சாட்சித்வமில்லை.

ச-கை. ஆனா லிவன் விகாரியாயிருக்கிறானோ வென்னில்,

உ - ம். ஆம். விகாரியாகவே நேற்றைக்கெந்தசுகதுக்கத்துடன் தபித்தானே; அப்படியே யின்றைக்கிராமல் அதைப்பார்க்கிலும் அதிகங் குறைச்சலாகிய சுகதுக்கங்களுடன்கூடித் தபிக்கிறானாதலால் விகாரத்துவ மிருக்கிறதேயன்றிச் சாட்சித்வமில்லை.

ச-கை. இவனுக் கன்னியமான சாட்சியென் றொன்றையுங்காணோமே எப்படி யுண்டென் றறிகிறதென்னில்,

உ-ம். அறியலாம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். இந்த வவஸ்தாவாசன் நேற்றைக் கெந்தச் சுகத்துடன் கூடியிருந்தானோ அப்படி யிராமல், இன்று நானாதிகமாகிய சுக துக்கத்துடன் கூடி யனுபவித்தானென்று எவன் அந்த அவஸ்தாவாசன் விகாரங்களை யறிகிறானோ, அவனே அவஸ்தாவாசனுக் கன்னியமான சாட்சி யென்றறியலாம்.

ச-கை. ஆனால் நிர்விகாரனாகிய ஆத்மா நான் சாட்சியென் றறியவில்லையே; விகாரியான அவஸ்தாவாசனல்லவோ வறிகிறான்? ஆதலால் நிர்விகாரனாகிய ஆத்மாவே சாட்சியென் றெப்படி யறிகிறதென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தமாகக் கேள்; கண்ணாடியிற் பார்க்கிறபோது சுபாவமாகிய முகம் அதிற் பிரதிபிம்பித்து அந்தப் பிரதிபிம்ப வழியாகவே தனது சுபாவமுகத்தின் சவுந்தரிய ரூபாதிகளை யறிவதுபோல, நிர்விகாரமாகிய ஆத்மாவும் அந்தக்கரணத்திற் பிரதிபலித்து அந்தப் பிரதிபலன் வழியாகவே கர்த்தாவா யிருந்து சுருதி சாஸ்திராதி விசாரம்பண்ணி, விகாரமாகிய பிரதிபலனந் தானல்லவென்று நிச்சயித்து, அந்தப் பிரதிபலன் வழியேதா னிருவிகாரனாகிய பரிபூரணனென்றும், தான் பிரமமென்றும், தான் சாட்சியென்றும், தனது விலட்சணாதிகளை யறிகிறான். இந்தத் திருஷ்டாந்தத்திற் றிரிசியமான கண்ணாடியு மதிற்றிரிசியமாய்ப் பிரதிபலித்த ஆபாசமுகமும் சுபாவமுகத்தின் சவுந்தரிய ரூபாதிகளை எப்படி யறியவில்லையோ, அதுபோல திரிசிய விகாரமான அந்தக்கரணமும் அதிற் பிரதிபலித்த திரிசியவிகாரியாகிய சிதாபாசனுந் தனது சொரூபமான அதிஷ்டான வாத்ம சுபாவ சாட்சித்வ நிர்விகார பரிபூரணத்வ சொரூபத்தை யறியவில்லை. ஆகையினால் நிர்விகார வாத்மா சுதாவாய் நான் சாட்சியென் றறியாதிருந்தபோதும் விகார வவஸ்தாவாசன் நான் சாட்சியென் றறிந்தவனைப்போன் றிருந்தபோதும் விகாரியாகிய வவஸ்தா வாசனுக்குச் சாட்சித்வங் கூடாது. நிர்விகார வாத்மாவுக்கே சாட்சித்வங்கூடும். அந்தச் சாட்சித்வலட்சணம் நம்மிடத்திருப்பதால் நாம் சாட்சியென்பதிற் சந்தேகமே யில்லை.

ச-கை. நமக்கு இந்தச் சாட்சித்வம் பூர்வமே சித்தித்திருக்கிறதோ? இப்போது சாதனங்களிஞற் சித்தித்ததோ வென்னில்,

உ-ம். பூர்வம் விவாதகர்த்தாக்களுக்குச் சாட்சியாயிருந்தவருடைய சாட்சித்வம் சாதனங்களிஞற் சித்தியாமற் பூர்வமே சித்தித்திருப்பதுபோல, நம்மிடத்தி லிருக்கப்பட்டவருடைய சாட்சித்வமுஞ் சாதனங்களாற் சித்தித்ததல்ல; பூர்வமே சித்தித்திருக்கிறது.

ச-கை. ஆஞல் ஏன் தோற்றவில்லையென்னில்,

உ-ம். விசாரியாமையினல் தோற்றவில்லை. ஆகையிஞற் சிரவணமே முக்கியமென் றுபநிஷார்த்தங்களிற் சொல்லுகின்றது. மலபரிபாகத் தெல்லையிற் றெளிந்த சற்குருவிஞல் விசாரித்தபோது நமது சாட்சாத்கார வனுபவத்திற்கும் நாமே சாட்சித்வமென்று நித்தியமாயிருக்கின்றது. அப்படிக்கு நித்தியமாயிருப்பது சுவானுபவத்திற்குச் சித்திவராமல் விபரீத சந்தேக மிருக்குமாஞல் அந்தக்கரண நிருமலமாய் ஏகாக்கிரசித்தம் வரப்பண்ணிச் சாட்சாத்கார சாட்சித்வம்வரப் பயிற்றுவிக்கவேண்டும்.

ச-கை. இந்த விசாரத்திற்குப் பலமேதென்னில்,

உ-ம். பூர்வ விவாதகர்த்தருடைய சாட்சியாகிய தேவதத்தனுக்கு அன்யமான விவாதிகளுடைய வவஸ்தைகளும், அவஸ்தா வியாபாரங்களும், அவஸ்தா வியாபாரிகத்வமும், அவனை யெப்படி பரிசிக்கவில்லையோ, அவன் இவ்வவஸ்தாதிகளை யெல்லா முதாசினமாகப் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தவ்வவஸ்தாதிகளுக்குச் சாட்சியா யெப்படியிருக்கிருஞே, அதுபோல, நமக்கன்னியமான அகங்காராதி யவஸ்தாத்திரயங்களும், அவஸ்தாவியாபாரங்களும், அவஸ்தாவாசிரயங்களும், அவஸ்தா விகாரங்களும் நமக்கில்லை. இவ்வவஸ்தா விகாராதிகள் சாட்சியாகிய நம்மைப் பரிசிக்கவில்லை. இந்தவவஸ்தாதிகளை யெல்லாம் நாமுதாசினமாகப் பார்த்துக் கொண்டு காலத்திரயத்திலும் இந்த வவஸ்தாதிகளுக்குச் சாட்சியாயிருக்கிறேமென் றறிகிறதே இந்த விசாரத்திற்குப் பலம். ஆகையிஞல், ஆனந்தமே திருமேனியாகிய ஸ்ரீசற்குருவிஞல்

நன்ருய் விசாரித்துத்தானே சாட்சியென் றெவனறிகிருனே அவனே கிருதகிருத்தியனுகிய சீவன்முத்தனென்று சுருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

அவஸ்தாத்திரயசாட்சித்வநிருபகம்
முற்றிற்று.

பதினேராவது

பஞ்சகோசவிலக்ஷணநிருபகம்.

ச-கை. ஆத்மா பஞ்சகோசத்துக் கன்னியமென்று சுருதிசொல்லுகிறபடி. பஞ்சகோசங்களை யறியாம லவைக்கன்னியமாகிய சொரூபத்தை யறியக்கூடாதாகையினுல் பஞ்சகோசமாவதேதென்னில்,

உ-ம். அன்னமயம், பிராணமயம், மனேமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயமென் றைந்து கோசங்களாகும்.

ச-கை. அன்னமய கோசமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அன்னத்திறைற்பிறப்பாய் ஸ்தம்பம்போல் தூலமாய்கரசரணவவயவாகாரமாய் ஷட்பாவவிகாரமத்தாய் ஷட்கோசத்துவமாய் தோற்றப்படுகிற தூலசரீரமே யன்னமயகோசம்.

ச-கை. பிராணமய கோசமாவ தேதென்னில்.

உ-ம். கர்மேந்திரிய பஞ்சகமும், பிராணுதிபஞ்சகமுங் கூடினது பிராணமயகோசம்.

ச-கை. மனேமய கோசமாவ தேதென்னில்,

உ-ம், மனதும் ஞானேந்திரிய பஞ்சகமுங் கூடினது மனேமய கோசம்.

ச-கை. விஞ்ஞானமய கோசமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். புத்தியும் ஞானேந்திரிய பஞ்சகமுங் கூடினது. விஞ்ஞான மயகோசம்.

ச-கை. ஆனந்தமய கோசமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரியம் மோதம் பிரமோதமாகியவிருத்திமத்தாய்ப் பிரதானமாகிய அஞ்ஞான மானந்தமயகோசம்.

ச-கை. பிரியமோதப் பிரமோதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இஷ்டமானவஸ்துவைப் பார்த்தமாத்திரம் வருகிற சந்தோஷத்திற்குப் பிரியமென்றும், அந்தவஸ்து லபித்தபிறகு வருகிற சந்தோஷத்திற்கு மோதமென்றும், அந்த வஸ்துவை யனுபவித்தபிறகு வருகிற சந்தோஷத்திற்குப் பிரமோதமென்றும் பெயர்.

ச-கை. இதுகளுக்குக் கோசமென்று பெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம். கோசம்போலவே யாத்மாவை யறியவொட்டாமல் மறைகிறபடியாற் கோசமென்று பேர்வந்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தமாகக்கேள்; உறையானது கத்தியை மூடிக்கொண்டதுபோலும், கௌசினையானது வீணையை மூடிக்கொண்டதுபோலும், பசரிக்காய் பையானது புழுவைமூடிக்கொண்டதுபோலும், புளியமோடானது பழத்தை மூடிக்கொண்டதுபோலும், சட்டையானது புருஷனை மூடிக்கொண்டதுபோலும் பஞ்சகோசங்களும் ஆத்மாவை மூடிக்கொண்டிருக்கிறபடியின லிதுகளுக்குக் கோசமென்றேசொல்லப்படும்.

ச-கை. திருஷ்டாந்தத்திலுறையுங் கத்தியும் கௌசினையும் வீணையும் பசரிக்காயும் புழுவும் புளியமோடும் பழமும்சட்டையும் புருஷனுமாகிய இதுகள் பரிச்சின்னமாகையின லொன்றையொன்று உபசீவித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனதால் உறைமுதலிய பதார்த்தங்கள் கத்தி முதலிய பதார்த்தங்களை மூடுகிறதற்குச் சாமர்த்தியமுண்டு. தாஷ்டாந்தத்தில் சமானசத்தல்லாதபடியினால் ஆத்ம சத்தையை யுபசீவித்துக்கொண்டு தோற்றப்பட்ட பஞ்சகோசங்களுக் கவ்வாத்மாவை மூடும்படிக் கெப்படி சாமர்த்திய முண்டென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஆதித்த கிரண பரிணாம விசேஷாதி மேகங்கள் அவ்வாதித்தன், சத்தையை யுபசீவித்துக்கொண்டே தோற்றினபோதும் அவ்வாதித்தனை மூடிக்கொள்வதுபோலும், அக்கினியினுடைய சத்தையை யுபசீவித்துக்கொண்டே தோற்றப்பட்ட புகை அவ்வக்கினியை மூடிக்கொள்வதுபோலும்,

பழுதையின் சத்தையை யுபசீவித்துக்கொண்டே தோற்றப்பட்ட பாம்பு அந்தப்பழுதையை மூடிக்கொள்வதுபோலும்; மண்ணின் சத்தையை யுபசீவித்துக்கொண்டே தோற்றப்பட்ட கடம் அந்த மண்ணை மூடிக்கொள்வதுபோலும், பொன்னின் சத்தையை யுபசீவித்துக்கொண்டே தோற்றப்பட்ட வாபரணம் பொன்னை மூடிக்கொள்வதுபோலும், ஆத்மசத்தையை யுபசீவித்துக்கொண்டே தோற்றப்பட்ட பஞ்சகோசங்களுக்கும் ஆத்மாவை மூடும்படியான சாமர்த்தியமுண்டு.

ச-கை. ஆனு லாத்மாவுக்குப் பஞ்சகோச வெதிருத்வ மெப்படியென்னில்,

உ - ம். பூர்வ திருஷ்டாந்தத்திற் கத்தியு முறையும் கவுசினையும் வீணையும் பசரிக்காய்பையும் புழுவும் புளியமோடும் பழமும் புருஷனுஞ் சட்டையுமாகிய இதுகளேகமாய் விவகரிக்கப்பட்டத்தோற்றினும் அந்தக் கத்திமுதலானதும் உறைமுதலானதுகளுக்கு வேருகத் தோற்றுவதுபோல ஆத்மாவும் பஞ்சகோசங்களுக்கு மேகமாய் விவகரிக்கப்படத்தோற்றினும் அந்த ஆத்மாகாலத்திரயத்திலும் பஞ்சகோசங்களுக் கன்னியமாகத் தோற்றப்பட்டதே வெதிருத்வம்.

ச-கை: பஞ்சகோசங்களுடன் சேர்ந்திருக்கு மாத்மாவுக் கல்லவோ வெதிருத்வஞ் சொல்லவேண்டும்? அப்படி யாத்மாவுக்குப் பஞ்சகோசங்களுடன் கூட்டர வுண்டோவென்னில்,

உ - ம். உண்டு.

ச-கை. அந்தக் கூட்டர வெதினல் வந்ததென்னில்,

உ - ம். அன்னியோன்னிய வத்தியாசத்தினல் வந்தது.

ச-கை. அந்த அன்னியோன்னிய வத்தியாசமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். இந்த வஸ்துவின் தர்மம் அந்த வஸ்துவினிடத்தும், அந்த வஸ்துவின் தர்ம மிந்த வஸ்துவினிடத்துமாகத் தோற்றப்பட்டதே யன்னியோன்னிய வத்தியாசமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இந்த அன்னியோன்னிய வத்தியாசங்களினு லாத்மாவுக்கும் பஞ்சகோசங்களுக்குங் கூட்டரவுண்டோவென்னில்,

உ - ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். சம்க்ஷேபமாகக்கேள். அன்னமய கோசத்திற்கு மாத்மாவுக் குஞ் சீவத்துவாரா, சாமானிய ஜாதித்துவாரா, விகாரத்துவா ரா, அங்கத்துவாரா, வர்ணத்துவாரா, விஷேஜாதித்துவாரா, ஆசிரமத்துவாரா, நாமத்துவாரா, சமஸ்காரத்துவாரா, வேஷத்துவாரா, கிரியையாதித்துவாரா கூட்டரவுவந்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். நான்சீவன், நான்மனுஷனென்பதுசீவத்துவாராசாமானியவத்தியாசம்; நான் பிறந்தேன், நான் இருக்கிறேன், நான் வளர்ந்தேன், நான் பருத்தேன், நான் இளைத்தேன், நான் நசித்துப் போகிறேன் என்பது விகாரத்துவாரா விசேஷ அத்தியாசம்; நான் புருஷன், நான் ஸ்திரீ, நான் அலி யென்பது அங்கத் துவாரா அத்தியாசம்; நான் பிராமணன், நான் க்ஷத்திரியன், நான் வைசியன், நான் சூத்திரனென்பது வர்ணத்துவாரா அத்தியாசம்; நான் தெலுங்கன், நான் தமிழன், நான் கணக்கன், நான் வேலிநாட்டி, நான் வேகிநாட்டி, நான் முழுக்குநாட்டி, நான் காசுலநாட்டி, நான் யோகி, நான் குச்சிலியன், நான் மாராஷ்டகன், நான் காசிபகோத்திரன், நான் பரத்துவாசகோத்திரன், நான் ஆஸ்வலாயசூத்திரன், நான் ஆபஸ்தம்பசூத்திரன், நான் போதாயனசூத்திரன், நான் காத்தியாயனசூத்திரன் என்பது விசேஷ சாதித்துவாரா அத்தியாசம்; நான் பிரமசாரி, நான் கிரகஸ்தன், நான் வானப்பிரஸ்தன், நான் சந்நியாசியென்பது ஆசிரமத்துவாரா அத்தியாசம்; நான் கிருஷ்ணன், நான் ராமன், நான் எல்லாபட்டன், நான் திப்பாபட்டன், நான் கறுப்பன், நான் சிவப்பன் என்பது நாமத்துவாரா அத்தியாசம்; நான் தீக்ஷதன், நான்சோமயாகி நான் மகாவிரதயாகி, நான் பவுண்டரீகயாகி என்பது சமஸ்காரத்துவாரா அத்தியாசம்; நான் மாயாவாதி, நான் தத்துவாதி, நான் பாகவதன், நான் சைவன், நான் வீரசைவன், நான் சாஸ்திரி, நான் புராணிகன், நான் யோகீசுவரன் என்பது வேஷத்துவாரா அத்தியாசம்; நான் உபாத்தியாயன், நான் சிஷ்யன், நான் பத்தன், நான் சுரோத்திரிகன், நான் ஞானி, நான் கலியாணமாப்பிள்ளை, நான் தச்சன், நான் கரு

மான், நான் தட்டான், நான் குசவன், நான் அம்பட்டன், நான் வண்ணான், நான் கூலிக்காரன், நான் இடையன், நான் குதிரைக்காரன், நான் மணியக்காரன், நான் கணக்கப்பிள்ளை யென்பது கிரியாத்துவாரா அத்தியாசம்; இதுமுதலான அன்னமயகோச சுபாவதர்மங்கள் ஆத்மாவினிடத்திலும், ஆத்மாவினுடைய சச்சிதானந்த சுபாவதர்மமானது என் தூல சரீரமென்றைக்கு மிருப்பதுபோலு நன்றாய்த் தோற்றுகிறதென்றும் இன்பமாயிருக்கிறதென்றும் அன்னமயகோசத்தினிடத்துந் தோற்றப்படுவதால், இந்த அன்னியோன்னியவத்தியாசத்தினால் அன்னமயகோசத்திற்கும் ஆத்மாவுக்கு மித்தியாத்தியாசக் கூட்டரவுவந்தது.

ச-கை. பிராணமய கோசத்திற்கு மாத்மாவுக்குங் கூட்டரவெப்படியென்னில்,

உ - ம். அத்தியாச பூர்வகமாய் நான் பசியையுடைத்தானவன், நான் தாகமுண்டானவன், நான் சத்தியுண்டானவன், நான் வீரியமுண்டானவன், நான் பலமுண்டானவன், நான் கிரியையுண்டானவன், நான் வாயுண்டானவன், நான் தாதா, நான் ஊமை, நான் கையில்லாதவன், நான் சப்பாணி, நான் கூனன், நான் காலுண்டானவன் என்கிற இதுமுதலான பிராணமயகோச தர்மங்களாத்மசுபாவமாகவும், ஆத்மசுபாவமாகிய சச்சிதானந்தங்கள் என்பிராணனன்றாய்த் தோற்றப்படுகிறதென்று பிராணமயசுபாவமாகவுந் தோற்றுகிறபடியினால் ஆத்மாவுக்கும் பிராணமயகோசத்திற்கும் அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினால் இதராத்தியாசக் கூட்டரவுவந்தது.

ச-கை. மனோமய கோசத்திற்கு மாத்மாவுக்குங் கூட்டரவெப்படியென்னில்,

உ - ம். நான் சங்கற்பவான், நான் விகற்பவான், நான் சோகி, நான் மோகி, நான் ரோகி, நான் போகி, நான் குரோதி, நான் துவேஷி, நான் இச்சாவந்தன், நான் பிரஷ்டன், நான் சற்சனன், நான் கிராதகன், நான் செவிடன், நான் குருடன் என்கிற இதுமுதலான மனோமயகோச சுபாவங்களான சங்கற்பாதி தர்மங்கள் ஆத்மாவினிடத்தும், ஆத்மதர்மமாகிய சச்சிதானந்தங்கள் என்மனது நன்றாய்த்தோற்றப்படுகிறதென்று

மனோமய கோசத்தினிடத்திலுந் தோற்றுகிறபடியினால் மனோமயகோசத்திற்கும், ஆத்மாவுக்கு மன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினால் இதரேதராத்தியாசக் கூட்டரவுவந்தது.

ச-கை. விஞ்ஞானமய கோசத்திற்கும், ஆத்மாவுக்குங் கூட்டரவெப்படியென்னில்,

உ-ம். நான்கர்த்தா, நான்நிச்சயவான், நான்பத்திவான், நான் யுத்தி புத்தி சாதுரிய முண்டானவன், நான்யோகசாதகன், நான் விரதன், நான்பண்டிதன், நான் லோகாந்தரத்திரத்திற்குப் போகிறவனென்கிற இதுமுதலான விஞ்ஞானமயகோச சுபாவதர்மங்கள் ஆத்மசுபாவமாகவும், ஆத்மதர்மமான சச்சிதானந்தங்கள் என்புத்தி நன்றாய்த்தோற்றப் படுகிறதென்று விஞ்ஞானமயகோச தர்மமாகவுந் தோற்றுகிறபடியினால் விஞ்ஞானமய கோசத்துக்கு மாத்மாவுக்கும் முன்போலவே இதரேதராத்தியாசக் கூட்டரவு வந்தது.

ச-கை. ஆனந்தமயகோசத்திற்கு மாத்மாவுக்குங் கூட்டரவெப்படியென்னில்,

உ-ம். நான்போக்தன், நான்சந்துருஷ்டன், நான்சுகி, நான்சாந்தன், நான் ராசதன், நான் தாமதன், நான் சடன், நான் அனுர்தன், நான்துக்கன், நான் அசந்துருஷ்டன், நான் மூடன், நான் அஞ்ஞானி, நான் துஷ்டன், நான்குண்டன், நான்மோகிதன், நான்விவேகி, நான் பிராந்தனென்கிற இதுமுதலான அஞ்ஞான சுபாவதர்மங்கள் ஆத்மாவினிடத்திலும் ஆத்மசுபாவ தர்மமான சச்சிதானங்கள் என்அஞ்ஞானம் நன்றாய்த்தோற்றப்படுகிறதென் றானந்தமயகோச சுபாவமாகவும் தோற்றுகிறபடியினால்; ஆனந்தமயகோசத்துக்கு மாத்மாவுக்கு மன்னியோன்னிய வத்தியாசத்தினாற் சத்தியாத்தியாசக் கூட்டரவு வந்தது. ஆகையினாற் பஞ்சகோசங்களுக் கன்னியமா யாத்மாவை வேறுபடுத்தி யறியவேண்டியது.

ச-கை. வேறுபடுத்தி யறியும்வித மெப்படியென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் என்பசு, என்கன்று, என்பிள்ளை, என் பெண், என்பெண்சாதியென்று தன்னைச் சம்பந்தித்துக் கொண்டு தோற்றப்பட்ட பசுமுதலானதுகள் தானல்லாது

போலத் தாஷ்டாந்தத்திலும் என் சரீரம், என் பிராணன், என் மனம், என் புத்தி, என் அஞ்ஞானமென்று தன்னைச் சம்பந்தித்துக்கொண்டு தோற்றுகிற பஞ்சகோசங்களுந் தானல்ல; அந்தப்பஞ்சகோசங்களுக்கு விலக்ஷணமான ஆத்மாவே தானென்றறியலாம். இன்னமும் பசுவுரத்திருக்கிறதென்றும், கன்று இளைத்துப் போச்சென்றும், பிழைக்கமாட்டாதென்றும், பிள்ளை துர்ப்பலனென்றும், சொற்படி கேட்கவில்லையென்றும், குமாரத்தி மூடமாயிருக்கிறாளென்றும், தெண்டித்தாலசல்வீட்டுக்குப் போகிறாளென்றும்; என்பிள்ளை, என் குட்டி, என்வீடு, என்னுடைமை, என்னுப்பரிகையென்றும், என் பெண்சாதிவீட்டுக்குச் சுதந்தரமுடையவளாயிருக்கவில்லையென்றும், பத்திரமாயொன்றுஞ் சிலவழிக்காமலிருவென்றுசொன்னாலுங் கேட்கவில்லையென்றும், எனக்கிதமாயொரு காரியமுஞ் செய்யவில்லையென்றுஞ் சொல்வது போலவே, அன்னமயகோசமாகிய ஸ்தூலதேக விகாரங்களும், பிராணமயகோச சுபாவமாகிய பசிதாக விகாரங்களும், மனோமயகோசமான சங்கற்பாதி விகாரங்களும், விஞ்ஞானமய கோசமான கர்த்ருத்வாதி விகாரங்களும், ஆனந்தமயகோச சுபாவமாகிய போக்த்ருத்வாதி விகாரங்களும் உண்டாகின்றது. ஆதலால் இந்தப் பஞ்சகோச தர்மங்களும் சாட்சியாகிய நம்மைப் பரிசிக்கவில்லையென்று வேறுபடுத்தி யறிகிறதே பஞ்சகோச வெதிருத்வஞானம்.

ச-கை. ஆனால் திருஷ்டாந்தத்திற் பசுவாதிகள் தன்னுடன் கூடாமல் தனக்கன்னியமாயிருப்பதினால் அப்பசுவாதிகளுக்குத் தான் வேறென்று வெதிருத்தஞானம் வரலாம்; தாஷ்டாந்தத்திற் பஞ்சகோசங்கள் தன்னுடன்கூடி யிருப்பதால் பஞ்சகோசங்களுக்குத் தான் அன்னியனென்று வெதிருக்தஞானம் எப்படிவருமென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் அத்தியயனகாலத்தில் அத்தியயனம்பண்ணப்பட்ட புருஷர்களா லுச்சரிக்கப்பட்டுக் கூடிப்பிறந்த சப்தங்களைக்கேட்டு இது இன்னசப்தம், இது இன்னார்சப்தமென்று பிரத்தியேகிக்க வசமில்லாதிருந்தபோதிலும் விசாரித்து விவேகயுத்தமாகிய புத்தியினால் இது இன்னசப்தம், இது இன்னார்சப்தமென்று பிரத்தியேகித் தறிவதுபோலும்,

சலத்தோடுங் கூடியிருக்கிற சுடுகையைப் பகுக்க வசமில்லா மற்போனாலும், தொக்கிந்திரியத்தினாற்பரிசித்து விவேகயுத்தமாகிய புத்தியினால் சலத்தையும் ஊஷ்ணத்தையும் பிரத்தியேகித்தறிவதுபோலும், சுவரிலெழுதியிருக்கிற சித்திரங்கள் கறுப்பு வெள்ளை சிவப்பு ரூபத்தினாற் பகுக்கவசமில்லாமற் போனாலுங் கண்ணினாற்பார்த்து விவேக யுத்தமாகிய புத்தியினால் இதுசுவர், இதுசித்திரம், இதுகறுப்பு, இதுவெளுப்பு, இது சிவப்பென்று பிரத்தியேகித் தறிவதுபோலும், ஜலத்திற் கலந்திருக்குந் தித்திப்புமுதலான ருசியைப் பகுக்கவசமில்லாதிருந்த போதிலும் ரசேந்திரியத்தினா லனுபவித்து விவேகமாகிய யுக்த புத்தியினால் இது தித்திப்பு, இது புளிப்பு, இது கசப்பு, இது துவர்ப்பு, இது கார்ப்பு, இதுஉவர்ப்பென்று பிரத்தியேகித் தறிவதுபோலும், வஸ்திரத்தை யாசிரயித்திருக்குங் கந்த விசேஷங்களைப் பகுக்கவசமில்லா திருந்தபோதிலும் கிராணேந்திரியத்தா லாக்கிராணித்து விவேக புத்தியினால் இது துர்க்கந்தம், இது நற்கந்தம், இதுமிசிர கந்தமென்று பிரத்தியேகித் தறிவதுபோலும் தாஷ்டாந்தத்தில் பஞ்சகோசங்களையும், பஞ்சகோசங்களுடன் கூடியிருக்கு மாத்மாவையும் பகுக்கவச மில்லாதிருந்தாலும் நன்றாய் விசாரித்தறிந்து விவேகயுக்தமாகிய புத்தியினால் அநுபூதி விசாலமுள்ள ஸ்ரீசற்குரு சந்நிதானத்தில் பஞ்சகோச ஸ்வரூப மிப்படிப்பட்டதென்றும், ஆத்மஸ்வரூப மிப்படிப்பட்டதென்றும், பஞ்சகோசங்களுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் சம்பந்தமில்லையென்றும், பிரத்தியேகமாய்ப் பகுத்தறியலாம். இந்த மட்டும் விவகார நிமித்தியமாகப் பஞ்சகோசங்களை யொரு பொருட்படுத்தி ஆத்மாவைப் பஞ்சகோசங்களுக் கன்னியமென்று விவேகித்தறியும்படி சொன்னோம். இனி வஸ்துவாகவே விசாரிக்கும்போது பழுதையினிடத்தி லாரோபித்த சர்ப்பாதிகள் பழுதையின்றி வேறில்லாததுபோல ஆத்மாவினிடத்தி லாரோபித்த பஞ்சகோசங்களும் அதிஷ்டானமாகிய ஆத்மாவையன்றி வேறில்லை.

ச-கை. திருஷ்டாந்தத்திற் பழுதையென்ற ஞானம்வந்தபிறகு சர்ப்பாதி யுபாதிகள் தோற்றாததுபோல, தாஷ்டாந்தத்திலும் ஆத்மஞானம் வந்தபிறகு பஞ்சகோசங்களின் பிரவர்த்திவரா

மற் போகவேண்டும். அப்படி போகாதபடியினல் ஆரோபமான பஞ்சகோசங்கள் அதிஷ்டானமான ஆத்மாவையன்றி வேறில்லையென் றெப்படி புத்தியிலேறுமென்னில்,

உ - ம். கானலினிடத்திற் ஜலப்பிராந்தி வந்தபிறகு அந்தச்சலத்தில் ஸ்நானபானுதிக்கிரிகை பண்ணவேண்டுமென்று போன புருஷன், விசாரித்து இது ஜலமல்லவே, நாம் கானலென்றறியாமல் பிரமித்தோமேயென்று ஞானம்வந்தபின்பும் அந்த ஜலப் பிரவர்த்தியே காணப்படுவதுபோல, ஆத்மாவினிடத் தாரோபிக்கப்பட்ட பஞ்சகோசங்களுமதிஷ்டானமாகிய வாத்மாவையன்றி வேறில்லையென்றறிந்தபோதிலும் பஞ்சகோசங்களின் பிரவர்த்தி வரலாம்.

ச-கை. திருஷ்டாந்தமான கானலினிடத்திற் ஜலப்பிரவர்த்தி தோற்றமாத்திரமேயன்றி ஸ்நானபானுதிக் கிரிகைகள் காணும். தாஷ்டாந்தத்தில் அதிஷ்டானமான ஆத்மாவையன்றிப் பஞ்சகோசங்க ளில்லையென் றறிந்தபோதிலும் பிறகு பஞ்சகோசங்களின் பிரவர்த்தியும் அவற்றின் விவகாரங்களும் வருகிறபடியால், அதிஷ்டானமாகிய வாத்மாவையன்றிப் பஞ்சகோசங்க ளில்லையென்ற ஞானம் புத்தியி லெப்படி யேறுமென்னில்,

உ - ம். ஏறும். எப்படியென்றால், மிருத்திகையி லாரோபிக்குங் கடம் மண்ணையன்றி வேறில்லையென் றறிந்தபின்னுங் கடாதிகளுடைய பிரவர்த்தியும், விவகாரங்களும் வருகிறதுபோலும், சுவர்ணத்தி லாரோபிக்குங் கடக மகுடாதி யாபரணங்கள் சுவர்ணத்திற் கன்னியமில்லையென் றறிந்தபின்னும் ஆபரணங்களின் பிரவர்த்தியும் விவகாரங்களும் வருகிறதுபோலும், ஆத்மாவினிடத்தி லாரோபிக்கும் பஞ்சகோசங்களதிஷ்டானமாகிய வாத்மாவையன்றி வேறில்லையென் றறிந்தபோதிலும் பஞ்சகோசங்களின் பிரவர்த்தியும் விவகாரங்களும் வரலாம். அல்லாமலும் திருஷ்டாந்தத்திற் கடமுதலானது தோற்றிக் கொண்டே விவகாரத்திற்கு வந்தபோதிலுஞ் சூட்சுமபுத்தியுடையவர்களுக்கு மண்ணையன்றி யன்னியமாய்க் கடாதிகளில்லையென்று புத்தியிலேறுவதுபோல, தாஷ்டாந்தத்திலும் பஞ்சகோசங்கள் தோற்றிக்கொண்டே விவகாரத்திற்கு வந்த

போதிலும் சூட்சுமபுத்தி யுடையவர்களுக்கு இந்தப் பஞ்ச கோசங்களாத்மாவுக்கு வெதிருத்தமா யில்லையென்று புத்தியிலும் யுத்தியிலுமேறும். இந்தப்படி பிரத்தியேகித் தறிவதே பஞ்சகோச விலக்ஷண ஞானமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை, இந்த விசாரத்திற்குப் பலமேதென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா அவஸ்தாத்திரயத்தி லனுசூதனாயிருக்கிறான், பஞ்சகோசங்களவஸ்தாத்திரயத்தி லனுசூதமா யிருக்கவில்லை, வியாவிருத்தங்களாகிய பஞ்சகோசங்கள் தோற்றிக்கொண்டே விவகாரத்திற்கு வந்தபோதிலும் இந்தப் பஞ்சகோசங்களாத்மாவுக் கன்னியமாயில்லையென் றறிவதே யிந்த விசாரத்திற்குப் பலம். இப்படி யாத்மாவையும், பஞ்சகோசங்களையும் அபின்னமாய் அதினதின் றொழில்களைப்பகுத்து விசாரித்தறிந்த பிறகு பஞ்சகோசங்கள் தோற்றினாலு மாத்மாவுக் கன்னியமல்லவென்று ஆசாரியரறிவிக்க வெவ னறிகிறானோ அவனே கிருதார்த்தனாகிய சீவன்முத்த னென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பஞ்சகோசவிலக்ஷணநிருபகம்
முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

சச்சிதானந்தலக்ஷணநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகள் ஆத்மாவுக்குச் சச்சிதானந்த சொரூபமென்பதில் சத்துரூபமாவ தெப்படியென்னில்,

உ-ம். எந்தவஸ்து வொன்றினாலும் வாதிக்கப்படாமற் காலத்திரயத்திலு மேகரூபமாயிருக்கிறதோ அதுவே சத்துரூபம்.

ச-கை. அது ஆத்மாவினிடத்தி லுண்டோவென்னில்,

உ-ம். காலத்திரயத்திலு மொன்றினாலும் வாதிக்கப்படாம லிருக்கிறபடியால் ஆத்மாவினிடத்தில் சத்ரூபத்வமுண்டு.

ச-கை. ஆனால் காலத்திரயத்திலு மாத்மா வுண்டென்பதற்குப் பிரமாண மேதென்னில்,

உ - ம். சர்வஜனங்களுடைய வனுபவமே பிரமாணம்.

ச-கை. சர்வஜனங்களாவ தாரென்னில்,

உ - ம். தரித்திரன், மகராஜன், கர்மி, பக்தன், முமூட்சு இவர்களே யாம்.

ச-கை. இவர்களனுபவ மேதென்னில்,

உ - ம். தரித்திரன் நான்சென்மாந்தரத்தில் யாருக்குமொன்றுங் கொடாமற் போனபடியால் இந்தஜன்மத்திற் றரித்திரத்தை யனுபவிக்கிறேன்; இந்தச் சன்மத்திலுங் கொடுப்பதற்கு வகையில்லாதபடியினுல் மேல்வருஞ்ஜன்மத்திலுந் தரித்திரனுகவே பிறப்பேனென்கிற வசனத்தினுலும், மகராஜனும் நான் ஜன்மாந்தரத்திற் பெரியோர்களுக் குபகாரம்பண்ணினபடியினுல் இந்தஜன்மத்தில் ஐசுவரியமே யனுபவிக்கிறேன்; இந்த ஜன்மத்திலு மொருவருக்குபகாரம் பண்ணுவேனுகில் மேல்வருஞ் சன்மத்திலு மகராஜனுய்ப் பிறப்பேனென்கிற வசனத்தினுலும், கர்மியும் நான் அநேகஜன்மத்திற் சற்கருமமே செய்தபடியினுல் அந்தச்சற்கருமவாசனையால் இந்த ஜன்மத்திலும் சற்கருமமே செய்யும்படிவந்தது; இந்தச் சற்கருமத்தினுல் மேல்வரும் ஜன்மத்திலும் பரலோகமுண்டென்கிற வசனத்தினுலும், பக்தனும் நான் அனேக ஜன்மத்திற் பகவானை யுபாசித்தவனுகையால் அந்தவுபாசனைவழியே இந்த சன்மத்திலும் நிரதிசயமான பக்தியுண்டாயிருக்கிறது; இதனுல் மேலைக்குப் பகவத்கடாக்ஷ முண்டாகுமென்கிற வசனத்தினுலும், முமூட்சுவும் நான் அனேகஜன்மத்தி லீஸ்வரார்ப்பணமாகச் சற்கர்மங்களைச் செய்தபடியினுல் இந்த ஜன்மத்தில் சித்தசுத்தியும் சற்குருலாபமும் சிரவணுதிக்கியமு முண்டாயிற்று. நானே கிருதார்த்தன் எனக்கினிமேற் ஜனனமில்லை யென்கிற வசனத்தினுலும் திடவிவேக முடையவர்களுக்கு ஆத்மா காலத்திரயத்திலு மிருக்கிறுனென்றே யனுபவம். மேலும் சமஸ்தஜனங்களும் இந்த ஐவகைக்குள் அந்தர்ப்பூதமா யடங்கிப்படியினுல் இவர்களுடைய வனுபவப் பிரமாணத்தினுலாத்மாவுக்குச் சத்ரூபஞ் சித்தித்திருக்கின்றது. நாமும் இவர்களுக்குள் அந்தர்ப்பூதமாகையால் நமக்குஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. அனுபவத்தினுல் நமக்குச் சத்ரூபஞ் சித்தித்தது; இனி யுத்தியினு லெப்படியென்னில்,

உ - ம். நாம் மூன்றுகாலத்திலு மிருக்கிறபடியினால் நமக்கு யுத்தியினா லுஞ் சத்ரூபஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. அந்த யுத்தியாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பகுத்து விசாரிப்பதே யுத்தியாகும்.

ச-கை. நாமிப்போ திருக்கிறோமோ? வில்லையா வென்னில்,

உ - ம். இருக்கிறோம்.

ச-கை. சரீரியாயிருக்கிறோமோ? வசரீரியா யிருக்கிறோமோ வெனில்,

உ - ம். அசரீரியாயிருப்பவனுக்கு விவகாரங் கூடாதாதலால், நாம் இப்போது விவகரிக்கிறபடியினாற் சரீரியாகவே யிருக்கிறோம்.

ச-கை. நமக்கிந்தசரீர மெதினால் வந்ததென்னில்,

உ - ம். கன்மத்தினால் வந்தது.

ச-கை. ஆர்செய்த கன்மத்தினால் வந்ததென்னில்,

உ - ம். நாம்செய்த கன்மத்தினால் வந்தது.

ச-கை. ஒருவன்செய்த கன்மத்தினால் வந்ததென்று சொல்லுவோ மே யென்னில்,

உ - ம். அன்னியன்செய்த சோதிஷ்டோம யாகாதி பலன்களும் நம க்கு வரவேண்டும். வராதபடியினா லொருவன்செய்த கன்மத் தினாற் சரீரம் வந்ததென்று சொல்லக்கூடாது; நாம் செய்த கன்மத்தினாலேயே நமக்குச் சரீரம் வந்ததென்று சொல்ல வேண்டும்.

ச-கை. ஆனாலிந்தச் சன்மத்திற்செய்த கன்மத்தினாற்சரீரம்வந்ததோ? சென்மாந்தரத்திற் செய்த கன்மத்தினாற் சரீரம் வந்ததோ வெனில்,

உ - ம். சென்மாந்தரத்திற்செய்த கன்மத்தினாலேயே சரீரம் வந்தது.

ச-கை. இந்தச் சென்மத்திற்செய்த கன்மத்தினாற் சரீரம் வந்த தென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். அப்படி சொல்லப்படாது. விருக்ஷத்தை யுண்டாக்கப்பட்ட பீஜந் தனக்குக் காரணமாகிய விருக்ஷத்தை யெப்படி ஜெனி ப்பிக்கமாட்டாதோ, அப்படிபோல இந்தச் சரீரத்தினாற் செய்யப்பட்ட கன்மம் மேலைக்குச் சரீரங் கொடுக்குமன்றி, இந்தச் சரீரத்தைப் பிறப்பிக்கமாட்டாது. ஆகையா லிந்தச் சன்மத்திற்செய்த கன்மத்தினா லிச்சரீரம் வந்ததென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. பின்னை யெப்படியென்னில்,

உ - ம். பூர்வ ஜன்மாந்தரத்திற்செய்த கன்மத்தினுல் நமக்குச் சரீரம் வந்ததென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. ஜன்மாந்தரத்தில் சரீரியாயிருந்து கன்மஞ் செய்தோமோ, அசரீரியாயிருந்து கன்மஞ் செய்தோமோவென்னில்,

உ - ம். அசரீரியாயிருந்து கன்மஞ்செய்யக்கூடாதபடியினுல், சரீரியாயிருந்தே கன்மஞ்செய்தோம்.

ச-கை. அந்தச்சரீர மெதினுல் வந்ததென்னில்,

உ - ம். அதற்குப் பூர்வ ஜன்மத்திற்செய்த கன்மத்தினுல் வந்ததென்கிற யுத்தியினுல், நாமு மனேகங்கோடி கற்பகாலத்தி லிருந்து சரீரத்துட னனேக கர்மங்களைச்செய்து, அந்தக் கர்மத்தினுல் வரப்பட்ட அனேக சரீரமுந்தரித்து, அந்தந்தச் சரீர சுபாவமான சுகதுக்கங்க ளனுபவித்து, அனேககோடி கற்பாந்தரத்திலுஞ் சரீரியா யிருந்ததாகவே தோற்றுகின்றது. இந்த யுத்தியினுல் பூதகாலத்திலு மிருந்தோமென்பது சித்தித்தது.

ச-கை. ஆனுல் நமக்குப் பவுஷியகாலத்தில் வித்தியாமானத்வமெப்படியென்னில்,

உ - ம். இந்தச் சன்மத்தி லிப்போது சிரவண மனனநிதித்தியாசனுதிகளைப் பண்ணி ஞானத்தைச் சம்பாதிக்காவிட்டால், பூர்வ ஜன்மகர்மத்துக்குப் பலபூதமாகிய இந்தச் சரீரம் வந்தது போல, இந்தச் சரீரத்திற் செய்கிற கர்மபல பூதமாகிய அனேக சரீரங்க ளினிமேலும் வரும். இந்தச் சரீரத்தைத் தரித்துக்கொண் டிப்போ தனேகவித கர்மங்களை எப்படி செய்கிறேமோ, அப்படியே மேல்வருகிற சரீரத்தையுந் தரித்துக் கொண்டு அனேகவித கர்மங்களைச் செய்யப்போகிறேம். அந்தக் கர்மங்களுக்குப் பலபூதமாகிய சரீரங்களும் வரப்போகின்றது. அதுகளையும் நாம் தரித்துக்கொண்டு அனேகவித கர்மங்களைச்செய்து அந்தந்தக் கர்மங்களுக்குப் பலபூதமாகிய சுகதுக்கங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு அனேககோடி கற்பங்களிலு மிருப்போமென்பது யுத்தியினு லறிகின்றபடியால், நாம் காலத்திரயத்திலு மிருக்கிறேமென்கிறது யுத்தியினுற் சித்தித்தது. பிரளயங்களில் ஜகத்து வாதிக்கப்

பட்டாலும் நாம் வாதிக்கப்படவில்லை. அன்றியும் நமக்கு உற்பத்தியாகி விகாரங்க ளில்லாதபடியினால் சத்ரூபஞ் சித்தித்தது. இப்படிப்பட்ட சத்ரூபம் நம்மிடத்தி லிருப்பதால் சத்துலட்சணஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. ஆனால் சித்துரூபமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். எந்தவஸ்து ஒருசாதனாந்தரங்களை யபேட்சியாமல் தானுந் தோற்றிக்கொண்டு, தன்னிடத்தி லாரோபிக்கின்ற சர்வ பதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கின்றதோ, அதுவே சித்தென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இந்தச் சித்துரூபம் ஆத்மாவினிடத்தி லுண்டோவென்னில்,

உ-ம். நம்மிடத்தில் பாலியமுத லிதுவரையிலு மெந்தெந்த வியாபாரஞ் செய்யப்பட்டதோ, அந்தந்த வியாபாரத்துக்குள் சிறிது தோற்றுமற்போனாலும் மற்றைய வியாபாரங்க ளெல்லாம் பிரகாச சாதனங்களாகிய ஆதித்த சந்திர அக்கினி நட்சத்திர மின்னல் நேத்திரமென்கிற இதுகளிலொரு சாதனமு மபேட்சியாமல் காடாந்தகாரத்திலும் மூலையில் முக்காடிட்டுப் படுத்திருந்தாலும் எல்லாருக்குந் தோற்றுகின்றது. ஆனபடியால், ஆத்மசொரூபமாகிய நம்மிடத்திலுஞ் சித்ரூபமிருக்கின்றது.

ச-கை. பாலியமுத லிதுவரையி லாரோபிக்கப்பட்ட சர்வபதார்த்தங்களிற் சிறிது தோற்றப்படுகின்றதன்றிச் சமஸ்த பதார்த்தங்களுந் தோற்றவில்லை. ஆகையினால் சர்வபதார்த்த அவபாசகத்வமாகிய சித்துரூபத்வம் நமக்கெப்படி கூடுமென்னில்,

உ-ம். அந்தப்பிரபஞ்சமும் பாகியப்பிரபஞ்சமுஞ் சர்வபதார்த்தமென்று சொல்லப்படும். இவ்விரண்டு பிரபஞ்சமும் நம்மாலேயே தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. இவ்விரண்டினுள் பாகியப்பிரபஞ்சம் நம்மாலெப்படி தோற்றுகிறதென்னில்,

உ-ம். பிருதிவி அப்பு தேய்வு வாய்வு ஆகாயமென்றும், சத்த பரிச ரூப ரச கந்தமென்றும், பஞ்சீகிருத பூதமென்றும், பிரமாண்டமென்றும், சதுர்த்தச புவனமென்றும், சதுர்வித பூதக் கிராமங்களென்றும், இதுகளுக்குக் காரணம் மாயையென்

றும் அனேக நாமரூப குணத்வவிகார சத்தியாசிரயமாகிய பாகியப்பிரபஞ்சமெல்லாம் நம்மா லறியப்படுகின்றது.

ச-கை. இப்படி நம்மாலறியப்படுகின்றதோ? அல்லது நாம் பாகியப் பிரபஞ்சத்தினு லறியப்படுகிறோமோ வென்னில்,

உ - ம். பாகியப்பிரபஞ்சத்திற்கு நாமறியப்படாதபடியினாலும், நம் மாலேயே பாகியமாகிய சமஸ்தபிரபஞ்சங்களு மறியப்படுகிற படியினாலும், பாகியப்பிரபஞ்சத்தை யறிந்துக்கொண் டிருக் கிற நமக்குப் பாகியமாகிய சர்வப்தார்த்த அவ்பாசகத்வஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. இனியந்தர்பதார்த்த அவபாசகத்வ மெப்படியென்னில்,

உ - ம். அஞ்ஞானமென்றும், அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயகோசமென்னும், தூலசூட்சும கா ரணசரீரமென்றும், சட்பாவ விகாரமென்றும், சட்கோச மென்றும், ஷடூர்மியென்றும், ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய மென்றும், பிராணாதிபஞ்சகமென்றும், அந்தக்கரண சதுஷ் டயமென்றும், சங்கற்பவிகற்பாதி யபிமான தாரணையென் றும், சாக்கிரசொப்பன சுழுத்தியென்றும், அவஸ்தா வியா பாரங்களென்றும், அவஸ்தாவாசிகளென்றும், சமாதி மூர்ச் சையென்றும், மனோவாக்குக் காயங்களென்றும், காமக்கு ரோத லோப மோக மத மாச்சரியாதிகளென்றும், மயித்திரி கருணை முதிதை யுபேட்சைகளென்றும், இயம நியம ஆசன. பிராணாயாம பிரத்தியாகார தியான தாரணை சமாதி யஷ் டாங்கயோகங்களென்றும், பிரத்தியட்சம் அனுமானம் ஆகம மருத்தாபத்தி உபமானம் அபாவம் ஐதீகம் சம்பவமாகிய எட்டுப் பிரமாணங்களென்றும், ரோக ஆரோக்கிய மென்றும் விவிதநாமரூப குண தர்ம விகார சத்தியாசிரயமாகிய அந் தர்ப்பிரபஞ்சமெல்லாம் நம்மாலறியப்படுகின்றது.

ச-கை. இப்படி நம்மாலறியப்படுகின்றதோ, அல்லது அந்தர்ப்பிர பஞ்சத்தினால் நாமறியப்படுகிறோமோ வென்னில்,

உ - ம். அந்தர்ப் பிரபஞ்சத்தினால் நாமறியப்படவில்லை, நாமே யந் தர்ப் பிரபஞ்சமாகிய சர்வபதார்த்தங்களையு மறிகிறோ மா கையால், நமக்கு அந்தராகிய சர்வபதார்த்த அவபாசகத் வஞ் சித்தித்தது. அன்றியும் நம்மிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்ட

சர்வபதார்த்த அவபாசகத்வம் ஒரு சாதனாந்தரங்களையு மபேட்சிக்காமல் நமக்குச் சித்தித்திருக்கின்றது.

ச-கை. ஆனால் மனத்தினாலல்லவோ சர்வமு மறியப்படுகின்றது? நாமுமனதினாலேயல்லவோ வறியப்படுகிறோம். ஆதலால் சாதனாந்தர நிரபேட்சையாகிய சொப்பிரகாசத்வமும் சர்வ பதார்த்த அவபாசகத்வமும் நமக்கெப்படி கூடுமென்னில்,

உ-ம். மனமானது உற்பத்தி நாசவத்தாய் சரவயமாய் பரிச்சின்ன மாய் திரிசியமாய் கடத்தைப்போலவே பூதகாரியமாயிருக் கிறபடியினால், அந்தமனம் சடத்வமேயன்றிச் சேதனத்வ மன்று; ஆதலாலந்தச் சடமானமனம் ஒருபதார்த்தத்தையுந் தோற்றுவிக்கமாட்டாது. ஏனெனில், ஆத்மாவினாலேயே தோற்றப்பட்டமனம் ஆத்மாவைத் தோற்றுவிக்கமாட்டா தென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை ஆனாற் பின்னரென்ன வென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவே மனதையுஞ் சர்வபதார்த்தங்களையுந் தோற்று விக்கின்றது. ஆகையினால் மனது உபாதிமாத்திரமேயாகும்.

ச-கை அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அகலிலிருக்கு மெண்ணெய்யினால் நனைக்கப்பட்டவத்தி தா னுந் தோற்றுமலந்த எண்ணெய் முதலானதுகளையுந் தோற் றுவிக்கவில்லை. அதில் அக்கினியென்கிற தேஜசு திரியென்ற உபாதியுடன் கூடிக்கொண்டு சாதனாந்தரங்களை யபேட்சியா மல் தானுந்தோற்றி அந்தத் திரிதயிலங் கலசமென்கிற பதா ர்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கிறது. அதுபோல அகலென்ற தூலசரீரத்தில் தயிலமாகிய கர்மத்தினால் தாபிதமாகிய திரி யென்னுமனது தான் தோற்றுமலு மிருந்துக்கொண்டன்னிய பதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கமாட்டாது. ஆத்மா அந்த மனதுடன் கூடிச் சாதனாந்தரங்களை யபேட்சியாமல் தானும் விசேஷமாகத் தோற்றிக்கொண்டு, அந்த மனதையுந் தேகேந் திரியங்களையும் அந்தர்ப்பாகியமாகிய சர்வ பதார்த்தங்களை யுந் தோற்றுவிக்கின்றது. அந்தக்கரணமும் அந்தக்கரண விருத்திகளை யறியுமிடத்தில் ஆத்மாவே நிருபாதிகமாயிருந் தறிகின்றது. அந்த ஆத்மசொரூபமே நாமாகையினால், சாத

ஞந்தர நிரபேட்சையாய் சுவயம்பிரகாசமா யிருக்கப்பட்ட நமக்கே சர்வபதார்த்த அவபாசகத்வஞ் சித்தித்தது. ஆதலால் நாமே சித்ரூபமென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. ஆனுல் ஆனந்தரூபமாவ தெப்படியென்னில்,

உ - ம். நித்தியமாய் நிருபாதிகமாய் நிரதிசயமாகிய சுகசொரூபமேயானந்தரூபம்.

ச-கை. இந்த ஆனந்தரூபம் ஆத்மாவினிடத்தி லுண்டோவென்னில்,

உ - ம். சற்சந்தனுதிகளைப் பரிசிக்கும் புத்திக்குச் சர்வோத்கிருஷ்டமாய் சர்வதுக்கநிவர்த்தகமாய் நித்தியமாகிய சுகமேயானந்தம். எந்த வானந்தஞ் சமஸ்தமானபேர்களினுலுஞ் சுழுத்தி காலத்தில் அனுபவிக்கப்படுகின்றதோ, வவ்வானந்தத்திலு மிந்தலட்சண மிருக்கின்றது.

ச-கை. சுழுத்திக்காலத்தி லந்தவானந்த மிருக்குமானு லவ்வானந்தத்திலு மிந்த லட்சணங்களுண்டென்று சொல்லலாம். துக்கபாவ மாத்திரமேயன்றி யானந்தமில்லையே. இப்படியில்லாதிருக்கு மானந்தத்திற்கு நிருபாதிகத்துவமும் நிரதிசய சுகசொரூபத்வமு மெப்படி வந்ததென்னில்,

உ - ம். சுழுத்தியிற் புருஷனுனவன் சுகமனுபவியாவிட்டால் அவ்வவஸ்தையைவிட் டெழுந்தபிறகு நான்சுகமாய் நித்திரைசெய்தேனென்றுசொல்லாதிருக்கவேண்டும். துக்காதிகளுயிருந்து நித்திரைசெய்தேனென்று சொல்லவேண்டும். அங்ஙனமில்லாதபடியினுற் சுழுத்தியவஸ்தையிற் சமஸ்தமான பேர்களாலுமனுபவிக்கப்படுகிற வானந்தத்தில் நித்தியமாய் நிருபாதிகமாய் நிரதிசயமான சுகசொரூபத்வ லட்சணமிருக்கின்றது.

ச-கை. அந்தச் சுகத்திற்கு நிருபாதிகத்வ மெப்படியென்னில்,

உ - ம். சுகஜன்னியமாகிய சற்சந்தனுதி விஷயங்கள் சுழுத்தியவஸ்தையிலில்லாதிருந்தபோதும் சமஸ்தமானபேர்களுஞ்சுகமனுபவிக்கிறபடியால் அதற்கு நிருபாதிகத்வமுண்டு.

ச-கை. அதற்கு நிரதிசயத்வ மெப்படியென்னில்,

உ - ம். சமஸ்த விஷய ஜன்னியமாகிய சுகங்களிலும் உக்ருஷ்டஸ்திரீ சம்போக சுகத்திலும் விரசம்பிறந்து சமஸ்தபிராணிகளு மந்தச் சுகங்களைவிட்டுப் பிரதிதினமும் இந்தச் சுழுத்தி சுகத்தையே யபேட்சித்து அந்தச் சுகத்திற்கு விக்கினம்பண்ணி

னவர்களைத் தண்டித்து அந்தச் சுகத்தையே மேலுமேலும் விரும்புகிறபடியினாலும் அதற்கு நிரதிசயத்வமுண்டு. இது மாத்திரமல்ல; சாக்கிர சொப்பனங்களிற் றோற்றப்பட்ட ஆதியாத்மீகம் ஆதிதெய்வீகம் ஆதிபவுதீகமாகிய தாபத்திரய துக்கங்களையும் போக்கினபடியாலும் நிரதிசயத்வமுண்டு.

ச-கை. அதற்கு நித்தியத்துவ மெப்படி யென்னில்,

உ - ம். சாக்கிர சொப்பனங்களி லனுபவிக்கப்பட்ட சமஸ்த விஷய சுகங்களை யனேகவிதரூபமா யனுபவியாமல் பிரதிதினஞ் சமஸ்தமானபேர்களு மேகரூபமாகவே யனுபவிப்பதா லதற்கு நித்தியத்துவமுண்டு.

ச-கை. சுழுத்திசுகம் நித்தியமென்றால் சாக்கிர சொப்பனங்களிலுந் தோற்றவேண்டுமே. அங்ஙனந்தோற்றாத சுழுத்தி சுகத்திற்கு நித்தியத்துவ மெப்படியென்னில்,

உ - ம். சுழுத்திசுகம் நித்தியமாயிருந்தபோதிலும் துக்கரூபமாகிய தேகேந்திரியாதி கூட்டரவினால் திரோதானப்பட் டிருக்கிறபடியால் தோற்றவில்லை.

ச-கை. ஆத்மகாரியங்களாகிய தேகேந்திரியங்களினாற் காரணபூதமாகிய ஆத்மசுகத்திற்குத் திரோதான மெப்படி கூடுமென்னில்,

உ - ம். அக்கினிக்குப் பிரகாசம் சுதசித்தமாயிருந்தாலுஞ் சுயகாரியமாகிய தூமசம்பிரசத்தினால் திரோதானம்வருகிறதுபோலும் ஆதித்தனுக்குப் பிரகாசம் சுதசித்தமாயிருந்தாலும் சுயகாரியமாகிய மேகாதிகளால் அவ்வாதித்தப் பிரகாசத் திரோதானம்வருகிறதுபோலும்ஆத்மாவுக்குஞ்சார்வதாசுகசொரூபம் சுதசித்தமாயிருந்தாலும் ஆத்மகாரியமாகிய தேகேந்திரியாதி சம்பிரசத்தினால் சாக்கிரசசொப்பனங்களி லந்தச் சுகத்திற்குத் திரோதானம்வரும். பகிர்முகமானவனுக்கு இந்தச் சுகம் ஆத்மசுகமென்று சாக்கிரசொப்பனங்களிற் றோற்றாமற்போனாலும் அந்தர்முகமானவனுக்குச் சார்வதா தோற்றிக்கொண் டிருக்கும். ஆதலாலிந்தச் சுழுத்திசுகமே காலத்திரயத்திலுமிருக்கிறபடியால் இதற்கே நித்தியத்துவமும் நிருபாதிகத்துவமும், நிரதிசயத்துவமுமாகிய சுகசொரூபஞ் சித்தித்திருக்கின்றது. இப்படியே சாக்கிரசொப்பன சுழுத்திகளிலும் விஷயகாலங்களிலும் ஆத்மானந்தமே பிரதிபலித்து விளங்கு

கின்றது. இதைச் சற்குருவினால் விசாரித்துத் தெளிந்தறிய வேண்டும்.

ச-கை. இப்படி தெளிந்தவிசாரத்திற்குப் பலமேதென்னில்,

உ-ம். இப்போதுசொல்லிய சத்ரூபவமுஞ் சித்ரூபத்வமு மானந்த ரூபத்வமும் நம்மிடத்திற் சித்தித்திருக்கிறபடியால் அந்தச் சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய வாத்மா நாமேயென்கிற திடப் பிரஞ்ஞை வருகிறதே இந்தவிசாரத்திற்குப்பலமென்று சகல சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

சச்சிதானந்தலக்ஷணநிரூபகம்

முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது,

அகண்டத்வநிரூபகம்.

ச-கை. சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய ஆத்மாவுக்கு அகண்டத்வமாவதேதென்னில்,

உ-ம். தேசத்தினாலுங் காலத்தினாலும் வஸ்துவினாலும் வரும் அபரிச்சின்னத்துவமே யகண்டத்துவம்.

ச-கை. அகண்டத்வத்துக் கிந்த மூன்றுவிசேஷமு மேன்சொல்ல வேண்டும்? ஒரு விசேஷமாகிலு மிரண்டு விசேஷமாகிலும் போதாதோ வென்னில்,

உ-ம். போதாது.

ச-கை. ஆத்மாவுக்குத் தேசத்தினால்வருகிற அபரிச்சின்னத்வமே யகண்டத்வமெனச் சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். ஆகாசமும் வியாபகமா யிருக்கிறபடியால் அவ்வாகாசத்திற் ககண்டத்வம்வரும். ஆதலா லவ்வாகாசத்திற்கு அகண்டத்வ நிராகரிக்கிற நிமித்தமாய் காலத்தினாலும் அபரிச்சின்னத்வமே யகண்டத்வமென்றுஞ் சொன்னோம்.

ச-கை. ஆகாசத்திற்குக்காலத்தினா லபரிச்சின்னத்வமில்லையாவெனில்,

உ-ம். ஆகாசம் உற்பத்திநாசவஸ்தா யிருக்கிறபடியால் அதற்குக் காலத்தினா லபரிச்சின்னத்வஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆனபடியி

ஞல் காலத்திஞு மபரிச்சின்னத்வமென் றிரண்டாம் விசேஷமுஞ் சொல்லவேண்டிற்று.

ச-கை. இவ்விரண்டு விசேஷமும் போதுமேயென்னில்,

உ-ம். காலம் விபுவாய் தேசத்திஞலும் ஆகாசத்திஞலும் அபரிச்சின்னமா யிருக்கிறபடியிஞலும், தனக்குப் பரிச்சேதங்கூடா திருப்பதிஞலும் அபரிச்சின்னத்வமாய் அகண்டத்வம் வரும். ஆதலால் காலத்திற் ககண்டத்வ நிராகரிக்கிறநிமித்தம் ஸ்வரூபத்திற்கு வஸ்துவிஞலும் அபரிச்சின்னத்வமென்று மூன்ரும் விசேஷமுஞ் சொல்லவேண்டிற்று.

ச-கை. காலத்திற்கு வஸ்துவிஞல் அபரிச்சின்னத்வமில்லையாயெனில்,

உ-ம். காலம் ஆகாசாதிகளல்லாதபடியிஞல் அதற்கு வஸ்துவிஞல் அபரிச்சின்னத்வ முண்டாஞலும் ஆத்மாவையன்றிக்காலாதிகளுக்குத் திரிவிதபரிச்சேத சூனியரூபமாகிய வகண்டத்வங் கூடாது.

ச-கை. ஆஞல் நானிந்தத் தேசத்திலிருக்கிறேன், அந்தத் தேசத்தி லில்லையென்று தேசத்திஞலும், நான் முன்வருஷத்திற் பிறந்தேன், கொஞ்சநாளைக்குப் பின்யில்லாமற் போகிறேனென்று காலத்திஞலும் பிருதிவியாதிக ளல்லவென்று வஸ்துவிஞலும் அபரிச்சின்னத்வமாகிய ஆத்மாவுக்குப் பரிச்சின்னத்வ முண்டாயிருக்கத் திரிவித பரிச்சேத சூனியமெப்படி கூடுமென்னில்,

உ-ம். நானிந்தத் தேசத்தி லிருக்கிறேன், இந்தக்காலத்திற் பிறந்தேன், இந்தவஸ்து நானல்லவென்கிற திரிவிதபரிச்சேதமும் அத்தியாசமாய் தேகத்தை யபேட்சித்துக் கொண்டே வருகிறபடியால், அத்தேகத்திற் கன்னியமான வாத்மாவுக்குத் தேசகால வஸ்துக்களிஞலும் அபரிச்சின்னத்வமுண்டு.

ச-கை. ஆஞ லாத்மாவுக்குத் தேசத்திஞ லபரிச்சின்னத்வ மெப்படியென்னில்,

உ-ம். கடஜன மடஜன குட்டியஜன குசுவுலஜன பிருதிவிசதி அப்புசதி தேயுசதி வாய்வுசதி ஆகாசசதியென்றும், பூதபௌதிகமாகிய சமஸ்தபிரபஞ்சத்திலுஞ் சத்ரூபஞகிய ஆத்மாவுக் கனுவிர்த்தியிருக்கிறபடியால் ஆத்மா வியாபகஞயிருக்கிருன்.

அப்படி வியாபகனயிருக்கிற ஆத்மாவுக்குத் தேசத்தினலும் அபரிச்சின்னத்வ மிருக்கின்றது.

ச-கை. ஆன லாத்மாவுக்குக் காலத்தின லபரிச்சின்னத்வ மெப்படியென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா அனதியாயிருக்கிறபடியினற் பூதகாலத்தினலும், நித்தியன யிருக்கிறபடியினல் பவுஷிய காலத்தினலும், தேகாதிவெதிருத்தனயிருக்கிறபடியினல் வர்த்தமானகாலத்தினலும் பரிச்சின்ன மில்லாதபடியா லாத்மாவுக்குக் காலத்தினலும் அபரிச்சின்னத்வ மிருக்கின்றது.

ச-கை. ஆனலாத்மாவுக்கு வஸ்துவின லபரிச்சின்னத்வ மெப்படியென்னில்,

உ-ம். சர்வாத்மன யிருக்கிறபடியா லாத்மாவுக்கு வஸ்துவினலும் பரிச்சின்னமில்லை.

ச-கை. வஸ்துவாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சுசாதிக விசாதிக சுவகத பேதமென மூன்றுவிதமா யிருக்கும்.

ச-கை. மூன்றுவித ஜாதிபேதங்க ளேதென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் விருட்சத்திற்கு விருட்சாந்தரம் சுசாதிகம், பாஷாணதிகள், விசாதிகம், பத்திரபுஷ்ப பலாதிகள் சுவகதபேதமென்று சொல்லப்படும். இந்தமூன்று பேதமுமில்லாதபடியினல் ஆத்மா சசாதிக விசாதிக சுவகத பேதரகிதமென்று சுருதியிற் சொல்லப்படுகின்றது.

ச-கை. கடஜன மடஜன குட்டியஜன குசுவுலஜன தேவதத்தயெக்கியதத்த சயித்திராத்மா மயித்திராத்மா என்கிற சுசாதிகமும், சுசாதிகபேதமும், பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாச கட மடகுட்டிய குசுவுலவென்கிற விசாதிகமும், விசாதிக பேதமும், இச்சாதுவேஷ சுகதுக்க சத்துவ ராசத தாமசமென்கிற சுவகதமும். சுவகதபேதமு மாத்மாவுக் கிருக்கிறபடியினல் சுசாதிக விசாதிக சுகத பேதரகிதமென் றெப்படி சொல்லலாமென்னில்,

உ-ம். ஆத்மாவுக்குச் சுசாதிகாதிபேதங்கள் உபாதியினல் வந்ததேயல்லாமல் பாரமார்த்திகமாய் விசாரிக்குமிடத்திலில்லையென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. இல்லையென்று சொல்லுகிற தெப்படியென்னில்,

உ - ம். திருஷ்டாந்தத்தில் ஒரு ஆகாசமே கடமட குட்டிய குசுவுல வன விருக்ஷாதி யுபாதியினால் கடாகாச மடாகாச குட்டியா காச குசுவுலாகாச வனாகாச விருக்ஷாகாசமென் றனேகமாக விவகரிக்கப்படுகிறதுபோல், ஆத்மாவும் நாமரூபக் கிரிகை முன்னிலை யாதிகளாகிய சரீர வுபாதிகளினால் தேவதத்த யெக்கியதத்த விஷ்ணுமித்திர கிருஷ்ணராமனென் றனேக மாய் விவகரிக்கப்படுகின்றது. பாரமார்த்திகமாய் விசாரிக்கு மிடத்தில் அவ்வாகாசத்தைப்போலு மாத்மாவுக்குச் சுசாதி கமும் சுசாதிக பேதமுமில்லை.

ச-கை. விசாதிகபேத மில்லையென்ப தெப்படியென்னில்,

உ - ம். சத்ரூபனாகிய வாத்மாவுக்கு விசாதிகமாகிய பிரபஞ்சமெல் லாம் சசவிஷாண வந்தியா புத்திர ககனார விந்தம்போல் அசத்தா யிருக்கிறபடியினால் விசாதிகமும் விசாதிக பேதமு மில்லை.

ச-கை. சுவகத பேதமில்லையென்ப தெப்படியென்னில்,

உ - ம். இச்சை துவேஷசுகதுக்காதிகளெல்லாம் அந்தக்கரண சுபாவ மன்றி யாத்மசுபாவ மல்லாதபடியினால் சுவகதமும் சுவகத பேதமுமில்லை.

ச-கை. ஆனாற் பின்னமாகிய சச்சிதானந்தத்தினா லாத்மாவுக்குப் பேதமில்லையா வென்னில்,

உ - ம். சச்சிதானந்தங்கள் அன்னியோன்னியமும், பின்னமுமாகு மானாற் பேதமுண்டு; அங்ஙனமில்லாதபடியினாற் பேதமில்லை.

ச-கை. ஆனால் சத்துசித்து ஆனந்தமென்று சப்தபேதமும், அர்த்த பேதமுமிருப்பதினாலும், அஸ்தகரபாணி சப்தத்தைப்போற் பரியாயசப்தமல்லாமற் போனபடியினாலும் சச்சிதானந்தத் திற் கெப்படி யேகார்த்தங் கூடுமென்னில்,

உ - ம். திருட்டாந்தத்தில் தீபமானது சிவப்பு ஊஷ்ணம் பிரகாச மென்று சப்தத்தினாலும் அர்த்தத்தினாலும் பின்னம்போல விவகரிக்கப்பட்டாலும் அஸ்தகரபாணி சப்தம்போலும் பரியாய சப்தமல்லாதபடியினாலும், ரோகிதோஷ்ணப் பிர காசம் தீபத்திற்கு ஸ்வரூபமா யிருக்கிறபடியினாலும் பரஸ் பர பின்னமின்றி யேகார்த்தங் கூடுவதுபோலத் தார்ஷ்டாந் தத்திற் சச்சிதானந்தங்கள் சப்தத்தினாலு மர்த்தத்தினாலும்

பின்னம்போல விவகரிக்கப்பட்டாலும் ஆத்மசுபாவமாயிருக்கிறபடியால் பரஸ்பரபின்னமின்றி ஏகார்த்தங்கூடும்.

ச-கை. அப்படி பேதமில்லாவிட்டால் சுருதியாதிகள் ஆத்மா சத்ரூபனென்று ஒன்றுமாத்திரஞ் சொல்லவேண்டும். அப்படியில்லாமற் சித்ரூபனென்று மானந்தரூபனென்று மெதைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றது? பேதமில்லாவிட்டா லிப்படி சொல்லும்மாவெனில்,

உ-ம். சுருதியாதிகள் சச்சிதானந்தங்களுக்குப் பேதஞ் சொல்லுமிடத்தில் தாற்பரியமே யில்லை.

ச-கை. பின்னை யெப்படி தாற்பரியமென்னில்,

உ-ம். ஆத்மசுபாவமாகிய சத்து அசத்தாகிய ஜகசுபாவமாகவும், ஆத்மசுபாவமாகிய சித்து ஜடமாகிய புத்தியாதி சுபாவமாகவும், ஆத்மசுபாவமாகிய ஆனந்தம் துக்கரூபமாகிய புத்திர பாரியாதி சுபாவமாகவுந் தோற்றிக்கொண்டு, ஜகசுபாவமாகிய அசத்ரூபமும் புத்தியாதி சுபாவமாகிய ஜடரூபமும் புத்திர பாரியாதிசுபாவமாகிய துக்கரூபமுமாய் நான் செத்துப் போகிறேன், நான் சடன் நான் துக்கியென் றுத்ம சுபாவமாய்த் தோற்றுகிற இந்த விபரீத பிராந்தியை நிராகரிக்கு நிமித்தம் ஆத்மா சத்ரூபன், சித்ரூபன், ஆனந்தரூபனென்று சுருதியாதிகள் சொல்லுகிறதாற்பரியமன்றி, ஆத்மசொரூபமாகிய சச்சிதானந்தத்திற்கு அன்னியோன்னிய பேதஞ் சொல்லுமிடத்தில் தாற்பரியமேயில்லை. இன்னமும் சில சமயிகள் ஆத்மா ஜடரூபனென் றங்கீகரித்து அவனுக்குச் சத்து தர்மமென்றுஞ் சிற்சுகங்கள் குணங்களென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியா லவர்களை நிராகரிக்கு நிமித்தமு மாத்மா சச்சிதானந்த சொரூபமென்று சுருதியாதிகள் சொல்லுகின்றது. ஆகையால் சத்தே சித்து, சித்தே யானந்தமென்று சுருதி தாற்பரியம் தீர்க்கமாகச் சித்தித்தது.

ச-கை. சுருதியினாற் சித்தித்ததுபோல் புத்தியினாலுஞ் சித்திக்க வில்லையே யென்னில்,

உ-ம். யுத்தியினாலுஞ் சித்தித்திருக்கின்றது.

ச-கை. அதெப்படி? சத்தானது தானே தோற்றுகின்றதா? மற்றொன்றினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுத் தோற்றுகின்றதா வென்னில்,

உ-ம். தானே தோற்றப்படுகிறதென்றே சொல்லவேண்டும். அப்படி சொன்னால் சத்தே சித்தென்று யுத்தியினாலும் சித்திக்கின்றது. மற்றொன்றினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுத் தோற்றுகிறதென்று சொல்லுவோமானால், சத்துவிலட்சணத்தினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுத் தோற்றுகின்றதா, சுதந்தரத்தினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுத் தோற்றுகிறதாவென்றுசங்கைவரும்.

ச-கை. சத்துவிலட்சணத்தினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுத்தோற்றுகிறதென்று சொல்லலாமாவென்னில்,

உ-ம். அப்படியானால் சத்துவிலட்சணம் அசத்தானபடியினால் அவ்வசத்தான சத்துவிலட்சணத்தினால் சத்து தோற்றப்படுகிறதென்று சொல்லக்கூடாது. அப்படிசொன்னால் அசத்தாகியச்சவிஷாணாதிகளாலும் சத்தாகிய கடாதிகள் தோற்றவேண்டும். அப்படி தோற்றாதபடியினால் சத்துவிலட்சணமாகிய வசத்தினாற் சத்துதோற்றுகிறதென்று சொல்லவேகூடாது.

ச-கை. ஆனால் சுதந்தரத்தினாலேயே சத்து தோற்றுவிக்கப் படுகிறதென்று சொல்லலாமாவென்னில்,

உ-ம். சொல்லலாம்.

ச-கை. அந்தச்சுதந்தரம் தானுந் தோற்றிக்கொண்டு சத்தைத்தோற்றுவிக்கின்றதா? தான் தோற்றாமற் சத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றதாவென்னில்,

உ-ம். சுதந்தரம், சுதாவாகத் தோற்றியிருந்துக்கொண்டு அந்தச்சத்தைத்தோற்றுவிக்கிறதென்று சொல்வோமானால், அந்தச்சத்தேதினால் தோற்றப்படுகிற தென்று அனவஸ்தாதோஷம் வரும். ஆதலால் சுதந்தரம் தன் சுதாவாகவே தோற்றாமல் தோற்றிக்கொண்டிருந்து அந்தச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். மேலும் வேதாந்தபட்சத்தில் இரண்டு சத்து இல்லாதபடியினால், எந்தச்சத்து சுதாவாகத் தோற்றப்படுகின்றதோ அதற்கே சித்துத்வமென்று யுத்தியினாலுஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. ஆனால் சித்தாகிய சத்துக்கு ஆனந்தத்வஞ் சித்திப்பதெப்படியென்னில்,

உ-ம். சத்விதியத்தினாலானந்தமுஞ் சித்தித்திருக்கின்றது.

ச-கை. சித்தாகிய சத்துக்குச் சுதந்தரத்தினால் சத்வித்யத்வம் வருகின்றதோ? சத்துவிலட்சணத்தினால் வருகின்றதாவென்னில்,

உ - ம். சுதந்தரத்தினால் வருகிறதென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஏனென்னில்,

உ - ம். சத்துக்குச் சுதந்தரத்வ முபாதிமாத்திரமன்றிச் சுதாவாயில்லை.

ச-கை. சத்விதியவிலட்சணத்தினால் சத்துக்குச் சத்விதியத்வம் வருகிறதென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ - ம். சத்விதியவிலட்சணமும் ரச்சுசர்ப்பத்தைப்போல சத்தானபடியினால் அவ்வசத்தான சத்விதியவிலட்சணத்தினால் சித்தாகிய சத்துக்குச் சத்விதியத்வம் வருகிறதென்று சொல்லக்கூடாது. ஆகையினால் அந்தச் சத்துக்குச் சுதந்தரமும் சத்விதியலட்சணமும் சத்விதியத்வஞ் சம்பாதிக்கப்பட்டபதார்த்தங்களா யில்லாதபடியினால், அந்தச் சத்விதியத்துக்கு அத்விதியத்வஞ்சித்தித்தது. அந்த அத்வைதமே யானந்தரூபத்வமானபடியால், எப்போது அத்வைதஞ்சித்தித்ததோ, அப்போதே ஆனந்த ரூபத்வமுஞ்சித்தித்தது. இந்தப்படி யுத்தியினாலும் சத்தேசித்து, சிந்தேயானந்தமென்றுஞ்சித்தித்தது.

ச-கை. சுருதி யுத்திகளினாலல்லவோ சித்தித்தது? அனுபவத்தினாற் சித்திக்கவில்லையே யென்னில்,

உ - ம். அனுபவத்தினாலுஞ் சித்தித்திருக்கின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். சுழுத்தியிற் சர்வப்பிராணிகளாலும், அனுபவிக்கப்பட்டதாய் ஒருசுகந் தோற்றுகின்றதே; அந்தச்சுகஞ் சாக்கிரசொப்பனத்திற் தோற்றப்பட்ட சுகம்போல நானாரூபமா யிருக்காமல் சர்வப்பிராணிகளுடைய. சுழுத்தியிலும் ஏகரூபமாயிருக்கிறபடியினால் அந்தச் சுழுத்தி சுகமே சத்தாயிற்று.

ச-கை. அந்தச்சத்தாகிய சுழுத்தி சுகத்திற்குச் சித்துத்வ மெப்படி யென்னில்,

உ - ம். தானுந் தோற்றிக்கொண்டு தன்னிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்ட சர்வபதார்த்தங்களையும் தோற்றுவிக்கிறபடியினால் சித்துத்வ முமுண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். சுழுத்தியிலிருந்தெழுந்த புருஷனால் நான்சுகமாய் நித்திரை செய்தேன், ஒன்றையு மறியாதிருந்தேனென்று ஒருசுகமும் அஞ்ஞானமுந் தோற்றப்படுகின்றது. இந்த நினைவு அனுபவ மில்லாமல் வராதாகையினால் இந்தச்சுகமும் அஞ்ஞானமும் சுழுத்திகாலத்தி லனுபவிப்பதாகத் தோற்றுகின்றது. அந்தச்சுகம் சுவரூபமானபடியினால் சுகமனுபவிக்கப்படுகிறதென்பது மோகமே. அஞ்ஞானமாத்திரமே யனுபவிக்கப்படுகின்றது.

ச-கை. இப்படி யனுபவிக்கப்பட்ட அஞ்ஞானம் எவரால் தோற்றப் படுகிறதென்னில்,

உ - ம். சுழுத்தியவத்தையில் பிரகாசசாதனங்களாகிய ஆதித்த சந்திரநட்சத்திர மின்னல் அக்கினி சட்சுவாதிகளில்லாமற் சுகமாத்திரந் தோற்றிக்கொண்டிருக்கிறபடியால், அந்தச் சுகத்தினு லஞ்ஞானந் தோற்றப்படுகிறதென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அஞ்ஞானத்தினாற் சுகந் தோற்றப்படுகிறதென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ - ம். அஞ்ஞானஞ் சடமாகையினால் அதனாலந்தச் சுகந்தோற்றப் படுகிறதென்று சொல்லப்படாது.

ச-கை. அந்தச் சுகம் தான் தோற்றிக்கொண் டஞ்ஞானத்தையுந் தோற்றுவிக்கின்றதோ? தான் றோற்றும லஞ்ஞானத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றதோ வென்னில்,

உ - ம். தான் தோற்றும லஞ்ஞானத்தையுந்தோற்றுவிக்கமாட்டாது; ஆகையால் தான் தோற்றிக்கொண்டே யஞ்ஞானத்தையுந் தோற்றுவிக்கின்றது. அவ்வஞ்ஞானத்தினாற் சமஸ்த பிரபஞ்சமு மலினமாயிருக்கிறபடியினாலும், அஞ்ஞானத்தையுந் தோற்றுவிக்கின்றபடியினாலும் அந்தச்சுகத்திற்கேசகலபதார்த்த அவபாசகத்வஞ் சித்தித்தது. இதுவே யாத்மாவுக்குச் சர்வக்ஞத்வமாகையினாற் சுழுத்தியவத்தையிற் சத்தாகிய சுகத்திற்குச் சித்ரூபத்வமுஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. இதற்கு ஆனந்தரூபத்வ மெப்படியென்னில்,

உ - ம். இந்தச் சுழுத்தி சுகத்திற்கு நிருபாதிக நிரதிசய சுகசொரூபத்வ மிருக்கிறபடியா லானந்தரூபத்வமுஞ் சித்தித்தது. ஆதலா, லனுபதத்தினாலுஞ் சத்தே சித்து; சித்தே யானந்த

மென்று சித்தித்தது. இந்தப்பிரகாரத்தினு லாத்மாவுக்குச் சச்சிதானந்தங்கள் சுவரூப மாகையினுல் சுவகதபேதமும், விசாதிகமாகிய வனுத்மா அசத்தாகையினுல் விசாதிக பேதமும், ஆத்மாந்தர மில்லாதபடியினுல் சுசாதிக பேதமுமில்லை. இப்படி சர்வாத்மனு யிருக்கிற வாத்மாவுக்குச் சுசாதிக விசாதிக சுவகதபேத ரூபமாகிய வஸ்துவினுற்பரிச்சேதமேயில்லை. மேலும் ஆத்மா விபுவாயிருக்கிறபடியால் தேசத்தினுலும் நித்தியனு யிருக்கிறபடியால் காலத்தினுலும், சர்வாத்மனு யிருக்கிறபடியினுல் வஸ்துவினுலும் பரிச்சேதமில்லா திருக்கின்றபடியினுல் சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய வாத்மாவுக்கு அகண்டத்வஞ் சித்தித்தது. இவ்வகண்டத்வசொரூபமாகிய சச்சிதானந்த லக்ஷணத்தைத் தெளிந்த சுவானுபவ ஞானுசாரியரிடத்தில் விசாரித்தறியவேண்டும்.

ச-கை. இந்த விசாரத்திற்குப் பல மேதென்னில்,

உ-ம். சமஸ்த பிராணிகளுந் தேகமே நானென்று திடப்பிரக்ஞையாயிருப்பதுபோலத் தேகத்தினிடத்தில் நானென்கிற ஆத்ம புத்திவராமல் அகண்டசச்சிதானந்த சொரூபமாகிய ஆத்மாவே நானென்கிற திடப்பிரக்ஞை பெறுவதே இந்த விசாரத்திற்குப் பலம். இப்படி சற்குரு முன்னிலையில் விசாரித்து ஆத்மசுவரூபமே நானென்றறிகிறவ னெவனே, அவனே சர்வ சமுசாரத்திலுமிருந்து விடுபட்டவனும் பரிபூரணஞானியுமென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

அகண்டத்வநிருபகம்
முற்றிற்று.

பதினன்காவது

அஞ்ஞானசொரூபநிருபகம்

ச-கை. எந்த அஞ்ஞானத்தினுல் சமஸ்த பிராணிகளும் ஜனனமரண துக்க பரம்பரையைப் பெறுகிறுர்கள். அந்த அஞ்ஞான சொரூபமேதென்னில்,

மென்று சித்தித்தது. இந்தப்பிரகாரத்தினு லாத்மாவுக்குச் சச்சிதானந்தங்கள் சுவரூப மாகையினுல் சுவகதபேதமும், விசாதிகமாகிய வனுத்மா அசத்தாகையினுல் விசாதிக பேதமும், ஆத்மாந்தர மில்லாதபடியினுல் சுசாதிக பேதமுமில்லை. இப்படி சர்வாத்மனு யிருக்கிற வாத்மாவுக்குச் சுசாதிக விசாதிக சுவகதபேத ரூபமாகிய வஸ்துவினுற்பரிச்சேதமேயில்லை. மேலும் ஆத்மா விபுவாயிருக்கிறபடியால் தேசத்தினுலும் நித்தியனு யிருக்கிறபடியால் காலத்தினுலும், சர்வாத்மனு யிருக்கிறபடியினுல் வஸ்துவினுலும் பரிச்சேதமில்லா திருக்கின்றபடியினுல் சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய வாத்மாவுக்கு அகண்டத்வஞ் சித்தித்தது. இவ்வகண்டத்வசொரூபமாகிய சச்சிதானந்த லக்ஷணத்தைத் தெளிந்த சுவானுபவ ஞானுசாரியரிடத்தில் விசாரித்தறியவேண்டும்.

ச-கை. இந்த விசாரத்திற்குப் பல மேதென்னில்,

உ-ம். சமஸ்த பிராணிகளுந் தேகமே நானென்று திடப்பிரக்ஞையாயிருப்பதுபோலத் தேகத்தினிடத்தில் நானென்கிற ஆத்மபுத்திவராமல் அகண்டசச்சிதானந்த சொரூபமாகிய ஆத்மாவே நானென்கிற திடப்பிரக்ஞை பெறுவதே இந்த விசாரத்திற்குப் பலம். இப்படி சற்குரு முன்னிலையில் விசாரித்து ஆத்மசுவரூபமே நானென்றறிகிறவனெவனே, அவனே சர்வ சமுசாரத்திலுமிருந்து விடுபட்டவனும் பரிபூரணஞானியுமென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

அகண்டத்வநிருபகம்
முற்றிற்று.

பதினெர்காவது

அஞ்ஞானசொரூபநிருபகம்

ச-கை. எந்த அஞ்ஞானத்தினுல் சமஸ்த பிராணிகளும் ஜனனமரண துக்க பரம்பரையைப் பெறுகிறுர்கள். அந்த அஞ்ஞான சொரூபமேதென்னில்,

உ - ம். தன்னைத்தா னறியாதிருக்கிறதே யஞ்ஞானம்.

ச-கை. எவர்களுந் தன்னைத்தா னறியார்களாவென்னில்,

உ - ம். அறியார்கள்.

ச-கை. யாருந் தன்னைத்தா னறியாதிருக்கிறார்களென்று சொல்லலா மாவென்னில்,

உ - ம். அப்படியிருக்கிறபடியின்ற் சொல்லலாம்.

ச-கை. ஆனால் தன்னை மற்றெப்படி யறிகிறார்களென்னில்,

உ - ம். நான்மனுஷன், நான்ஸ்திரீ, நான்புருஷன், நான்பிராமணன், நான்க்ஷத்திரியன், நான்வைசியன், நான்சூத்திரன், நான்பிரமசாரி, நான்கிரகஸ்தன், நான்வானப்பிரஸ்தன், நான்சந்நியாசி, நான்மூரிகநாட்டான்,நான்வேலிநாட்டான், நான்வேரிநாட்டான், நான்யோகி, நான்தெலுங்கன், நான்தமிழன், நான்கர்னாடகன், நான்மாராஷ்டகன், நான்தத்துவாதி,நான்வைஷ்ணவன், நான்சைவன், நான்வீரசைவன், நான்பாகவதன், நான்பத்தன், நான்புராணிகன், நான்சாஸ்திரி, நான்கிருஷ்ணன், நான்ராமன், நான்நாராயணன், நானின்னாருக்குத் தகப்பன், நான் இன்னானுக்குப்பிள்ளை யென்றிப்படி யறிகிறார்களே யல்லாமல் வேறில்லை.

ச-கை. எவர்களுந் தங்களைத் தாங்களறியார்களென்று முன்னே சொல்லி. இப்போது இப்படியே யறிகிறார்களென்று சொன்னால் பூர்வவசனத்திற்கும் இந்த வசனத்திற்கும் விரோதமில்லையா வெனில்,

உ - ம். இல்லை. தான் மனுஷனல்லாததினால் தன்னை மனுஷனென்றறிந்ததும், தான் ஸ்திரீயல்லாததினால் ஸ்திரீயென்றறிந்ததும், புருஷனல்லாததினால் புருஷனென்றறிந்ததும், பிராமணனல்லாததினால் பிராமணனென்றறிந்ததுந் தன்னை யறிந்ததல்லவே. ஆகையினா லெவர்களுந் தன்னைத்தா னறியார்களென்று சொல்லலாம்.

ச-கை. மனுஷனாகிய தன்னை மனுஷனென் றறிந்தானேயன்றி, எருதென்றறியவில்லை; ஸ்திரீயாகிய தன்னை ஸ்திரீயென்றறிந்தானேயன்றிப் புருஷனென்றறியவில்லை; புருஷனாகிய தன்னைப் புருஷனென் றறிந்தானேயன்றிப் பசாசென் றறியவில்லை; பிராமணனாகிய தன்னைப் பிராமணனென்றறிந்தானேயன்றிச் சூத்திரனென் றறியவில்லை. இந்தப்படி சமஸ்தமான பேர்க

ளும் யதார்த்தமாய் தங்களைத் தாங்க ளறிந்திருக்கிறபோது யாருந் தங்களைத்தாங்க ளறியார்களென் றெப்படி சொல்லுகிறதென்னில்,

உ - ம். சொல்லலாம். தாங்கள் மனுஷரேயானாற் பூர்வஜன்மத்தில் மனுஷனாகவே யிருக்கவேண்டும். இனிவருகிற ஜன்மத்திலு மனுஷனாகவே பிறக்கவேண்டும்; அப்படியில்லையே. பூர்வஜன்மத்தில் தான் யக்ஷனோ, தேவதையோ, கந்தருவனோ, தாபரமோ, பசாசோ, எருதோ, கடாவோ, நாயோ, நரியோ வென்றறியப்படவில்லையே. தனக்கு மனுஷத்வஞ் சுதசித்தமானால் மேலைக்குத் தேவாதிசரீரம் பெறவேண்டுமென் றிந்தச் சரீரத்தில் விரும்பி யாகோபாசனாதிக் கிரியைகள் பண்ணு திருக்கவேண்டும். பண்ணுகிறபடியால் தன்னை மனுஷனென்றறிந்ததறிவல்ல; இந்தப்பிரகாரமே பிரமக்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திராதிகளென்று தங்களை யறிந்த தறிவல்லவென்றே யறியவேண்டும்.

ச-கை. எல்லாரு மிந்தப்பிரகார மறியார்களாவென்னில்,

உ - ம். சிலபேர்களில் லௌகீகமானவர்கள் சீவனென் றறிவார்கள். அந்தச் சிவசொரூப மேதென்றுகேட்டால், அதையறிந்து சொல்லத்தெரியாது. ஆகையா லிவர்களு மறிந்தவர்களல்ல.

ச-கை. எப்படி யறிந்தவர்க ளல்லவென்னில்,

உ - ம். மனுஷனல்லாத தன்னை மனுஷனென்றறிந்தவ னெப்படி யறிந்தவனல்லவோ, அதுபோலச் சீவனல்லாத தன்னைச் சீவனென்றறிந்தது மறிவல்ல.

ச-கை. சிலபேர்களிற் சாஸ்திரிகளானவர்க ளறியார்களாவென்னில்,

உ - ம். அவர்களு மறியாதவர்களே.

ச-கை. சாஸ்திரிகள் ஆத்மசொரூப மின்னதென்று நிச்சயித்துக் கொண்டிருக்க, அவர்களு மறியார்களென்று சொல்லுவதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். சாஸ்திரிகளிற் சாருவாகர் அனாத்மரூபமாகிய தூலதேகத்தையே யாத்மாவென்றும், பிராணோபாசகர் பிராணனையேயாத்மாவென்றும், பவுத்தரிற் சிலர் அனாத்மாவாகிய நாசமாகிற புத்தியையே யாத்மாவென்றும், சிலமூடர் சசவிஷாணமாகிய

சூனியத்தையே யாத்மாவென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சாஸ்திரிகளாஞலுந் தன்னை யறிந்தவர்களல்ல. இன்னமும் மீமாஞ்சரும், சைவர்களும், ராமாநுஜரும், மாத்துவரும், பரிபூரணமாகிய வாத்மாவை யணுப்பிரமாணமென்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னுந் தார்க்கிகர் ஆத்மாவை விபுத்வமென்றங்கீகரித்தபோதிலும் அவர்களும் ஆத்மாவை யறிந்தவர்களல்லவென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அதேனென்னில்,

உ-ம். தார்க்கிகர் ஆத்மாவுக்கு விபுத்வ மங்கீகரித்தபோதிலும், ஆத்மா அனேகமென்றும், சடமென்றும், சடமாகிய வாத்மாவுக்குச் சிற்குணமென்றும், அந்த ஆத்மாவுக்கு இச்சையாதி குணங்க ளுண்டென்றும், திருக்காகிய வாத்மாவைத் திரிசியமா யங்கீகரித்தபடியினு லவர்கள் சாஸ்திரிகளாஞலு மாத்மாவை யறிந்தவர்களல்ல.

ச-கை. சாங்கியயோகிகளு மாத்மாவை யறியார்களோவென்னில்,

உ-ம். அவர்களிற் பேதமாகிய சிலபட்சத்தார் ஆத்மாவுக்கு விபுத்வமும் சச்சிதானந்த சொரூபத்வமும், அசங்கத்வமு மங்கீகரித்தபோதிலும் ஆத்மாவை நானுவாகவும், ஜகத்துநித்தியமென்றும், சீவேஸ்வராதிகளுக்குப் பேதமு மங்கீகரித்தபடியினு லவர்கள் சாஸ்திரிகளாஞலு மாத்மாவை யறிந்தவர்களல்ல.

ச-கை. ஆனல் இந்தச் சாஸ்திரிகளெல்லாமறியாமற்போனல்போகட்டும்; வேதாந்தசாஸ்திரிகளாகிலு மாத்மாவை யறியார்களாவெனில்,

உ-ம். அவர்களில் அமுமூட்சுவென்றும் முமூட்சுவென்று மிரண்டுவிதம். அவற்றுள் முமூட்சுக்க ளிரண்டுவிதமும், அமுமூட்சுக்கள் நாலுவிதமுமா யிருப்பார்கள்.

ச-கை. அந்த நாலுவிதமானவர்க ளாரென்னில்,

உ-ம். திரவியாதிவிஷயப் பிரயோசனநிமித்தம் வேதாந்தம் படித்தபேர்களும், பிரசித்திநிமித்தம் படித்தபேர்களும், தமக்குப் பூஜார்த்தவந்தன மரியாதைநிமித்தம் படித்த பேர்களும், இதரமதத்திலிருந்துக்கொண்டு பிரதிஷ்டையாக வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் மர்மத்தை யறிந்து தூஷிக்கவேண்டுமென்று படித்தபேர்களுமாம். இவர்கள் வேதாந்தசாஸ்திரிகளாஞலு மாத்மாவை யறிந்தவர்களல்ல.

ச-கை. ஆனால் இந்த நாலுவகையானவர்களுக்கும் பலமேதென்னில்,

உ - ம். வேதாந்தத்தைத் தூஷிக்கவேண்டிப் படித்தவனுக்கு நரகமும், மிருகாதிஜந்து பிராப்தியும் உண்டு. மற்ற மூவர்களுக்கோவென்றால், இந்தச் சரீரத்தில் திரவியாதி கீர்த்தியாதி பூஜாதிபலமும் தேகாந்தத்திற் பக்குவத்துக்கீடாய் சொர்க்காதிலோகப் பிராப்திபலமும் வரும்.

ச-கை. இனி முமூட்சுக்களி லிரண்டுவகை யெப்படியென்னில்,

உ - ம். பிரதிபந்த நீக்கிப் படித்தவர்கள், பிரதிபந்தத்துடன் கூடிப் படித்தவர்களென் றிரண்டுவிதமா யிருப்பார்கள்.

ச-கை. பிரதிபந்தமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பூர்வகாரியமும் இனிமேல் நடக்குங்காரியமும் இப்போது நடக்குங்காரியமும், பூர்வாதிபழக்கம் விடாமற் சிந்தனை வருகிறதே பிரதிபந்தம். இதனோடுகூடி வேதாந்தம் படித்தால் காலாந்தரத்திற் பிரதிபந்தந் தீர்ந்தபிறகு ஆத்மசொரூபத்தையறிந்து முத்தராவார்கள். பிரதிபந்தமின்றி வேதாந்தம் படித்தவர்க ளிந்தச்சரீரத்திற்றானே யாத்மசொரூபத்தையறிந்து முத்தியடைவார்கள்.

ச-கை. பூர்வம் யாருந் தன்னைத்தா னறியார்களென்றுசொல்லி, இப்போது பிரதிபந்தமின்றிப் படித்தவர்க ளாத்மாவை யறிவார்களென்றுஞ் சொன்னால், பூர்வவசனத்திற்கு மிந்தவசனத்திற்கும் விரோதமில்லையாவென்னில்,

உ - ம். பிரதிபந்த நீக்கிப்படித்து ஆத்மாவையறிந்தவர்கள் ஆத்மாவே யாகையினால் யாரு மாத்மாவை யறியார்களென்று சொன்னதில் விரோதமில்லை.

ச-கை. பூர்வம் தன்னைத்தா னறியார்களென்றுசொல்லிப் பிறகு ஆத்மாவை யறியார்களென்று சொன்னதற்கு விரோதமில்லையாவெனில்,

உ - ம். தானே யாத்மாவாகியபடியினால் யாருந் தன்னைத்தானறியார்களென்று சொன்னதற்கும், ஆத்மாவை யாருமறியார்களென்று சொன்னதற்கும் விரோதமில்லை.

ச-கை. ஆனால் தன்னையறியாம லிருக்கப்பட்ட வஞ்ஞான மெதினாற் போமென்னில்,

உ - ம். ஆத்மஞானத்தினாலன்றி மற்றொன்றினாலும் போகாது.

ச-கை. கர்மத்தினாற் போமென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். கர்மம் அஞ்ஞான விரோதியல்லாதபடியினு லஞ்ஞானத்தைப் போக்கமாட்டாது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். திருஷ்டாந்தத்தில் கடம் கடாந்தரத்திற்கு விரோதமில்லாதபடியினுல் கடத்தைக் கடாந்தரமெப்படி போக்கமாட்டாதோ. அப்படிபோல, கர்மமும் அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதமில்லாதபடியா லஞ்ஞானத்தைப் போக்கமாட்டாமல் மேனு மேனும் விருத்தியே செய்விக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். அமாவாசை நிசியிருட்டில்வந்த மேகாவரணம் அவ்வமாவாசை நிசியிருட்டுக்கு விரோதமல்லாதபடியினுல், அவ்விருட்டைப் போக்காமல் பின்னும் விருத்தி செய்விப்பதுபோலக் கன்மமும் அஞ்ஞானத்தைப் போக்காமல் பின்னும் விருத்தியே செய்விக்கும். அல்லாமலும் அமாவாசை நிசியிருளில் மார்க்கமறிந்துசெல்லும் புருஷனுக்கெதிரே யொருமனுஷன் வந்தால் அவன் பிராமணனென்றுஞ் சூத்திரனென்றுந் தோற்றுமல், யாரோ புருஷன் வருகிருனென்று சாமானியமாகத் தோற்றப்படுகிறதுபோலும், ஒருமா டெதிர்ப்பட்டால் ரிஷபம் எருமை பசுவெனத் தோற்ருது சாமான்னியமாகத் தோற்றப்படுகிறதுபோலும், அந்தச் சமயத்தில் மேகாவரணமுமுண்டானுல், அவ்வந்தகாரத்திற்கு அதிக விருத்தியுண்டாக்கிச் சாமானியமாகத்தோற்றிய மனுஷாதிகளையும் பரிச்சிதந் தோற்றவொட்டாமற் செய்கிறதுபோலக் கர்மமுமஞ்ஞானவிருத்திசெய்துஆத்மாவைப் பரிச்சிதந் தோற்றவொட்டாமற் செய்விக்கும்.

ச-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் மேகாவரணமு மந்தகாரவிருத்தி செய்வித்து மனுஷாதிகளைப் பரிச்சிதந்தோற்றுமற் செய்வது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டோம். தாஷ்டாந்தத்தில் கன்மம் அஞ்ஞானவிருத்தி செய்வித்து நித்தியமாய் லபித்திருக்கிற ஆத்மாவை எப்படி தெரியவொட்டாமற் செய்யுமென்னில்,

உ - ம். அஞ்ஞானமான இருளுடன் கன்மமானமேகமுங் கூடினுல் மூடிபட்ட அந்தகாரத்தில் ரத்தினம், புத்தகம், சாளக்கிராமம், உருத்திராட்சமுதலிய பதார்த்தங்கள் கையிலகப்பட்டி

ருந்தாலும் இதுவளையற்கல்லோ, ரத்தினமோ; இது வேதமோ, சாஸ்திரமோ, இது சீதாராமமோ, லட்சுமிநாராயணமோ; இது சண்முகமோவென் றுள்ளபடி யிருந்ததை யறியக்கூடாமல் மறைப்பிக்கிறதுபோல், அந்தக் கர்மத்தோடுங் கூடிய வஞ்ஞானமும் நித்தியமாய் லபித்திருக்கிற வாத்மாவைத் தோற்றவொட்டாமற் செய்விக்கும்.

ச:கை. அந்தகாரத்தில் கையிலகப்பட்ட ரத்நாதிகளுடைய யதார்த்த ஞானம் எப்படி வருமென்னில்,

உ - ம். சூரியோதயமாய் அந்தகார நசித்தபிறகு கையிலிருக்கிற ரத்நாதிகளுடைய யதார்த்தஞானந் தோற்றப்படுகிறதுபோல, தாஷ்டாந்தத்திலும் கன்மத்தினால் விருத்தியாகிய ஆவரணமான வஞ்ஞான சத்தாவரணமுஞ் சித்தாவரணமும் பிரமஞானவிசார சூரியோதயத்தினால் நசித்தபிறகு ஆத்மா யதார்த்தமாகத் தோற்றும்.

ச-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் சூரியோதயத்தினால் போனபொருளெது? இருக்கிறபொருளெதுவென்னில்,

உ - ம். சூரியோதயத்தினால் ரத்நரூபத்தைத் தெரியாது மறைத்த அந்தகாரமாத்திர நசித்துப்போய் மேகாவரணமாத்திர மிருக்கும்.

ச-கை. அந்த மேகாவரண மென்னசெய்யுமென்னில்,

உ - ம். சிலருக்குச் சுகமுஞ் சிலருக்குத் துக்கமுஞ் செய்விக்கும்.

ச-கை. யாருக்குச் சுகமும் யாருக்குத்துக்கமுஞ் செய்விக்குமெனில்,

உ - ம். வழிநடப்போர் கிருஷி பண்ணுகிறவர்களாகிய இவர்களுக்குச்சுகமும், நெல்லுலர்த்துகிறவர், வைக்கோலுலர்த்துகிறவர், ஸ்நானம்பண்ணினவர், வாய்வுசரீரக்காரர்களாகிய விவர்களுக்குத் துக்கமுஞ்செய்விக்கும்.

ச-கை. தாஷ்டாந்தத்திற் போகிறதெது? இருக்கிறதெதுவென்னில்,

உ - ம். ஞானோதயத்தினால் அஞ்ஞானநசித்துப்போம். அஞ்ஞானகாரியமாகிய தேகேந்திரியாதிகளிருக்கும்.

ச-கை. அப்படி இருக்கப்பட்ட தேகேந்திரியாதிக ளஞ்ஞானிகளுக்கென்னசெய்விக்கு மென்னில்,

உ - ம். சுகதுக்கங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. மேகாவரணமந்தகாரகாரிய மல்லாதபடியினுலந்தகாரநசித்து மிருக்கலாம்;தேகேந்திரியாதிகளஞ்ஞானகாரியமாகையினுல் காரணமான அஞ்ஞானநசித்தபிறகுமெப்படியிருக்குமெனில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் கற்ருழையும் புகையும் அம்புவேகமு மிருப்பதுபோ லிருக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். கற்ருழையின் காரணமான வேர்போயும் காரியமாகிய கற்ருழையிருப்பதுபோலும், காரணமான அக்கினிபோயும் காரியமாகிய புகையிருப்பதுபோலும், காரணமான வில்லொடிந்தும் அதனுல் விடுபட்ட காரியமாகிய அம்பு வேகமிருப்பதுபோலும், தேகேந்திரியாதிகளின் காரணமான அஞ்ஞான நசித்துப்போனுலும் காரியமாகிய தேகேந்திரியாதிகளிருக்கும்.

ச-கை. தேகேந்திரியாதிகளுக் கெப்போது நாசம்வருமென்னில்,

உ-ம். மேகாவரணத்தி ஞசத்திற்கொரு நியமமில்லாதுபோலத் தேகேந்திரியாதிகளுடைய நாசத்திற்கு நியமமில்லை. பிராரத்த நாசத்தில் தேகேந்திரியாதிகளும் நாசப்படும்.

ச-கை. மேகாவரணம் அந்தகாரவிருத்தி பண்ணுவிக்கிறது பிரத்தியட்சமாகக்கண்டோம்; கன்மம் அஞ்ஞானவிருத்தி பண்ணுவிக்கிறது பிரத்தியட்சமாகக் காணேமேயென்னில்,

உ-ம். திரிவிதகரணங்களினுற் செய்யப்படுகிற கன்மம் அகர்த்தாவாகிய வாத்மாவைக் கர்த்தாவாகவும், அபோக்தாவாகிய வாத்மாவைப் போக்தாவாகவும், சுகதுக்கமின்றிய வாத்மாவைச் சுகதுக்கியாகவும் செய்கிறபடியால், அஞ்ஞான விருத்திபண்ணுகிறதென்று பிரத்தியட்சமாய்க்காணலாம். இந்தக்கன்மம் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கமாட்டாது.

ச-கை. பின்னை யெதினுற் போமென்னில்,

உ-ம். ஆத்மஞானத்தினுல்தான் போகவேண்டுமல்லாமல், வேருென்றினும் போகாது.

ச-கை. இந்த ஆத்மஞான மெதினுல்வருமென்னில்,

உ-ம். விசாரணையினுல் வரவேண்டும்.

ச-கை. அப்படியேன் சொல்லவேண்டும்? திருஷ்டாந்தத்தில் அக்கினியானது பசியைப்போக்காமல் விருத்தி பண்ணினபோதிலும் அரிசியை யன்னுகாரமாய்ப் பரிணமிக்கப்பண்ணி பசி

யைப் போக்கடிப்பதுபோல, தாஷ்டாந்தத்தில் கன்மமானது அஞ்ஞானத்தைப் போக்காமல் விருத்திபண்ணினபோதிலும் சித்தவிருத்தியாகிய வஞ்ஞானத்தைப் போக்கிற ஞானகாரமாய்ப் பரிணமிக்கப்பண்ணி, யஞ்ஞானத்தைப் போக்குமென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ - ம். ஆனால் அக்கினியானது அரிசியை யன்னகாரமாகப் பரிணமிக்கப்பண்ணி பசியைப் போக்குமென்பது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டோம்; தாஷ்டாந்தத்தில் கன்மமானது அஞ்ஞான நிவிர்த்தியாகிற ஞானத்தை யுண்டுபண்ணி, அந்த வழியினலஞ்ஞானத்தைப் போக்குமென்பது கூடாது. / ஏனென்றால் சித்தவிருத்தியைக் கர்த்தத்வாகாரமாகப் பரிணமிக்கப்பண்ணுகிற கன்மம் அஞ்ஞானத்தைப்போக்கிச் சித்தவிருத்தியை அகர்த்தத்வாகாரமாகப் பரிணமிக்கப்பண்ணுகிற ஞானத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது./ ஆகலால் கன்மத்தினல் ஞானம் வராது. விசாரணையினலேயே வரவேண்டும்.

ச-கை. எந்த விசாரணையினல் வரவேண்டுமென்னில்,

உ - ம். ஆத்மானத்ம விசாரணையினலேயே வரவேண்டும்.

ச-கை. அதற்குத் திருஷ்டாந்த மெப்படியென்னில்,

உ - ம். அர்த்தத்துடன் கூடியிருக்குங் காயத்திரியைப் புருஷரானுச்சரித்தாலும் அதனருத்தம் விசாரிக்காமையினல் தெரியவில்லை. அந்த அர்த்தந் தெரியவேண்டிச் சேதுஸ்நானமும் கங்காசாகரத்தினிலாயிரம்வருஷம் அகமருஷ்ணஸ்நானமும் லட்சம் பிராமணபோஜன முதலானதுகளுஞ் செய்தாலும், பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து பதினயிரவருஷந் தபசு பண்ணினலும், நூறு அசுவமேதயாகம் லட்சங் காயத்திரிஜபம் இது முதலானதுகளை அனேகநாள் செய்தாலும் அந்தக்காயத்திரிக் கர்த்தந்தெரியாது; அந்த அர்த்தம் அறிந்தவர்களிடத்திற்போய் அவர்களை வழிபட்டுவிசாரிக்கஅவர்கள்மனமிரங்கி அதனருத்த மின்னதென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு மனதினல் யூகித்தால்தெரியவரும். அதுபோலத் தாஷ்டாந்தத்தில் மிருத்திகா ஸ்நான்முதலான கர்மங்கள் பண்ணினதினலும் ஆசாரநியம நிஷ்டைகளினலும் ஆத்மஞானம்வராது ஆத்மானத்ம விசாரணையினலேயே வரவேண்டும்.

ச-கை. இதற் கனுபவ முண்டோவென்னில்,

உ - ம். சர்வானுபவ சுதசித்தமா யுண்டாயிருப்பதைக் கர்மத்து வாரா எடுத்துச் சொல்லுகிறேம்.

ச-கை. அந்தக் கர்மமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஸ்நான சந்தியாவந்தன அனுஷ்டான ஜபதபாதி யுபாசனை களும், தேவபூசை அதிதி பூசார்ச்சனைகளும், வைசுவ தேவ தீர்த்த ஸ்நான முதலானதுகளுங் கர்மமென்று சொல்லப் படும். இந்தக் கன்மங்களில் இதுவரைக்கும் நாமெம்மாத்திர மானாலுஞ் செய்துக்கொண்டு வந்தோமல்லவா? அப்படி செய்துவந்த கன்மங்களினால் இதுவரையில் நமது ஸ்வரூபந் தெரியாதபடியினால், எவர்களுக்கும் கன்மத்தினா லாத்மஞா னம் வரமாட்டாது. விசாரஞானத்தினாலேயே யாத்மஞா னம் வரவேண்டியது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். ஒருபுருஷ னொருவனை இன்றைக்குத் திதி வார நட்சத்திர யோக கரணங்க ளென்னவென்று கேட்டால், அவன் விசா ரித்திருந்தால் இன்றைக் கின்னவாரம், இன்னதிதி, இன்ன நட்சத்திரம், இன்னயோகம், இன்னகரணமென்று சொல் லுவான். விசாரியாதிருந்தால் நான் விசாரிக்கவில்லை, ஆத லால் நானறியேனென்று சொல்லுவானே யல்லாமல் நான் ஸ்நானம்பண்ணவில்லை, சந்தியாவந்தனம் பண்ணவில்லை, யா சாரமாயிருக்கவில்லை. காஷாயந் தரிக்கவில்லை, பூசைபண்ண வில்லை யாகையால் நானறியேனென்று சொல்லமாட்டான். மேலும் கோவிலில் தேவதைகளுக்குப் பூசை நிவேதனமாச் சுதா வென்றுகேட்டால், அவன் விசாரித்திருந்தால் ஆச் சுது, ஆகவில்லையென்று சொல்லுவான். இல்லாவிட்டாலெ னக்குத்தெரியாது, நான் விசாரிக்கவில்லையென்று சொல்லு வானேயல்லாமல் நான் ஸ்நானசந்தியாவந்தன அனுஷ்டான ஜபதபங்கள் பண்ணுதபடியினா லறியேனென்று சொல்லமாட் டான். / இப்படியே உலகத்திலுள்ள சர்வப்பிராணிகளினா லும், எந்தெந்த வஸ்து விசாரிக்கப்படுகின்றதோ, அந்தந்த வஸ்துஞானம் வருமன்றி விசாரியாத வஸ்துஞானம் வரமாட் டாது. அதுபோல தாஷ்டாந்தத்திலும் ஆத்மஞானம் சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் அனுபவ சொரூபமாகிய ஆசாரியர் முக

மாய் விசாரித்தறிவதனால் வரவேண்டுமன்றிக் கர்மவுபாசனை களினால் வரமாட்டாது.

ச-கை. கன்மத்தினால் ஞானம் வருமென்று சுருதியாதிகள் சொல்லி யிருக்க, அந்தச் சுருதியாதிகளுக்கு விரோதமாய் கன்மத்தி னால் ஞானம் வராதென் றெப்படி சொல்லலாமென்னில்,

உ-ம். ஏகதேசமாகிய நிஷ்காமகர்மமே ஞானத்திற்குப் பரம்பரா சாதனமன்றி நானாவிதகன்மமுஞ் சாதனமாகாது. ஆகையி னால் அப்படிசொன்ன சுருதியாதிகளுக்கும் விரோதமில்லை.

ச-கை. ஆனால் கன்மமெத்தனை விதமென்னில்,

உ-ம். லௌகிகமென்றும், வைதீகமென்று மிரண்டுவிதம். இவ்வி ரண்டினுள் லௌகிககர்மஞ் சீவனத்துக் கேதுவாகுமன்றி யதனால் ஞானம் பிறவாது. ஏனைய வைதீககர்மமு மைந்து விதமாயிருக்கும்.

ச-கை. அது எப்படியென்னில்,

உ-ம். நித்திய நைமித்திய காமிய நிஷித்த பிராயச்சித்தமென் றைந் துவிதம். அவற்றுள் காமியகன்மத்தினால் ஞானம் வராது. சொர்க்க மாத்திரம் வரும். நிஷித்த கன்மத்தினால் காலசூத்தி ராதி நரகங்கள்வரும். பிராயச்சித்த கன்மத்தினால் புருஷ னுக்குக் கர்மத்தி லதிகாரத்துவ முண்டாக்கிப் பிரத்திவாயத் தையும் போக்கடிக்கும். ஆதலா லிம்மூன்று கன்மமும் ஞானசாதகமல்லாமற் போயிற்று.

ச-கை. நித்தியநைமித்திய கன்மங்களோ வென்னில்,

உ-ம். அதுகளும் சாத்துவித ராசத தாமதமென மூன்றுவித கன் மங்களா யிருக்கும். அவற்றுள் ராசததாமத கர்மங்க ளிரண் டுஞ் ஜன்மஜன்மங்களையுந் துக்கசுகங்களையுங் கொடுக்குமன்றி யவ்விரண்டினாலும் ஞானம் வராது. சாத்துவித கர்மமாத்தி ரத்தினால் சித்தசுத்தி வரும். அந்த சித்தசுத்தித்துவாரா, ஞானத்திற்குப் பரம்பரா சாதனமென்று சொல்லப்படும். இதுவே சுருதியாதிகளின் சம்மதமுமென் றறியவேண்டியது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். நித்திய நைமித்திய ரூபமாகிய சாத்துவித கன்மத்தினால் தன் னைவிசாரிக்கச் சித்தசுத்திவரும். சித்தசுத்தித்துவாரா நித்தி யாநித்திய வஸ்து விவேகம் வரும். நித்தியா நித்தியவஸ்து

விவேகத்துவாரா இகமுத்திரார்த்த பலபோக விராகம்வரும். இகமுத்திரார்த்த பலபோக விராகத்துவாரா சமாதிஷட்க சம்பத்திவரும். சமாதிஷட்க சம்பத்தித்துவாரா முமூட்சுத்வம்வரும். முமூட்சுத்வத்துவாரா சற்குருலாப முண்டாம். சற்குருலாபத்துவாரா சிரவணமும், சிரவணத்துவாரா மனனமும், மனனத்துவாரா நிதித்தியாசனமும், நிதித்தியாசனத்துவாரா உள்ளபடியிருக்கிற ஆத்மஞானமும் வரும். இந்தப்படி ஏகதேசமான கன்மம் ஞானத்திற்குப் பரம்பராசாதனமென்றும், விசாரமுண்டாவதுவே சாட்சாத் சாதனமென்றுஞ் சொல்லவேண்டியது.

௩-கை. இந்தத் திருஷ்டாந்தத்திற்கனுபவ முண்டோவென்னில்,

உ-ம். பசித்தவர்களுடைய பசியைப்போக்கித் திருப்தியாக்குவதற்குப் பக்குவமாகிய அன்னமே சாட்சாத் சாதனமும், உழவு முதலிய பயிர்களே பரம்பராசாதனமுமா யிருப்பதுபோல, அஞ்ஞானத்தைப்போக்கி யாத்மானுபவ திருப்தியாக்குவதற்கு நிஷ்காம கன்மமே பரம்பராசாதனமும், விசாரஞானமே சாட்சாத் சாதனமுமா யிருக்கின்றது. இந்தப்படி அஞ்ஞான சொரூபத்தை அருளே திருமேனியான வாசிரியர் முன்னிலையிற் சந்தேக விபரீதமற விசாரித்தறிகிறவனெவனோ அவனே கிருத கிருத்தியனாகிய பிரம வித்தென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்த.

அஞ்ஞானசொரூபநிருபகம்
முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது

ஞாஞ்ஞானசொரூபநிருபகம்.

௧-கை. ஞாஞ்ஞான சொரூபத்தை விசாரிக்க வேண்டுமென்று சுருதியாதிகள் சொல்லுகின்றபடியால் ஞானமாவதேது? அஞ்ஞானமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தன்னை யதார்த்தமா யறிகிறதே ஞானம். தன்னையதார்த்தமா யறியாததே யஞ்ஞானம். இன்னமும் நானே பிரமமென்றறிகிறதே ஞானம்; நான் மனுஷனென்றறிகிறதே யஞ்ஞா

னம். இன்னமும் அத்துவிதியனாகிய வாத்மாவைத் துவிதியனாகவும், அபரிச்சின்னனாகிய வாத்மாவைப் பரிச்சின்னனாகவும், அசங்கனாகிய வாத்மாவைச் சங்கனாகவும், அகர்த்தா அபோக்தாவாகிய வாத்மாவைக் கர்த்தா போக்தாவாகவுந் தோற்றுவிக்கிறதே அஞ்ஞானம். அத்விதியனாகிய வாத்மாவை யத்விதியனாகவும், அபரிச்சின்னனாகிய வாத்மாவை யபரிச்சின்னனாகவும், அசங்கனாகிய வாத்மாவை யசங்கனாகவும், அகர்த்தா அபோக்தாவாகிய ஆத்மாவை அகர்த்தா அபோக்தாவாகவும் தன்னை யுள்ளபடி தோற்றுவிக்கிறதே ஞானம்.

ச-கை. அத்விதியனாகிய வாத்மாவைத் தொய்தனாகத் தோற்றுவிக்கிறது அஞ்ஞானமென்றால் ஆத்மா தொய்தனாகத்தோற்றுகிறதோ வென்னில்,

உ - ம். நீநான் அவன் இவன் தேவதத்தன் எக்கியதத்தன் விஷ்ணுமித்திரனென்றிப்படி யனேகவிதமாகத்தோற்றப்படுகின்றது

ச-கை. அபரிச்சின்னனாகிய வாத்மாவைப் பரிச்சின்னனாகத் தோற்றுவிக்கிறது அஞ்ஞான மென்றால் ஆத்மா பரிச்சின்னனாகத் தோற்றுகின்றதோ வென்னில்,

உ - ம். இந்த வீட்டிலிருந்து மிந்தவீட்டிலில்லை; இந்ததேசத்தி லிருந்து மிந்ததேசத்தி லில்லையென் றிப்படி யனேகவிதமாகத் தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. அசங்கனாகிய வாத்மாவைச் சங்கனாகத் தோற்றுவிக்கிறது அஞ்ஞானமென்றால், ஆத்மா சங்கனாகத் தோற்றுகின்றதோ வெனில்,

உ - ம். அவர்களுடன் கூடிக்கொண்டிருந்தேன், இவர்களுடன் கூடிக்கொண்டிருந்தேன், தாயுடன் கூடிக்கொண்டிருந்தேன், தகப்பனுடன் கூடிக்கொண்டிருந்தேன், தமையன் தம்பியுடன் கூடிக்கொண்டிருந்தேனென் றிப்படி யனேகவிதமாகத் தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. அகர்த்தாவாகிய வாத்மாவைக் கர்த்தாவாகத் தோற்றுவிக்கிறது அஞ்ஞானமென்றால், ஆத்மா கர்த்தாவாகத் தோற்றுகின்றதோ வென்னில்,

உ - ம். நான் ஸ்நானம்பண்ணினேன், சந்தியாவந்தனம் பண்ணினேன், அவுபாசனம் பண்ணினேன், அக்கினிஷ்டோமம்பண்ணினேனென் றிப்படி யனேகவிதமாகத் தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. அபோக்தாவாகிய வாத்மாவைப் போக்தாவாகத் தோற்றுவிக்கிறது அஞ்ஞானமென்றால், ஆத்மா போக்தாவாகத் தோற்றுகின்றதோ வென்னில்,

உ-ம். நான்போசனம் பண்ணினேன், பால்புசித்தேன், வாழைப் பழஞ் சாப்பிட்டேன், மாம்பழம் பட்சித்தேனென் றிப்படி யனேகவிதமாய்த் தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. அத்துவிதனாகிய வாத்மாவை அத்விதியனாகத் தோற்றுவிக்கிறது ஞானமென்றா லப்படி யத்துவிதியனாகத் தோற்றுகின்றதோ வென்னில்,

உ-ம். தோற்றுகின்றது. ஆனாலும் ஆத்மாவுக்கு அத்விதியமறிந்தா லல்லவோ அத்விதியனாகத் தோற்றுகிறதென்ப தறியலாம்.

ச-கை. ஆனால் அத்துவிதியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சுசாதிக விசாதிக சுவகத பேத ரகிதத்வமே அத்துவிதியம்.

ச-கை. அதற்குத் திருஷ்டாந்த மெப்படியென்னில்,

உ-ம். விருட்சத்திற்கு விருட்சாந்தரம் சுசாதிசம், சிலாதிகள் விசாதிகம், பத்திர புஷ்பபலம் சுவகதம் ஆகிய இம்மூன்றுவித முஞ் ஜகசொரூபமாகிய பதார்த்தங்களுக் கெல்லாமுண்டு. தாஷ்டாந்தமாகிய ஆத்மாவினிடத்தில் இம்மூன்று பேதங் களு மில்லையென்று சுருதியாதிகள் சொல்லுகின்றது.

ச-கை. ஆத்மாவினிடத்தில் சுசாதிக விசாதிக சுவகதமும், அதின் பேதமும் பிரசித்தியாய்த் தோற்றப்பட்டா லல்லவோ ஆத்மா சுசாதிக விசாதிக சுவகத பேதரகிதமென்று சுருதியாதிகள் சொல்லலாம். அப்படி பிரசித்தியாய்த் தோற்றுகின்றதா வென்னில்,

உ-ம். வஸ்துத்வ சாமானியத்தினால் பிரசித்தியாய்த் தோற்றுகின்றது.

ச-கை. வஸ்துத்வ சாமானியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒருவஸ்து இருக்கிறதென்பதும், ஒருவஸ்து வென்று தோற்றப்படுவதுமே வஸ்துத்வ சாமானியம்.

ச-கை. ஆனால் அனாத்மவஸ்துவினிடத்தில் சுசாதிக விசாதிக சுவகதமும், அதின் பேதமுங்கண்டோம். அப்படியே ஆத்மாவும்

ஒருவஸ்து வாகையினால், அவ்வாத்மாவினிடத்திலும் சுசாதிக விசாதிக சுவகதமும், அதின்பேதமு முண்டென்று பிரசித்தியாச்சுது. ஆதலால் சுசாதிக விசாதிக சுவகதபேத ரகிதமென்று சுருதிகள் சொன்னமாத்திரத்தினாலந்த அர்த்தம் நமக்குப் புத்தியிலேறுவ தெப்படி யென்னில்,

உ - ம். விசாரித்தா லேறும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். ஆத்மா சத்ரூபம்; அப்படி சத்ரூபமாகிய வாத்மாவுக்குச் சுதந்தர மில்லையல்லவா? ஆகையினால் சுசாதிக விசாதிக சுவகத பேதரகிதமென்று புத்தியில் யூகித்தறிந்தாலேறும்.

ச-கை. அதெப்படி? நீநான் அவன் இவன் தேவதத்தன் எக்கியதத்தன் ராமன் கிருஷ்ணனென்கிற விவர்க ளிருக்கிறார்க ளென்றும், பிருதிவிசதி அப்புசதி வாய்வுசதி தேய்வுசதி ஆகாசசதியென்றும் சத்துக் கனேகபேதங் காணப்படுகிற படியினால், ஆத்மா சுசாதிக விசாதிக சுவகதபேத ரகிதமென் றெப்படி யறியலாமென்னில்,

உ - ம். எல்லாவற்றிலும் சதி சதி யென்றும் சத்து ஏகரூபமாய்க் காணப்படுகிறபடியினால், ஆத்மா சுசாதிக விசாதிக சுவகத பேதரகிதமென்றே சொல்லலாம்.

ச-கை. அப்படி சொல்லப்படாது; பூர்வம் சத்து ஏகரூபமா யிருக்கிறபடியா லதற்குப் பேதமில்லையே யென்று சொல்லியபடி, கடகடவென்கிறது மேகரூபமா யிருக்கிறபடியால் அங்கும் பேதமில்லாமற் போகவேண்டும். அதற்குப் பேதமிருப்பதால், சத்துக்கு ஏகரூபத்தினாற் சுசாதிகமுஞ் சுசாதிக பேதமுமில்லையென்பது கூடாதேயென்னில்,

உ - ம். அந்தக் கடாதிகளினிடத்தில் ஆகாரவைலட்சணிய மிருக்கிறபடியினால் அங்கே சுசாதிகமும், சுசாதிக பேதமு மிருக்கின்றது; சத்தினிடத்தில் ஆகார வைலட்சணிய மில்லாதபடியினால் சுசாதிகமுஞ் சுசாதிக பேதமுமில்லை. ஆதலாற் சத்தாகிய வாத்மாவுக்குச் சுசாதிகமும் சுசாதிக பேதமுமில்லை யென்று சித்தித்தது.

ச-கை. சத்தாகிய வாத்மாவுக்கு விசாதிகமும் விசாதிக பேதமுமுண்டோ வில்லையோ வென்னில்,

உ - ம். சத்ரூபனாகையாலில்லை.

ச-கை. ஆத்மாவுக்கு விசாதிகமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அசத்தாகிய பிரபஞ்சமே விசாதிகம் இவ்வசத்தாகிய பிரபஞ்சம் சத்தாகிய வாத்மாவுக்குத் தொய்தபட்சஞ் சம்பாதிக்க மாட்டாது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் அசத்தான மலடி பிள்ளை தாயைப் புத்திரவதி யாக்காததுபோல அசத்தான பிரபஞ்சமும் ஆத்மாவுக்குத் தொய்தபட்சஞ் சம்பாதிக்கமாட்டாது. ஆதலால் சத்தாகிய வாத்மாவுக்கு விசாதிகமும் விசாதிகபேதமு மில்லை யென்று சித்தித்தது.

ச-கை. சச்சிதானந்தத்தி லாத்மாவுக்குச் சுவகதமும் சுவகத பேதமுமுண்டோ? வில்லையோவென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் விருட்சத்திற்குப் பத்திர புஷ்ப பலாதிகளினால் வரப்பட்ட சுவகதமும், சுவகதபேதமு மெப்படியிருக்கின்றதோ, அப்படியே யாத்மாவுக்குச் சச்சிதானந்தத்தினற் சுவகதமுஞ் சுவகதபேதமுமில்லை.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். விருட்சத்திற்குப் பத்திர புஷ்ப பலாதிகளினால் சுவகதமும் சுவகதபேதமும் பிரத்தியட்சமாகத் தோற்றுகிறதினாலுண்டு. சச்சிதானந்தங்கள் ஆத்மாவினிடத்தில் சுவரூப மாகையினால் சப்தமாத்திரத்திற் பேதந்தோற்றினாலும் பிரத்தியட்சத்திற் பேதந் தோற்றப்படவில்லை. ஆதலாற சச்சிதானந்தத்தி லாத்மாவுக்குச் சுவகத பேதமுமில்லை யென்பது கூடும்.

ச-கை. அப்படி சொல்லுவது கூடாது. ஏனென்னில் சப்தபேத மிருப்பதினாலும், அஸ்தகர பாணி சப்தத்தைப்போற் பரியாய நாம சப்தமல்லாதபடியினாலும், சப்தபேதத்தினால், அர்த்த பேத முண்டானபடியினாலும் சச்சிதானந்தத்தி லாத்மாவுக்குச் சுவகதமும் சுவகதபேதமு முண்டென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். சச்சிதானந்தத்தில் சப்தபேதம் அர்த்தபேத முண்டாயிருந்தாலும் அது பேதமல்ல.

ச-கை. எப்படியென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் அக்கினியினிடத்தில் சிவப்பு ஊஷ்ணம் பிரகாசமிருக்கின்றது. இம்மூவிதமான சப்த பேதமும், அர்த்

தபேதமுந் தோற்றினும் அஸ்தகர பாணி சப்தத்தைப் போற் பரியாய நாம சப்தமாகாமல் ஏகார்த்தமாய் விளங்குவதுபோலச் சச்சிதானந்தமும் ஏகார்த்தமாகிய வாத்மசொரூபமாகப் பிரகாசிக்கின்றது.

ச-கை. அக்கினிக்குச் சொரூபமாகிய ரோகிதோஷ்ணப் பிரகாசத்திற் கொருசமயத்திற் பிரத்தியட்சமாய் பிரதிபந்தங் காணப்படுகிறபடியினு லெப்படி சுவரூபமாகு மென்னில்;

உ - ம். அதுகளுக்குத் தர்மத்வமும் குணத்வமும் சொன்னுலுஞ் சொல்லலாம். ஆத்மாவினிடத்தில் சச்சிதா னந்தத்திற்குச் சர்வாத்மனுகப் பேதஞ்சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. எதினுற் சொல்லக்கூடாதென்னில்,

உ - ம். சுருதிக்கு விரோதம்வருகிறபடியினுலும் ஆத்மா நிரவயவனுகையாலுஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆதலாற் சச்சிதானந்தங்கள் அகண்டமே; அகண்டமாகையினுல் அத்வைதமே யாகும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். சத்தே சுவயந்தோற்றுகிறபடியினுற் சித்தாயிற்று. அந்தச் சித்தாகிய சத்தே யிரண்டாம் வஸ்துவல்லாதபடியினு லதுவே யானந்தமாயிற்று. ஆதலாற் சச்சிதானந்தத்திற்குப் பேதமின்றி யாத்மாவுக்கு அத்விதியத்வஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. யுத்தி யுத்தமாகிய வனுபவமின்றி யிப்போதுசொன்ன வசனமாத்திரத்தினு லாத்மா அத்விதியனென்பது புத்தியிலெப்படி யேறுமென்னில்,

உ - ம். விசாரிக்குமிடத்திற் புத்தியி லேறும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். இல்லாதவஸ்து இருக்கிறதென்று சொல்லக்கூடாது. ஆகையினுல் சத்து இருக்கிறதென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. அசத்து தோற்றப்படுகிறதே யென்னில்,

உ - ம். தோற்றுதவஸ்து இருக்கிறதென்பது விவேகித்தால் விஷயமாகாதபடியினுல் சத்து தோற்றுகிறதென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அப்படி தோற்றிக்கொண்டிருக்கிற சத்து தானே தோற்றுகிறதா? மற்றென்றினுற் றேற்றுகிறதாவென்னில்,

உ - ம். தானே தோற்றப்படுகிறதென்றே சொல்லவேண்டும். அப்படி சொன்னால் சத்தே சித்தாகச் சித்தித்தது. அன்னியத்தினால் தோற்றுகிறதென்று சொன்னால் சுதந்தரத்தினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டுத் தோற்றுகின்றதா? சத்து விலட்சணத்தினால் தோற்றுகிறதாவென்று சங்கிக்கவரும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். சுதந்தரமென்றால் அந்தச் சுதந்தரம் நிக்ருஷ்டமாயிருந்துக்கொண்டு அந்தச் சத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றதா? அல்லது சமானமா யிருந்துக்கொண்டு தோற்றுவிக்கின்றதா? அல்லது ஒன்றினாற்றான் பிரகாசவதிசயம்பெற்றுத் தோற்றுவிக்கின்றதா? அல்லது தானே தோற்றிக்கொண்டு அந்தச்சத்தையுந் தோற்றுவிக்கின்றதாவென்று விசாரிக்கவரும்.

ச-கை. ஆனால் ஆத்ம சொரூபமாகிய சத்தைத் தோற்றுவித்துக்கொண்டிருக்கிற சுதந்தரம் நிக்ருஷ்டமா யிருந்துக்கொண்டு தோற்றுவிக்கிறதென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ - ம். சூரியப்பிரகாசத்திற்கு நிக்ருஷ்டமாகிய தீபமுஞ் சூரியனைத் தோற்றுவிக்கவேண்டும். அங்ஙன மில்லாதபடியினால் அந்தச் சத்துக்குச் சுதந்தரம் நிக்ருஷ்டமா யிருந்துக்கொண்டு சத்தைத் தோற்றுவிக்கிறதென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. சுதந்தரம் சத்துக்குச் சமானமாயிருந்துக்கொண்டு சத்தைத் தோற்றுவிக்கிறதென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ - ம். தீபத்திற்குச் சமானமாகிய தீபாந்தரமு மந்தத் தீபத்தைத் தோற்றுவிக்கவேண்டும். அங்ஙன மில்லாமையால் சுதந்தரஞ் சமானமாயிருந்துக்கொண்டு சத்தைத் தோற்றுவிக்கிறதென்பது கூடாது.

ச-கை. ஒன்றினால்தான் பிரகாசவதிசயம் பெற்றுக்கொண்டு சத்தை தோற்றுவிக்கிறதென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ - ம். அந்தச் சுதந்தரத்திற்குப் பிரகாச வதிசயங்களைச் சம்பாதிக்கிற வஸ்து சத்தோ, வசத்தோவென்று நிரூபிக்கக்கூடாது. அன்றியும் சத்தென்றால் சொப்பிரகாசமோ? அப்பிரகாசமோ? வென்று நிரூபிக்கக்கூடாது.

ச-கை. சொப்பிரகாசமென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ - ம். சொப்பிரகாசமாகிய சத்தே சித்தாகியபடி சத்துக்குச்சொப் பிரகாசத்வமும் அத்விதியத்வமும் வேதாந்திகளுக் கன்னி யரா லங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஆதலால் ஆத்மசொரூபமாகிய சத்தைத் தோற்றுவிக்கிற சுதந்தரத்திற்குப் பிரகாச வதிசய முஞ் சம்பாதிக்கிற சத்து சொப்பிரகாசமென்பது கூடாது.

ச-கை. அப்பிரகாசமென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். அப்பிரகாசமாகிய வஸ்து பிரகாசமாகிய வஸ்துவுக்குப் பிர காச வதிசயத்தைச் சம்பாதிக்கக்காணோம். ஆகையால் அப் பிரகாச மென்பது கூடாது.

ச-கை. சுதந்தரம் அன்னியவஸ்துவின லதிசயத்தைப்பெற்று ஆத் மாவைத் தோற்றுவிக்கிறதென்று சொல்லுவோமே யென் னில்,

உ - ம். அன்னியவஸ்து அசத்தானையின லப்படியுஞ்சொல்லக்கூடா து. ஆத்மசொரூபமாகிய சத்துக்குப் பிரகாசவதிசயங்களைச் சம்பாதிக்கிற சுதந்தரத்திற்குப் பிரகாசவதிசயங்களைச் சம் பாதிக்கிற சத்து வேறொன்றுண்டென்று சொல்லவரும்.

ச-கை. அப்படி சொல்லலாமே யென்னில்,

உ - ம். அப்படிசொன்னல் அதற்கொன் றுண்டென்றும், அதற் கொன்றுண்டென்றும் இந்தப்படி யனவஸ்தாதோஷமும், சத்துக்கு அப்பிரகாசத்வமும், தொய்தத்வமும் சொல்லுகிற வர்களுக்கு அபரிகாரமாக இடிவிழுவதுபோலச் சங்கையும் வரும். மேலும் உலகத்தில் ஒன்றுக் கதிசயங்களைச் சம்பா திக்கிறவஸ்து தானதிசயமா யில்லாதிருப்பது காணோம்.

ச-கை. பின்னை யெப்படி யென்னில்,

உ - ம். அவ்வஸ்து, தானும் அதிசயமாகிய வஸ்துவா யிருந்துக்கொ ண்டு மற்றொரு வஸ்துவுக்கு அதிசயங்களைச் சம்பாதிக்கு மென்பது அக்கினியாதிகளிடத்திற்கண்டோம். ஆதலால் முற்சொன்ன பட்சத்திரயங்களுங் கூடாதபடியினுற் சத் தைத் தோற்றுவிக்கிற சுதந்தரந் தானே சொப்பிரகாசமா யிருந்துக்கொண்டு தோற்றுவிக்கிறதென்றே சொல்லவேண் டும். இப்படி சொன்னல் சொப்பிரகாசமாகிய சுதந்தரமே சித்தாகச் சித்தித்தது.

ச-கை. ஆனாலுலகத்தி லாகாசாதிகளைப்போல வுபாதியினாலாய் சத்தாத்வீதியமும் நிருபிக்கக் கூடாதேயென்னில்,

உ - ம். நிருபாதிகமாகிய சத்தே யத்விதியமென்று சுருதியாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியினால், சத்து பிரகாசமாகிய சுதந்தரத்தினால் தோற்றப்படுகிறதென்று சொல்லக்கூடாது. ஆத்மசொரூபமாகிய சத்தே பிரகாசமாயிருக்கிறபடியினால், அதுவே சித்தென்று சொல்லலாம்.

ச-கை. கடாதிகளுக்கு விலட்சணமாகிய தீபாதிகளினால் கடாதிகள் தோற்றுகிற தென்பதுபோலச் சத்துக்கு விலட்சணமாகிய வஸ்துவினாற் சத்து தோற்றப்படுகிறதென்று சொல்லுவோமேயெனில்,

உ - ம். கடாதிகளுந் தீபாதிகளும் சமானசத்தாகாரமாயிருக்கிறபடியால் அந்தக் கடாதிகளைப் பார்க்கிலுந் தீபாதிகள் கடாதிகளுக்குப் பிரகாசங்கள் பிரத்தியட்சமாய்க்கொடுத்துக் காண்பிக்கிறதினால் தீபாதிகளினாற் கடாதிகள்தோற்றலாம்; தாஷ்டாந்தத்தில் சத்துக்கு விலட்சணமானவஸ்து அசத்தானபடியினாலது வஸ்துத்வமாயிருந்து விளக்கிற தர்மஞ்சொல்லக் கூடாது. ஆதலாற் சத்துவிலட்சணமாகிய அசத்தினாற்சத்து தோற்றுகிறதென்பது கூடாது. அகலினிடத்திலையென்கிற தீபாதிகளினாலும், பிராந்திகளாற் றோற்றுகிற வுபாதிகள் அனேகமானதினாலும், கடாதிகள் தோற்றப்படுகிறதென்று சொல்லக்கூடாதுபோல், சத்து விலட்சணமாகிய வசத்தினால் சத்து தோற்றுகிறதென்று சொல்லக்கூடாது. மேலும் சத்தைத் தோற்றுவிக்கிற பதார்த்தங்க ளொன்றாகிலுமில்லை. சமஸ்த பதார்த்தங்களுஞ் சத்தி லாரோபிக்கப்படுகிறபடியினாலும், அந்தப் பதார்த்தங்களனைத்துஞ் சத்தை யுபசீவித்துக்கொண்டு தோற்றுகிறபடியினாலும் சத்து சொப்பிரகாசமே, அந்தச் சத்தே சித்து; அந்தச் சித்தான சத்துக்கு திரிசியமாயிருக்கப்பட்ட வஸ்து அசத்தாயிருக்கிறபடியினாலும், அந்தச் சத்தே யிரண்டாம்வஸ்து வுண்டாகிறதில்லாமற் போனதினாலும் அந்தச் சித்தான சத்தே யானந்தரூபமாயிற்று.

ச-கை. உலகத்தி லிரண்டாம்வஸ்து வுண்டாகிற தில்லாமற்போன வஸ்துவே யானந்தமாயிருக்கிற துண்டாவென்னில்,

உ - ம். சுழுத்தியில் இரண்டாம்வஸ்து வில்லாதபடியினு லதுவே யானந்தமாச்சுது சாக்கிர சொப்பனத்தி லிரண்டாம் வஸ்து விருக்கிறபடியினுல் துக்கமே தோற்றுகிறது. சாக்கிரத்திலு மேகாந்தமா யிருக்கிறசமயத்தில் இரண்டாம்வஸ்துவை யனுசந்திக்காதபோது சமஸ்த பிராணிகளுக்கு மானந்தமாய் தோற்றப்படுகின்றது. ஏகாந்தமாயிருக்கிற புருஷன் இரண்டாம் வஸ்துவை ஸ்மரிக்காமற் சுகமாயிருந்தாலும் அவசியமாய் ஸ்மரிக்கப்பண்ணுகிற ஒரு சப்த சிரவணத்தினுலும் ரூபதரிசனத்தினுலும் எழுந்தபோது பயரூபமாய் துக்கமே தோற்றுகின்றது. இரண்டாம்வஸ்து தோற்றினுல் ஐயமுண்டென்றே சுருதிகள் சொல்லுகிறபடியால் இரண்டாம்வஸ்து தோற்றுத சுழுத்தியி லானந்தமாயிற்று. அவ்வானந்தத்தில் கற்பனை பிறந்தபடியினுல் ரச்சுவாதிகளிற் கற்பிக்கப்பட்ட சர்ப்பாதிகளைப்போலஅவ்வானந்தத்திற்குவெதிருத்தமில்லை. ஆதலா லாத்மாவே காலத்திரயத்திலு மிருக்கிறபடியால் சத்தென்றும், சொப்பிரகாசமாயிருக்கிறபடியாற் சித்தென்றும், இரண்டாம் வஸ்து உண்டாகிற தில்லாமற்போகிறபடியா லானந்தமென்றும் சொல்லப்படும். ஆதலால் சத்ரூபனுகிய ஆத்மாவுக்குச் சுதந்தர மின்மையால் சுசாதிகமும், சுசாதிக பேதமும்; வியாதியாகிய அசத்தில்லாதபடியினுல் விசாதிகமும், விசாதிகபேதமும்; சத்தே சித்து சித்தே யானந்தமான படியினுல் சுவகதமும், சுவகதபேதமுமில்லை. இதனு லாத்மா அத்விதியனென்கிற சுருதி வாக்கியப்படி யுத்தி யனுபவமுஞ் சித்தித்தது. இந்தப்படி முமூட்சுவானவர்கள் அத்விதியனுகிய ஆத்மாவே நானென்றறிந்து அனுபவிக்கத்தக்கது.

ச-கை. ஆத்மா அத்விதியனென்று சுருதி சொல்லுகிறதுபோலவே பரிபூரணனென்றுஞ் சொல்லுகின்றதே; ஆத்மாவுக்குப் பரிபூரணத்வ மெப்படி யென்னில்,

உ - ம். பரிபூரணத்வமென்று சாமானியமாகச்சொன்னுல் வியாபகத்வமோ, விபுத்வமோ, அபரிச்சின்னத்வமோ, பரிபூரணத்வமென்று விசாரிக்கவரும். அவற்றுள் அபரிச்சின்னத்வமே பரிபூரணத்வமென்று சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. அப்படி யேன் சொல்லவேண்டும்? வியாபகத்வமே பரிபூரணத்வமென்று சொல்லலாமேயென்னில்,

உ - ம். சுவயகாரிய வனுசூதத்வ மல்லவோ வியாபகத்வம். அது பிருதிவியாதிகளுக்கு மிருக்கிறபடியினால் அப்படி கூடாது.

ச-கை. ஆனால் விபுத்வமே பரிபூரணத்வமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ - ம். சர்வமூர்த் திரவிய சையோகத்வ மல்லவோ விபுத்வம். அது ஆகாசாதிகளுக்கு மிருக்கிறபடியினால் அப்படியுங் கூடாது. அபரிச்சின்னத்வமேபரிபூரணத்வமென்றுசொல்லவேண்டும். இந்த அபரிச்சின்னத்வம் பரிச்சின்னமான வாகாசாதிகளுக் கில்லை. ஆத்மாவுக்கோவென்றால், வியாபகத்வம் விபுத்வம் அபரிச்சின்னத்வமாகிய மூன்றுமுண்டு.

உ-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

ச - ம். பிருதிவியாதிகளுக்குச் சுவயகாரியமான சதுர்வித பூதக் கிராகியத்தில் அனுசூதத்வ மிருக்கிறதுபோல, ஆத்மாவுக்குச் சுவயகாரியமான பிரபஞ்சத்தி லனுசூதத்வ மிருக்கிறபடியால், வியாபகத்வமும், ஆகாசாதிகளுக்குச்சர்வமூர்த்திரவிய சையோகத்வ மிருக்கிறதுபோல, ஆத்மாவுக்குஞ் சர்வமூர்த் திரவிய சையோகமிருக்கிறபடியால், விபுத்வமுமிருக்கின்றது.

ச-கை. ஆனால் வியாபகமானவனே யாத்மா, விபுவானவனே யாத்மாவென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ - ம். அப்படி சொல்லுமிடத்து ஆத்மாவுக்குத் துவிதந் தோற்றுகிறபடியா லங்ஙனங் கூடாது. அபரிச்சின்னத்வமே பரிபூரணத்வம், அத்வితியத்வமே யபரிச்சின்னத்வம். மேலும் அத்விதியத்வமே யபரிச் சின்னத்வ மானபோதிலும் இன்னும் விசாரிக்கவேண்டும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். திரிவித பரிச்சேத சூனியத்வமே யபரிச்சின்னத்வம்.

ச-கை திரிவிதபரிச்சேதமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். தேசகாலவஸ்துவே திரிவிதபரிச்சேதம்.

ச-கை. தேசகால வஸ்துவின லாத்மாவுக்குப் பரிச்சேதம் பிரசித்தமாயிற்றே வென்னில்,

உ - ம். அனாதியாகிய பிராந்தியினாற் பிரசித்தமாயிற்று.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். நான் இந்தத்தேசத்திலிருந்தேன், அந்தத்தேசத்தி லில்லையென்று தேசத்தினாலும், இந்த வருஷத்திற் பிறந்தேனினிமேல்

நானில்லாமற் போகப் போகிறேனென்று காலத்தினாலும், இந்த வஸ்து நான், அந்தவஸ்து நானல்லவென்று வஸ்துவினாலும், ஆத்மா பிராந்தியினாற் பரிச்சேதமாகத் தோற்றுகின்றது. அதை விசாரிக்கு மிடத்திலில்லை.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா வியாபகனாயிருக்கிறபடியால் தேசத்தினாலும், நித்தியனா யிருக்கிறபடியால் காலத்தினாலும், சர்வாத்மனா யிருக்கிறபடியால் வஸ்துவினாலும் பரிச்சேதமில்லை.

ச-கை. திரிவிதபரிச்சேத சூனியமே யபரிச்சின்னத்வமென் றேன் சொல்லவேண்டும்; தேசத்தினாற் பரிச்சேதரகிதமே அபரிச்சின்னத்வமென்று சொல்லலாகாதா வென்னில்,

உ-ம். தேச பரிச்சேத ரகிதம் ஆகாயத்துக்கிருப்பதால் அதற்கும் அபரிச்சின்னத்வம் வரும். அதை நிராகரிக்கிற நிமித்தம் காலத்தினாலும் ஆத்மா பரிச்சேத ரகிதனென் றங்கீகரிக்க வேண்டும்.

ச-கை. ஆனாலாகாசத்திற்குக் காலபரிச்சேத முண்டாவென்னில்,

உ-ம். சுருதிகளி லாகாசத்திற்கு நாசஞ் சொல்லுகிறபடியினால் காலத்தி லாகாசத்திற்குப் பரிச்சேதமுண்டு.

ச-கை. ஆனாலாத்மாவுக்குத் தேசத்தினாலுங் காலத்தினாலும் பரிச்சேதரகிதமே யபரிச்சின்னத்வமென்று சொல்லலாமே யெனில்,

உ-ம். காலத்திற்குத் தேசத்தினாலுந் தன்னாலும் பரிச்சேத ரகிதமாயிருக்கிறபடியா லதற்கும் அபரிச்சின்னத்வம் வரும். அதை நிராகரிக்கிற நிமித்தம் வஸ்துவினாலும் பரிச்சேத ரகிதமே யபரிச்சின்னத்வமென் றங்கீகரிக்க வேண்டும்.

ச-கை. ஆனல் காலத்திற்கு வஸ்துபரிச்சேத முண்டாவென்னில்.

உ-ம். காலம் ஆகாசாதி வஸ்துவல்லாதபடியால் காலத்திற்குவஸ்துவினாற் பரிச்சேதமுண்டு.

ச-கை. அப்படியானால் ஆத்மாவுக்கும் வஸ்துவினாற் பரிச்சேதந் தோற்றுகின்றது. எப்படியென்றால் ஆத்மாவுக்குவியாபகத்வமும் நித்தியத்வமு மிருக்கிறபடியால் தேசத்தினாலுங் காலத்தினாலும் பரிச்சேத ரகிதமுண்டான போதிலும் ஆத்மா ஆகாசாதி வஸ்துவல்லாதபடியினால் பரிச்சேதந் தோற்றுகின்றதே யெனில்,

உ - ம். அதனாலு மாத்மாவுக்குப் பரிச்சேதமில்லை.

ச-கை. எப்படி யில்லையென்னில்,

உ - ம். ஆகாசகாலமே, வாய்வுகாலமே, தேய்வுகாலமே, அப்புகாலமே, பிருதிவிகாலமேயென்று விவகாரமின்மையால், காலத்தை யுபசீவித்துக்கொண்டு ஆகாசாதிக ளிருக்கவில்லை. மேலும் அவ்வாகாசாதிகளைப்போற் காலமும் அவித்தியா பரிணாம மாகையினாலும்; விவகாரத்தில் காலமும், ஆகாசாதிகளும் பின்னசத்தாகாரமாகத் தோற்றுகிறபடியினாலும், கடாதிகளினால் கடாதிகளுக்குப் பரிச்சேதம் பிரத்தியட்சமாய்த் தோற்றுகிறதுபோல, வஸ்துவினாற் காலத்திற்குப் பரிச்சேதம் பிரத்தியட்சமாய்த் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் வஸ்துவினால் காலத்திற்குப் பரிச்சேதஞ் சொல்லுவது யுக்தமே. ஆத்மாவோ வென்றால் ஆகாசாதிக ளல்லாத வஸ்துவைப் போற் றோற்றப்பட்டாலும் எப்போதுஞ் சத்தா மாத்திரமாயிருக்கின்றபடியாலும் அவ்வாத்ம சொரூபமாகிய சத்தை யுபசீவித்துக் கொண்டே யாகாசாதிக ளிருக்கிறபடியினாலும் பழுதையினிடத் தாரோபிக்கப்பட்ட பாம்பு அந்தப்பழுதையையன்றி யெப்படி பரிச்சேதமல்லவோ, மிருத்துவினிடத்திற் றோற்றப்பட்ட கடாதிகள் மிருத்துவன்றி யெப்படி பரிச்சேதமல்லவோ, அப்படிபோல ஆத்மசொரூபமாகிய சத்தினிடத்திற் றோற்றப்பட்ட ஆகாசாதி வஸ்துக்களும் ஆத்மசொரூபமாகிய சத்துக் கன்னியமல்லாதபடியினா லாத்மாவுக்குப் பரிச்சேதமல்ல. ஆதலா லாத்மாவுக்கு வஸ்துவினாலும் பரிச்சேதமில்லை யென்பது யுக்தமே.

ச-கை. தேசமுங் காலமும் வஸ்துவா யிருக்கிறபடியினால், அந்தவஸ்துவினாற் பரிச்சேதரகிதமே யாத்மாவுக்கு அபரிச்சின்னத்வமென்று சொன்னாற்போதாதோ வென்னில்,

உ - ம். போதும். ஆனாலுந்தேசகாலங்களுக்குஆகாசாதிகளைப்போல வஸ்துத்வப் பிரசித்தி யின்மையினாலும் ஆத்மாவுக்குச் சுதசித்தமாகிய வியாபகத்வமும்அனாதியாகிய வஞ்ஞானத்தினால் வந்த தேகேந்திரியாதி யத்தியாசத்தினால் தோற்றாமற்போனபடியினாலும் அந்தப் பிராந்தியைத் தள்ளுகிறத்த மித்தனையுஞ் சொல்லவேண்டிற்று. இந்தத் திரிவித பரிச்சேத சூனியத்வமே, யபரிச்சின்னத்வம், அஃதே பரிபூரணத்வம், அஃ

தே யகண்டத்வம், அஃதே யத்துவிதியத்வம் என்று சுருதி யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடி | சற்குரு முன்னிலையில் விசாரித் தறிந்தவனே முத்தன்.

ச-கை. ஆனு லாத்மாவுக்கு அசங்கத்வ மெப்படியென்னில்,

உ - ம். சங்கத்வம் பிரசித்தமானுலல்லவோ அசங்கத்வம் விசாரிக்க வேண்டும்.

ச-கை. விசாரத்தினுல்தள்ளப்பட்ட சங்கத்வம் ஆத்மாவுக்குண்டோ வென்னில்,

உ - ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். பிராந்தியினுல் வந்த தேகேந்திரியாதி யத்தியாசத்தினுல் ஆத் மாவுக்குச் சங்கத்வந் தோற்றப்படுகின்றது. இதுவுமன்றி அவர்களுடன் கூடிக்கொண்டிருந்தேன், இவர்களுடன் கூடிக் கொண்டிருந்தே னென்று சங்கத்வந் தோற்றப்படுகின்றது. ஆதலால் சுருதிவிசாரத்தினு லாத்மா அத்விதியனென் றெப் போ தறிகிருனே, அப்போதிரண்டாம்வஸ்து வில்லாதபடி யினு லாத்மாவுக்குச் சங்கத்வந் தள்ளப்பட்டது.

ச-கை. ஆனுல் பரமாத்மா சீவாத்மா வென்பதின்றி அத்விதியனுய் அசங்கனு யிருந்தபோதிலும் விவகாரகாலத்திற் சங்கனைப் போற் ருேற்றுவதா லாத்மாவுக்கு அசங்கத்வ மெப்படி கூடு மென்னில்,

உ - ம். திருஷ்டாந்தத்தில் பழுதையாதிகளிடத்தி லாரோபிக்கின்ற பாம்பாதிகளுடன் கூட அந்தப் பழுதையாதிகளுக் கெப்படி காலத்திரயத்திலுஞ் சங்கமில்லையோ, அப்படியே யாத்மாவி னிடத்திலும் ஆரோபிதமாய்த் தோற்றுகின்ற தேகேந்திரி யாதிப் பிரபஞ்சத்துடன் கூடியும் ஆத்மாவுக்குக் காலத்திர யத்திலுஞ் சங்கமேயில்லை. இதுவுமன்றி உலகத்தில் சாவயவ மா யிருக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களுக் கன்னியோன்னிய சங் கங்கள் கண்டோம்; நிரவயவமா யிருக்கப்பட்ட பதார்த்தங் களுக்குச் சாவயவமா யிருக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களுடன் கூடியுங் காலத்திரயத்திலுஞ் சங்கங்காணேம்.

ச-கை. அஃதெப்படி காணேமென்னில்,

உ - ம் பரமார்த்தத்தில் நிரவயவமென்று சம்மதமா யிருக்கப்பட்ட ஆகாசாதிகளுக்குப் பிருதிவியாதிகளுடன்கூடச் சங்கஞ் சொல்லக்காணோம். அப்படிசொன்னால் ஜலாதி சங்கத்தினால் வஸ்திராதிகளுக்கு ஈரமுதலானதுகள் வருவதுபோல், ஆகாசாதிகளுக்கும் பிருதிவியாதிகளுடன் கூடின சங்கத்தினால் அந்தப் பிருதிவியாதிகளின் விகாரம் வரவேண்டும். அங்ஙனமின்மையால் அவ்வாகாசாதிகள் பிருதிவியாதிகளுடன் கூடிக்கொண்டதுபோலத் தோற்றினாலும் அவ்வாகாசாதிகளுக்குப் பிருதிவியாதிகளுடன் கூடியு மெப்படி சங்கமில்லையோ, அப்படி போல ஆத்மாவும் பிராந்தியினா லிந்தத் தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிறவனைப்போலத் தோற்றமாக்த் தோற்றினாலும் ஆத்மா அசங்கனே அல்லாமலும் விவகாரகாலத்திற் பரமார்த்தத்தை யனுசரித்து ஆகாசாதிகளுக்கு நிரவயத்வ மங்கீகரித்து இப்படி சொன்னோம். பரமார்த்தமாக விசாரிக்குமிடத்தில் ஆகாசாதிசர்வபதார்த்தமும்பிராந்தியினால் ஆத்மாவினிடத்திலாரோபிதமாகத்தோற்றியபடியால், அவ்வாரோபிதபதார்த்தங்களும் பழுதையிற்றோற்றப்பட்ட பாம்பாதிகளைப்போலவே அதிஷ்டான ஆத்மசத்தே ஸ்வரூபமாயிருக்கிறபடியினால் காலத்திரயத்திலும் அத்விதியனாகிய வாத்மா வசங்கனென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. ஆனா லாத்மாவுக்கு அகர்த்தத்வ மெப்படி யென்னில்,

உ - ம். கர்த்ருத்வம் பிரசித்தமான லல்லவோ அகர்த்ருத்வம் விசாரிக்க வேண்டும்.

ச-கை. விசாரத்தினால் தள்ளப்பட்ட கர்த்ருத்வம் ஆத்மாவுக்குண்டோ வென்னில்,

உ - ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். நான் ஸ்நானம்பண்ணினேன், ஸ்நானம்பண்ணப்போகிறேன். ஜபம்பண்ணினேன், ஜபம்பண்ணப்போகிறேன், அக்கினிஹோத்திரம்பண்ணினேன், அக்கினிஹோத்திரம் பண்ணப்போகிறேன், எக்கியம்பண்ணினேன், எக்கியம்பண்ணப்போகிறேனென்கிற கர்த்ருத்வம் அத்தியாசத்தினால் ஆத்மசுபாவ

மாகவே தோற்றப்படுகிறபடியால் அதை நிராகரிக்கு நிமித்தம் விசாரிக்கவந்தது.

ச-கை. ஆனு லாத்மாவுக்கு அகர்த்ருத்வ மெப்படியென்னில்,

உ - ம். உலகத்தில் கர்த்ருத்வமென்பது கிரியைகள் முன்னிலையாய் நானென்றுசிரயித்துப் பரிச்சின்னமாய் சங்கமாய் சரவயமாய் விகாரமா யந்தந்த வஸ்துக்களை யாசிரயித்துக்கொண்டிருப்பதாகக் கண்டோம். ஆத்மா அபரிச்சின்னனுய் அசங்கனுய் நிருவிகாரியாய் நிரவயமாயிருக்கிறபடியால், அவ்வாத்மாவுக்குக் கர்த்ருத்வஞ் சொல்வது கூடாது. ஆத்மா அகர்த்தா வென்றே சொல்லவேண்டும். ஆத்மாவுக்கு அத்வித்யஞானத்தினுல் அகர்த்ருத்வஞ் சித்தித்தது. அப்படி சித்தித்தாலும் நன்றுயறியவேண்டி விசேஷமாகச் சொல்லுகிறோம் விவகாரத்தில் ஸ்நானுதிக்கிரியை யாசிரயத்வம், நானென்கிற வபிமானகர்த்தவியம் தேகாதிகளுக்கே கண்டோம். வியாபகத்வமாகியவாகாசாதிகளுக்குக்காணேம். ஆதலால் அபரிச்சின்னமாகியவாத்மாவுக்குக் கர்த்ருத்வமில்லை யென்பது சொல்லவேண்டுமா? பிராந்தியினுல் வந்த தேகேந்திரியாதி யத்தியாசத்தினுல் ஆத்மா கர்த்தாவைப்போற் றேற்றினபோதிலும் விசாரிக்கிறபோதும் அனுபவத்திற்கும் அபரிச்சின்னனுயிருக்கிறபடியால் அகர்த்தா வென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. ஆனுலாத்மாவுக்கு அபோக்த்ருத்வ மெப்படியென்னில்,

உ - ம். போக்த்ருத்வம் பிரசித்தியானு லல்லவோ அபோக்த்ருத்வம் விசாரிக்கவேண்டும்.

ச-கை. விசாரத்தினுல் தள்ளப்பட்ட போக்த்ருத்வம் ஆத்மாவுக்குண்டோவென்னில்,

உ - ம். உண்டு.

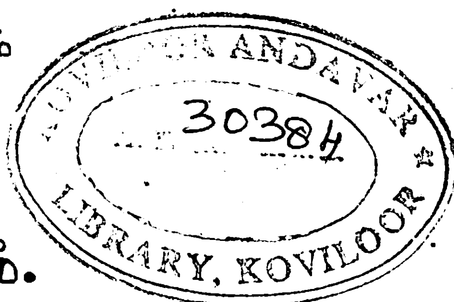
ச-கை, அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். நான் போஜனம்பண்ணினேன். அனேக போகங்களனுபவித்துக்கொண் டிருக்கிறேனென்று பிராந்தியினு லாத்மாவுக்குப் போக்த்ருத்வந் தோற்றப்படுகின்றது. விசாரிக்கும்போது சர்வாத்மனுயில்லை.

ச-கை. எப்படியில்லை யென்னில்,

உ - ம். அத்விதியனாயிருக்கிறபடியால் போக்த்ருத்வஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆதலாலாத்மா அபோக்தா வென்பதிற் சந்தேகமில்லை. மேலும் உலகத்தில் தேவதத்தாதிகள் தங்களுக்கு வெதிருத்வமான அன்னாதிகள் புசிக்கிறதாய்க் கண்டோம். அந்தத் தேவதத்தாதிகள் தங்களுக்குத் தாங்களே போக்கியமாயிருப்பது எங்கேயுங்காணோம். போக்கியவஸ்து வில்லாமற் போக்த்ருத்வ மெங்கேயுங் காணாதபடியினா லத்விதியனாகிய வாத்மாவுக்கு அபோக்த்ருத்வஞ் சித்தித்தது. இந்தப்படி யருளே திருமேனியாகிய பரமாசாரியர் முன்னிலையில் ஐயந்திரிபின்றி விசாரித்தறிந்து அத்விதியனாய் அபரிச்சின்னனாய் அசங்கனாய் அகர்த்தாவாய் அபோக்தாவாகிய ஆத்மாவே நானென்றெவனறிகிறானோ, அவனே கிருதகிருத்தியனாகிய சீவன்முத்தனும் பரமுத்தனுமென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

ஞாதுஞ்ஞானசொரூபநிருபகம்
முற்றிற்று.

பதினாறுவது

சரீரத்திரய நிருபகம்.

ச-கை. பிராணிகளுக்குச் சரீரத்திரயம் விசாரிப்பதில் பிரசித்தியாவதேது? பிரயோசனமாவதேதென்னில்,

உ - ம். ஸ்தூலசரீர மெல்லாருக்கும் பிரத்தியட்சமாய்த் தோற்றப்படுகின்றது. பின்னை ஒன்றுந்தோற்றப்படவில்லை. இதுவுமல்லாமல் வேதாந்தசாஸ்திரிகளுக் கன்னியரானவர்க ளெல்லாம் இந்திரியங்கள் தோற்றியபோதிலும் பிரத்தியட்சத்திற் காணுகிற சரீரமொன்று மாத்திரமே யன்றி வேறேயொரு சரீரமில்லையென்று சொல்லுகிறபடியினால், பிரசித்தியுண்டு. மேலும் இந்த விசாரத்தினாலேயே சமஸ்தமான தேகாதிகளும் அந்தத் தேகசுபாவமாகிய விகாரங்களும் காலத்திரயத்திலும் ஆத்மாவை ஸ்மரிக்கவில்லையென்று தோற்றப்படுகின்றது. இப்படி தோற்றப்படுகிறதே இந்த விசாரத்திற்குப் பலமாகிய பிரயோசனம்.

ச-கை. ஆனாலும் விசாரிப்போம். பிராணிகளுக் கெத்தனை சரீர மெனில்,

உ-ம். தூல சூட்சும காரணமென்று மூன்று சரீரம்.

ச-கை. தூலத்துக்குச் சரீரலட்சணமிருக்கிறபடியா லிருக்கலாம். சூட்சுமகாரண சரீரங்களுக்குச் சரீரத்வ மெப்படி கூடுமென்னில்,

உ-ம். அதுகளுக்குஞ் சீரணித்துப்போகிற லட்சண மிருக்கிறபடியாற் சரீரத்வமுண்டு.

ச-கை. அதுகளுக்குச்சீரணத்வமெங்கே காணப்படுகிறதென்னில்,

உ-ம். சுழுத்தியிலும் முமூட்சுக்களிடத்திலுங் காணப்படுகின்றது.

ச-கை. இந்தச் சூட்சுமகாரண சரீரங்க ளிரண்டுந் தூலத்தைப்போற் பிரத்தியட்சமாய்க் காணாதபடியினால் இல்லையென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். அவ்விரண்டு சரீரமுஞ் சாஸ்திரங்களா லுண்டென்று சொல்லுகிறபடியினாலும், பெரியோர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டபடியினாலு மில்லையென்பது கூடாது.

ச-கை. ஒரு பிராணிக்குத் தூலசரீரமெத்தனை? சூட்சுமகாரண சரீரமெத்தனையென்னில்,

உ-ம். தூலசரீரமோ வென்றால் அனந்தம்; சூட்சுமமும் காரணமுமொவ்வொன்றே யாம்.

ச-கை. இம்மூன்றுக்குஞ் சரீரத்வந் துல்யமாயிருக்கத் தூலசரீர மனந்தமாகவும், சூட்சுமகாரணசரீர மொவ்வொன்றாகவு மிருக்கிற தென்னவென்னில்,

உ-ம். சூட்சுமகாரணசரீரங்கள் கர்மஜன்னிய மல்லாதபடியினா லதுகளொவ்வொன்றாயிற்று

ச-கை. அதுகளுக்குப் பிரகாராந்தரத்திலானாலுங் கர்மஜன்யத்வ மங்கீகரிக்கப்படுமே யென்னில்,

உ-ம். அப்படி கூடாது.

ச-கை. சூட்சுமகாரண சரீரங்களுக்குக் கர்மஜன்யத்வ மங்கீகரிக்காதபடியினாற் சரீரத்வமேயில்லாமற்போகின்றது. போனாற்போகட்டுமென் றெண்ணுவோமானாற் பிராணிகளுக்கு மூன்று சரீரமென்று சொன்ன தெடுபட்டுப் போயிற்றே யென்னில்,

உ-ம். அப்படியல்ல. சூட்சுமசரீரத்திற்குப் பிரகாராந்தரத்தினா லுற்பத்தி யங்கீகரித்தோமானாற் சீவனுக்கு அனாதித்வ மெடுபட்டுப் போகின்றது.

ச-கை. எதிருலெடுபட்டுப் போகின்றதென்னில்,

உ - ம். ஆத்மாவுக்குச் சீவத்வம் சூட்சுமசரீரமென்கிற வுபாதியினு லல்லவா வந்ததென்று சொல்லுகிறுர்கள்? ஆகையினுல் சீவ னுக்கு உபாதியாகிய சூட்சுமசரீரத்திற் குற்பத்தி சொல்லு மிடத்துச் சீவனுக்கு அனுதித்வ மெடுபடுகின்றது.

ச-கை. ஆனுல் அவ்வனுதித்வஞ் சித்திக்குநிமித்தம் உற்பத்தி யங்கீ கரிக்காம லிருப்போமே யென்னில்,

உ - ம் அங்ஙனமாருற் சுருதிகளுக்கு விரோதமும் சூட்சும சரீரத் திற்கு நித்யத்வமும் வருகின்றது. ஆத்மாவுக்கு அத்விதியத் வமு மெடுபட்டுப் போகின்றது. ஆதலால் சுருதிகளுக் கர்த் தஞ் சித்திக்குநிமித்தமும் ஆத்மாவுக்கு அத்விதியத்தஞ் சித் திக்கு நிமித்தமும் சூட்சுமசரீரத்திற் குற்பத்தி யங்கீகரித் தோமாஞல் சீவனுக்கனுதித்வ மெடுபட்டுப் போகின்றது. இதுவன்றியும் உலகத்தி லெது ஜன்னியமா யிருக்கின்றதோ வதுகளெல்லாங் கன்மத்தினு லுற்பத்தி யாச்சுதென்று கண் டோம். ஆகையால் சூட்சுமசரீரத்துக்கு ஜன்னியத்வ மங்கீ கரிக்கிறபோது சூட்சுமசரீரங் கர்மஜன்னியமென்றே யங்கீ கரிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் திருஷ்டாந்த விரோதம் வரும்.

ச-கை. வந்தால் வரட்டுமே யென்னில்,

உ - ம். அது யுக்தமல்ல. இந்த விரோதங்களைப் பரிகரிக்கு நிமித்தம் சூட்சும சரீரத்திற்குக் கர்மஜன்யத்வ மங்கீகரித்தோமாருற் கர்மஜன்னியமாகிய தூலசரீரங்களுக் கனேகத்வங் கண்டது போல, ஒருபிராணிக்குச் சூட்சுமசரீரமு மனேகத்வம் வர வேண்டுமென்று சங்கைவரும்.

ச-கை. வந்தால் வரட்டுமேயென்னில்,

உ - ம். அப்போது ஒவ்வொரு பிராணிக்கு ஒவ்வொரு சூட்சுமசரீர மென்று சொன்ன தெடுபட்டுப்போகின்றது.

ச-கை. போனுற் போகட்டுமே யென்னில்,

உ - ம். பூர்வமொன்றென்றுசொல்லி இப்போதனேகமென்று சொல் வதற்கும், பூர்வங் கர்மஜன்னிய மல்லவென்று சொல்லி இப் போது கர்மஜன்னிய மென்பதற்கும் விரோதமாய்த் தோற் றப்படுகின்றது. இப்படி ஒருதோஷத்தைப் பரிகரிக்கப் போனுல் மற்றொருதோஷம் வருகின்றது.

ச-கை. ஆனால் இந்த விசாரத்தை விட்டுவிட்டுப் பின்னெதுவாகிலுஞ் சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். பின்னையொன்றுஞ் சொல்லுவதற்கிடமில்லை. ஆனபடியினால் இப்போது சூட்சுமசரீரங் கர்மஜன்னியமென்று சொன்னதற்கும், சீவனுக்கனாதித்வத்திற்கும் சூட்சுமசரீரமொன்றென்றதற்கும், பூர்வம் சூட்சுமசரீரங் கர்மஜன்னிய மல்லவென்றதற்கும் விரோதம்வராமற் பின்னாற்சொல்லுகிறோம். இப்போது காரணசரீரத்திற்கு ஜன்னியத்வஞ் சொல்லாமல் சரீரத்வலக்ஷணஞ் சொல்லுகின்றோம்.

ச-கை. அதேனென்னில்,

உ-ம். சூட்சுமசரீரத்திற்கு ஜன்னியத்வ மங்கீகரித்தல்லவா காரண சரீரத்வ மங்கீகரிக்கப்படவேண்டும்.

ச-கை. காரணசரீரத்திற்கு ஜன்னியத்வ மங்கீகரிக்காமல் எப்படி சூட்சுமசரீரத்வஞ் சொல்லக்கூடுமென்னில்,

உ-ம். அதற்குஞ் சிரியதேயென்ற சரீரலக்ஷண மிருக்கின்றது. ஆதலாற் சரீரத்வஞ் சொல்லக்கூடும்.

ச-கை. அனாதியான வஸ்துவுக்கு நாசமுண்டாவென்னில்,

உ-ம். உண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். கடாதிப் பிராகபாவம் அனாதியாயிருந்தபோதிலும் அதற்குக் கடாதி யுற்பத்தியினால் நாசமெப்படியோ, பிரகிருதி புருஷ சையோகம் அனாதியா யிருந்தபோதிலு மந்தப் பிரகிருதி புருஷாளுடைய விவேகத்தினால் அதற்கு நாசமெப்படியோ, அப்படிபோலவே அனாதியஞ்ஞானமென்ற காரண சரீரத்திற்குப் பிரம்மாத்ம வயிக்க ஞானத்தினால் நாசம் வரலாம். அதற்குஞ் சரீரத்வ மங்கீகரிக்கிறது விருத்தமல்ல. இந்தப்படி சூட்சுமசரீரத்துக் குற்பத்தி யங்கீகரித்தோமானாலொரு விரோதமுமில்லை.

ச-கை. எப்படி யில்லையென்னில்,

உ-ம். சூட்சுமசரீரத்திற் குற்பத்தி யங்கீகரித்தால் அதற்குற்பத்தி சொல்லுகிற சுருதிகளுக்கும் விரோதமில்லை. சூட்சுமசரீரம் ஆத்மகாரியமா யிருப்பதினாலும் காரணமான வாத்மாவையன்றி வெதிருத்தமா யில்லாதபடியினாலும் ஆத்மாவுக்கும் அத்விதியத்திற்கும் ஆனியில்லை; சீவனுக்கு அனாதித்வ பங்கமுமில்லை.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். பிரளயத்திலுஞ் சூட்சுமசரீரங் காரணாத்மகமாயிருக்கிறபடியினாலும் உபாதிக்கேதுவாகிய சீவசம்ஸ்காரமுமிருக்கிறபடியினாலும் சீவனுக்கு அனாதித்வபங்கமில்லை.

ச-கை. இந்தப்படி சூட்சுமசரீரம் பிரளயத்திலிருந்தாலதற்குற்பத்தி சொல்லக்கூடாதே யென்னில்,

உ - ம். அப்படி சொல்வது யுக்தமல்ல.

ச-கை. உலகத்தில் மிருத்தாதிகளிடத்தில் இல்லாத கடத்துக்கே யுற்பத்திகண்டோம்; இருக்கிற மிருத்தாதிகளுக் குற்பத்தி காணோமேயென்னில்,

உ - ம். அப்படி சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஏன் சொல்லக்கூடாதென்னில்,

உ - ம். இல்லாதவஸ்து அசத்து; அவ்வசத்துக்குற்பத்தி சொன்னால் சசவிஷாணாதியும் பிறக்கவேண்டும். அங்ஙன மின்மையால் அசத்துக்குற்பத்தி சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. பின்னை யெப்படியென்னில்,

உ - ம். இருக்கிறவஸ்துசத்து. அதற்கே யுற்பத்தி சொல்லவேண்டுமென்பது உலகத்திற் கண்டோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். கடம் பண்ணவேண்டிப் பிரவர்த்திக்கிற புருஷன் மிருத்திகையெடுத்துவருகிறான். புடவை நெய்ய வேண்டினவன் நூலைக் கொண்டுவருகிறான். தயிர் வெண்ணெய் வேண்டுமென்றவன் பால் சம்பாதிக்கிறான். எண்ணெய் வேண்டினவன் எள்ளு சம்பாதிக்கிறான். இந்த மிருத்தாதிகளிடத்திற் கடாதிகளுண்டாகாமற்போனா லவனவன் அதுவதுகளை நியமமாயேன்சம்பாதிக்கிறான்? இல்லாமற் சம்பாதியான். சம்பாதிக்கிறபடியினால் இருக்கிற வஸ்துவுக் குற்பத்தி சொல்லவேண்டும். இல்லாதவஸ்துவுக் குற்பத்திசொன்னா லிந்தக்காரியத்துக்கிதுவே காரணமென்கிற நியமமில்லையாகின்றது. அப்படியானால் நூலிற்கடமும் மண்ணிற் புடவையும் தண்ணீரிற் றயிரும் வெண்ணெய்யும் மணலில் எண்ணெய்யு முண்டாகவேண்டும். அப்படி யுண்டாகாதபடியினால் அது அதுகளுக்கு நியமிதமான காரணத்தினாலேயே காரியமுண்டாகிறது கண்டோம். ஆதலாலிருக்கிற வஸ்துவே பிறக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும்,

அந்தந்தக் காரியத்துக்குங் காரணமாயிருக்கிற வஸ்துவிருக்கிறபடியினா லதுவு மிப்படியே பிறக்கிறதென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஏன் சொல்லக்கூடாதென்னில்,

உ - ம். அந்தக் காரணங்களுக்கு உற்பத்தி பிரத்தியட்சமாய்க் காணாதபடியினா லிந்தக்கடத்திற்கு உற்பத்தி சொன்னதுபோ லிதற்குக்காரணமாகிய மிருத்துவாதிகளுக்குச்சொல்லப்படாது. இந்தக்காரணமான மிருத்வாதிகளுக்கோ ரொருதிக்கி லுற்பத்திகண்டபோதிலும், பிருதிவியாதிகளுக்குச் சுருதியாதிகளினாலுற்பத்தி கேட்டபோதிலும் சர்வகாரணமாகிய வாத்மாவுக்குற்பத்தி யுண்டென்பதற்கு யாதொரு பிரமாணமுமில்லாதபடியினாலும், அனவஸ்தாதோஷம் வருகிறபடியினாலும் சர்வகாரணமான வாத்மாவுக் குற்பத்தி சொல்லக்கூடாது. ஆனாலும் இருக்கிற வஸ்துவுக்கே யுற்பத்தி சொல்லுகிறது யுக்தி யுக்த மல்லவென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். இப்போது சொன்ன யுத்தியால் அசத்துக்குற்பத்தி சொல்க்கூடாமற் போனதினாற் சத்துக்கே யுற்பத்தி சொல்லவேண்டும். சத்தென்று மிருக்கிற வஸ்துவே சத்து அதற்கே யுற்பத்தி.

ச-கை. அசத்துக்கேன் சொல்லப்படாதென்னில்,

உ - ம். பிரபஞ்சத்துக்குப் பூர்வந்தோற்றமின்றிய நாமரூபாத்மகம் காரணாத்மகமாய் பீஜாதிகளிடத்திருக்கிற விருட்சாதிகளும் நாமரூபமாய்த் தோற்றுகிறதுபோலப்பிரளயத்திலும் தோற்றாமலிருந்து நாமரூபாத்மகமாயிருக்கிறசூட்சுமசரீரங்களுக்கு நாமரூபாத்மகமாய்த் தோற்றுகிறதே யுற்பத்தி.

ச-கை. ஆனாற் காரணகாரியங்களுக்குப் பேதமெப்படியென்னில்,

உ - ம். அனபிவியக்த நாமரூபகமாயிருக்கிறதுகாரணம்; அபிவியக்த நாமரூபகமாயிருக்கிறது காரியம் இப்படியே காரியகாரணங்களுக்குப் பேதமுண்டு. காரியங் காரணாத்மகமாயுண்டென்பதிற் காலத்திரயத்திலுஞ் சந்தேகமில்லை. இதுபோ லுற்பத்திக்கும் அனபிவியக்த நாமரூபாத்மகமாயிருக்கிற காரணங் காரியமாய்த் தோற்றுகிறதற்குக் குலாலாதி வியாபாரத்தையபேட்சிக்கிறது யுக்தமே.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். அசத்தானகாரியம் பிறக்கிறதென்னும்பட்சத்தில் குலாலாதி வியாபாரத்திற்கு அசத்து ஆசிரயமில்லாதபடியினாலும், அன்னியம் ஆசிரயமான வியாபாரத்தினால் அன்னியத்துக் குற்பத்தி சொல்லும்போது அதிகப் பிரசங்கம் வருகிறபடியினாலும் குலாலாதி வியாபாரம் வியர்த்தமாகின்றது. அந்தக் குலாலாதி வியாபாரத்திற்கு வியர்த்தஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆனபடியினால் காரியங் காரணாத்மகமா யிருந்தபோதிலும் குலாலாதி வியாபாரத்தை யபேட்சிக்கிறது யுக்தமே. ஆனால் பூர்வஞ் சொன்ன யுக்திகளினால் காலத்திரயத்திலுங் காரியம் காரணாத்மகமா யிருக்கிறபடியால், பிரளயத்திலும் ஆத்மாவுக்குச் சீவத்துவத்தி னுபாதிபூதமாகிய சூட்சுமசரீரங் காரணாத்மகமாயிருக்கிறதினாலும், பிரளயத்திலும் ஆத்மாவுக்குச் சீவத்வம் சமஸ்காராத்மகமா யிருக்கின்றதினாலும் சீவனுக்கும் அனாதித்வ பங்கமில்லை. சூட்சுமசரீரத்துக்கு நாமரூபாத்மகமாய்த் தோற்றுகிறதே யுத்பத்தியென் றங்கீகரிக்கிறபடியினாற் சுருதிகளுக்கும் விரோதமில்லை.

ச-கை. இந்தத் தோஷ மிப்படிபரிகரித்தபோதிலும் உலகத்தில் ஜன்னியமான வஸ்துகளுக்குக் கர்மஜன்னியத்வமும் அனேகத்வமுங் கண்டோம். ஆதலால் சூட்சுமசரீரமுஞ் ஜன்னியமாகிறபோது அதற்குக் கர்மஜன்னியத்வமு மனேகத்வமும் வரவேண்டுமென்கிற தோஷம் பரிகரிக்கப்படவில்லையே யென்னில்,

உ - ம். அதுவும் பரிகரிக்கிறோம்.

ச-கை. சூட்சும சரீரத்திற்குக் கர்மஜன்யத்துவமும் அனேகத்வமு மங்கீகரித்தாலல்லவா, அந்தத் தோஷங்கள் பரிகரிக்கவேண்டும்? அப்படி யங்கீகரித்தால் பூர்வஞ் சூட்சுமசரீரங் கர்மஜன்னிய மல்லவென்று மொன்றென்றுஞ் சொன்னதற்கு விரோதம் வருகிறதே யென்னில்,

உ - ம். அந்த விரோதங்களு மில்லாமல் பரிகரிக்கிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ. - ம். ஜன்னியமெல்லாங் கர்மஜன்னியமென்றே யங்கீகரிக்கவேண்டும். ஆதலால் அது சாமானிய கர்மஜன்னியமென்றும், விசேஷ கர்மஜன்னியமென்று மிரண்டுவிதம். இப்படியிருப்

பதினால் சூட்சுமசரீரத்திற்குச் சாமானிய கர்மஜன்னியமங்கீ கரித்தபடியினால் ஜன்னியமாத்திரத்திற்குக் கர்மஜன்யத்வம் நியமபங்கமில்லை. சூட்சுமசரீரத்துக்குச் சாமானிய கர்மஜன் யத்வ மங்கீகரித்தபோதிலும் விசேஷகர்மஜன்யத்வமங்கீகரிக் காதபடியினால் பூர்வஞ் சூட்சுமசரீரங்கர்மஜன்யமல்லவென்று சொன்னதற்கும் விரோதமில்லை. மேலும் சாமானிய கர்ம ஜன்யமாகிய வஸ்துவுக்கு விவகாரத்தி லேகத்வமும் விசேஷ கர்மஜன்யமாகிய வஸ்துவுக்கு அனேகத்வமும் உலகத்திற் கண்டோம். ஆதலால் சூட்சுமசரீரஞ் சாமானிய கர்மஜன்ய மாயிருந்தபோதிலும் விசேஷ கர்மஜன்யமில்லாதபடியினால் சூட்சுமசரீரமொன்றென்று சொன்னதற்கும் விரோதமில்லை.

ச-கை. சாமானிய கர்மஜன்யமான வஸ்துவுக்கு ஏகத்வமும், விசேஷ கர்மஜன்யமானவஸ்துவுக்கு அனேகத்வமு மெங்கேயாகிலுங் கண்டதுண்டோ வென்னில்,

உ-ம். உலகத்திற் பிருதிவியாதிகளிடத்திற் கண்டோம்.

ச-கை. பிருதிவியாதிகளுக்குக் கர்மஜன்யத்துவங் காணோமே யெப் படி சொல்லுகிறதென்னில்,

உ-ம். ஜகத்தெல்லாஞ் ஜன்யமானபடியாலும் சீவர்களுக்குப் போக் கியமானபடியினாலுஞ் ஜகத்து சாமானிய கர்மஜன்னியமெ ன்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. சீவர்களுக்குப் போக்கியமானால் ஜகத்து கர்மஜன்யமாக வேண்டுமோவென்னில்,

உ-ம். ஆம். கர்மங்களுக்கெல்லாஞ் சுகதுக்கம் பலமாகையினால், அச் சுகதுக்கங்க ளனுகூலப் பிரதிகூலிய வஸ்துக்களை யவலம்பித் துக்கொண்டு வருகின்றது. அதுகளிற் சில பதார்த்தஞ் சில ருக்கு அனுகூலமாயிருந்து சுகமாகவும், சிலருக்குப் பிரதி கூலமாயிருந்து துக்கமாகவு மிருக்கிறபடியினாலும், சீவர்களு டைய கர்மங்கள் தங்களுக்குப் பலமாகிய சுகதுக்கங்களுக் குச் சாதனங்களாகிய வாகாசாதிகளுக் குற்பத்திகளைச் சம் பாதித்துக் கொண்டே சீவர்களுக்குச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கிறபடியினாலும் ஜகத்தெல்லாங் கர்மஜன்யமென்றே சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. திதிகாலத்திலல்லவா சீவர்களையு மவர்கள் கர்மங்களையுங் கா ணுகிறோம். பிரளயத்திற் சீவர்களையும் அவர்கள் கர்மங்களை

யுங்காணேமே. இப்படியிருக்கச் சீவர்களது கன்மத்தினலாகாசாதி ஜகத்து பிறக்குமென் றெப்படி சொல்லலாமென்னில்,

உ - ம். பிரளயத்திலுஞ் சீவர்களெல்லாந் தங்கள் தங்களுபாதிகளுடன்கூடச் சுழுத்தியைப்போற் சமஸ்காராத்மகமா யிருக்கிறார்கள். அவர்களது கன்மங்களுஞ் சமஸ்காராத்மகமாயிருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட கர்மத்தினு லாகாசாதிஜகத்து பிறக்குமென்பதுகூடும். அங்ஙன மங்கீகரிக்காவிட்டால், பூர்வ கற்பத்திற் சீவர்களாற் செய்யப்பட்ட கன்மத்துக்கும், இந்தக்கற்பத்திற் பலமில்லாமற்போகவேண்டும். பூர்வகற்பத்திற் செய்யாத கன்மத்திற் கிந்தக்கற்பத்திற் பலமாகவேண்டும். ஆனல் சுருதியாதிகளுக்கு வியர்த்தமும்வரும். அல்லாமலும் ஒரொரு காரணமுமின்றி ஜகத்துற்பிக்குமென்று சொல்லுமிடத்து முத்திபுருஷாளும் உற்பத்தியாகவேண்டும். மேலும் ஜகத்தில் மனுஷர் தேவர் திரியக்காதிகள் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களென்கிற விவஸ்தைகளில்லாமற் போகவேண்டும். இந்தத்தோஷங்கள் வந்தாலும் வரட்டுமென்கிறது சிதமல்ல. ஆதலாற் பிரளயத்திலுஞ் சமஸ்தாராத்மகமாயிருக்கிற சீவர்களது கர்மத்தினலேயே ஆகாசாதி ஜகத்து பிறக்குமென்பதிற் சந்தேகமில்லை. இப்படி யாகாசாதிகள் கர்மத்தினற் பிறந்தபோதிலு முத்திபரியந்தமு மொன்ருகவேயிருக்கின்றது. அன்றியும் பிரளயத்தில் லயித்திருந்து சிருஷ்டியில் ஆகாசமாகாசமாகவும், வாய்வு வாய்வாகவும், தேய்வு தேய்வாகவும், அப்பு அப்புவாகவும், பிருதிவி பிருதிவியாகவும் பிறக்கிறது. அதுபோலச் சூட்சுமசரீரம் பிரளயத்தில் லயித்திருந்தபோதிலு மந்தந்தச்சீவர்களது கர்மத்தினற் பூர்வகற்பத்தி லிருக்கிறதுபோற் பிரதி கற்பத்திலும் பிறக்கின்றது. இப்படி பிறந்தபோதினுஞ் சுவகத விகாரமாயிருந்தபோதிலும் சூட்சுமசரீரம் ஒவ்வொரு பிராணிக்கு முத்திபரியந்தமு மொன்றென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. இப்படி சொன்னல் முத்திக்குப்பிறகு சூட்சும சரீரங்களனேகமா யிருக்குமென்று தோற்றுகின்றதே யென்னில்,

உ - ம். முத்திக்குப் பிறகு சூட்சுமசரீரம் இல்லவேயில்லை. ஆதலாலந்தச் சங்கைக் கவகாசமில்லை. இந்தப்படி சூட்சும சரீரம்

ஆகாசாதிகளைப்போல் சாமானிய கர்மஜன்னியத்தினுற்பிறந்திருக்கிறபடியினு லொவ்வொரு பிராணிகளுக் கொவ்வொரு சரீரமென்று சொன்னது யுக்தமே.

ச-கை. இப்படி சொல்லுகிறது விரோதமாகத் தோற்றுகின்றதேயென்னில்,

உ-ம். அதில் விரோதமேயில்லை.

ச-கை. ஆகாசாதிகள் சர்வப் பிராணிகளுடைய கர்மத்தினுற் பிறந்ததாகையால், அவ் வாகாசாதிகளுக்குச் சாமானிய கர்மஜன்யத்வமும், பிரளயபரியந்த மொன்றாயிருக்கின்றதும், பிரதிகற்பத்திலு மப்படியே பிறக்கிறதும் யுக்தமே. அந்தந்தப் பிராணிகளுடைய சூட்சுமசரீரம் சமஸ்தபிராணிகளது கர்மத்தினுற் பிறந்ததல்லவே. ஆகையால் அதற்குச் சாமானிய கர்மஜன்னியத்வமும், ஒவ்வொரு பிராணிகளுக்கொவ்வொன்றென்பதும் பிரதிகற்பத்தி லப்படி யப்படி பிறக்குமென்பது மெப்படி கூடுமென்னில்,

உ-ம். ஆகாசாதிகளைப்போ லந்தப் பிராணிகளுடைய சூட்சும சரீரங்கள் சமஸ்த பிராணிகளுடைய கர்மத்தினுற் பிறக்காமற்போனாலும் அந்தந்தப் பிராணிகளுக்குச் சிருஷ்டிமுதற் பிரளயபரியந்தமும் தூலசரீரத்துவாரா சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்கிற கன்மங்களினுலேயே அந்தந்தப் பிராணிகளது சூட்சும சரீரங்க ளப்படி யப்படியே பிறக்கின்றது. ஆதலாலந்தச்சூட்சும சரீரத்திற்குச் சாமானிய கர்மஜன்னியத்வமும், ஒவ்வொரு பிராணிக் கொவ்வொரு சூட்சும சரீரமென்பதும், பிரதிகற்பத்தி லப்படி யப்படியே பிறக்குமென்பதும், முத்திபரியந்தம் நித்தியமென்பதுங்கூடும்.

ச-கை. ஆனுல் லீனமானவஸ்து கர்மத்தை யபேட்சித்துப் பிறக்குமென்பதற்கும், சாமானியகர்மத்தினுற் பிறந்தவஸ்து ஒன்றுயிருக்குமென்பதற்கும், விசேஷ கன்மத்தினுற் பிறந்தவஸ்து நானுரூபமா யநேகமா யிருக்குமென்பதற்குந் திருஷ்டாந்தமுண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு. காஷ்ட பாஷாணுதிக ளிடத்தில் லீனமாயிருக்கிற அக்கினிக்கு மார்த்தனுதிரூபமான கர்மத்தினு லெப்படி யுற்

பத்தியோ, அப்படியே காரணரூபமான சூட்சும சரீரத்திற்குக் காரியகாரணமாகத் தோற்றுகிற கர்மத்தினலேயே யுற்பத்தி சொல்லப்பட்டது. இதனுற் காரியம் அசத்தென்பது கூடாது. மேலுங் குலாலனுல் நானுவிதபாண்டங்கள் பண்ணவேண்டுமென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட மண் மொத்தை யொன்றே. அது அனேக கர்மத்தினுற் பண்ணப்பட்டாலும் அக்கருமங்களெல்லாம் அந்த மிருத்து பிண்டத்தினுற் பிறந்த வனேகம் பாண்டங்களுக்கெல்லாஞ் சமானமா யிருக்கிறபடியினுல், அம்மண்மொத்தை சாமானிய கர்மமானதால் அந்தமிருத்து பிண்டம் ஒன்றேயாகும். மேலும் அம்மிருத்து பிண்டத்தினுற் பண்ணப்பட்ட பாண்டங்களில் ஒருபாண்டம் பண்ணப்பட்ட கர்மத்தினுல் மற்றெருரு பாண்டம் பண்ணப்படவில்லை ஆகையால் அந்தப்பாண்டங்களெல்லாம் விசேஷ கர்மஜன்னியமே. அந்தப் பாண்டங்கள் நாஞரூபமாகவும் அனேகமாகவுமிருக்குமென்பதும் சர்வானுபவ சித்தமே. இந்தப்படி சூட்சுமசரீரஞ் சாமானிய கர்மஜன்னிய மானபடியினு லொவ்வொருபிராணிக் கொவ்வொரு சரீரமென்பதும், தூலசரீரம் விசேஷ கர்மஜன்னியமானபடியினு லொவ்வொரு பிராணிக்கனந்தமென்பதுங் கூடும்.

ச-ஙை. இன்னம் இதற்கு விசேஷமான திருஷ்டாந்த முண்டோவென்னில்,

உ-ம். உண்டு. உலகத்தில் ஒரு தேவதத்தனுக்குக் கர்மவசத்தினுல் நானுவித வஸ்திரங்கள் வருகின்றது. அதுக ளொன்றுபோலொன் றிருக்கவில்லை யப்படியே விசேஷகன்மத்தினு லெப்படியெப்படி வருகின்றதோ அதுபோலத் தூலசரீரங்களுமொவ்வொரு பிராணிக்கு விசித்திரமாய் அனந்தமாகவும் வருகின்றதால் அந்தத் தூலசரீரங்களும் விசேஷ கர்மஜன்னியமென் றறியத்தக்கது. அந்தத் தேவதத்தனுக்கு அந்தந்த விசேஷகர்மத்தினுல் வரப்பட்ட வஸ்திரங்கள் வந்து அவ்வஸ்திரங்களால் வருகிற சுக துக்கங்களுக்குச் சாதனபூதமாகிய ஸ்தூலசரீரமு மொன்று யிருக்கிறபடியால், அவ்வஸ்திரங்களை யபேட்சித்து ஸ்தூலசரீர மெப்படி சாமானிய கர்மஜன்னியமாச்சுதோ அப்படியே சூட்சுமசரீரமு மொவ்

வொரு பிராணிக்கு மொவ்வொன்றுயிருக்கிறபடியினுல், அது வும் சாமானிய கர்மஜன்னியமென்றே யறியவேண்டும்.

ச-கை. இதனுலென்ன சித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். சூட்சுமசரீரத்திற்கே தூலசரீரத்தைத் தரிக்கிறதுங் களைகிறதுமென்று சித்தித்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் தூலசரீரங்களுக்கே வஸ்திரங்களைக் கிரகிக்கிறதும் களைகிறதும் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டதுபோலச் சூட்சும சரீரத்திற்கும் தூலசரீரங்களுடைய பரிக்கிரகமும் தியாகமுமென்று அறியத்தக்கது. இதனுற் சூட்சுமசரீரத்திற்குத் தூலசரீரத்தைத் தரிக்கிறதே ஜனனமென்றும், அத்துடன்கூடி யினிமேற் சம்பந்தமின்றி விட்டுவிடுகிறதே மரணமென்றும் பிரசித்தியாயிற்று. ஆதலால் சூட்சுமசரீரத்திற்கே பிரத்தியட்சத்திற் ஜனனமரணங்களில்லையென்று தோற்றுகிறபடியால், ஆத்மாவுக்கும் ஜனன மரணுதிகளுக்கும் பிரசித்தியே யில்லையென் றறியத்தக்கது.

ச-கை. இப்படி சொல்லுமிடத்தில் இந்தச் சூட்சும சரீரத்திற்குத் தூலசரீர மனந்தமென்று தோற்றப்படுகின்றது. தோற்றினுற் ரேற்றட்டுமென்று சொல்லுவீராகில், பூர்வம் பிராணிகளுக்குத் தூலசரீர மனந்தமென்றுசொல்லி, இப்போது சூட்சும சரீரத்துக்குத் தூலசரீர மனந்தமென்று சொன்னுல் முன் சொன்னதற்கு மிப்போது சொல்வதற்கும் விருத்தமல்லவா? ஆகையாலிந்த சூட்சும சரீரமே பிராணிசப்தத்திற் கர்த்தமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். அப்படி சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஏன் சொல்லக்கூடாதென்னில்,

உ-ம். பூர்வம் பிராணிகளுக்குச் சூட்சுமசரீரமொன்றென்று சொல்லி, இப்போது சூட்சுமசரீரமே பிராணிசப்தத்திற் கர்த்தமென் றெப்படி சொல்லலாம்.

ச-கை. ஆனுலிவ்விரண்டு விரோதமுந் தோற்றுகின்றதேயெனில்,

உ-ம். விரோதம்வராமற் சொல்லுகிறேம். பிராணிசப்தத்திற்கு ஆத்மாவே யர்த்தம். அவ்வாத்மாவுக்கே காரணசரீரமென்று பேருண்டாகிய வஞ்ஞானத்தினுல்வந்த சூட்சுமசரீர வத்தியாசத்

துவாரா அனந்தமான தூலசரீரங்கள் வருகிறதும் போகிறது மாகவும் அந்தத்தூலசரீர சுபாவமாகிய ஜனன மரணங்கள் பிரசித்தமானதுபோலவுந் தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி தோற்றப்படுகிறதென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் தூலசரீரத்தினுல் வஸ்திரங்கிரகிக்கிறதும், விடுகிறதும் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டபோதிலும், அந்த ஸ்தூலசரீர வெதிருத்தமாகியவாத்மா அந்தத் தூலசரீரத்தின் வழியேவஸ்திரக்கிரகணத் தியாகாதிகளெப்படிதோற்றுகிறதோ, அப்படியே யஞ்ஞானத்தினுல் வரப்பட்ட சூட்சும சரீரத்தின்வழியே ஆத்மாவுக்கு அனந்தமான தூலசரீரங்கள் வருகிறதுபோலும் போகிறதுபோலும் மோகத்தினுல்தோற்றப்படுகின்றது. விசாரிக்குமிடத்து ஆத்மாவுக்குப் பிரசித்தியில்லாமல் தூலசரீரத்துக்கே பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்படுகிறபடியால்; சூட்சுமசரீரத்திற்குத் தூலசரீரத்துடனே கூட அத்தியாசம் வினுவாய் ஜனனமரணங்களில்லை. சூட்சும சரீரத்திற்கே ஜனனமரணமில்லாமற் போனபடியாலாத்மாவுக்கு மோகமாத்திர மல்லாமற் ஜனனமரணங்களில்லையென்பதிற் சந்தேகமில்லை. இந்தப்படி பிராணிகளுக்குத் தூலசரீர மனந்தமென்றதும், சூட்சுமசரீரமும் காரணசரீரமும் ஒன்றென்று சொன்னதும் யுக்தமே.

ச-கை. இதனுலென்ன சித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். சரீரத்திரயமும் பிராணிசப்தத்தினுற்சொல்லப்பட்டவாத்மா வல்லவென்பது சித்தித்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி சித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். உலகத்திலொருவன் மற்றொருவனைப்பார்த்து உனக்குருத்திராட்சத் தாழ்வட மெத்தனையென்றுல் மூன்றென்கிறுன்; பூணுலெத்தனை யென்றுல் மூன்றேயென்கிறுன்; தோவித்தியெத்தனை யென்று லதுவுமூன்றேயென்கிறுன். இப்படியே பிராணிகளுக் கெத்தனைசரீரமென்று விசாரிக்குமிடத்து மூன்றுசரீரமென்றே தோற்றுகின்றது.

ச-கை. இப்படி தோற்றுகிறதினு லென்னசித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். திஷ்டாந்தத்தில் அந்த உருத்திராட்சத் தாழ்வட முதலானவிதுங்களைத்தனையுந் தரித்துக்கொண் டிருக்கிறவர்களெப்படி

யதுகளல்லவோ, அந்தருத்திராட்சாதி சுபாவமான விகாரங்கள் அதைத் தரித்துக்கொண்டவர்களை யெப்படி பரிசிக்கவில்லையோ, அப்படியே தாஷ்டாந்தத்திலும் தூல சூட்சும காரண சரீரங்கள் பிராணி சப்தத்தினாற் சொல்லப்பட்டவாத்மாவல்லவென்றும் சரீரத்திரய சுபாவமான விகாரங்கள் அந்தப் பிராணி சப்தவாச்சியனாகிய வாத்மாவைப் பரிசிக்கவில்லையென்றுஞ் சித்தித்தது. உலகத்தில் அந்தத் தேவதத்தாதிகளுக்குக் கிரகியென்றும், க்ஷேத்திரனென்றும், புத்திரியென்றும், தனியென்றும், குண்டலியென்றும் விவகாரங்கள் கண்டோம். அதுபோல ஆத்மாவுக்குஞ் சரீரியென்றுந் தேகியென்றும் பிராணியென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட விவகாரமும் லோகத்திலும் வேதங்களிலுந்தோற்றப்படுகின்றது. அப்படி தோற்றப்பட்ட தேவதத்தாதிக ளந்தக்கிரகாதிக ளெப்படியல்லவோ, அதுகளின் சுபாவமான விவகாரங்க ளவர்களையெப்படி பரிசிக்கவில்லையோ, அப்படிபோல் தேகிசரீரி பிராணியென்கிற வுபாதியினால் தோற்றுகிற வாத்மா அந்தத்தேகாதிக ளல்லவென்றும், அந்தத்தேகாதி சுபாவ விவகாரங்களும் ஆத்மாவைக் காலத்திரயத்திலும் பரிசிக்கவில்லையென்றுந் தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. இந்தப்படி சரீரத்திரயமு மாத்மா வல்லாததாய் சரீரத்திரய சுபாவமான விகாரங்க ளாத்மாவுக் கில்லாததா யிருந்தாலும் சாமானியமாய்த் தோற்றப்படுகிறபடியினாலும் விசேஷமாய் தூலசரீரம்போல் சூட்சும காரணசரீரந் தோற்றப்படாமையினாலும் நன்றாய்ப் பலபலவிதமாக விசாரித்தபோதிலும் இந்தச் சரீரங்க ளாத்மாவல்லவென்று தோற்றுகிறது. கடினமாயிருக்கிறபடியினாலும் சரீரமொன்றே. இந்தச் சரீரங்க ளாத்மாவல்ல; இந்தச்சரீரத்திரய சுபாவமான விகாரங்க ளாத்மாவைப் பரிசிக்கவில்லையென்று திடமாகத் தோற்றும்படி விசேஷ யுத்தியுண்டாவென்னில்,

உ-ம். உண்டு. தூலசரீரஞ் சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் பிரத்தியட்சமாகையினா லிந்தத் தூலசரீரமுண்டோ, வில்லையோ வென்னுமிடத்தில் யாருக்குஞ் சம்சயமில்லை. சாருவாக பாமரானுக்கன்னியரானபேர்கள் இந்தத் தூலசரீர மாத்மாவல்ல வென்னுமிடத்தில் சந்தேகமில்லை. அந்தச்சாருவாக பாமரானுக்கு

இந்தத் தூலசரீரமே யாத்மாவென்று சொல்லுகிறது உசித மல்ல.

ச-கை. அது எப்படி யுசிதமல்லவென்னில்,

உ-ம். சூட்சுமசரீரத்தி லத்தியாசத்தினால் சீவரூபனானவாத்மா சூட்சும சரீரத்துவாரா தூலசரீர வத்தியாசத்தினால்வந்த புத்திராதி யபேட்சையினால் பிதுராதிசப்தஞ் சொல்லப்படுகிறான். இப்படி பிதுராதி சப்தத்தினாற் சொல்லப்பட்டவன் போற் றோற்றுகிற வாத்மா தூலசரீரத்துக்கன்னியனே, அந்தப் பிதுராதி சப்தத்தினாலிந்தத் தூலசரீரஞ் சொல்லப்பட்டதானால் அந்தப்பிதுராதிகள் செத்தபிறகும் அந்தப்பிதுராதி சப்தார்த்தமாய் சாருவாக பாமரராளுக்குத் தூலசரீர மாத்மாவென் றங்கீகரிக்கப்பட்டால் தூலசரீர மிருக்கவேண்டும். அவர்கள்செத்துப்போனார்களென்று சொல்லாதிருக்கவேண்டும். அங்ஙன மின்மையால் இந்தத் தூலசரீர வெதிருத்தனே யாத்மாவென்று சாருவாகபாமரராளுக்குமங்கீகரிக்கவேவேண்டும். இதுவல்லாமற் பின்னும் யுக்தியாந்தரத்தினாலும் தூலசரீர வெதிருத்தனே யாத்மாவென்று தோற்றப்படுகின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். பிதுராதிசப்தங்களுக்கர்த்தம்போல் தோற்றப்பட்ட தூலசரீரஞ் செத்துக்கிடக்கும்போது அதைத்தழுவி யோலமிட்டழுகிற புத்திராதிகள், அப்பா எங்களை அவாந்தரத்தில் விட்டுவிட்டு கடன்கொடுத்தவிடமும், வாங்கினவிடமுஞ் சொல்லாமல், எங்கள்வாயில் மண்போட்டுவிட்டுப் போகலாமா ஆ தெய்வமேயென்று கதறுகிறார்கள். அல்லாமலும் பந்துஜனங்கள் சினேகர்கள், அறிந்தவர்கள்வந்து, ஐயோ இப்படியே யுன்தாயார் முதலானபேர்களெல்லா மிறந்துபோனார்களல்லவா? உங்கள் சவரட்சணைக்கு ஒருவருமில்லாமற் போய்விட்டார்களேயென்று துக்கம்வினாவினால், அவர்களைக்கண்டு, கூகாவென் றலறி வாயிலடித்துக்கொண்டு, இப்படியே எங்களை யனாதரவாய் விட்டுவிட்டு எல்லாரும் போய்விட்டார்களினிநாங்களெப்படி பிழைக்கப் போகிறோமென்று பூமியில் விழுந்தழுகிறார்கள். பின்னும் வேறொருவன் வந்து அவன் மனைவியை அம்மா! உன் புருஷனிறந்துபோய் விட்டாரா

வென்று துக்கம் வினவினல், ஆதெய்வமே! கெட்டேனென்று தலையில் மோதிக்கொண்டு தரையில் விழுந்தழுகிருள் பின்னும் ஒருவன் வந்து தகப்பனை ஐயா! உன்பிள்ளை போய் விட்டானுவெனத் துக்கம் வினவினல், ஐயா, என் வாயில் மண்ணைப்போட்டு இறந்துபோய் விட்டான். அடா மகனே, என்னையும் உன்கூட அழைத்துக்கொண்டுபோடா, நீபிறந்த நாள்முதற்றுக்கமே யனுபவித்தேன், உன்னுடன் ஏழுபிள்ளைகளைக் கொன்றேன், இன்னமுந் தெய்வமெங்களையே சோதிக்கின்றது, நான் இந்தத் துக்கத்தைச் சகிக்க மாட்டேன். நானும் என்வீட்டிலுள்ளவர்களுமாய் விஷத்தைத் தின்று எல்லாருமொருமுகூர்த்தத்தி லிறந்துபோகிறோமென்றழுகிறுன்.

ஒருவித்துவானை யுன்பெண்சாதிபிறந்துபோனுளாவென்று ஒருவன் துக்கம் வினவவந்தால், அப்போது அவன் கற்றிருக்கிற பல கல்விசாமர்த்திய யுக்திகளை யெல்லா மறந்து, துக்காக்கிராந்தனுய் ஐயா, என் பிராணனுனவள், என் வாயில் மண் போட்டுவிட்டுப்போனுள். அவள் ஸ்ரீதேவியைப்பழித்த அழகும், பூதேவியைப்பழித்த பொறுமையும், அருந்ததியைப் பழித்த கற்புமுடையவள். அவளைப்பிறிந்து நானெப்படியிருப்பேன்? ஆ என்பிராணநாயகியே! ஒருவார்த்தை சொல்லடி எனக்குத் திக்காரடி, நானுன்கூடவருகிறேன், என்னையுமழைத்துக்கொண்டுபோடி, எனக்கு கஞ்சிதண்ணீர்வார்த்து இனி யுன்னைப்போ லுபசரிக்கிறவராரடி; தேவபூசை, அவுபாசனம் பண்ணவும் பந்துக்கள்வந்தா லுபசாரம்பண்ணவும் உரித்தானவர்க ளொருவரில்லையே. ஆயிரம்பேர் வந்தாலும் நீயாவார்களாவென் றிப்படி பலபலவிதமாகப் பிரலாபித்தழுகிறுன்.

ச-கை. இப்படி யழுகிறவிதத்தினு லென்ன தோற்றுகிற தென்னில்,

உ-ம். ஊரிலிருந்து வந்த வுன் மாமன் முதலானவர்க ளூருக்குப் போய் விட்டார்களாவென்று ஒருவனைக்கேட்டால் அவர்களெங்களுடன் சொல்லாமற் கட்டியிருந்த தோவித்தி புடைவைகளையும் விட்டுவிட்டுச் செவ்வையாய்ப் போய்விட்டார்களென்று சொல்வதுபோ லிருக்கின்றது. இத்திருஷ்டாந்தத்தில் மாமன் முதலியோர்கள் கட்டியிருந்த தோவித்தி புடைவைகளுடன் தோற்றப்பட்டாலும் அதுகளை விட்டுப்போன

வர்களே மாமன் முதலானவர்கள் சப்தத்திற் கர்த்தமானது போல் இந்தத் தூலசரீரத்தை விட்டுவிட்டுக் கர்மானுசாரத் தினுல் லோகாந்தரத்திற்குப்போனவர்களே பிதுராதி சப்தத் திற் கர்த்தமென்றும், தூலசரீரம் பிதுராதிசப்தத்திற் கர்த்த மல்லவென்றுந் தோற்றப்படுகின்றது. ஆதலாலிந்தத் தூலசரீ ரத்திலிருந்து வெளிப்பட்டுப் போனவர்களே பிதுராதிசப் தத்துக் கர்த்தமேயன்றி வெளிப்படா முன்னு மிங்கிருந்த சரீரம் பிதுராதி சப்தத்துக் கர்த்தமென்றுஞ் சொல்லக் கூடாது.

ச-கை. அப்படி சொல்லலாமே யென்னில்,

உ - ம். ஆனுல் தோவித்தி புடவைகளை விட்டுப்போன மாமன்முதலி யோர்கள் அதுகளை விட்டுப்போகாமுன்னும் தோவித்தி புட வைகளே மாமன்முதலியோ ராகவேண்டும். பின்னும் ஒரு வீட்டிலிருந்து வெளிப்பட்டுப்போன புருஷன் அந்தக் கிர கத்திலிருந்து வெளிப்படாமுன்னும் அந்தக் கிரகமே யாக வேண்டும்; அப்படி சொல்லக்கூடாமையினுல் தோவித்திபுட வைகளுடன் கூடிக்கொண்டிருந்தமாமன் முதலியோர் கூடிய போதும் விட்டபோதும் அந்தத் தோவித்திபுடவைகளைப் புடியவர்களல்லவோ, கிரகத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட புரு ஷன் கிரகத்திலிருந்தபோதும் நீங்கினபோதும் அவன் அந்தக் கிரகசப்த மெப்படியல்லவோ, அப்படியே பிதுராதிசப்தங் களுக்கர்த்தமாகிய பிதுராதிகள் தூலசரீரத்திருந்தபோதும் விட்டுப்போனபோதும் அந்தப் பிதுராதி சப்தத்திற்கு ஸ்தூல சரீரத்தை விட்டுப்போனவர்களே யர்த்தமாகுமன்றித் தூலசரீரமர்த்தமல்ல. பின்னும் எந்தப் பிதுராதிசரீரமானு லென்ன அதன் மரணத்திற்குமுன் பிதுராதிசப்தத்துக் கர் த்தமென்றெண்ணியிருந்த இந்தச் சரீரத்தைக் குறித்து ஒரு வர் உதாசினஞ் சொன்னபோதினும் அந்தச் சரீரத்திற் பிராணவதை செய்தபோதினு மனேக நரகமுண்டாகுமெ ன்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லக்கேட்டும் மரணமானபிறகு சரீரத்தைக் கொளுத்திவிடுகிறார்கள்.

அந்தப் பிதுராதி சப்தத்துக்கிந்தத் தூலசரீரமே யர்த்தமானுல் இதைக்கொளுத்திய புத்திராதிகளுக்கும் பிதுராதிகளுக்கும்

பிதுர்ஹத்தியாதி தோஷம்வரவேண்டும். அங்ஙனம் வந்தால் அப்புத்திராதிகளுக் கனந்தங்கோடி நரகம்வரவேண்டும். அன்றியும் உலகத்திலவர்களை மாதுர்ஹத்தி பிதுர்ஹத்தியுடையவர்களென்று எல்லாருந் தூஷிக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமையினாலும் பிதுராதி சரீரங்களைக் கொளுத்தினவர்களுக்கு நரகமென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லாமையினாலும் தூலசரீரம் பிதுராதி சப்தங்களுக் கர்த்தமல்ல. மேலும் எந்தச் சரீரத்தைப் பிதுராதி சப்தத்துக் கர்த்தமாக வெண்ணிக் கொண்டுபூஜை நமஸ்காரவுபசாரங்கள் செய்துவந்தார்களோ, அந்தச் சம்பந்தமான சரீரத்தை மரணாந்தத்திற் றகித்துப் போடாவிட்டால், புத்திராதிகளுக்குப் பிரத்திவாயதோஷமுண்டென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லுகின்றது.

புத்திராதிக ளந்தத்தேகத்திற்குத் தகனாதிக்கிரிகைகள் பண்ணினார்களானால் அதிலிருந்து வெளிப்பட்டு லோகாந்தரம்போன பிதுராதிகளுக்குப் பிரேதத்வ விமோசனரூபமான வதிகசயமும் நற்கதியுமுண்டு. அதைத் தகனாதிசெய்த புத்திராதிகளுக்கும் பிரத்திவாயதோஷ மில்லையென்று சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றது.

ச-ங்கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். பாளயத்திலிருந்தராஜன் வெளிப்பட்டுப்போனால் அவனுக்கு நல்ல பாளயம் வரவேண்டுமென்றும், மிகுந்த செல்வம் வரவேண்டுமென்றுங் கோருவார்கள். அப்படி கோராதவர்களை அவ்வரசனுக்குப்பாளயம் வந்தவுடனெப்படி சிக்ஷை பண்ணுவானோ, அப்படியே செத்துகிடக்கிற பிதுர்க்கள் சரீரங்களை புத்திராதிகள் சம்ஸ்காரஞ்செய்தால் அப்பிதுராதிகளுக் கதிக சயமும்நற்கதியுமுண்டு; அப்படி செய்யாவிட்டால் புத்திராதிகளுக்குப் பிரத்திவாய தோஷமுண்டு. இன்னமும் உலகத்தில் செத்துக்கிடக்கும் பிதுராதி சரீரங்களைச் சம்ஸ்காராதிகள் பண்ணின புத்திராதிகளைப்பார்த்து, அப்பா, நீ நல்ல கதியுண்டு பண்ணினாயென்று கொண்டாடுகிறார்கள்; அப்படி செய்யாதவர்களைத் தூஷிக்கிறார்கள். இதனாலும் பிதுராதி சப்தத்திற்குத் தூலசரீரத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு லோகாந்தரம் போனவவர்களே யர்த்தமெனத் தோற்றுகின்றது.

ச-கை. யுத்தியினு லிந்தப் பிதுராதி சப்தங்களுக்குத் தூலசரீர மர்த்தமல்லாமற் போனாலும் தூலசரீரத்தையே பிதுராதிகளென்றெண்ணி ஏன் பணிவிடை பண்ணுகிறார்களென்னில்,

உ-ம். இந்தத் தூலசரீரத்தினு ளிருக்கிறவர்களுக்குப் பிரீதியாகப் பணிவிடை பண்ணுகிறார்களன்றித் தூலசரீரப்பிரீதி நிமித்தம் பணிவிடை பண்ணவில்லை.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஒருபட்டணத்தில் ராஜனிருக்கும்போது அந்த ராஜப்பிரிய நிமித்தம் அவ்வரமனை மேற்கட்டுமுதலிய வலங்காரங்களெப்படி செய்கிறார்களோ, அவ்வரமனை முதலானதின் பிரியநிமித்தமெப்படி செய்யவில்லையோ, அப்படியே தூலசரீரத் திருக்கிறவர்கள் பிரியநிமித்தமல்லது தூலசரீர பிரியநிமித்தஞ் சிசுருஷை பண்ணவில்லை. மோகத்தினால் தூலசரீரம் பிதுராதி சப்தத்துக் கர்த்தம்போற் காணப்பட்டாலும் தூலசரீரத்திலிருக்கிறவனே பிதுராதி சப்தத்துக் கர்த்தம்.

உலகத்தில் கிராமாந்தரம்போன பிதாமுதலியோர்களின் வஸ்திரத்தைத், திருடன் பறித்துக்கொண்டு போனானென்று கேள்விப்பட்ட புத்திராதிகள் மறுவஸ்திர மனுப்புவதுபோல, இறந்து லோகாந்தரம்போன பிதுராதிகள் அம்மணத்துடன் போனார்களென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லக்கேட்டு அவர்களைக் குறித்து இவ்விடத்தில் பிராமணர்களுக்கு வஸ்திரங் கொடுத்தால், அவர்களுக்குப்போய் சேருமென்று புத்திராதிகள்இப்போதும் பிராமணர்களுக்கு வஸ்திரங்கொடுத்து வருகிறார்கள் இதனாலும் இந்தத் தூலசரீரம் பிதுராதிசப்தத்துக் கர்த்தமல்லவென்று தோற்றுகின்றது.

மேலும் கழனியில் வேலை செய்கிறவன் வெய்யிலி லடிபட்டுத் தாபத்தினால் வாதைப் படுகிறானென்று கேட்டுக் கிரகத்திலிருக்கின்றவர்க ளன்னந்தண்ணீ ரனுப்புவதுபோலச் செத்து லோகாந்தரம் போன பிதுராதிகளுக்குப் பசிதாக நிமித்தம் பிண்ட திலோதகங் கொடுக்க வேண்டுமென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லக்கேட்டு, புத்திராதிகள் அவர்களைக்குறித்துப்பிண்ட திலோதகங் கொடுக்கிறார்கள். பின்னுந் தேசாந்தரம் போக

வேண்டுமென்று பரஸ்தானம் பண்ணியிருக்கிறவர்களுக்குக் கட்டுச்சாதங் கொடுத் தனுப்புவதுபோற் செத்து லோகாந் தரம்போன பிதுராதிகளுக்கு இவிடத்தில் சொர்க்க பாத்தியங் கொடுத்தா லவர்களுக்குத் திருப்தியாகுமென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லுகிறபடி சொர்க்கபாத்தியங்கொடுக்கிறார்கள். மேலும் அடுத்த வூருக்குப் போகவேண்டிச் செலவு பெற்றுக்கொண்டு போனவர்கள் ஆறுதாண்டிப்போகவசமின்றி யாற்றங்கரையி லிருப்பதாய்க் கேள்விப்பட்டு, வீட்டிலிருக்கிறவர்கள் கட்டுமரந் தெப்பங் கட்டிக்கொடுத்து அனுப்பி வைப்பதுபோல, செத்து லோகாந்தரம்போன பிதுராதிகளுக்குச் சொர்க்கப் பிராப்தியைக் குறித்து விகாதமான வைதரணிநதி யிருக்கிறதென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லக்கேட்டு, அதையவர்கள் தாண்டிப்போகிற நிமித்தம் இவ்விடத்தில் புத்திராதிகள் வைதரணி கோதானங் கொடுக்கிறார்கள்.

மேலும் இறந்துபோன பிதுராதிகளைக்குறித்து அவர்களிறந்த நாள்முதல் வருஷாப்திகவரைக்கு மாதமாதம்மாசியமும் புத்திராளிருக்கிறபரியந்தம் வருஷாந்தர திவசமும் மத்தியமத்தியத்தில் அட்டகாதி சிரார்த்தங்களும் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிற் சிரார்த்தங்களுஞ் செய்கிறார்கள். இப்போது சொல்லி வந்த ஸ்தூலசரீரங்கள் பிதுராதி சப்தத்துக் கர்த்தமல்ல. இதுகளிலிருந்து வெளிப்பட்டு லோகாந்தரம்போனவர்களே பிதுராதி சப்தத்துக் கர்த்தமென்று சந்தேகமின்றி யறியத் தக்கது.

ச-கை. இந்த யுத்திகளினால் தூலசரீரம் பிதுராதி சப்தத்துக் கர்த்தமாகாமற் போனாற் போகட்டும். இதனாற் சூட்சுமசரீரசித்தி உமக்கெதினாற் சித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். தூலசரீரத்தை விட்டுப்போட்டு எது லோகாந்தரம் போகிறதோ, அதுவே சூட்சுமசரீரமென்று நமக்குச் சித்தித்தது.

ச-கை. ஆனால் பிதுராதி சப்தத்துக்கிந்தச் சூட்சுமசரீரமே யர்த்தமென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ-ம். பிதுராதி சப்தம் சேதனம்; சூட்சுமசரீரம் அசேதனம். இவ்வசேதனமான சூட்சுமசரீரம் பிதுராதி சப்தத்துக் கெப்படி யர்த்தமாகும்.

ச-கை. அப்படியேன் சொல்லவேண்டுமென்னில்,

உ-ம். சேதனம் ஆத்மா. அவ்வாத்மா ஆகாசத்தைப்போல வியாபகமாகையா லதற்கு லோகாந்தர கமனுகமனங் கூடாது; நிரவயவனுனபடியால், கர்மாதி சம்ஸ்காராதி யாசிரயத்வங்கூடாது கர்மாதி சம்ஸ்காரத்துக் காசிரயமாயிருந்து ஒன்றையங்கீகரிக்காமற்போனுல் கிருதனுசா கிருதாப்பியாசமாதி தோஷம் வரும். ஆதலா லாத்மாவுக்குக் கர்மாதி சம்ஸ்காரத்துக் காசிரயமான சூட்சுமசரீரமே லோகாந்தரத்திற்குப் போகிறதும் வருகிறதுமென் றங்கீகரிக்கவேண்டும்.

ச-கை. ஆனுல் சாகிறதும் பிறக்கிறதும் லோகாந்தரங்களுக்குப் போகிறதும் புண்ணியபாவங்கள் செய்கிறதுஞ் சேதன தர்மமாயெப்படி தோற்றுகிறதென்னில்,

உ-ம். வியாபகமான வாத்மாவுக்குச் சூட்சுமசரீரப் பிரதான வவயவமான அந்தக்கரண பிரதிபிம்பத்துவாரா சூட்சுமசரீரத்துடன் அத்தியாசம் வந்தபடியினுல், அக்கினியுடன் கூடிய தாதாத்மியத்தினுல் அயப்பிண்டம் எப்படி யக்கினிபோற் ருேற்றுகின்றதோ, அப்படியே அந்தச் சூட்சும சரீரமுஞ் சேதனம்போற் ருேற்றுகின்றது. இந்தச் சூட்சுமசரீர தாதான்மியத்தினுல் தூலசரீரமு மோகத்தினுற் சேதனம்போற் ருேற்றுகின்றது. ஆதலால் ஜனன மரணமுதலிய கர்மங்களும் தூலசூட்சும காரணசரீரங்களும் அந்தக்கரணத்தி லாத்மப் பிரதிபிம்பமும் அதிஷ்டான பூத சைதன்னியமுமாகியவிதுகளெல்லாங்கூடி மோகத்திற் பிதுராதி சப்தத்துக்குத் தூல சரீரமே யர்த்தமாகத் தோற்றுகின்றது. விசாரிக்குமிடத்தில் இதுகளெல்லாம் அதற்கு வாசகமான சப்தத்தினுற் சொல்லப்பட்டது.

ஆகையால் இந்தப்பிதுராதி சப்தத்துக்கு இதற்குளொன்ருகிலு மர்த்தமாய்த் தோற்றப்படவில்லை. ஜனனமரணங்களு மிந்தத் தூலசரீரத்திற்கே பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்படுகிறபடியினுலும், கமனுகமனுதிக்கிரியா ஆசிரயத்வம் பரிச்சின்னமாகிய வஸ்துவுக்கே பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்படுகிறபடியினுலும், புண்ணியபாவக் கிரியையாதிகளென்கிற விகாராசிரயத்வமும்

விகாரமாகிய வஸ்துவுக்கே சித்தித் திருக்கிறபடியினாலும் திரைஷ்டு வென்பதே நித்தியனாய் வியாபகனாய் சைதன்னிய சொரூபனாகிய வாத்மாவுக்கு இப்படி சொன்ன தர்மங்களுள் ஒன்றாகிலு மில்லையென்று தோற்றுகின்றது. இப்படி சொற் சொரூபமாகிய வாத்மாவுக்கு மோகத்தினால்வந்த சிவத்வமும் லோகாந்தரகமனாக மனங்களும் பிதுராதி சப்தவாச்சியத்வமு மெதினிடத்தி லத்தியாசத் துவாரா வந்ததோ, அதுவே ஸ்தூலசரீர வெதிருத்தமான சூட்சுமசரீரமென் றறியப்பட் டது. மேலும் யுத்தியினாலுந் தூலசரீரத்திற்குச் சூட்சுமசரீரம் அன்னியமென்றே தோற்றுகின்றது.

ச-கை. அந்தயுத்தியாவ தேதென்னில்,

உ - ம். விசித்திராதிகளாவன நானாவித வியாபாரங்க ளெதினாற்செய் யப்படுகின்றதோ, அதுவே சூட்சுமசரீரமென்று யூகித்தறிய வேண்டியது.

ச-கை. இவ்வியாபாரங்கள் தூலசரீரத்தினாற் செய்யப்படுகிறதென்று சொல்லலாமே யென்னில்,

உ - ம். அப்படியானால் பிரேத சரீரத்தினாலுஞ் செய்யவேண்டும். அங்ஙன மின்மையால் தூலத்துக் கன்னியமான சூட்சும சரீ ரத்தினாலேயே செய்யப்படுகின்றது.

ச-கை. அப்படியேன் சொல்லவேண்டும்? ஆத்மாவே சகல காரியங் களுஞ் செய்கின்றதென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். ஆத்மா வியாபகனாயிருக்கிறபடியால் அது கூடாது. ஆகாசா திகளிடத்தி லிருக்கப்பட்ட ஆத்மாவுங் கர்மங்கள் செய்யவே ண்டும்; அப்படி செய்யாதபடியினால் அங்ஙனஞ் சொல்லப் படாது.

ச-கை. ஆகாசாதிகளிடத்திலிருக்கிற வாத்மா கர்மங்கள் செய்யாமற் போனால் போகட்டும்; தூலசரீரத்துடன் கூடியிருக்கிற வாத் மா, கர்மங்கள் செய்கிறானென்று சொல்லுவோமேயென்னில்

உ - ம். பிரேதசரீரத்துடன் கூடியிருக்கிற வாத்மாவும் கர்மம்பண்ண வேண்டும். அங்ஙன மின்மையால் அப்படி சொல்லுவது கூடாது.

ச-கை. ஆத்மாவுடன் கூடியிருக்கிற தூலசரீரங் கர்மம் பண்ணுகிற தென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். வியாபகனுன வாத்மாவுடன் கூடியிருக்கிற பிரேதசரீரத்தினுலுங் கர்மம் பண்ணவேண்டும். அப்படி இல்லாமையாலதுவுங்கூடாது. இந்தப் பிரகாரத்திற் கேவலந் தூலசரீரமுங் கர்மம்பண்ணுகிறது காணும்; கேவலஞ் சத்ரூபனுன வாத்மாவினுலுங் கர்மம்பண்ணுகிறதுகாணும்; தூலசரீரத்துடன் கூடி யிருக்கிற வாத்மாவினுலுங் கர்மம் பண்ணுகிறது காணும்; மேலும் ஆத்மாவுடன் கூடியிருக்கிற தூலசரீரமுங் கர்மம் பண்ணுகிறது காணும். இப்படி யிருந்தபோதிலும் விசித்திரமாய் நானுவிதமான கர்மங்கள் செய்கிறதாய்க் காணப்படுகின்றபடியால், இந்தக் கர்மங்களெதினுற் செய்யப்படுகின்றதோ அதுவே சூட்சுமசரீரம்.

சத்ரூபனுகிய வாத்மா வியாபகனும் நிரவயவனும் நிர்விகாரியும் அத்விதியனுமாயிருக்கிறபடியால், அவ்வாத்மா வொன்றுடனுங்கூடவுமில்லை; அவ்வாத்மாவுக்கு வெதிருத்தமாக வொரு வஸ்துவு மில்லாதபடியினுல் அவ்வாத்மாவுடன் ஒரு வஸ்துவுங் கூடவில்லை. இதனுற் கர்மங்களெல்லாங் கர்த்துருசாபேட்சையா யிருக்கிறபடியினுல், ஆத்மா வொரு கர்மமாகிலும் பண்ணுதபோதிலும் இந்த ஆத்மாவினிடத்தி லனுதிகற்பிதமான அவித்தையென்னு மஞ்ஞானத்தினுலேயே கற்பிக்கப்பட்ட அபஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதத்துவாரா கற்பிதப்பட்டு ஆத்மாவினுடைய சத்தினுலேயே சத்துப்போற்றேற்றப்பட்ட சூட்சுமசரீரம் தூலசரீரத்துடன் கூடிக்கொண்டு சமஸ்த கர்மங்களையும் பண்ணுகின்றது.

ச-கை. ஆனுல் இந்தச் சூட்சுமசரீரம் தூலசரீரத்தைப்போ லேன் தோற்றவில்லை? மேலும் சூட்சுமசரீரந் தூலசரீரத்துடன் கூடிக்கொண்டு ஏன் கர்மம் பண்ணவேண்டும்? தூலசரீரத்துடன்கூடிச் சூட்சுமசரீரங் கர்மம் பண்ணபோதிலும் அக்கர்மம் சூட்சும சரீரத்தினுலேயே செய்யப்படுகிறதென் றறிகிற தெப்படியென்னில்,

உ - ம். சூட்சுமசரீரஞ் சூட்சுமமானபடியினுல் தூல சரீரம்போற் றேற்றவில்லை. உலகத்தி லெந்தந்தவஸ்துக்கள் கர்மத்துக்குக் கர்த்தாவா யிருக்கின்றதோ, அந்தந்த வஸ்துக்கள் ஒன்றையாசிரயித்துக் கர்மத்தைச் செய்கிறதாகவும் அப்படி கர்மத்

தைச் செய்தபோதிலும் எந்தெந்த வஸ்துவை யாசிரயித்துக் கொண்டு கர்மஞ்செய்கின்றதோ, அந்தக் கர்மமும் ஆசிரயத்தினாலேயே செய்யப்பட்டதாகவு மக்கினியாதிகளிடத்திற் றேற்றப்படுகின்றது. அப்படியே சூட்சுமசரீரமுந் தூலசரீரத்தை யாசிரயித்துக்கொண்டு சகல கர்மங்களையும் பண்ணினபோதிலும் அவ்வாசிரயமான சூட்சுமசரீரத்தினுடைய கர்மமே சமஸ்த கர்மங்களுமாதலால் இந்தக் கர்மத்தின் வழியே தூலசரீரம்போற் சூட்சுமசரீரமென்றும், அஃது இந்தத் தூலசரீரத்துக் கன்னியமென்றும் விசாரிக்கப்பட்ட புருஷனுக்குத் தோற்றப்படுகின்றது. இதுவல்லாமலும்,

என்கண், என்சுரோத்திரம், என்வாக்கு, என்பிராணன், என் அந்தக்கரணம், என்புத்தி யென்கிற வனுபவத்தினால், தூலசரீரத்துக் கன்னியமா யொரு சூட்சுமசரீரமுந் தோற்றப்படுகின்றது. இப்படி காரியமான ஸ்தூல சூட்சுமசரீரத்தினால் இதுகளுக்குக் காரணமாய் ஆத்மாவுக்குச் சீவத்துவத்தினாலும் ஈசுவரத்வத்தினாலும் ஜகத்காரணத்தினாலு முபாதியான வவயவங்களினால் அனிர்வசன்னியமென்றும் சுருதியாதிகளினாற் பிரகிருதியென்றும் மாயையென்றும் அவித்தையென்றும் சொல்லப்படுகிற காரணசரீர மொன்றுண்டென்று சொல்லப்படுகின்றது. மேலும்,

நான் அஞ்ஞானி, நான் சடன், ஒன்றுமறியேனென்கிற வனுபவத்தினாலுங் காரண சரீர மொன்றுண்டென்றுந் தோற்றப்படுகின்றது. இந்தப் பிரகாரத்தில் சமஸ்த பிராணிகளுக்கு மூன்று சரீர முண்டென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. இப்படியே யாத்மாவும் இம்மூன்று சரீரத்தை யறிகிறவராகியும் இம்மூன்றுடன் கூடியிருந்தபோதிலும் ஆகாசத்தைப்போல ஒன்றிலுங் கூடாமலும் காலத்திரயத்திலு மிருக்கிறபடியால் சத்ரூபனாகவும் சமஷ்டி வியஷ்டிரூபமாகிய சரீரத்திரய வாத்மகமான பிரபஞ்ச சுபாவபதார்த்தங்களுக்குள் ஒரு பதார்த்தத்தினாலுந் தன்னை யறியப்படாமல் சமஸ்தபதார்த்தங்களையுந் தானே யறியப்படுகிறபடியினால் சித்ரூபனாகவும் பரமப்பிரியம் ஆஸ்பதனானபடியினால் ஆனந்தரூபனாகவுந் தோற்றுகின்றது. இப்படிப்பட்ட ஆத்மசொரூபமே நானென்று முமூட்சுக்களா லறியத்தக்கது.

ச-கை. காரியமான சரீரத்திரயமுங் காரணமான பிருதிவியாதியும் பிரத்தியக்ஷமாய்த் தோற்றிக்கொண்டிருக்கச் சுருதியர்திகளாற் சொல்லப்பட்ட அத்விதியத்வமும் பரிபூரணத்வமும் ஆத்மாவுக் கெப்படி கூடுமென்னில்,

உ - ம். சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மகமாகிய சரீரத்திரயமென்கிற பிரபஞ்சம் அவ்வாத்மாவினிடத்தி லாரோபிதமா யிருக்கிறபடியால் ரச்சுவினிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்ட சர்ப்பாதிகளுக்கு ரச்சுமாத்திர மெப்படி சுவரூபமோ அப்படிபோலவே ஆத்மாவினிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்திற்கு மாத்மாவே சுவரூபமன்றி வஸ்துவாதிகள் வேறில்லை. ஆதலாலாத்மாவினுடைய சத்தைப்போல வெதிருத்தமான சத்து பதார்த்த மிருந்து பிரதிபத்திய மில்லாதபடியினால், ஆத்மா அத்விதியனென்பதிற் சந்தேகமில்லை. எப்போது ஆத்மாவுக்கு அத்விதியத்வஞ் சித்தித்ததோ அப்போதே பரிபூரணத்வமுஞ் சித்தித்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். ஆத்மாவுக்குப் பிராந்தியினாற் பரிச்சேதம்போற் கண்டிதம்போற் றோற்றப்பட்ட தேசகால வஸ்துக்கள் ஆத்மாவுக்கன்னியமா யில்லாதபடியினால் திரிவித பரிச்சேத சூனியத்வ சொரூபமான பரிபூரணத்வஞ் சித்தித்தது. இப்படியே யாத்மா நானென் றெவனறிகிறானோ வவனுக்குக் காலத்திரயத்திலும் பிரபஞ்சமில்லை. ஆனாலும் பிராரத்தமுள்ளமட்டு மிந்தத் தேகேந்திரியாதி பிரபஞ்ச மித்தையா பூதமாய்த் தோற்றலாம். அப்படி தோற்றினதினால் சீவன்முத்திக்கு மித்தையாபூதமாய் ஆபாசரூபமாகிய சுகதுக்கப் பிரீதிகளேதாவது விவேகித்தபிறகு தோற்றினாலும் வாதையில்லை.

ச-கை. மித்தையாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ரச்சுசர்ப்பம்போல அதிஷ்டானஞ்ஞானத்தினால் வாதிக்கப்படுகிறதும், சொப்பன மனோராச்சியம்போற் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே நசித்துப்போகிறதும், கானற்சலத்தைப்போல அனிர்வசனீயமும், கடாதிகளைப்போற் சுத்தாரகிதமுமாய்த் தோற்றுகிறதே மித்தையென்று சொல்லப்படும். இந்த மித்தை யாத்மகலட்சணம் சமஷ்டி வியஷ்டியாத்மகமான தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சத்திலிருக்கின்றது.

ஆதலால் பரமார்த்த ஸ்வரூபரான வாத்மாவே பரதத்துவம் அன்றியும்,

ஆத்மாவையன்றிப் பேதம்போற் பிராந்தியினுல் தோற்றப்படு கிற ஜகத்து மித்தையென்கிறதிற் சந்தேகமில்லை. ஆதலா லெந்த வர்ணுசிரம தர்மங்களை யுடையவனு யிருந்தாலும் சாஸ்திரோக்த சாதனசம்பன்னனுகிப் பரமார்த்த அத்வைத பரிபூரண சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய ஆத்மாவே நான்; என்னைவிட ஜகத்தில்லை, அதவா ஜகத்து வெதிருத்தமாய்த் தோற்றினபோதிலும், சசவிஷாணம்போல மித்தையா பூத மான ஜகத்ினு லெனக்குப் பரிசமேயில்லையென்று சம்சய பாவனை விபரீத பாவனையின்றி அருளே திருமேனியாகிய ஆசாரியர் முன்னிலையி லெவனறிகிருனே, அவனே சீவன் முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை. சித்தம்.

சரீரத்திரயநிருபகம்

முற்றிற்று.

பதினேழாவது

தாபத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. தாபத்திரய சொரூபத்தை விசாரிக்கவேண்டுமென்று சுருதி யாதிகள் சொல்லுகின்றபடியினுல் தாபத்திரயமாவதேதென் னில்,

உ-ம். ஆதியாத்மீகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதெய்வீகமென மூன்று விதம்.

ச-கை. ஆதியாத்மீகமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சரீரத்தை யதிஷ்டித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட க்ஷயரோகம், சீதசுரம், தாபசுரம், குன்மம், தலைநோய், அதிசாரம், வெப் பம், சூலைமுதலான வியாதிகளும்; மக்கள், மிருகங்கள், பேய் கள், திருடர்கள், இராக்ஷதர்கள் முதலானவர்களா லுண்டா கின்ற துக்கங்களும் ஆதியாத்மீகமென்று சொல்லப்படும்.

சங்கை. ஆதிபௌதீகமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஜலம், வெய்யில், மழை, காற்று, இடி, மின்னல், பனி, கோவில், கோபுரங்கள், பிரகாரங்கள், மண்டபங்கள், சுவர்கள் இதுமுதலிய வசேதனங்களா லுண்டாகப்பட்ட துக்கங்கள் ஆதிபௌதீகமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஆதிதெய்வீகமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். கருப்பந்தரித்தல், உண்டாதல், வளர்தல், நரை, திரை, அஞ்ஞானம், துர்மரணம், நாசம், ஜனனமுதலிய துக்கங்களே ஆதிதெய்வீகமென்று சொல்லப்படும். இந்தத் தாபத்திரய துக்கஞ் சரீரத்திரயத்துக்கே யன்றிச் சாட்சியாகிய வாத்மாவுக் கில்லை. இந்தப்படி தாபத்திரயங்களுடைய சொரூபத்தை அருளே திருமேனியாகிய ஆசாரியர் முன்னிலையில் விசாரித்தறிந்து இந்தத் தாபத்திரயங்கள் தேகேந்திரியாதிகளுக் கல்லாமல் சாட்சியாகியவெனக் கில்லையென்று சந்தேக விபரீதமற வெவனறிகிறுனோ வவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது.

ச-கை. ஆனுல் சுருதியாதிகளில் தாபத்திரய காரணத்தையும் விசாரித்தறிய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் தாபத்திரய காரணமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஆனுலதுவும் சொல்லுகிறேம். சுரோத்திரம் ஆதியாத்மீகம், சத்தம் ஆதிபூதம், ஆகாசம் ஆதிதெய்வீகம்; தொக்கு ஆதியாத்மீகம், பரிசம் ஆதிபூதம், வாய்வு ஆதிதெய்வீகம்; சட்சு ஆதியாத்மீகம், ரூபம் ஆதிபூதம், ஆதித்தன் ஆதிதெய்வீகம்; நாக்கு ஆதியாத்மீகம், ரசம் ஆதிபூதம், வருணன் ஆதிதெய்வீகம்; ஆக்கிராணம் ஆதியாத்மீகம், கந்தம் ஆதிபூதம், அசுவனி ஆதிதெய்வீகம்; வாக்கு ஆதியாத்மீகம், வசனம் ஆதிபூதம், அக்கினி ஆதிதெய்வீகம்; பாணி ஆதியாத்மீகம், தானம் ஆதிபூதம், இந்திரன் ஆதிதெய்வீகம்; பாதம் ஆதியாத்மீகம், கமனம் ஆதிபூதம், உபேந்திரன் ஆதிதெய்வீகம்; பாயுரு ஆதியாத்மீகம், விசர்க்கம் ஆதிபூதம், பிரசாபதி ஆதிதெய்வீகம்; மனம் ஆதியாத்மீகம், சங்கற்பம் ஆதிபூதம், சந்திரன் ஆதிதெய்வீகம்; புத்தி ஆதியாத்மீகம், நிச்சயம் ஆதிபூதம், சதுர்முகன் ஆதி தெய்வீகம்; அகங்காரம் ஆதியாத்மீகம், அபிமானம் ஆதிபூதம், உருத்திரன் ஆதி தெய்வீகம்;

சித்தம் ஆதியாத்மீகம், தாரணை ஆதிபூதம், க்ஷேத்திரக்ஞன் ஆதிதெய்வீகம்; தமசு ஆதியாத்மீகம், விகாரம் ஆதிபூதம், ஈஸ்வரன் ஆதிதெய்வீகம். இதுக ளெல்லாங்கூடிச் சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தியாகிய அவஸ்தாத் திரயங்க ளாயிற்று. இந்த அவஸ்தாத் திரயங்களுக்குச் சாட்சியாய் நித்தியனாய் நிர்விகாரனாய் ஆனந்த சுவரூபனாகிய வாத்மாவே நானென்று ஸ்ரீசற்குரு முன்னிலையில் விசாரித்து எவனறிகிறானோ வவனே கிருதார்த்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

தாபத்திரயநிருபகம்
முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

பிரதிபந்தத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற் பிரதிபந்தத் திரயமும் அத னிவர்த்தியும் விசாரித் தறியவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியினால் பிரதி பந்தத் திரயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பூதப்பிரதிபந்தம், வர்த்தமானப் பிரதிபந்தம், ஆகாமியப் பிரதிபந்தமென் மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

ச-கை. ஆனால் பூதப்பிரதிபந்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பெரிய குடும்பியாகிய வொரு பிராமணன் சீவனார்த்தமாய் ஒரு எருமையைச் சம்பாதித்து அவ்வெருமையினுடைய பால் தயிர் நெய்முதலானதுகளை விற்பனைசெய்து, அதனால் அவன் புத்திர பாரியாதிகளை யிரட்சித்துக்கொண்டு அவ்வெருமைக்கும் வைக்கோல் தவிடு முதலானதுகளுங் கொடுத்து வருகிற வுபாசாரங்களில் குறைவில்லாமல் நடத்திக்கொண்டு வெகுநாள் தேகநிஷ்டனாய் சீவனம் பண்ணிக்கொண் டிருந்தான். இப்படி யிருக்குங்காலத்தில் கர்மவசத்தினால் அவன் புத்திர பாரியாதிகளும் எருமையும் இறந்துபோய், அந்தப் பிராமண னொருவனுமே யிறவாமல் தனித்திருந்து துக்காக்கிராந்தனாய் விசனப்பட்டு, ஐயோ! இந்தக் குடும்பம் சத்தியமென்றிருந்தோமே, சொப்பனம்போல் அசத்தியமாய்விட்ட

தேயென்று மகாவருத்தமடைந்து நாம் இனி யிந்தச் சமுசாரத்தி லிருக்கப்போகாதென்கிற விரக்தியுடன் சந்நியாசியாய் ஓர் ஆசிரியரிடத்திற்போய் சேர்ந்து, வேதாந்தசாஸ்திர சிரவணாதிகளைச் செய்தான்.

அவ்வாசிரியரும் இவனுக்குச் சொல்லவேண்டிய சாஸ்திரார்த்தங்களையெல்லா முபதேசித்து, அந்தச்சீடனை மாறாமல் ஒரு லட்சியத்தைச் சிந்தித்திருக்கும்படி வைத்திருந்தார். அவனும் அந்தலட்சியத்தை யிடைவிடாம லனுஷ்டித்துக்கொண்டே யிருந்தான்.

அங்ஙனமிருக்க ஒருநாள் அவ்வாசிரியர் அந்தச்சீடனையழைத்து அப்பா, நீ இத்தனைநாளாய் சிந்தனையிற் பழகிவருகிறாயே; உன்னுடைய சித்தம் நிருமலமாச்சுதா? கிருத கிருத்தியனாய் விளங்குகின்றாயா? சுவானுபவத்தில் இன்னங் கர்த்தவியமுண்டா யிருப்பதாய்த் தோற்றப்படுகிறதா வென்றுவினவ, அந்தச்சீடன் அவ்வாசிரியருக்கு நமஸ்காராதிகள் செய்து, சுவாமீ, எனக்கு வேறொன்றுந் தோற்றப்படவில்லை, பூர்வ ஆசிரமத்தி லெனக்கொரு எருமை உண்டு; அவ்வெருமை அப்போதே யிறந்துவிட்டது. அவ்வெருமை மாத்திரந்தான் சார்வதா முன்னிட்டுச் சாட்சாத்காரமாய்நிற்கின்றதேயன்றி வேறொன்றுங் காணேனென்று தன்னுடைய நிசானுபவத்தை மறைக்காமல் யதார்த்தமாகச் சொன்னான். அதுகேட்டவாசிரியர் இது பூதப்பிரதிபந்தமென்று மவுனமாயிருந்தார்.

ச-கை. ஆனா லந்தப்பிரதிபந்தத்திற்கு நிவிர்த்தி யெப்படியெனில்,

உ-ம். பிற்பாடு அவ்வாசிரியர் அந்தப் பிரதிபந்த நிவிர்த்தியாகும் பொருட்டு, அவ் வெருமையினிடத் திருக்கப்பட்ட பிரியவாஞ்சையை யனுசரித்து, அந்தச்சீடனுக்குத் தத்துவ வுபதேசஞ்செய்து அம்மோகத்தைக்கெடுத்து கிருத கிருத்தியனாகச்செய்தருளினார்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அந்தச் சாக்ஷாத்காரமான வெருமையே அஸ்திபாதிப் பிரியநாமரூபமாகிய வைந்தவயங்களுடன் கூடியிருக்கிறதென்றும் அவற்றுள் நாமரூப மிரண்டையுந்தள்ளி, அஸ்திபாதிப் பிரியமாத்திரமே உனது சொரூபமென்று சிந்தித் திருவென்றும்

கிருபையினால் அனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். அதுமுதல் அவனு மப்படியே யிடைவிடாமற் சிந்தித்துச் சிலநாளில் நாமரூபமாகிய அந்தப் பூதப்பிரதிபந்தநீங்கிச் சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய ஆத்மாவே தானென்று சாக்ஷாத்க்கார சுவானுபவம் பெற்றுக் கிருதார்த்தனாகினானென்று இந்தக்கதை யுலகத்தில் வழங்கிவருகின்றது. அல்லாமலும் வித்தியாரண்ய சுவாமிகளும் பஞ்சதசப்பிரகரணத்தில் நிருபித்திருக்கின்றபடியினாலும் இதுவே பூதப்பிரதிபந்த விவகாரமும் அதனிவிர்த்தியுமென் றறியத்தக்கது.

ச-கை. ஆனாலினி வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். விஷயாசத்தி, பிரக்ஞாமாந்தம், குதர்க்கம், விபரீத துராகிருதம் என்று நான்குவிதமா யிருக்கும்.

ச-கை. விஷயாசத்தி லட்சண மேதென்னில்,

உ-ம். சமஸ்த விஷயங்களிலும் ரூடமான ஆசத்தி யுண்டாயிருக்கிறது.

ச-கை. பிரக்ஞாமாந்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒருவர்சொன்ன அர்த்தம் புத்தியிற் பதியாம லிருக்கிறது.

ச-கை. குதர்க்கமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஆசிரியர்சொன்ன அர்த்தத்திற்கு விபரீத அர்த்தஞ் சொல்வது.

ச-கை. விபரீத துராகிருதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நான்பண்டிதன், நான்வித்துவான், நான்விரத்தன், நான் சந்நியாசி, நான் சடையையுடையவன், நான் காஷாயந் தரித்தவன், நான் தபசியென்று தேகேந்திரியாதிகளிடத்தில் ஆத்மபுத்தி பண்ணுகிறது. இதுவே வர்த்தமானப் பிரதிபந்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இதுகளுக்கு நிவிர்த்தி யெப்படியென்னில்,

உ-ம். சமை, தமை, யுபரதி, திதீட்சைகளினால் விஷயாசத்தியும், சிரவணத்தினால் பிரக்ஞாமாந்தமும், மனனத்தினால் குதர்க்கமும், நிதித்தியாசனத்தினால் துராகிருத விபரீதமும் நீங்கிவிடும். இந்தப்படி பிரதிபந்தம் நாசப்படுமானால் முமுட்சுக்களுக்குத் தானே யாத்மசொரூபமென்கிற திடபுத்தி யெளிதில் வரும்.

ச-கை. ஆகாமியப் பிரதிபந்தமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். எந்தவேளையி லெந்தக்கன்மம்வருமோ வென்பது தெரியாது. அது புண்ணியபாவ மிசிரகன்மத்தினுலேயே வருகின்றது. அங்ஙனமிருக்க இந்தவேளையி லிது வரவேண்டுமென்றும், இது வருமல்லவாவென்றும், இது வரலாகாதென்றும் ரூட மனதாய்ச் சிந்தித்துக்கொண் டிருப்பதே யாகாமியப் பிரதி பந்தமென் றறியத்தக்கது.

ச-கை. இதற்கு நிவிர்த்தி யெப்படியென்னில்,

உ - ம். உபஸ்திதமான பாவகர்மமும், முமூட்சுக்களுக்கு விஷயத்தி னிடத்தில், ரூடமாய் தயாரூபமாகிய ஆசத்தி பிறப்பிக்கு மென்றும், தேகத்திற்கு நடக்கவேண்டிய பொசிப்பு எற்றக் குறைச்சலில்லாமற் சுதசித்தமாய் நடக்குமென்றுங் குருவாக் கியத்தினுற் றெளிந்திருக்கிறபடி மேல்வருங்காரியத்தை நாட வேண்டியதே யில்லை. ரூடமான மனதாய் நாட்டம்வைத்தா லதுவே பாக்கியப் பிரதிபந்தமென்று சொல்லப்படும். முமூ ட்சுவானவர்கள் அந்த ஆசத்தியை யாகாமியப் பிரதிபந்த மென் றறியாமல், அகர்த்தாவாய் அசங்கனுகிய வென்னை இந்தவாசத்தி யென்னசெய்யப்போகிறதென்று சட்டைபண் ணும லிருந்தார்களேயானுல், அது அவர்களுக்குச்சிறிது ஜன் மங்களைக் கொடாமற் போகாது.

ச-கை. ஆகாமியப் பிரதிபந்தஞ் ஜனனங்கொடுக்குமென் றெங்கே சொல்லப்படுகிறதென்னில்,

உ - ம். சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாசபுராணங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். வாமதேவருக் கொருஜன்மங் கொடுத்ததென்றும், ஜடபரத ருக்கு மூன்றுஜன்மங் கொடுத்ததென்றும், இன்னஞ் சிறிது பேர்களுக் கனேகஞ்ஜன்மங்களைக் கொடுத்ததென்றுஞ் சொ ல்லப்படுகின்றது. ஆதலால் ஸ்ரீசற்குருவானவர்கள் சிஷனுக் குப் பாகியத்திலும் அந்தக்கரணத்திலு மிருக்கிற பூர்வபழக் கமாகிய அஞ்ஞானங்களை நன்றாய் விமரிசையாய் நினைவிலிரு க்கவொட்டாமல் அதின் மலினங்களையும் சொரூபத்தையும் பலதிருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களினுல் போதமாகும்படியெ டுத்தறிவித்து, அவனைப்பிரதிபந்தத்திலொட்டாமற் பண்ணு வார்கள். ஆதலாலிந்தப்படி முமூட்சுக்களானவர்கள் ஸ்ரீசற்

குருமுகமாய்ப் பிரதிபந்தங்களை நன்றாய் விசாரித்து அதுகள் தங்களை யனுசரிக்க வொட்டாமற் றள்ளவேண்டும். அப்படி தள்ளாவிட்டால் அவர்களுக்குச் சிறிது ஜன்மங்கள் வருமெ ன்பதிற் சந்தேகமில்லை. இந்தப் பிரதிபந்தத்திரயம் எந்தச் சென்மத்தி லெவனுக்கு நசித்துப்போகின்றதோ அவனுக்கே அந்த ஜன்மத்தில் முத்தி. இந்தப் பிரதிபந்தங்களி லொன்றா கிலு மிருந்தா லந்தச் சென்மத்தில் முத்தியில்லையென்று சுரு தி ஸ்மிருதி யிதிகாசபுராணாகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பிரதிபந்தத்திரயநிருபகம்

முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

நவவிதசமுசாரநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் நவவித சமுசாரங்களை விசாரித்தறிய வே ண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் நவவித சமுசாரமாவதே தென்னில்,

உ-ம். ஞாதுரு, ஞான,ஞேயம், போக்தா, போக்கிய,போகம், கர்த் தா, கர்மக்கிரியையென் றொருபகூஷஞ் சொல்லுவார்கள்.

ச-கை. ஆனால் பட்சாந்தரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பஞ்சமகா பூதங்கள், ஞானேந்திரியங்கள், கன்மேந்திரியங் கள், பிராணாதி பஞ்சகம், அந்தக்கரண சதுஷ்டயம், தூலசரீ ரம், அவஸ்தாத்திரயம், இதுகளுக்குக் காரணமாகிய அஞ்ஞா னம் இதுகளையே நவவித சமுசாரமென்றும், நவவிதப் பிர பஞ்சமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். இந்தநவவித சமுசாரமும் பிராந்தியினால் வந்தது. இவை அகங்காரத்திற்கேயன்றிச் சா ட்சியாகியவெனக் கில்லையென்றும்; ஞானேந்திரியம், கன்மே ந்திரியம், மனாதி சதுஷ்டயம், பிராணாதிபஞ்சகம், விஷயாதி பஞ்சகம், காமம், கர்மம், அஞ்ஞானம் இதுகளை புரியட்டக சரீரமென்றும் ஸ்ரீசற்குரு முன்னிலையிலெவன் சம்சயவிபரீத மில்லாமல் விசாரித்தறிகிறானோ, அவனே ஜீவன்முத்தனெ

ன்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமங்களிற் சொல்லப் படுகின்றது, இதிற் சம்சயமில்லை. சித்தம்.

நவவிதசமுசாரநிரூபகம்
முற்றிற்று.

இருபதாவது

வயிராக்கியாதிநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் வயிராக்கிய வுபரதி ஞானங்களேயும் அவற்றின் தன்மைகளேயும் விசாரித்தறிய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியினுல் அந்த வயிராக்கியாதிகள் எவர்களிடத்திவிருக்குமென்னில்,

உ - ம். இம்மூன்றும் விவேகிகளிடத்திற் கூடியிருக்கும்; கன்மவசத்தினு லில்லாதிருந்தாலு மிருக்கும்.

ச-கை. அவற்றின் தன்மைகளாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஏது, சொரூபம், காரியம், அவதி, பலம் இவ்வைந்தும் அவற்றின் தன்மைகளென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஆனுல் வயிராக்கியத்திற்கு ஏதுவாவதேதென்னில்,

உ - ம். சமஸ்த விஷயத்திலுந் தோஷதிருஷ்டி யுண்டாகின்றது.

ச-கை. சொரூபமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். தேககாரண வெதிருத்தமான விஷயங்கள் வந்தாலும் அந்த விஷயத்தில் தோஷம் பிறந்து கக்கின சாதத்தைப்போற் காண்பது.

ச-கை. காரியமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். அந்தவிஷயங்களேப் புசிக்காமலேன் தள்ளிவிட்டோமென்று திரும்பவும் நினேயாதிருக்கின்றது.

ச-கை. அவதியாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பிரமலோகாதிபரியந்தந் திரணீகரிக்கப்படுவது.

ச-கை. பலமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பிரமலோகம்.

ச-கை. ஆனுபரதிக்கேதுவாவ தேதென்னில்,

உ - ம். இயம நியமாதி யஷ்டாங்க யோகங்கள்.

ச-கை. சொரூபமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சித்த விரோத முண்டாவது.

ச-கை. காரியமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சர்வவிகாரங்களு மற்றிருப்பது.

ச-கை. அவதியாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சுழுத்தியைப்போற் சாக்கிரத்திலுஞ் சமஸ்த விஷயங்களையு மறந்திருப்பது.

ச-கை. பலமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பிரமலோகம்.

ச-கை. ஞானத்திற்கு ஏதுவாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சிரவணமனன நிதித்தியாசனம்.

ச-கை. சொரூபமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். அந்தச் சிரவணாதிகளினால் தேகேந்திரியாதிப் பிரபஞ்சத்தினிடத்தி லாத்மசொரூபத்தைப் பிறித்து அந்த அத்விதியவாத்ம சொரூபமே தானென்றும், இந்தத்தேகாதிப் பிரபஞ்சம் நானல்லவென்றும், இந்தப் பிரபஞ்சங்கள் தோற்றின போதிலும் காலத்திரயத்திலு மில்லையென்றும் புத்தியிற் றிடநிச்சயம் வருவதற்குச் சற்குருமுகமாய் அனுதியிற் பிராந்தி விவேகத்தினிடமாய் தோற்றின விதமும் எப்போதும் பிரபஞ்சமில்லாத விதத்துக்குப் பிராந்தி நிவிர்த்தியு மறிந்ததே சொரூபமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. காரியமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். இவ் வனாத்ம சொரூபமான வகங்காரக் கிரந்திமுதல் காரிய தேகேந்திரியாதிகளும் மறுபடியும் நினைவில் வராதிருப்பது.

ச-கை. அவதியாவ தேதென்னில்,

உ - ம். அஞ்ஞானகாலத்தில் தேகம்நானென்று உரப்புவந்ததுபோல் பிரமசொரூபமே நானென்று திடநிச்சயம் வருகிறது.

ச-கை. பலமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். உபாதி ரகிதமான மோட்சமே பலம். இந்தப்படி ஒவ்வொன்றுக் கைந்து தன்மைகளும் அன்னியோன்னிய சகங்காரிய மில்லாத பிரகாரஞ் சொல்லப்படும்.

ச-கை. இந்த வயிராக்கியாதிகள் மூன்றும் மோட்சத்திற்கேதுவோ? அல்லது இரண்டு ஏதுவோ? அல்லது ஒன்றேதுவோ வென்னில்,

உ - ம். சாதனந்தரத்தை யபேட்சியாமல் பிரத்தியட்ச மோட்சம் வருகிறபடியால் ஞானமொன்றுமே பிரதானம். வயிராக்கிய வுபரதியிரண்டும் ஞானத்திற்குச் சாதனம். இந்த மூன்றுமொரு புருடனிடத்திலிருந்தால் மகாதபோபலமாகும். அல்லது ஒருவனிடத்திற் கன்மத்துக்கீடாயொன்றிருந்தாலு மிருக்கும்; இரண்டிருந்தாலு மிருக்கும். சுத்தமா யிரண்டு மில்லாமற் போனாலும்போம். ஒருவனுக்கு வயிராக்கிய வுபரதியிரண்டும் பூரணமாயிருந்து ஞானமொன் றில்லாமற் போனா லவனுக்கு மோக்ஷமில்லை.

ச-ங்கை. ஆனால் வயிராக்கிய வுபரதி வியர்த்தமாய்ப் போமோயெனில்

உ - ம். போகாது.

ச-ங்கை. பின்னை யெப்படியென்னில்,

உ - ம். வயிராக்கிய வுபரதிகள் தபசாகியபடியினால் அதனாற் புண்ணியலோகங்கள் கிடைக்கும். ஒருவனுக்கு ஞானம் பூரணமாயிருந்து வயிராக்கிய வுபரதிக ளில்லாமற்போனாலும் அவனுக்கு மோக்ஷம் வருமென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-ங்கை. இவ் வயிராக்கிய வுபரதிகளாற் பிரயோசனமென்னவெனில்,

உ - ம். அதுக ளில்லாவிட்டாற் பிரத்தியட்சதுக்கம் போகாது. இதுவே ஞானவயிராக்கிய வுபரதிகளின் தாரதன்மியமென்றறியத்தக்கது. பிராரத்த நானாவிதமானபடியினால் ஞானிகளுடைய விவகாரமும் நானாவிதமாயிருக்கும். விவேகிகள் ஞானிகளது விவகாரத்தைப் பார்த்துச் சாஸ்திரமொருவிதமாய்ச் சொல்லியிருக்க இவர்கள் நடை பேதப்படலாமாவென்று பிரமிக்கவேண்டியதில்லை. அவரவர்கள் கன்மத்தினா லவரவர்கள் நானாவிதவியாபாரத்துடன்கூடியிருந்தபோதிலும் ஞானமும் ஞானபலமான மோக்ஷமும் பேதமே யில்லையென்று ஸ்ரீசற்குருவினாற் றெளிந்து நானே சுயம்பிரகாசப் பிரமசொரூபமென் றெவனறிகிறானோ வவனே சீவன்முத்தனும், அதிவர்ணாசிரமியுமென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாசபுராணாகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

வயிராக்கியாதிநிருபகம்

முற்றிற்று.

இருபத்தோராவது

வாசனாத்திரய நிரூபகம்

ச-கை. சுருதியாதிகளில் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமான வாசனாத்திரயங்களை விசாரித்தறியவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியினால் வாசனாத்திரயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். லோகவாசனை, தேகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை என மூன்று விதம்.

ச-கை. லோகவாசனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். உலகத்தில் சமஸ்தமானபேர்களுந் தன்னை நிந்திக்காமலிருக்க வேண்டும்; சார்வதா தன்னையே தோத்திரம் பண்ணவேண்டும் என்று அபிமான பூர்வகமாய்த் தோற்றுகின்றதே யுலக வாசனையென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஆனாலிந்தப் பிரதிபந்தத்திற்கு நிவிர்த்தியெப்படி யென்னில்,

உ-ம். தன்னை ஒருவராலும் நிந்திக்கப்படாம லிருக்கவேண்டும்; தன்னையெல்லாரும் புகழவேண்டும் என்கிற ஈஸ்வராதிகளுக்கும் அசாத்தியமான பிரயத்தினமாயிருக்கிறபடியினால், அஞ்ஞானிகளானவர்கள் ஒருபோது நிந்திப்பார்கள்; ஒருபோது தோத்திரமும் பண்ணுவார்கள். அதனால் தனக்கு ஹானியேது? லாபமேது? என்று விசாரித்தறிவதே அந்தப்பிரதிபந்தத்துக்கு நிவிர்த்தியாகும்.

ச-கை. ஆனாலீஸ்வரனை நிந்திக்கிறவர்களுண்டாவென்னில்,

உ-ம். உண்டு. சர்வலோகேஸ்வரனை சதுர்முகப்பிரமா சிவனாலுங் குமாரசுவாமியினாலுந் தண்டிக்கப்பட்டானென்றும் நமது சிவன் நமது குமாரசுவாமியென் றபிமானமுடையவர்களாய்ப் பிரமதேவன் மகிமையறியாமல் சிவபாஷாண்டிகளும் வைணவவைஷாண்டிகளும் நிந்திக்கிறார்கள். இதுவல்லாமல் சமஸ்தமானபேர்களும் ஞானசற்குருவாய் தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட மகாதேவரும் தட்சப்பிரஜாபதி முதலானவர்களால் நிந்திக்கப்பட்டாரென் றெண்ணி அவர் மகிமை யறியாமல் வைணவ வைஷாண்டிகள் முதலியோர்களும் நிந்திக்கின்றார்கள். நிரீஸ்வரசாங்கியருஞ் சில மீமாம்சரும் அந்தரியாமியில்லையென்று நிந்திக்கிறார்கள். இராமகிருஷ்ணாதிகளும் சிசுபால தந்தவக்ராதிகளால் நிந்திக்கப்பட்டார்களென்று புரா

ணுதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. ஆதலால்பாமரராகிய பகிர்முகமான பிரஜைகள் நம்மை நிந்திப்பார்க ளென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. ஆனல் அந்த நிந்தையாருக்கென்னில்,

உ-ம். அத்விதியப் பிரமசொரூப பரிபூரண வாத்மாவை யெவர்களாலும் நிந்தைபண்ணக்கூடாது.

ச-கை. ஏன் கூடாதென்னில்,

உ-ம். அவ்வாத்மா சர்வப்பிராணிகளுக்குஞ் சொரூபமானபடியினல் தன்னைத்தானே நிந்தித்துக் கொண்டதாகும்.

ச-கை. ஆனலாகட்டுமே யென்னில்,

உ-ம். உலகத்தில் அன்னியன் அன்னியனை நிந்திக்கக் கண்டோமன்றி ஒருவன் தன்சொரூபத்தைத் தானே நிந்திக்கவில்லை. அப்படி நிந்தித்தால் தனக்கு லாபமேயன்றி ஆனியில்லை.

ச-கை. ஆனல் தேகத்தை நிந்தித்தானென்று சொல்லுவோமே எனில்,

உ-ம். அந்தத்தேகம் முமூட்சுக்களால் பூர்வமே நிந்திக்கப்பட்டபடியினல், அதைப்பிறர் நிந்திப்பார்களாகில்,அந்த நிந்தை முமூட்சுக்களுக்கு லாபமேயன்றி அஃதும் ஆனியல்ல.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஒருவனுடைய சத்துருவை அன்னியர் நிந்தித்தால் அப்படி நிந்தித்தவன் அவனுக்கெப்படி பிரியனே, அப்படியே விவேகியானவர்கள் தன் தேகத்தை நிந்தித்தவர்களைத் தனக்குப்பிரியனென்றே காண்பார்கள். மேலும் இம்மூன்றுசரீரத்தினுள் தூலசரீரமே நிந்திக்கப்படுகின்றது. மற்ற இரண்டும் திரிசியமல்லாதபடியினல் நிந்தைக்கு விஷயமல்ல. இந்தச் சரீரமே நிந்தைக்கு விஷயமல்லாமற் போனபடியினல் சர்வாதீதமாய் சமஸ்தமானபேர்களுக்கு மாத்மசொரூபமாய் சாட்சி சொப்பிரகாச சொரூபனகிய நம்மை எந்தநிந்தையும் பரிசிக்கவில்லையென்பது சொல்லவேண்டுமாவென்று விசாரித்தறிகிற விவேகிகளுக்கு லோகவாசனையாகிய பிரதிபந்தம் நசித்துப்போம். பிரபஞ்சாதீதமாய் பரமானந்த சொரூபமா யிருக்கப்பட்ட நமக்கு உலகத்தில்வரும் நிந்தாஸ்துதிகளால் பிரயோசனமில்லையென்று அபிமான ரகிதமாயிருக்கிற விவேகி

களுக்குச் சந்தோஷத்துக்கமான விகாரங்களும் நசித்துப்போ மென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

ச-கை. ஆனால் தேகவாசனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஆயசு, ஆரோக்கியம், அழகு சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று வருகிற வபிமானமே தேகவாசனையென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஆயசாவ தேதென்னில்.

உ-ம். சீவித்திருக்கிற சரீரந் திரமாக விருக்க வேண்டுமென்று கோருகிறது. அந்தத் தேகஸ்திதியுங் கர்மாதீன மாகையினால் புருஷயத்தினத்தினாற் சம்பாதிக்கக்கூடாது.

ச-கை. அப்படி சொன்னால் சிலர் யோகாப்பியாசம்பண்ணித் தீர்க்க காலமாகிய ஆயசு சம்பாதிக்கிறார்களென்று புராணாதிகளிற் சொல்லுகின்றதே யென்னில்,

உ-ம். அந்த யோகாப்பியாசம் அனாத்ம விஷயமானபடியினால் ஞானம் வராமற்பண்ணும். ஆதலால் தேகம் வெகுகால மிருக்க வேண்டுமென்பதில் பிரயத்தினஞ் செய்யவேண்டிய தில்லை. யென்று முமூட்சுக்க ளுபேட்சிக்கத்தக்கது. இந்தக்கருத்தே சுருதி ஸ்மிருதி புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இப்படியே புருஷரா லாரோக்கியமுஞ் சம்பாதிக்கக் கூடாது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஆரோக்கியமுங் கர்மாதீனமாகையால் அது புருஷயத்தினத்தினாற் சித்திக்காது. சித்தித்தபோதிலும் முமூட்சவுக்கு அதனால் இலாபமேது? ஆனியேது? அவ்வாரோக்கிய சித்தியினாலுண்டான சந்தோஷ விகாரமும், சித்திக்காமையினாலுண்டான துக்கவிகாரமும் அந்தக் கரணத்திற்கே, அதற்குச் சாட்சியாகிய நமக்கு இவ்விகாரங்க ளில்லையென்று விசாரித்தறிந்து, அவ்வாரோக்கிய சித்தியி லபிமானிக்காமல் விட்டுவிடவேண்டியது. மேலும் அழகா யிருக்கப்பட்ட புருஷருங் காலாந்தரத்திற் குரூபியாகக்கண்டோம்; ஆதலா லழகுவர வேண்டுமென்று நாம் பிரயத்தினம் பண்ணபோதிலும் வியர்த்தமாய்ப்போனதுங்கண்டோம். அழகு சம்பாதிக்கவேண்டுமென்றுவருகிற அபிமானமும் சமஸ்தமான பரமார்த்தத்துக்கும் லௌகீக பிரவிர்த்தி விகாதமாயிருந்து அனர்த்த பரம்

பரை யுண்டாக்குமாகையினால் அழகு சம்பாதிக்கவேண்டு மென்னு மபிமானமும் முமூட்சுக்கள் வர்ச்சிக்கத்தக்கது.

ச-கை. ஆனால் சாஸ்திரவாசனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சாஸ்திர பாடத்திலும், சாஸ்திரார்த்த ஞானத்திலும், சாஸ்திரானுஷ்டானத்திலும் விதனமுண்டா யிருப்பதே சாஸ்திர வாசனை. இதனால் தன்னுண்மையாகிய வாத்மவிசாரஞ் சம்பாதிக்கக்கூடாது. அந்தவிதனம் சாஸ்திரவிஷயமானவாசனா சொரூபப் பிரதிபந்தமென்றே சொல்லப்படும்.

ச-கை. மோக்ஷசாதன வேதுவாகப்பட்டதைப் பிரதிபந்தமென்று சொல்லுவதெப்படி யென்னில்;

உ-ம். பரத்துவாசர், நாரதர் முதலானவர்கள் வேதசாஸ்திரங்களை யாதியந்தமாயறிந்து அப்பியாசிக்கவாரம்பித்து வெகுதுக்கங்களையடைந்து அசாத்தியமென்று விட்டுவிட்டார்களென்று சுருதியாதிகளிற் கண்டிருப்பதாலும்/வேதாந்த வெதிருத்தமான அன்னிய சாஸ்திராப்பியாசம் ஆத்மவிசாரத்திற்கு விரோதமாகையினாலும் பிரதிபந்தமென்று சொல்லப்படும். ஆதலால் சாஸ்திரபாடமுஞ் சாஸ்திரார்த்த ஞானமும் சாஸ்திரானுஷ்டானமும் ஆதியந்தமாகச் சம்பாதிக்கக்கூடாது. ஆகையால் முமூட்சுக்கள் சாஸ்திரார்த்தங்களை ஆதியந்தமாய் விசாரிக்க வேண்டுமென்கிற அபிமானத்தை விடத்தக்கது.

உலகத்தில் சாஸ்திராப்பியாசம் பண்ணினவனுக்குப் பூர்வங்கற்றுப் பிற்பாடு மறந்துபோகிறபடியினால் துக்கமேதோற்றுகின்றது. தான் பிறருடனே வாதுசெய்து செயித்தபோதுந் துக்கமே தோற்றுகின்றது. ஆதலால் அன்னிய சாஸ்திராப்பியாசம் சார்வதா அனர்த்த ஏதுவானபடியினால் முமூட்சுக்கள் விடத்தக்கது. இந்தப்படி வேதாந்த சாஸ்திராப்பியாசம் பண்ணி யனுபவஞ் சம்பாதித்தபிறகு வேதாந்த சாஸ்திரத்திலு முபாதிவருமானால் அந்தச் சாஸ்திர விஷயவாசனாப் பிரதிபந்தமும் நசித்துப்போமென்று சுருதி ஸ்மிருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது, இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

வாசனாத்திரயநிருபகம்
முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது

ஆசுரவாசனுப்பிரதிபந்தநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் ஆசுரவாசனுப் பிரதிபந்தம் விசாரித்தறிய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியினால் அஃதேதென்னில்,

உ - ம். அது தன்னிடத்தில் இல்லாததாய்த் தோற்றினபோதிலும் ஒவ்வொரு சமயத்திற் பிறருடைய ஆசாரத்தைப் பார்த்த பிறகு ஆட்சேபாதிகளாலுண்டாகும். அதுவே யாசுரவாசனுப் பிரதிபந்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். அடா பிரஷ்டா! ஆசாரமிப்படியா பண்ணுகிறது? நீ பிரஷ்டனாய்ப்போனாய், சந்தேகமில்லை. அடா வுனக்குபதேசம் பண்ணி யாசாரஞ்சொன்ன குருவாரோ? அவனும் பிரஷ்டனென்பதில் சந்தேகமில்லை. அடா நாளைமுதல் நீ நம்மிடத்துக்கு வரவேண்டாம். நீ எழுந்துபோடா. இல்லாவிட்டால் நமது பாததீர்த்தம் வாங்கிக்கொண்டு பிழைத்துப்போடா வென்றுசொல்லிப் பின்னையுந் தன் னின்பத்தைக் குறித்து அடா நீநமக்குச் சிசுருஷை செய்வதைப்பார்க்கிலும் வேதாந்த விசாரத்தி லென்னபலனிருக்கின்றது? நம்மை யுபாசனை பண்ணினாலுனக்குத் தர்மார்த்த காமியமோட்சமும் சகல அயிஸ்வரியாபீஷ்டமும் சித்திக்கும். ஆதலால் நீ இதுமுதனம்மையன்றி யாருக்குஞ் சிசுருஷை பண்ணவேண்டாம்; ஒருவரிடத்திலும் போகவேண்டாம்; போனால்வர்களை நீ நமஸ்கரிக்கவேண்டாம் அவர்களே உன்னை முன்பாக நமஸ்கரித்தால் பிறகு நீ நமஸ்காரஞ் செய்யென்று பலவாகச் சொல்லிப் பின்னும் ஒருவரிடத்திற்போனால், தனது மர்மம் வெளியாய் விடுமென்று நினைத்து, அப்பா! நீ மற்றொரு பெரியவாளிடத்திற்போய் பேசினாலும் அவர்களை வணங்கினாலும் பிறகு நீ நம்முடைய சந்நிதானத்தில் வரக்கூடாது. இப்படியே ஒருவன் வெகுநாளாய் நம்மை யடுத்தவனாயிருந்து பின்பு சட்டைபண்ணாமல் நம்மைக்கண் டெழுந்திராதிருந்தான்; நாம் அதுகண்டு, உனக்காயசு இந்தமட்டுந்தானென்று சபித்தோம். அவனப்படியே யிறந்துபோனான்.

பின்னும் நம்மையறிந்த ஒருவன் ஐசுவரிய கர்வத்தினால் நம்மைப் பராமரிக்காமற்போனான். அவனுக்கும் ஐசுவரியமிந்த மட்டுந்தானென்று சபித்தோம். அவனுந் தரித்திரனாகியிருக்கிறான். ஒருவனை நீ நம்மிடத்தில் உபதேசம்பெற்றுக்கொண்டும் நம்மை மதியாமலிருக்கிறபடியினால் நீ பஸ்பமாய்ப்போவென்று சபித்தோம். அவனுமப்படியேபோனான். நீ நமது மகிமை நன்றாயறிந்தவனானாலும், நல்லவனானாலும் உன்னைப்போ லொத்தவர்க ளறியவேண்டுமல்லது பின்னை யார்தான் அறியப்போகிறார்கள்.

நாம் பூதபவுஷிய வர்த்தமானங்களெல்லா மறிவோம். பூர்வம் அனேகம்பேர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணிரட்சித்தோம்; இப்போது மனேகருக் குபதேசம்பண்ணி ரட்சித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; இனிமேலு மனேகம்பேரைச் சீஷராக்கி யிரட்சிக்கப்போகிறோம். இதுவரையில் நமது கையினால் அனேக திரவியங்களைச் சம்பாதித்து பெரியவாளுக்கும், அதிதிகளுக்குங் கோயில்களுக்குங் கொடுத்து, ஈஸ்வரப்பிரதிஷ்டைசெய்வித்தோம். நமது மனது எதைக்கோருகின்றதோ, அதுகளெல்லாம் உடனே வந்து முன்னிற்கும். நமக்கு இன்னம் இவ்வளவு திரவியம் வரப்போகின்றது. சகல சித்தி முத்திகளுக்கும் நாமே பாத்திரமன்றி மற்றொருவர்கள் பாத்திரமாவார்களா? ஆதலால் நீ செய்யத்தக்க தானதர்மங்களெல்லாம் நமக்கே சேரும்படி பண்ணு; நீ நமக்கு உடல் பொருளாவி மூன்றுந்தத்தம்பண்ணி உபதேசம் பெற்றுக்கொண்ட பிறகு நீவேறு மூலமாய்ச் சிலவுபண்ணினாலுனக்கு நரகமுண்டாகும்.

மேலும் அவன் தலைகீழாய் விழுகிறான்; இவன் தலைகீழாய் விழுகிறான். இன்னஞ் சிலபேர்கள் தலைகீழாய்விழுகிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் பார்த்து நாம் சற்றே விகற்பமாய் நினைத்தாலவர்கள் கெட்டுப்போவார்கள். அதுவும் நீயே யின்னஞ்சில நாளில் தெரியப்போகிறாய். நாமே ஈஸ்வரன்; நாமே யோகி; நாமே சித்தபுருஷன்; நமது பாதத்திற் சரணம்பண்ணு; நமது சந்நிதானத்தில் மனங்கரையாமற் சும்மாவிருக்கிற நீ மற்றெவர்களைத்தான் சார்வதா சரணமடைந்து மோட்சமடையப்போகிறாய்.

மேலும் இந்த மானிடசரீரங் கிடைப்பதேயருமை. இதுகிடைத் ததற்குப் பெரியவாளைக் கண்டமாத்திரம் அவர்களுக்குப் பணிவிடைசெய்து ஜனனமரண வுபாதியை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டும். நாமே மகாஞானி; நம்போலிகள் உலகத்தில்யாரு மில்லை. நமக்கே சகல கலைகளுந்தெரியும்; நாமே யெக்கியங் களும், பிராமணபோஜனமும், மயேஸ்வரபூஜையும் தானங் களுஞ் செய்யத்தக்க யோக்கிதை வகித்திருக்கிறோம். நமது சாமார்த்தியவல்லபமும், புத்தியுத்திகளும் மந்திரசித்தியும் யோகசித்தியும் தியானசித்தியும் வாதசித்தியும்போல் எவ ரிடத்திலாகினும்நீகண்டதுண்டானாற்சொல்லு. உனக்கென்ன வேண்டினாலும் அதுகளையெல்லாம் உபதேசித்து ஒருநிமிஷ மாத்திரத்தில் உனக்கு மனோலயம் வரப்பண்ணுகிறோம். நமக் குப் பகையாளிபேரில் ஒருமந்திரத்தை யுச்சாடனம் பண்ணி னால் அவனுடனே மரணமடைவான். நாம் ஒரு சிஷனுக்குப தேசஞ்செய்திருந்தோம். அவன் அதுமுதல் மகாபாக்கிய வந்தனாயிருக்கிறான். மற்றொருவன் சாகவேண்டுமென்று ஒரு மந்திரத்தையுபதேசித்தோம். அவன் அதைச்செபித்தமூன்றா நாளிறந்துபோய்விட்டான். முன்பு நம்மையடுத்திருந்த ஒரு சிஷன் திரும்பி வேறொருவனிடத்திற் போய்ச்சேர்ந்து உப தேசம்பெற்றுக்கொண்டான். அது நமக்குத்தெரிந்து அவ னுக்கு நாவெழாமற் செய்துவிட்டோம். பூர்வம் அனேகம் பெரியவாளிருந்தார்கள் அவர்களிலொருவரும் நம்மைப் போற் பிரதிஷ்டையானவர்களில்லை.

ஆதலால் மனவஞ்சகமற நமக்குப்பணிவிடைசெய்கிறவனேகிரு தார்த்தன். கொடுக்கப்பட்ட தானங்களெல்லாம் நமக்கே கொடுக்கவேண்டும்; நம்மையே பூசிக்கவேண்டும்; நம்மையே சேவிக்கவேண்டும்; நம்முடைய பாததூள் விழுந்தகிரகமே மோட்சவீடாகும். நமது பாதோதகத்தைச் சிரசில் புரோட் சித்துக் கொள்ளுகின்றவர்களே கிருதகிருத்தியர்கள். நமக் கிவ்வளவு மகிமையில்லாவிட்டால் ஒருவரும்நம்மையுபாசிக்க மாட்டார்கள். நாம் இன்னமும் வெகு சிஷவர்க்கங்களைச் சம் பாதிக்கவேண்டுமென்றிப்படிபிரதாபமாகச்சொல்லியனர்த்த ரூபமாகவரப்பட்டசித்தவிருத்திக்குஆசுரவாசனாப்பிரதிபந்த மென்று சொல்லப்படும். இதுமகா அனர்த்தத்திற்கே யேது

வான படியினுலும், அனுத்மவிஷயமானபடியினுலும், ஆத்ம ஞான விரோதமானபடியினுலும் விவேகிகளிதை விசாரித்து விட்டுவிடத்தக்கது. இந்தப்பிரதிபந்தத்துடன் சிரவணம்பண்ணினு லவர்களுக்கு அந்த ஜன்மத்தில் ஞானம்வராது.

ச-கை. ஆனுல் சிரவணம் வீணுய்ப்போகுமா வென்னில்,

உ-ம். போகாது அசுவமேதயாகம் பண்ணினவர்கள் போயடைகிற லோகத்திற்போயடைந்து அங்குள்ள போகங்களையனுபவித்துப் பிறகு பிரமநிஷ்டாகுலத்திற் பிறந்து சம்சார வசத்தனுயிருந்து பூர்வஜன்ம வாசனுவசத்தினுல் சிரவணத்தில் வந்து நிற்பான். அப்படி நின்றபின் தனக்குப் பிரதிபந்த முண்டென்றுதெரிந்து ஸ்ரீ சற்குருமுன்னிலையிற் போக்கடித்து அந்தச் சற்குருகடாட்ச வீட்சணியப் பிரபாவத்தினுல் பரஞானம்பெற்று முத்தனுவான். இந்தப் பிரகாரத்தில் பிரதிபந்தத்தைப் போக்கடித்துச் சிரவணுதிகள்செய்து ஞானம் பெற்றவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

ஆசுரவாசனுப்பிரதிபந்தநிருபகம்
முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்ருவது

சிரவணுதித்திரயநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற் சிரவணுதிகள் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் சிரவணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சமஸ்தமான வேதாந்தங்களுக்குஞ் சட்விதலிங்க தாற்பரியத்தினுல் பிரமசுவரூபமாகிய வாத்மாவினிடத்திற் ருற்பரியமென்று புத்தியில் நிச்சயிப்பதே சிரவணம்.

ச-கை. மனனமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சுருதியர்த்தங்களை விசாரித்துக் கேட்கப்பட்ட அர்த்தத்திற்கு யுத்தியினு லேகவாக்கியம் பண்ணிச் சிந்திக்கிறதே மனனம்.

ச-கை. நிதித்தியாசனமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். விசாதிகமான காமக்குரோர்தாஞ்ஞானங்களை விட்டுவிட்டுச் சுசாதிகமான அகம்பிரமாஸ்மியென்கிற நிரந்தர சிந்தையைப் பெறுவதே நிதித்தியாசனம்.

ச-கை. இதுகளாற் பிரயோசன மேதென்னில்,

உ - ம். சார்வதாசிரவணம் பண்ணினால் சகல சம்சய பாவனைகளையும் சார்வதா மனனம்பண்ணினால் அசம்பாவனைகளையும், சார்வதா நிதித்தியாசனம்பண்ணினால் விபரீதபாவனைகளையும் போக்கடிக்கும். பிரதிபந்த அழுத்தமுள்ளவர்கள் சார்வதா இந்த மூன்றுஞ் செய்யவேண்டும். அஃதில்லாத சூட்சும புத்தியுடையவர்களுக்குச் சிரவண காலத்திற்றானே மனன நிதித்தியாசனங்களுஞ் சித்திக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ - ம். புத்திசாலியானவன் ஸ்ரீ சற்குருவினிடத்தில் பாடங்கேட்டுப் படித்தபோதே யுத்தியினால் வாக்கியார்த்த ஆலோசனை பண்ணி அவ்வர்த்தத்திற் கேகவாக்கியம் பண்ணுவான். அதுவே மனனமும் அவனதுசித்தம் விஷயாகாரமாகச் செல்லாது சிரவணமனனத்தினாற் சம்சயரகிதமான சுவரூபத்தில் ஏகாக்கிரமாய் நிற்கும். அதுவே நிதித்தியாசனமு மென்று சொல்லப்படும். எந்த மூடனானவன் பிரதிபந்தத்துடன் கூடியிருக்கிறானோ; அவன் சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களைத் திரும்பவும் திரும்பவும் பண்ணவேண்டும். பிரதிபந்தமின்றிச் சூட்சும புத்தியுடையவனா யிருக்கிற விவேகிக்குச் சிரவணகாலத்திற்றானே மனனமும் நிதித்தியாசனமுஞ் சித்திக்கும். இந்த அர்த்தத்தை ஸ்ரீசற்குருமுன்னிலையில் சங்கையற விசாரித்துணர்ந்தவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற்சம்சயமில்லை சித்தம்.

சிரவணாதித்திரயநிருபகம்

முற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது

பாவனாத்திரயநிரூபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற் பாவனாத்திரயங்களை விசாரித்து நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் பாவனாத்திரயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சம்சயபாவனை அசம்பாவனை விபரீதபாவனை யென்று மூன்றுவிதம்.

ச-கை. அவற்றுள் சம்சயபாவனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். வஸ்து த்வயத்தைப் பற்றிக்கொண்டு வருவதே சம்சய பாவனை.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் மார்க்கத்திற்போகிற வொருபுருஷனுக்கு ஊர்த்தாகாரமாயிருக்கிற ஸ்தாணுவைப்பார்த்து, இதுஸ்தாணுவோ, புருஷனோவென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்குச் சம்சயபாவனையென்று பெயர்.

ச-கை. அசம்பாவனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இங்கே ஸ்தாணுவரக் காரணமில்லையே; ஸ்தாணு வராதே யென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்கு அசம்பாவனையென்று பெயர்.

ச-கை. விபரீதபாவனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இது சர்வாத்மனாய் ஸ்தாணுவல்ல, புருடனேயென்று நிச்சய ரூபமாய்வருகிற சித்தவிருத்திக்கு விபரீத பாவனையென்று பெயர். இப்படியே தாஷ்டாந்தத்திலும் பிரமாணகத சம்சயம்; பிரமாணகத அசம்பாவனை, பிரமாணகத விபரீதம், பிரமேயகத சம்சயம், பிரமேயகத அசம்பாவனை, பிரமேயகத விபரீதம் என ஒவ்வொன் றிரண்டுவிதமா யிருக்கும்.

ச-கை. ஆனால் பிரமாணகத சம்சயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சுருதிப்பிரமாணமானது கன்மத்தைப்பிரதிபாலிக்கின்றதோ, அல்லது சுதசித்தமாகிய பிரத்தியேகாத்ம பிரமத்தைப் பிரதிபாதிக்கின்றதோவென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்குப் பிரமாணகத சம்சயமென்று பெயர்.

ச-கை. பிரமாணகத அசம்பாவனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரமம் சித்தவஸ்துவானபடியினாலும் பிரமாணாந்தரங்களினால் பிருதிவியாதிகளைப்போ லறியப்படுகிற படியினாலும் சுருதியாதிகளந்தச் சித்தப்பிரமத்தை யெப்படி பிரதிபாதிக்கும்? அப்படி பிரதிபாதிக்கமாட்டாது என்று வருகிற சித்த விருத்திக்குப் பிரமாணகத அசம்பாவனை யென்றுபெயர்.

ச-கை. பிரமாணகத விபரீதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரமம் சித்தவஸ்துவானபடியினால் சுருதிகளுக்குச்சித்தப்பிரமத்தைப் பிரதி பாதிக்குமிடத்தில் தாற்பரியமில்லை. மேலும் சுருதிகள் சித்தப்பிரமத்தைப் பிரதிபாதிக்குமேயானால் புருஷனுக்குப் பிரவிர்த்திநிவிர்த்தி போக்குவரவு காணாமலிருக்க வேண்டும். ஆதலாற் பிரயோசன மில்லாமற்போகும். உலகத்திற் பிரவிர்த்தி பூர்வகமாய்ப் புருஷார்த்தங் கண்டோம். ஆகையினால் சமஸ்தவேதார்த்தங்களுங் கர்மப்பிரமமேயென்று வருகிறசித்தவிருத்திக்குப்பிரமாணகத விபரீதமென்றுபெயர்

ச-கை. பிரமேயகத சம்சயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரமமே ஜகத்காரணமோ, அல்லது பிரதானாதிகள் ஜகத்காரணமோ வென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்குப் பிரமேயகத சம்சயமென்று பெயர்.

ச-கை. பிரமேயகத அசம்பாவனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஜகத்துக்குப் பிரமம் அன்னியமாய் விலக்ஷணமா யிருக்கிறபடியினால் ஜகத்திற்குப் பிரமங்காரணமாகமாட்டாது. ஆதலால் பிரதானாதிகளே ஜகத்காரணமென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்குப் பிரமேயகத அசம்பாவனையென்று பெயர்.

ச-கை. பிரமேயகத விபரீதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். உலகத்திற்புடவைநூலினிடத்தில் காரியகாரணங்களுக்குஏகரூபங்கண்டோம். அதுபோல அசுத்தியாதி விகாரங்களுடன் கூடியிருக்கப்பட்ட ஜகத்திற்குக் காரணமான பிரமமுமசுத்தியாதிகளுடன்கூடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமின்மையால்பிரதானாதிகளேஜகத்காரணமென்றுதிடமாய்வருகிறசித்தவிருத்திக்குப் பிரமேயகதவிபரீதமென்றுபெயர். இப்படியே பிரத்தியேகாத்மவிஷயசம்சயம், பிரத்தியேகாத்மவிஷய அசம்பாவனை, பிரத்தியேகாத்ம விஷய விபரீதமென மூன்றுண்டு,

ச-கை. ஆனாற்பிரத்தியேகாத்மவிஷய சம்சயமாவதேதென்னில்,

உ-ம். யந்திரத்திற் சீவனாகவும் ஜகத்திலொருவனாகவும் தோற்றிக் கொண்டிருக்கப்பட்ட தான் ஜகத்விலக்ஷணமான பிரமமா வேனோ, ஆகேனோவென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்குப் பிர த்தியேகாத்மவிஷய சம்சயமென்று பெயர்.

ச-கை. பிரத்தியேகாத்மவிஷய அசம்பாவனையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். கர்த்ருத்வாதி அனேக தர்மயுக்தனாய் பரிச்சின்னனாய் ஜனன மரணங்களிற் கூடிக்கொண்டிருக்கிற தனக்கு இத்தியாதி விப ரீத லட்சணங்களுண்டானதற்குப் பிரமசொரூபத்வ மெப் படிகூடும் அதுகூடாதென்று வருகிற சித்தவிருத்திக்குப் பிரத்தியேகாத்ம விஷய அசம்பாவனையென்று பெயர்.

ச-கை. பிரத்தியேகாத்ம விஷயவிபரீதமாவதேதென்னில்,

உ-ம். தான் அகர்த்தாவானால், தன்னைக்குறித்து இந்தக்கர்மத்தை ப்பண்ணு, இந்தக் கர்மத்தைப் பண்ணாதே, இதைப்பார், இதைப்பாராதே, இதைக்கிரகி, இதைக்கிரகியாதே, இதைப் பட்சி, இதைப் பட்சிக்காதேயென்று விதிரூபமாக வேதஞ் சொல்லவே மாட்டாது. சொல்லுகிறபடியால், நான் கர்த் தாவென்பதிற் சந்தேகமே யில்லையென்று கர்த்ருத்வ யுப யோக்கியமான வபிமானாதிகளுக்குச் சுதர்மப்பிரீதி லட்சண மாய்வருகிற சித்தவிருத்திக்குப் பிர்த்தியேகாத்ம விஷய விப ரீதமென்று பெயர். இந்தப்பாவனைகளின் தாரதன்மியங்களை ஸ்ரீசற்குரு முன்னிலையில் நன்றாய் விசாரித்துத் தள்ளிப் பர ஞானத்தை யடைந்தவனே சீவன்முத்தனென்று சொல்லப் படும். இந்த விபரீதபாவனையை மாத்திரம் இன்னம் விசேஷ மாய் விசாரித்தறிய வேண்டும்.

ஏனென்றால் உலகத்தில் சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமாதி யுக்த வசனங்களெல்லாம் நீயே யாத்மா, நீயே பிரமமென்று சொல்லப்பட்டும், ஸ்ரீசற்குருவும் நீயேயாத்மா, நீயேபிரம மென்று சுருதியுத்தி யனுபவங்கள் முதலிய வெகு பிரகாரங் களால் உபதேசஞ் செய்வித்தும் ஈஸ்வர கடாக்ஷமும் பெரி யோர்களுடைய கடாக்ஷ வீக்ஷண்ணியமு மில்லாத பாவாத் மாக்களுடைய மலசகித சித்தமானது துன்மார்க்கத்வ சங் கத்தினால் சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய வாத்மாவே நானெ ன்று கிரகிக்க வல்லமை யில்லாமையால் சடமாகிய தேகேந்

திரியாதிகளையே நானென்று கிரகிக்கும். ஆதலால் அந்த விபரீதத்தை நானாவித திருஷ்டாந்தத்தினால் விசாரித்தறிந்து யூக்புத்தியினாற் றள்ளிவிட வேண்டியது.

ச-கை. ஆனாலந்தத் திருஷ்டாந்த மெப்படியென்னில்,

உ-ம். தர்மகுத்தனென்றொரு அரசனுண்டு. அவன் தனது தர்மத்தினாலேயே பிரதானிமுதலிய பரிசனங்களுக்கும் நன்றாய் சவரட்சணைசெய்து துஷ்டநிக்கிரகஞ் சிஷ்டபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தான். அப்படியிருக்குங்காலத்தில் பரிசினியென்னும் பெயரையுடைய ஒருபரமார்த்த வஞ்சகன் அந்த ராஜனிடத்தில் பிரதானியாக வந்துசேர்ந்தான்.

அவன் அவ்வரசனுக்கு அதர்மங்களையே போதித்து ஓய் மகாராஜாவே! இந்த வித்துவான் முதலானபேர்களுக்கு ஏன்விருதாவிற் சம்பளங் கொடுத்து வருகிறீர்கள்? இவர்களாலும் ஸ்தானாதிபதி, வாயில்காப்போர், கொல்லர் முதலான இவ்வளவு ஜனங்களாலும், மாதமொன்றுக்கு எவ்வளவு பொருள் வீணாகச் செலவாகின்றது? இந்தப் பிரதிஷ்டையினால் நமக்கென்ன பிரயோசனமென்று நாள்தோறுஞ் சொல்லிச் சொல்லி அவர்களுக்கெல்லாஞ் சீவனமில்லாமற் பண்ணுவித்து, அவர்களையெல்லாந் துவேஷம் பண்ணிக்கொண்டு, ராஜாவும் நாமும் ஒருமையாயிருந்தால், இவர்கள் துவேஷம் நம்மையென்னசெய்யுமென்று அசட்டையாய் அவர்களையெல்லாம் அவமதித்திருந்தான்.

இப்படியிருக்க ஒருநாள் சமஸ்தமானபேரு மொன்றாகக் கூடியாலோசித்து, இந்தப்பரிசினியென்பவனை ராஜசமுகத்திற்கு வரவொட்டாமற்செய்விக்கிறதேயுக்தமென்று தீர்மானித்துக் கொண்டு அவன்வருஞ் சமயம்பார்த்துப் பலபேருமாய் அவன்மேல்விழுந்து அடித்துத் துரத்திவிட்டார்கள். இந்தச் சேதியைத் தெரியாத அரசன் பரிசினி யேன் வரவில்லையென்று கேட்டால் அவனுக்கு மகாசுரவியாதி வந்து சம்பவித்திருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதைக்கேட்ட வரசன் அவனிடத்தில் வைத்திருக்கு மிஷ்டத்தினால் அரமனை வயித்தியர்களையனுப்பிப்பார்க்கும்படி செய்வித்தான். அவர்களும் மேற்படியார்கூட்டத்திற் சேர்ந்தவர்களாதலால் ஓய்மகாராஜாவே!நா

ங்களென்ன அவுஷதங்கள் கொடுப்பித்தபோதிலும் அவன் பிழைக்கிறது அருமையாயிருக்கிறதென்று சொன்னுர்கள்.

அதைக்கேட்ட அரசனும் மகாவிசனங்கொண்டு நான் அவனைப் போய்பார்த்து வரவேண்டுமென்று பிரயாணப்பட்டுப் போகும்போது அந்தச்சேதிதெரிந்து சிலபேர் அரசனுக்கெதிரே வந்து சுவாமீ! பரிசினி யிறந்துபோனுன்; அந்தப் பிணத்தை நீங்கள்போய்ப் பார்க்கலாகாதென்று சிலசாஸ்திர திருஷ்டாந்தங்களெடுத்துக்காட்டி யரசனைப் பரிசினிவீட்டுக்குப்போகவொட்டாமற்றடுத்து ஓய் மகாராஜாவே! உமக்கு இந்தலோகத்தில் எவ்வளவு சிநேகர்களிருக்கிறுர்கள்? அனேகராயிருந்தாலும் உங்களுக்கு எவர்கள்பேரில் கிருபையோ, அவர்கள்தான் உங்கள்சினேகத்திற்குப் பாத்திரராவார்களென்று பலவிதமான இதவார்த்தைகளைச் சொல்லி அரசனது துக்கத்தைப்போக்கி யரண்மனைக்குத் திரும்பும்படி செய்துவிட்டார்கள்.

பிற்பாடு இதுகளெல்லாம் பரிசினியென்பவனறிந்து நாம் எப்போதும்போல ராஜசமுகம்போய்ச் சேர்ந்தல்லவா இவர்களுக்கெல்லாம் பிராயச்சித்தம் பண்ணுவிக்க வேண்டும். இவர்களைப் பிராயச்சித்தம் பண்ணுவிக்காமல் நாம் க்ஷவரகர்மம் பண்ணக்கூடாதென்று பிரதிக்ஞை பண்ணிக்கொண்டு, நமக்கு ராஜசேவை யெப்போது கிடைக்கப்போகிறதென்று வெகுநாள் காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

இப்படியிருக்கப் பரிசினியும் ஒருநாள் அவ்வரசன் சவாரிபுறப்படுகிற சமாசாரங்கேள்விப்பட்டு, வழியிலொரு அரசமரத்திலேறிக்கொண்டு,ஒருவருக்குந்தெரியாமற் பதுங்கியிருந்தான். அப்படியிருக்க, அவ்வரசன் சதுரங்கசேனைகளுடன் தாம்தாமென்று சகலவாத்தியங்களும்முழங்கும்படி அம்மரத்திற்குச் சமீபமாய் சவாரிவரும்போது, இந்தப் பரிசினியென்பவன் பிரத்தியட்சமாய்க்கண்டு விஜைபவாவென்றுகூவி, நான்தான் பரிசினி, என்னையுங்கள் சமுகத்திற்கு வரவொட்டாமலெல்லாருங்கூடிச் சங்கேதம் பண்ணிக்கொண்டு, என்னைக்கண்டவிடத்தி லடித்துத் துரத்தித் துராகிருதம் பண்ணுகிறுர்களென் றுரத்தசத்தமாகச்சொல்ல, அதுகேட்டு அரசனுந்

திரும்பி மரத்தின்மேலிருக்கும் பரிசினியைப் பிரத்தியட்ச மாகப் பார்த்தான்.

அந்தச் சமயத்தி லங்கிருந்த பரிசனங்களெல்லாம் ஓ! ஓ!! ஏது மோசம் வந்ததே; இனியெப்படியென்று சீக்கிரத்தில் விபூதியை அபிமந்திரித்து, அரசன்மேல் தெளித்து, துப்பட்டாவால் ராஜனை மூடிமறைத்து, அகோ மகாராஜாவே! தேவரீர் பீதிகொள்ளவேண்டாம்,முன்செத்துப்போன பரிசினி இந்த மரத்தில் பிரமராட்சதனுயிருந்து, உம்மைக்கூப்பிட்டிரைகிறுனென்று சகல வாத்தியங்களையும் நன்ருய் கோஷிக்கும்படி செய்வித்து; அதிசீக்கிரத்தில்தானே ராஜாவை யரமனைக்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள்.

பிற்பாடு சிலபேரைவிட்டு அந்தப் பரிசினியை நன்ருயடித்துப் பட்டணத்திற்குப் புறம்பே துரத்திவிட்டார்கள். இப்படி ராஜன், தனது தோஷரகிதமான கண்களால் பரிசினியை நன்ருய்ப்பார்த்தும் அவன்குரல்வசனங்களைக்கேட்டும் அவர்கள்செய்த ஜாலத்தினுல் விவேகம் விளங்காமல் உள்ளபடி பிரமராட்சதனென் றெப்படி நிச்சயிக்கப்பட்டானே; அப்படியே சுருதி ஸ்மிருதியிதிகாச புராணுகமாதிகளனேகவிதங்களினுல், நீயே பிரமமென்று சொன்னுலும், ஸ்ரீசற்குருநாதனும் சுருதியுத்தி யனுபவங்களாற் பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்துடன் நீயே பிரமமென்று உபதேசித்தாலும், சுருதிப் பிரமாணத்தினுல் ஞானேதய முண்டாயிருந்தாலும் பிரதிபந்தமுடையவர்கள் தேகேந்திரியாதிவிபரீதங்களையே நானென்று விவேகவிளக்கமில்லாமற் கிரகித்துக்கொள்வார்கள்.

ஆதலாலுண்மையாகிய வேதாந்த சாஸ்திர யுக்தசொரூபமே திருமேனியாகிய ஸ்ரீசற்குருகடாட்சத்தினுற் சம்சயமறக்கேட்டுத்தெளிந்து, கேட்டபடி யுத்திபண்ணி, யுத்திபண்ணினபடி யனுபவத்திற்கண்டு, கண்டபடி பிரதிபந்தங்களை நீக்கிச் சாட்சாத்கார மடைந்தவனெவனே அவனே ஜீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பாவனுத்திரயநிருபகம்

முற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவது

ஷட்விதலிங்கதாற்பரியநிரூபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் ஷட்விதலிங்க தாற்பரியங்களைக் குருமுகமாய் விசாரித் தறியவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் ஷட்விதலிங்கமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். உபக்கிரமம், உபசங்காரம், அப்பியாசம், அபூர்வதைபலம், அர்த்தவாதம், உற்பத்தியென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. உபக்கிரமமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த பிரமத்தினிடத்தில் ரச்சுவிற் சர்ப்பந் தோன்றினதுபோல சகலபிரமாண்டங்களாகிய ஜகத்துண்டாயிற்று; சிருஷ்டிக்கு முன்னமே இந்த ஜகத்து நாமரூபரகிதமாய் சத்தாமாத்திரமா யிருந்ததென்று பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதே உபக்கிரமம்.

ச-கை. உபசங்காரமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். இப்படி தோற்றப்படுகிற சர்வ ஜகத்தும் அந்தச் சத்தினுடைய சொரூபம்; அதுவே சத்தியம்; அதுவே யாத்மசொரூபமென்று பிரதிபாதிக்கப்படுவதே யுபசங்காரம். இவ்விரண்டும் அத்விதிய வாத்மசொரூபத்தைப் பிரதிபாதிக்கிறபடியா லிவ்விரண்டு மொருலிங்கமாம்.

ச-கை. அப்பியாசமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பிரத்தியேகாத்மாவாகிய நீயேபிரமமென்று ஒன்பது பிரகாரமாக வுபதேசிப்பது. அவ்வுபதேசம் சேதனனைக் குறித்துச் சொல்வதினாலும், சேதனனுக்கே அத்தொய்த வாத்மதத்துவம் போதிப்பதினாலும் அஃதேயப்பியாசம்.

ச-கை. அபூர்வதையாவ தேதென்னில்,

உ - ம். அஷ்டப்பிரமாணங்களுள் உபநிஷத் பிரமாணத்தினாற் பிரத்தியேகாத்ம லக்ஷணத்தை யறியப்படுவதன்றி, மற்றைப் பிரமாணங்களா லறியப்படாதென்று பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதே யபூர்வதை.

ச-கை. பலமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஆத்மஞானிக்கு இந்தத் தேகேந்திரியாதி சகல ஜகத்தும் பிராரத்தமுள்ளமட்டு மித்தையாய்த் தோற்றப்படுகின்றது.

பிராரத்த நாசத்தில் சர்வாத்மனுய்த் தோற்றுமல் அத்தொய்த சொரூபமாத்திரமாய்ப் பிரகாசிக்குமென்று பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதே பலம்.

ச-கை. அர்த்தவாதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். எந்த வஸ்துவைக் கேட்டமாத்திரத்தில் கேட்கப்படாத வஸ்து கேட்கப்படுகின்றது, எந்த வஸ்துவை மனனம் பண்ணினமாத்திரத்தில் மனனம்பண்ணப்படாத வஸ்து மனனம் பண்ணப்படுகின்றது, எந்த வஸ்துவை யறிந்த மாத்திரத்தில் அறியப்படாதவஸ்து அறியப் படுகின்றது. அதுவே பஞ்சகிர்த்தியங்கட் காதாரபூதமான கர்த்தவ்வியமாய் விளங்குகிறதென்று பிரதிபாதிக்கப்படுகிறதே யர்த்தவாதம்.

ச-கை. உற்பத்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். மிருத்திகையிற்பிறந்த கடகலசாதிகளும், சொர்ணத்திற் பிறந்த கடக மகுடாதிகளும், இரும்பிற்பிறந்த கட்கமுதலானதுகளும் காரணத்தையன்றிப் பிரதக்கதாய்த்தோற்றினபோதிலும் இந்தக்காரியாதிகளுக்கு உச்சாடன மாத்திரமன்றி, வேறே யர்த்தமில்லாதபடியினல் காரண வெதிருத்தமாய்க் காரியமில்லையென்று பிரதிபாதிக்கப் படுகிறதே யுற்பத்தி. இப்படியே பிரசித்தமாய்த் தோற்றப்பட்ட ஜகத்தும் பிரத்தியேகாத்ம சொரூபமான பிரமவிகாரமானபடியினல் பிரத்தியேகாத்மாவையன்றி வெதிருத்தமா யில்லையென் றறியவேண்டியது.

இந்தப்பிரகாரம் அனுபவமே திருமேனியாகிய வாசிரியர் முன்னிலையில் ஷட்விதலிங்கத்தினற் சுருதிகளுக்குத் தாற்பரியங்களைக் களங்கரகிதமாய் விசாரித்தறிந்து நிச்சயிக்கின்றவன் சிரவணமாத்திரத்தில் அத்விதிய வாத்மஞானியாவன், அவனுக்கு மனன நிதித்தியாசனம் வேண்டுவதில்லை. ஆசிரியர் சம்சயரகிதமாய்ப் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் போதித்தும் சிஷன் மந்தனுய் விபரீதபுத்தி யுடையவனுயிருந்தால் அவனுக்கே மனன நிதித்தியாசன முதலிய வுபாதிகாரியமெல்லாம் வேண்டும். ஆதலால் எவன் ஷட்விதலிங்க தாற்பரியத்தினல் ஸ்ரீ சற்குருமுன்னிலையில் சாக்ஷாத்கரிக்கிறானே, அவனே சீவன்

முத்தனும் பரமுத்தனுமுபாதிரகிதனுமென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம் சயமில்லை சித்தம்.

ஷட்விதலிங்கதாற்பரியநிருபகம்
முற்றிற்று.

இருபத்தாறுவது

தத்துவநிரூபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் தத்துவவிசாரம் பண்ண வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் தத்துவமாவதேதென்னில்,

உ-ம். ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும், கன்மேந்திரிய பஞ்சகமும், பிரா ணுதி பஞ்சகமும், சத்தாதி பஞ்சகமும், அந்தக்கரண சதுஷ் டயமுங்கூடி உச-தத்துவங்களென்றும்; இப்படி சொன்ன உச-தத்துவங்களும், அபஞ்சீகிருதபூதமும், சரீரத்திரயமும், அவஸ்தாத்திரயமும், அஞ்ஞானமுங் கூடி ஙசு-தத்துவங்க ளென்றுஞ் சொல்லப்படும். இதுகளைச் சற்குருமுன்னிலையில் சந்தேக விபரீதமின்றி விசாரித்தறிந்து, இதுகளுக்கு வில க்ஷணமாகிய அத்விதிய ஆத்மசொரூபமே நானென்றெவ னறிகிறானே, அவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற்சம்சயமில்லை சித்தம்.

தத்துவநிருபகம் முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது

பிரமசரியத்வநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகிற பிரமசரியத்வமாவதேதெ ன்னில்,

உ-ம். தரிசனம், பரிசனம், கேளி, கீர்த்தனம், குய்யபாஷணம், சங் கற்பம், அத்தியாவசாயம், கிரியாநிவிர்த்தி என்கிற எண்

வகையிலும் நிராசையாயிருப்பதே பிரமசரியத்வ மென்னப்படும்.

ச-கை. தரிசனமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஒரு ஸ்திரீயை ஆசையாகப் பார்க்கிறது.

ச-கை. பரிசனமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஒரு ஸ்திரீயை ஆசையாகத் தீண்டுவது.

ச-கை. கேளியாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஒரு ஸ்திரீயோடு ஆசையாகச் சரசமாய் விளையாடுகிறது.

ச-கை. கீர்த்தனமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஒரு ஸ்திரீயை அப்படிப்பட்டவ ளிப்படிப்பட்டவ ளென்று ஆசையாக வர்ணிக்கிறது.

ச-கை. குய்யபாஷணமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஒரு ஸ்திரீயோடு ஆசையாய் ஏகாந்தத்தில் வசனிக்கிறது.

ச-கை. சங்கற்பமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஒரு ஸ்திரீயை யாசையாய் மனதில் நினைக்கிறது.

ச-கை. அத்தியாசமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஒரு ஸ்திரீயைச் சேரவேண்டுமென்று மனதி லாசையாய்த் தீர்மானிக்கிறது.

ச-கை. கிரியாநிவிர்த்தியாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஒரு ஸ்திரீயை ஆசையாய்க் கூடியனுபவிக்கிறது. இவ்வெண் வகைகளும் ஒன்றுக்கொன்று தாரதம்மியமா யிருந்தாலும் சமஸ்தத்துக்கும் இச்சையே காரணமாகையால், சாமானியமாய் மைதுனங்களென்றே பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். அன்றியும் இந்தப் பிரமசரியத்வ முடையவர்களுக்குச் சிரவணமாத்திரத்தில் தானே ஞானம் வருமென்பதிற் சந்தேகமில்லை. மேலும் அப்படிப்பட்ட ஆத்மஞானிகளை அஜிம்மன், சண்டகன், பங்குரன், அந்தகன், பதிரன், மூகனென்று சுருதியாதிகள் கோஷிக்கின்றது.

ச-கை. அஜிம்மனாவ தேதென்னில்,

உ - ம். நாவில்லாதவனல்ல; இது வெனக்குப் பிரியம், இது வெனக்கு அப்பிரியமென்று சொல்லாமல் கர்த்ருத்வாபிமான ரகிதமாய் இட்டதைப்பொசித்து அசத்தியம்பேசாமலும் மிகுந்து பேசாமலு மிருக்கிறவனே அஜிம்மன்.

ச-கை. சண்டகனாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பேடியல்ல; சத்தியாய்ப் பிறக்கப்பட்ட சிசுவையும் பதினாறு வயதுள்ள ஸ்திரீயையும் நூறுவயதுள்ள ஸ்திரீயையும் சமமாகக்கண்டு நிருவிகாரியாயிருக்கிறவனே சண்டகன்.

ச-கை. பங்குரனுவ தேதென்னில்,

உ - ம். முடவனல்ல; பிச்சைநிமித்தம், மலசல நிமித்தமாய் ஓரிடத்திற்குப்போகிறதும், அதவா கிராமாந்தரங்களுக்குப் போகவேண்டுமென்கிற விச்சையுண்டானாலும் யோசனை தூரத்திற்குட் போகிறதேயன்றி அதிகமாய்ப் போகாமலு மிருக்கிறவனே பங்குரன்.

ச-கை. அந்தகனுவ தேதென்னில்,

உ - ம். குருடனல்ல; கண்ணிருந்தபோதும் சஞ்சரித்தபோதும் நாலு நுகத்தடியளவு பூமியைவிட்டு அப்பால் பார்க்காமலிருக்கிறவனே அந்தகன்.

ச-கை. பதிரனுவ தேதென்னில்,

உ - ம். காதுகேளாதவனல்ல; இதமாகிய வசனமும் அகிதமாகிய வசனமுஞ் சுரோத்திரத்திற்குக் கேட்கப்படுகிறதாயிருந்தாலும் அதுகளிலிதாகிதங்க ளில்லாமலிருக்கிறவனே பதிரன்.

ச-கை. முகதனுவ தேதென்னில்,

உ - ம். மூடனும் சவுந்தரியவானுமல்ல; சமஸ்தவிஷயமுந் தன் சந்நிதானத்தின்முன் வந்திருந்தபோதிலும் இந்திரியபடுத்துவமுண்டானவனாய், அவ்விஷயங்களை யனுபவித்தற்குத் திடகாத்திரனாயிருந்தாலும் நித்திரைபோகிறவன்போல் புத்தியில் நழுவியிருக்கிறவனே முகதன் என்று சொல்லப்படும். இவ்வாறுதன்மையு முண்டானவனே விவகாரதசையிலிருந்து விடுபட்ட விரத்தனென்றும், சந்நியாசியென்றும், முத்தனென்றும், அதிவர்ணாசிரமி யென்றும் சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பிரமசரியத்வநிருபகம்

முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது

சத்தவிதசைதன்யநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகிற சத்தவிதசைதன்னியமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சுத்தசைதன்யம், ஈஸ்வரசைதன்யம், சீவசைதன்யம், பிரமாத்துருசைதன்யம், பிரமாணசைதன்யம், பிரமேயசைதன்யம், பலசைதன்னியமென்று ஒருசைதன்னியமே விவகாரத்திலேழுவிதமாகச் சொல்லப்படும்.

ச-கை. இவ்வேழுக்கும் பேதமெப்படியென்னில்,

உ-ம். மாயாரகித சைதன்னியத்திற்குச் சுத்தசைதன்னியமென்றும், மாயாசகித சைதன்யத்திற்கு ஈஸ்வரனென்றும், அவித்தியா சகித சைதன்னியத்திற்குச் சீவனென்றும், அந்தக்கரணசகித சைதன்னியத்திற்குப் பிரமாதாவென்றும், அந்தக்கரணவிருத்திசகித சைதன்னியத்திற்குப் பிரமாணமென்றும், அப்பிரத்தியக்ஷ விஷயசகித சைதன்னியத்திற்குப் பிரமேயமென்றும், பிரத்தியக்ஷ விஷயசகித சைதன்னியத்திற்குப் பலமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தப்பிரகாரத்தில் அத்விதியமாகிய பரிபூரண வாத்மாவே யுபாதிபேதத்தினல் அனேகவிதமாகத் தோற்றப்படுகின்றது. ஆதலால் இந்த வுபாதிபேதங்களை ஸ்ரீசற்குருவினுற்றெளிந்து சொரூபமுதற் பலம் வரையிலுமுண்டான வுபாதிமுறைமையை யறிந்து தள்ளி ஒன்றினுலுந்தள்ளப்படாத அத்விதியபரிபூரணமாகிய வாத்மாவே நானென்று எவனறிகிருனே, அவனே உபாதிரகிதனுன சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

சத்தவிதசைதன்யநிருபகம்

முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவது

பஞ்சப்பிரமைநிருபகம்

ச-கை. சுருதியாதிகளில் பஞ்சப்பிரமைகளையும் அதனதன் நிவிர்த்திகளையும் விசாரித்தறியவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் பஞ்சப்பிரமையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரமமும், பரமேஸ்வரனும் வேறென்பதுபேதப்பிரமை; பிரமத்துக்கே கர்த்ருத்வாதீகம் வாஸ்தவமென்பது கர்த்தவியப்பிரமை; சரீரத்திரய வவிச்சின்னனாகிய வாத்மாவைச் சங்கனாய்க் காணப்படுகின்றது சங்கப்பிரமை; ஜகத்துக்குக்காரணமான பிரமத்தை விகாரியென்பது விகாரப்பிரமை; காரணமானபிரமமன்றி இந்தஜகத்து சத்தியமென்பது ஜகத்பிரமை இதுகளையே பஞ்சப்பிரமையென்று சொல்லுவார்கள்.

ச-கை. இதுகளுக்கு நிவிர்த்தியெப்படியென்னில்,

உ-ம். பிம்பப் பிரதிவிம்ப திருஷ்டாந்தத்தினாற் பேதப்பிரமையும் படிகரோகிதத்தினாற் கர்த்தவ்வியப் பிரமையும், கடாகாசமடாகாச திருஷ்டாந்தத்தினாற் சங்கப்பிரமையும், ரச்சுசர்ப்ப திருஷ்டாந்தத்தினால் ஜகத்காரணமான பிரமத்தினிடத்திற் றோற்றின விகாரப்பிரமையும் சொர்ணலோக மிருத்திகா திருஷ்டாந்தத்தினால் காரணத்திற்கன்னியமான ஜகத்பிரமையும் நிவிர்த்திக்கப்படும்.

இந்தப் பஞ்சப்பிரமைகளும் அஞ்ஞானத்தினால்வரும். ஆகையால் ஸ்ரீசற்குரு முன்னிலையில் இவற்றிற்குக் காரணமான அஞ்ஞானப் பிரமையுண்டான விதத்தை விசாரித்தறிந்து தன்னை யுள்ளபடிகண்டு மேற்சொன்ன பிரமைகளணுகாத பரஞானத்தை யெவன் சம்பாதிக்கிறானோ, அவனே கிருதகிருத்தியனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பஞ்சப்பிரமைநிருபகம்

முற்றிற்று.

முப்பதாவது

பிராரத்தத்திரய நிரூபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் பிராரத்தத் திரயங்களை விசாரித்தறிய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் பிராரத்தத்திரயமாவ தேதென்னில்;

உ-ம். இச்சாபிராரத்தம், அனிச்சாபிராரத்தம், பரவிச்சா பிராரத்த மென மூன்றுவிதம். இம்மூன்று பிராரத்தமும் அவிவேகி களுக்கும் விவேகிகளுக்குஞ் சமானமாயிருக்கும். இருந்த போதிலும் அவிவேகிகளது பிராரத்தத்துக்கும் விவேகிகளது பிராரத்தத்திற்கும் பேதமுண்டு.

ச-கை. ஆனால் அவிவேகிகளி னிச்சா பிராரத்த மெப்படிப்பட்ட தென்னில்,

உ-ம். ஐப்பசிமாதத்தின் மேகத்தைப்போ லொத்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். ஐப்பசிமாதத்தின் மேகஞ் சுலபமாய்க்காண்பித்து சர்வத் திரா வியாபித்துக் கும்பத்துரோணமாய் வருஷித்துச் சகல பயிர்களழுகிப்போகவும் வீடுகள் சுவர்கள் விழவும் பண்ணிப் பிராணிகளுக் கனேக துக்கங்கள் செய்விக்கிறதுபோல, அஞ் ஞானிக்குச் சுலபமான விச்சைபிறந்து அந்த மேகத்தைப் போல் சர்வத்திராவியாபித்துப் பரருக் கநேகதுக்கங்களைச் செய்து, தன் சாமார்த்திய வேதுவினாலேயே கூடிவந்ததென் றும், தன் சாமார்த்தியமில்லாமையினால் கூடிவரவில்லையெ ன்று மெண்ணி இகபரங்களிற் சுகமில்லாமல் நரகமும் சம் பாதிக்கும்.

ச-கை. விவேகிகளது இச்சாபிராரத்த மெவ்வகைப்பட்டதென்னில்,

உ-ம். தைமாதத்தின் மேகத்தைப்போலொத்தது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். தைமாதத்தின் மேகஞ் சர்வத்திரா வியாபித்துக்கொண்டே பிறக்கும். அப்படி பிறந்தாலுஞ் சுலபமாய் வருஷித்துப்பயிர் களுக்கும் பிரஜைகளுக்கும் துன்பத்தைக்கொடாமல் தானுங் கெட்டுப்போம். அதுபோல விவேகிகளது இச்சையானது கர்மவசத்தினால் வெகுவாய் வருகிறதுபோலிருக்கும். வந்த போதிலும் புஷ்கலமானவிவேகத்தினாலேயே பரருக்கு உபத்

திரவங் கொடாமல் வருகிறதும் வராததும் பூர்வஜன்ம சமஸ்கார கர்மப்படியே யென்றெண்ணித் தனக்குப் பரலோகத்துக் கானிசம்பாதிக்காமல் தேகதாரணை மாத்திரமே வரும்.

மேலும் விவேகிகளானவர்கள் உலகத்தில் அவபத்தியங்கள் செய்து இறந்துபோனவர்களையும், திருடித் தலைவெட்டுண்டவர்களையும், ராஜஸ்திரீயைக் கைப்பிடித்து ஆக்கினைபட்டவர்களையும்பார்த்து நாம் இந்தக்காரியங்களைச் செய்யப்போகாது; செய்தோமானால் நமக்கும் இவ்வனர்த்தங்கள் நேரிடுமென்று பயந்து நிற்பார்கள்.

அவிவேகிகளோவென்றால் சுபாவ அனர்த்தமறிந்திருந்தும்அது நமக்கெம்மாத்திரம், அந்தக்காரியஞ் செய்கிறதற்கு அவர்களுக்குச் சமர்த்தில்லாமற் போச்சுது. நமது சமர்த்தினாற் செய்யலாமென் றெண்ணி அந்த வியாபாரத்திற் பிரவிர்த்தித்து தலைவெட்டுண்டு நிற்பார்கள். இந்தப்படி அவிவேகிகளது இச்சாபிராரத்தத்துக்கும் விவேகிகளது இச்சா பிராரத்தத்துக்கும் பேதமுண்டு.

மேலும் விவேகியானவர்கள் பிரீதியெல்லாம் அனர்த்தமென்றெண்ணி உலகத்தில் அர்த்த வாசக்தியுடைய சமுசாரிகள் அர்த்தஞ்சம்பாதிக்கிறதிலும் அதைச்சவரட்சணைசெய்கிறதிலும் செலவழிந்து நஷ்டம்வருவதிலுந் துக்கப்படுவதைக் கண்டு, நாமும்இந்தஅர்த்தத்திலாசக்திவைக்கலாகாது,வைத்தோமேயானால் அவர்கள் துக்கப்படுவதுபோல நாமுந்துக்கப்படவேண்டுமென்று விசாரித்து, சமஸ்தபதார்த்தங்களிலும் ஆசத்தி விட்டுவிட்டு, லபிக்கப்பட்ட லாபத்தை யனுபவித்துச் சந்தோஷகரமா யிருப்பார்கள். அவர்களது சரீரதாரணை மாத்திரமாகிய கிரியைகளிடத்திலும் சவுசாதிக் கிரியைகளிடத்திலும் இச்சைவருமே யன்றி அன்னிய வஸ்துவி லிச்சையுண்டாக மாட்டாது.

ச-கை. இனியனிச்சா பிராரத்த மெப்படியிருக்குமென்னில்,

உ-ம். விவேகிகளுக்கும் அவிவேகிகளுக்குஞ் சமானமாயிருக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். தலையிற்றுங்குதல், காலிற்படுதல், தண்ணீரி லடித்துக்கொண்டுபோதல்,மழையினனைதல், வெய்யிலிலடி படுதல், க்ஷயரோக

முதலிய வியாதிகளுண்டாதல், இடிவிழுதல், கோயிற் கோபுரம் பிரகாரமண்டபம் விழுதல் ஆகிய இதுகளால்வருந் துக்கமும், வெய்யில் காற்றுமழை யக்கினி இதுமுதலியவைகளால் வருஞ்சுகமும் விவேகிகளுக்குஞ் சமமாயிருக்கும்.

ச-கை. பரவிச்சா பிராரத்த மெப்படியிருக்குமென்னில்,

உ - ம். அதுவுஞ் சமானமாகவே யிருக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ - ம். ஒருபுருஷன் மவுனமா யுட்கார்ந்திருக்கும்போது அன்னியனொருவன்வந்து, அவனை நமஸ்காரஞ்செய்து, நீ ஒருகாரியம் பண்ணவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, அந்தத் தாட்சணியத்தினால் அந்தக்காரியத்தைச்செய்து, அதனால்வருஞ்சுக துக்கத்தை அவனனுபவிக்கிறான். இந்தவனுபவம் விவேகிகளுக்கும் அவிவேகிகளுக்குஞ் சமமாயிருக்கும்.

இந்தப்படி பிராரத்தத்திரயத்தை விசாரித்தபின்பு இச்சையிலாவது, அனிச்சையிலாவது, பரவிச்சையிலாவது ஆசைவந்தாலும் வரட்டும். அவ்வாசையான இந்தப் பிராரத்தத்திரயவனுபவம் அகங்காரத்துக்கேயன்றி, அகங்கார சாட்சியாகிய நமக்கில்லையென்று ஸ்ரீ சற்குருமுன்னிலையில் அகங்காரத்தையுந் தன்னையும் பகுத்தறிந்து அகங்காரத்திற்கூடாமலெவனிருக்கிறானோ, அவனே சுவரூபமுத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதியிதிகாச புராணாகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பிராரத்தத்திரயநிருபகம்
முற்றிற்று.

முப்பத்தோராவது

சஞ்சிதாதிகன்மத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் சஞ்சிதாதி கன்மத்திரயங்களை விசாரித்தறியவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் அஃதேதென்னில்,

உ - ம். திருஷ்டாந்த பூர்வகமாய் நிரூபிக்கிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ - ம். ஒருபிராமணனுக்குப் பத்து க்ஷேத்திர முண்டு. அதிலோவ்வொன்றுக்கு வருஷத்தி லாயிரக்கலதானியம் விழுக்காடு பதிணுயிரக்கல தானியம் விளையும். அதில் ஆயிரக்கல தானியம் வீட்டுச் சாப்பாட்டுக்கும், ஆயிரக்கலதானியம் விரை முதலுக்கும், இரண்டாயிரக்கல தானியம் தர்மத்துக்கும், ஆயிரக்கலதானியம் பயிரிடுமாள்களுக்கும், ஆயிரக்கலதானியம் தீவாணத்தாருக்குமாகச் செலவுபண்ணது போக, மீந்த தானியத்தைப் பத்திரப்படுத்தி வைப்பான். இப்படியே வருஷா வருஷம் மீந்த தானியங்களைப் பத்திரப் படுத்திக் குறைந்தகாலத்தில் விற்போமென் றெண்ணிக்கொண் டிருந்தான்.

இந்தத் தானியத்திற்குச் சஞ்சிதமென்று பெயர். வீட்டுச் சாப்பாட்டுக்குநிறுத்திய சிலவுமுதலிய தானியத்திற்குப்பிராரத்தமென்றுபெயர். முளைபயிர்,பெரியபயிர், கதிர்ப்பயிர்களாகிய நன்செய், புன்செய்களுக்கு ஆகாமியமென்றுபெயர். இப்படியிருக்க ஒருசமயத்தில் கலகம்வந்து பிறதேசத்தார்கள் மேலிட்டுச் சஞ்சிததானியங்களெல்லாங் கொள்ளையிட்டு நெருப்பு வைத்தார்கள். வரப்போகிற ஆகாமியவிளைவு முதலானதுகளெல்லாம் இடைக்கொள்ளைக்காரர்கள் கொள்ளையிட்டுப் பயிர்களை யெல்லாங் குதிரைகளுக்கு மாடுகளுக்குமா யறுத்துப்போட் டழித்துவிட்டார்கள்.

அதைக்கேட்டு அந்தப்பிராமணன் மிகுந்த விசனமடைந்து கிரகத்திற் சாப்பாட்டுக்கிருந்த பிரார்த்த தானியத்தைப் பூமிக்குள் பத்திரம்பண்ணி நித்தியங் கொஞ்சங் கொஞ்சமாயெடுத்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டுவந்தான். அப்படியிருக்கஅவன்பந்துக்கள் வந்து நீயுன் தேகபோஷணைக் கென்ன செய்கிறுயென்றுகேட்க, நான்சஞ்சிதமாய்வைத்திருந்த களஞ்சியதானியமெல்லாங் கொள்ளையாய்ப் விட்டது. வரப்போகிற வாகாமிய தானியத்தை இடைக்கொள்ளைக்காரர் கொள்ளையிட்டுப்போனுர்கள். வீட்டிற் கொஞ்சம் பிராரத்ததானியங்கட்டுக்கிடையாயிருந்தது. அதில் கொஞ்சங்கொஞ்சம் எடுத்துச் சீவனம் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறேனென்று சொன்னுன்.

ச-கை. இதினல் என்ன சித்தித்ததென்னில்,

உ - ம். சஞ்சிதாகாமியங்களுக்கு நாசமுண்டாகுமென்றும் பிராரத்த மாத்திரம் புசித்துத் தீரவேண்டுமென்றுஞ் சித்தித்தது. இந்தப்படி தாஷ்டாந்தத்திலும் நிரூபிக்கிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். உலகத்தில் அநாதியான சீவன் புண்ணிய பாப கர்மங்களைச் செய்துவருகையில் ஒருநாள்செய்கிற பாவபுண்ணிய கர்மமே வெகுஜன்மங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கும். இப்படியேஜன்ம ஜன்மங்களிலுஞ்செய்துவருகிறபோது அந்தக்கர்மமெல்லாம் ராசிராசியாகக்கூடும். இதுகளுக்கே சஞ்சிதமென்றுபெயர். மரணமடைந்தபிறகு உடனே ஜன்மமெடுக்கிறநிமித்தம் அந்தக் கர்மசஞ்சிதத்திற் கொஞ்சங் கிரகித்து அதை யனுபவிப்பதற்குக் காரணமான சரீரவேதுவாகிய பஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களைச் சரீராகாரமாகப் பரிணமிக்கப்பண்ணி அந்தச்சரீரத்தினாற் சிலகர்மங்களைச்செய்து அந்தக் கர்மத்துவாரா சுக துக்க மனுபவிப்பன். இப்படி யனுபவிக்கிறதற்கே பிராரத்தமென்றுபெயர். இந்தப் பிராரத்தங்களை யனுபவிக்குமிடத்து மரணபரியந்தஞ் செய்துவருகிற இதாகிதங்களுக்கேஆகாமியமென்று பெயர். இதுவே மேற்சஞ்சிதத்துக்குக் கட்டுப்படும் இப்படியே சீவன் கர்மங்களை யநாதியாய்ச்செய்து வரவர அந்தச் சஞ்சிதம் விருத்தியாகிவரும். ஆதலால் சீவர்களது ஜன்னுக்கு நாசமேயில்லை.

ச-கை. ஆனாலந்தஜென்மங்களுக்கு அவதியெப்போது வருமெனில்,

உ - ம். இப்படி கர்மங்களைச்செய்து வருகிறபோது ஒரு ஜன்மத்தில் ஓர் அதிகபுண்ணிய கர்மபரிபாகபலத்தினால் சீவனுக்குச் சம்சாரபந்தம் வரவொட்டாமற் செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற விவேகமுண்டாகும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். நான் காமிய கன்மங்களையே பண்ணுவேனாகில் சித்தசுத்தி வாராது, சம்சாரபந்தமும் போகாது என்கிற விசாரம் பிறந்து விகிதமான நிஷ்காமிய கன்மங்களையே யீசுவரார்ப்பணமாகச் செய்து வருவான். அந்த நிஷ்காம புண்ணிய பலத்தினால் பக்தியும் அதனாற் சற்குரு லாபமும் அதனாற் சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களுஞ் சித்தித்து ஞானத்

தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளுவான். அப்படி ஞானம் வந்த போதே அந்த ஞானுக்கினியினுல் சஞ்சிதாகாமிய வஞ்ஞான மெரிந்து பஸ்பமாகிப்போம். அந்த ஞானம் வந்தபின் செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவ கர்மங்களெல்லாம் அகர்த்தாவாகிய விவனேப் பரிசிக்கமாட்டாது.

ச-கை. ஆனுலந்தப் புண்ணிய பாவங்களுக்குக் கதியேதென்னில்,

உ-ம். அந்த ஞானியைப் பூசித்தவர்களுக்குப் புண்ணியமும் தூஷித்தவர்களுக்குப் பாவமும் போகும். பிராரத்தமாத்திரமனுபவித்துத் தீரவேண்டும். அதற்கு வேறே நாசஞ் சொல்லக்கூடாது. இந்தப்படியே சஞ்சிதாகாமிய பிராரத்தங்களினுதியந்தமும் கர்த்தா போக்தாவின் அக மமதைகளும் நன்ருய்விசாரித்து இதுகளெல்லா மகங்காரத்திற்கேயல்லது சாட்சியாகிய நமக்கில்லே யென்று ஸ்ரீ சற்குரு முன்னிலேயில் விசாரித்தறிகிறவனெவனே, அவனே கிருதார்த்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லே சித்தம்.

சஞ்சிதாதிகன்மத்திரயநிருபகம்
முற்றிற்று.

முப்பத்திரண்டாவது

தார்க்கிகாதிபேதநிருபகம்.

ச-கை. உலகத்தில் வேதாந்த சாஸ்திரத்துக்கு வெதிருத்தமான காவிய நாடக தர்க்க சப்த மீமாம்சைகளேப் படித்தவர்களுங் கேவலமான கர்மிகளும் முமுட்சுக்களே நானுவித வுபாயத்திஞற் பேதப்படுத்திக் கெடுப்பார்க ளென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகின்ருர்களே; அஃதெப்படி யெனில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் ஒரு மகாராஜனுனவன் தனது புரோகிதனே யழைத்து எக்கியம்பண்ணுமென்ருக்கியாபித்துச் சகல பதார்த்தங்களுங் கொடுத்து, அதற்குத் தகுந்த பசு வகப்படாமலிருக்க, அது தெரிந்து அவ்வரசனுனவன், பசுலட்சணமறிந்த வொரு பிராமணனே யழைத்து, அவன்கையிற் சில

திரவியங்களைக் கொடுத்துப் பசுவைக் கொண்டு வரும்படி யனுப்பினான்.

அப்படியே நல்லதென்றுபோய் அந்தப்பிராமணன் பசுவுண்டா யிருக்கிற திக்கில் விசாரித்து சகல லட்சணமு நிறைந்த ஒரு பசுவைப்பேசி அதற்கு அவர்கள்கேட்ட திரவியத்தைக்கொடுத்துப் பசுவை யோட்டிக்கொண்டு வரும்போது வழியில், சுங்கக்காரர்கள் கண்டு மறிக்க, அரண்மனைக்குப் போகிறதென்று சொன்னமாத்திரத்தில் ராஜாக்கினைக்குப்பயந்து விட்டு விட்டார்கள். அதுகண்டிருந்தவொருவன் அந்தச் சுங்கக்காரருக்குப் போதித்து, இது நல்ல லட்சணமுள்ளபசுவா யிருக்கின்றது, இதை நாமுபாயத்தினாற் கிரகிக்கலாமென்று சொல்ல, அவர்க ளவ்வுபாய மென்னவென்று கேட்க, ஐயா, நாம் நாலுபேரும் அவன்போகிறமார்க்கத்தில் நாலுநாழிகைவழிக் கொருவரா யிருந்து அந்தப் பசுவைப் பேய் நாய் என்று சொல்லுவோம்; அப்படியே நாலுபேருஞ் சொல்லுகிறதினால் அந்தப் பிராமணன் பிரமித்து அந்தப்பசுவை விட்டு விடுவானென்றான். அதுகேட்ட சுங்கக்காரரும் அதற்குச் சம்மதித்துப் பிராமணன் போகிறவழியில் நாலுபேர் நாலிடத்திலிருந்தார்கள்.

பிற்பாடு அந்தப்பிராமணன் பசுவைப் பிடித்துக்கொண்டுபோகிறதைப்பார்த்து, முன்னாக விருந்தவன் ஓய் பிராமணா! பிராமணர்களுக்கு நாய் வளர்ப்பது உசிதமல்லவே; அதிலும் மனுஷரைக் கடித்துக் கொல்லப்பட்ட பேய்நாயை வளர்க்கலாமா, உமக்குத்தெரியாதா, ஒரு நல்லநாயகப்படாமற்போச்சுதாவென் றிப்படி யனேகமாகச் சொல்லி, மேலு மிதுவெல்லாரையுங் கடிக்கிறதாகத் தோற்றுது; என்னிடங் கொண்டு வர வேண்டாமென்று சொல்லிப் பயந்தவனைப்போ லோடிப் போனான். அதுகேட்ட பிராமணன் ஓ! ஓ! இவனுக்குப் பயித்தியம்போற் காணுது. இவ்வளவு லட்சணமுள்ள பசுவைப் பார்த் திப்படியேன் சொல்லுகிறானென்று அவன் சொல்லைச் சட்டைபண்ணுமற் செவ்வையாய்ப் போகிறபோது,

அவ்விரண்டா மனுஷனு மந்தப்பிராமணனைக்கண்டு, பேய்நாயென்றுமுன்சொன்னவன்போலவே சொல்லியோடிப்போனான். அதுகேட்டு அந்தப் பிராமணனுந் திடுக்கிட்டு, ஐயோ! இது

வென்ன ஆச்சரியம்! நாம்பேய்நாயைத்தான்வாங்கிமோசம் போனோமோவென்றுமனதிற்சம்சயமுண்டாகி, இந்தப்பேய் நாய் நம்மை யெங்கே கொல்லுதோவென்று, பதறிப் பதறி. அடிக்கடி யந்தப்பசுவைப் பார்த்துக்கொண்டு, மகா பயத்துடன் அப்பால் நடந்துபோகும்போது மூன்றுமிடத்திருந்தவனிவனைக்கண்டு, இவன் தூரத்தில் வரும்போதே ஓய் பிராமணரேயென்று கூவி, நீர்பிடித்துவருகிற பேய்நாயை நம்மிடத்திற் கொண்டுவரவேண்டாமென்று தானுமோடித் தன்பக்கத்திருந்தவர்களையு மோடும்படி செய்தான்.

அதைக்கண்டு அந்தப்பிராமணன் திகிலடைந்து, ஓஓ நாம் பேய் நாயைத்தான் யுக்தமாய் வாங்கிவந்தோம், இதிற்சந்தேகமேயில்லையென்று விசனத்தையடைந்து நாம் இந்தப்பேய்நாயை விட்டுவிட்டுப் போகலாமென்று நினைத்தால், இது பிறகே தூரத்திவந்து கடிக்குமேயென்கிற நிச்சயங்கொண்டு அந்தப் பசுவை விட்டுவிடுகிற வுபாயசிந்தையுடன் யோசித்துக்கொண்டு, அப்பால் போகும்போது நாலாமிடத்தி லிருந்தவன், இவனைப் பார்த்து, ஓய் பிராமணா! உமக்குப் பயித்தியமோ தெரியவில்லை யேன்காணும் இந்தப் பேய்நாயைப் பிடித்துக் கொண்டுவருகிறீர் இது எவர்களையுங் கடித்துக்கொல்லுமே, யுமக்குத் தெரியாதாவென்று சொல்லி விலகிப்போனான்.

அதுகேட்டு அந்தப் பிராமணன்பயந்து, அப்பா, நான்தெரியாமல் இதைவாங்கிவந்தேன்; இதை யென்னிடத்திலிருந்து விடுவித்தால் உனக்கு வெகு சுகிர்தமுண்டாகுமென்று பரிதாபமாய்க் கெஞ்சினான். அப்படி கெஞ்சின சொல்லைக் கேட்டு, ஐயா, எனக்கு உன்னிடத்தில் வரப் பயமா யிருக்கின்றது, அதைவிடுகிற வுபாயமாத்திரஞ் சொல்லுகிறேன், என்னவென்றால், உன்கைக்கயிற்றைப் பேய் நாயுடனே கூட்டி அதோ விருக்கிற மரத்தடியிற் கொண்டுபோய் நிறுத்தி, அந்தக் கயிற்றைவிடாமல் அந்தமரத்தை மூன்று பிரதட்சணஞ்செய்து முடிபோட் டோடிப்போமென்று சொன்னான்.

அதுகேட்ட பிராமணன் அப்படியே செய்துவிட்டு இப்பால் வந்துஅப்பா, உன்னுடையசகாயத்தினாலின்றுபிழைத்தேன், நீ இன்றைக்குப் பிராமணனை ரட்சித்தாய், துன்மரணத்தினால் நான் இறவாதபடி யென்னைக் காப்பாற்றினாயேயென்று

பலவாகத் தோத்திரஞ்செய்து, அவனிடத்திற் செலவு பெற்றுக்கொண்டு, இன்றைக்கு நமக்குப் புனர் ஜனன மாச்சுது, இனிமேற் பசுக்கொள்ளப் போகப்படாதென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஸ்தானம்போய் சேர்ந்துவிட்டான்.

இந்தப்படி அந்த வஞ்சகர்கள் பிரத்தியட்சமாய்ப் பரிக்ஷித்துக்கொண்ட பசுவாயிருக்கஅதைத் தாங்கள் கிரகிக்கிற நிமித்தம் பேய்நாயாக்கிப்பிராமணனதுபுத்தியைவெருட்டி மாறுபடுத்தினதுபோலத் தார்க்கீக சப்த மீமாம்ச கர்மிகள் முமூட்சுக்களையழைத்து அடா, கீதைகளை யேன் படிக்கிறாய்? சந்நியாசிகளிடத்தி லுனக்கென்ன காரியம்? உபநிஷத்தேன் சொல்லிக் கொள்ளுகிறாய்? உனக்கெந்தப் பாவகர்மமோ ஸ்திரமாயிருக்கின்றது? நாரதர் முதலிய ரிஷியீஸ்வரர்களுக்கும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்குங்கூட ஞானமில்லை யென்று புராணசித்த மிருக்கின்றது. ஏகஜீவபட்சமாகிய பேர்களுக்குச் சர்வாத்மனுய் ஞானங்கூடாதென்றும், சந்நியாசம்வாங்கிக் கெட்டுப்போகிறார்களென்றும்,க்லியுகத்திற் சந்நியாசமே கூடாதென்றுஞ் சாஸ்திரசித்த மிருக்கின்றது. இவர்களெல்லாந் திரவியமார்ச்சிக்கிற நிமித்தம் சந்நியாசம் பெற்றார்கள்.

நீயாவதேது உனக்கு ஞானமேது? நாம்சகலசாஸ்திரமும்படித்தோம்; படித்த நமக்கும் ஞானங்கிட்டாதென்று தீரவிசாரித்தறிந்து கர்மமேபண்ணி வருகின்றோம், உனக்குமுத்திவேண்டுமானல் தர்க்கம்படி, இல்லாவிட்டால் சப்தம்படி, இல்லாவிட்டால் காவியநாடக கர்மங்கள்படி, கீதைகளையுமுபநிஷத்துக்களையுஞ் சர்வாத்மனுய் ஸ்மரிக்க வேண்டாம், உனக்கு ஞானம் போதிக்கிறோமென்றபேர்களை மகாவஞ்சகரென்றேயறி, அவர்களுக்கு ஞானமுண்டாயிருந்தல்லவா உனக்குமூலமான ஞானத்தைச் சொல்லவேண்டும். அவர்களுக்கு முதலாய் ஞானசாதனமேயில்லையே,அவர்கள் க்ஷணகாலம் வெய்யிலிற் பொறுக்கமாட்டார்கள், க்ஷணமாத்திரஞ் சீதஞ்சகிக்க மாட்டார்கள்.

அவர்கள் நாங்களேஞானிகளென்று பெயரிட்டுக்கொண்டுதிரிகிறார்களே யல்லாமல் ஞானலட்சணமாகிய திடப்பிரக்ஞைகளவர்களிடத்திற் சற்றுங்காணேம், கோபதாபங்களே யதிக

மாயிருக்கின்றது, ஒரு சுலோகத்துக் சர்த்தங்கேட்டால்தெரிந்து சொல்லமாட்டார்கள், இவர்களது வஞ்சகத்துக்குள்ளாயனேகம்புருஷர்கள் கெட்டுப்போனார்கள், நீயுமெங்கேகெட்டுப் போகிறாயோவென் றுன்பேரில் தயவுபிறந்து இத்தனை தூரஞ் சொன்னோம், நீயும் எங்களைப்போல் நன்றாய்விசாரித்தறிந்து இதுமுதல் வேதாந்திகளுடைய சங்கத்தை விட்டுவிட வேண்டியது.

உனக்கு முத்திவேண்டியதாயிருந்தால் நாமறிந்திருக்கிற ரகசியமான மந்திரங்களி லொன்றை யுபதேசிக்கின்றோம். அந்தமந்திரமாத்திரஞ் சார்வதா ஜபம் பண்ணிக்கொண்டுவந்தால், இகத்தில் சர்வாபீஷ்டமு முண்டாகிறதன்றிக் கடைசியில் மோட்சமுஞ் சித்திக்கும், உனக்கு நூறுவிதத்திற் சொன்னோம், எங்கள் சொற்படி கேட்டால் பிழைக்கலாம், கேளாவிட்டாற் சந்தேகமில்லாமற் கெட்டுப்போவாயென்று இந்தப்படியே பலபலவிதமாக அவ்வஞ்சகமான சுங்கக்காரர்களைப்போல வஞ்சக முள்ள விவர்களும் முமூட்சுக்களை வெருட்டிக் கெடுப்பார்கள்.

ஆதலால் முமூட்சுவானவர்கள் நன்றாய் விசாரித்த யுத்திபுத்திகளால் சுருதி குருவாக்கொத்த வேதாந்த சாஸ்திரமே தனக்குத் தாரகமென்றும், மற்றைச் சாஸ்திரங்களை விட்டுச் சம்சயமறச் சுவரூபலட்சணத்தை யுபதேசஞ்செய்யப்பட்டகுருநாதனே தனக்குச் சற்குருவென்றும், மற்றவர்களெல்லாம் வஞ்சகரென்றும் விசாரித்தறிந்து, வேதாந்த சாஸ்திரத்தினிடத்தும், ஆத்மாவினிடத்தத்தியாசமும், பிரதிவிம்பலட்சணமும் ஆத்மநிச்சயசொரூபமு முபதேசம் பண்ணப்பட்ட ஸ்ரீ சற்குருவினிடத்திலும் விசுவாசம் வைத்து, குரு பணிவிடை செய்து, சிரவணாதிகளை யையமறக்கேட்டு, ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக் கிருதார்த்தனாக வேண்டுமென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற்சம்சயமில்லை சித்தம்.

தார்க்கிகாதிபேதநிருபகம்

முற்றிற்று.

முப்பத்துமூன்றாவது

பஞ்சவிதமுத்திநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளிற் சொல்லப்படுகிற பஞ்சவித முத்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய கைவல்யமென் றைந்து விதம்.

ச-கை. சாலோகமுத்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். உபாசனா மகிமையினாற் பிரமலோகம்போய் பிரமதேவர் சமுகமில்லாம லொருபிறதேசத்தி லிருந்துக்கொண்டு சமஸ்தபோகங்களையு மனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது.

ச-கை. சாமீபமுத்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரமதேவர் சமுகங் கிடைத்துச் சமஸ்த போகங்களையு மனுபவித்துக்கொண்டிருப்பது.

ச-கை. சாரூபமுத்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிரமதேவருடையரூபத்தைப்பெற்றுச் சமஸ்தபோகங்களையு மனுபவிக்கிறது.

ச-கை. சாயுச்சியமுத்தியாவ தேதென்னில்.

உ-ம். பிரமதேவருக்குண்டான அதிகார ஐசுவரியம்பெற்று சமஸ்த போகங்களையு மனுபவித்துக்கொண் டிருக்கிறது. இந்த நாலு பேருக்கும் முத்தியேகரூபமா யிருந்தபோதிலும் உபாசனா தாரதன்மியத்தினா லவாந்திரபல தாரதன்மியங்களுண்டு.

ச-கை. கைவல்யமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். முமூட்சுவானவர்கள் சாந்தியாதி குணங்களுடன்கூடிக் குருநாதனிடத்தில் சம்சயமின்றிச் சிரவணாதிகளைச்செய்து ஞான வடிவமென்கிற தன்னைத்தானே சம்பாதித்துச் சச்சிதானந்த சொரூபமான வாத்மாவை நானென் றறிந்தபிறகு சொரூப மாத்திரமா யிருக்கிறதே கைவல்யமென்று சொல்லப்படும். இந்தக்கைவல்யமுத்தி தனது விசாரத்தினாற் பிறந்த ஞானத் தினால்வரவேண்டுமன்றிக் கர்மவுபாசனைகளால்வரமாட்டாது ஸ்ரீ சற்குரு தரிசனத்தினால் மலமாயை கன்மங்கள் நீங்குமே யல்லது வேறோ ருபாயத்தினாலு மெவ்வளவு நீங்காது பிரம

லோகத்தி லிருக்கிறவர்களும் பிரமதேவரிடத்திற் கேட்டு விசாரத்தினுலேயே ஞானஞ்சம்பாதித்து மோட்ச மடைந் தார்களென்று சுருதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது.

ச-கை. இதனுலென்ன சித்தித்ததென்னில்,

உ-ம். சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் ஞானத்தினுல் முத்தியன்றிக் கர்ம யோக வுபாசனைகளால் முத்தியில்லை யென்று சித்தித்தது. ஆதலால் சமஸ்தமானபேர்களுக்கும் ஞானத்தினுலேயே முத் தியென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாசபுராணுதிகளிற் சொல்லப் படுகின்றது. இதில் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பஞ்சவிதமுத்திநிருபகம்
முற்றிற்று.

முப்பத்துநான்காவது

பிரமவித்தாதிசதுஷ்டயநிருபகம்.

ச-கை. உலகத்தில் ஞானியானவர்கள் சார்வதாசமாதிநிஷ்டையிலிரு க்கவேண்டுமென்றும், யோகமில்லாவிட்டால் சிரவணத்தினுல் வருகிற ஞானந் திடமாகாதென்றும், விவகாரத்துடன் கூடி யிருப்பவர்களுக்கு ஞானங்கூடாதென்றும், அவிவேகிகளுக் குள் சிலருக்கிப்படிப்பட்ட சம்சயமுண்டாகும். அந்தச் சம் சயமும் நிவர்த்திக்கும்படி பிரமவித்தாதி சதுஷ்டயருடைய திதிப்பிரகாரமும் விசாரித்தறிய வேண்டுமென்று பெரியோர் கள் சொல்லுகிறபடியால் பிரமவித்துவின் திதியெப்படிப்ப ட்டதென்னில்,

உ-ம். தனக்குக் காலத்திரயத்திலு மொன்றினும் பாத்தியத்வ மில் லாமல் பாத்தியத்வமும் சொப்பனம்போற் சார்வதா பார்த் துக்கொண்டிருந்து யெக்கியாதி கர்மங்களும், அதிதிபூசைக ளும், சுதர்மமான சந்தியாவந்தனக் கிரியைகளும், விடாமற் பண்ணிக்கொண்டிருந்தபோதிலுந் தான்சாட்சியே,தானெரு கர்மமும் பண்ணுகிறவனல்ல, அகங்காராதிகள் தன் தன்விஷ யங்களிற் பிரவிர்த்திக்கின்றதல்லது, தான் அசங்கனே, யுப ரதியைக்குறித்துத் தனக்குச்சாட்சித்வமுங் கற்பிக்கப்பட்ட

தென்கிற திடசித்தத்துடன் சகல விவகாரங்களுஞ் செய்து வருகின்றவனுக்குப் பிரமவித்தென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. பிரமவரன் தன்மை யெவ்வகைப்பட்டதென்னில்,

உ - ம். பாகிய விவகாரமெல்லாந் துக்கமென்றறிந்து விவகாரங்களில் நமக்கெவ்வளவும் பிரயோசனமில்லையென்று யூகித்துணர்ந்து முன்பிருந்த விவகாராதிகளை விட்டொழிந்து, அந்தர்முக நாட்டமாய் நித்திரைசெய்பவன்போலிருந்து காலத்திரயத்திலும் பிரபஞ்சமேயில்லை; தோற்றினபோதிலுமித்தையே எனக்குச் சாட்சித்வமுங் கற்பிதமேயென்கிற நிச்சயத்துடன் தன்னை வந்தடுத்த முமூட்சுக்களுக் குபதேசம் பண்ணிக்கொண்டு, அநிர்வாச்சியமான சவுச அன்னபாளுதிக்கிரியைகளில் மாத்திரம் பிரவிர்த்தி யுடையவனுய், சகலமு மகங்கார வியாபாரங்களென்று திடசித்தனுய் தானொரு கர்மங்களுஞ் செய்தவனல்லவென்று சம்சயமின்றி நிச்சயங் கொண்டவனுய் பாகிய வியாபாரமின்றிச் சார்வதா ஏகாந்தநிஷ்டையிலிருக்கின்றவனுக்குப் பிரமவரனென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. பிரமவரியான் தன்மை யெப்படிப்பட்டதென்னில்,

உ - ம். பாகியமெல்லாந் துக்கமென்ற திடங்கொண்டு பாகியஸ்புரணத்தை விட்டுச் சார்வதா நிதித்தியாசன பரனுயிருந்து ஒருவராற் பிரேரிக்கப்பட்டு அன்னபாளுதிக் கிரியைகளைச் செய்தபோதிலுஞ் சகலவிவகாரமு மகங்காரமே செய்கிறதென்றும், தானொரு வியாபாரமுஞ் செய்பவில்லையென்றும், சாட்சியுஞ் சாட்சித்வமுங் கற்பிதமேயென்றும், அசங்கனுகிய தனக்கு ஒன்றிலுஞ் சம்பந்தமில்லையென்றுந் திடநிச்சயங் கொண்டு சகல சம்சயரகிதனுய் சார்வதா நிதித்தியாசன பரனுயிருப்பவனுக்குப் பிரமவரியானென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. பிரமவரிட்டன் தன்மை யெத்தன்மைத் தென்னில்,

உ - ம். பாகியமெல்லாந் துக்கமென்று விட்டுவிட்டுச் சகல சம்சயரகிதனுய் சார்வதா நிருவிகற்ப சமாதிபரனுய் அந்தர்வியாபாரமும் பாகிய வியாபாரமுமறந்து, சுவரூபத்தில் மக்கினசித்தமாய் சுதந்தரத்திலாகிலும் பிறரைக்குறித்தாகிலும் ஒரு பிரவிர்த்தியில்லாமல் சுகமாயிருப்பன். அவனுக்குச் சர்வாத்மனுய் அன்னபாளுதிக் கிரியைகளில்லை.

அனேகபுண்ணிய கர்மபரிபாகத்தினுற் சமாதிசித்தித்தபடியி ஞலும், சகலதுக்கங்களும் நசித்துப்போனபடியிஞலும் சதா நிருவிகற்பசமாதி நிஷ்டையி லிருப்பன். அந்த மகாத்மாவுக் குப் பிரமவரிட்டனென்று சொல்லப்படும். இவர்கள் நால்வரு க்குந் தாரதன்மியத்திஞல் யுக்தமான சுகமுண்டாயிருந்த போதிலும் முத்திமாத்திரஞ் சமானமாகும்.

ச-கை. ஆஞலிவர்களிப்படியிருந்ததற்கு பிரயோசனமேதெனில்,

உ - ம். கர்மம் நாஞவிதமாகையால் திர்ஷ்ட சவுக்கியப் பிரயோசன மெப்படியோ, அப்படியே யிருப்பார்கள். ஞானிகள் இந்தப் பிரகார மிருக்க வேண்டுமென்று ஒரு நியமமுஞ் சொல்லக் கூடாது.

ச-கை. இதற்குப் பிரமாண மேதென்னில்,

உ - ம். ஜனகர் அரசாட்சி செய்துக்கொண் டிருந்தாரென்றும், ஜட பரதர் அசங்கனுய்ச் சஞ்சரித்தாரென்றும், சுகர் உபநயன தற்பூர்வமே கிரகத்திலிருந்து வெளிப்பட்டாரென்றும், தூரு வாசர் சிலரைச் சபித்தார், சிலரை யனுக்கிரகித்தாரென்றும், சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகி ன்றது. கர்மங்களும் நாஞவிதமானதால் ஞானிகளொருவரிரு ந்தபடி யொருவரிரார்களென்பதற்குச் சுருதியாதிகளுஞ் ஜன காதிகளுமே பிரமாணம். விவேகிகளானவர்கள் ஞானிகளிப் படி யிருக்கிருர்கள், அப்படி யிருக்கவில்லை, இப்படி யிருக்க வேண்டும், அப்படியிருக்கக்கூடாதென்று சந்தேகிக்க வேண் டுவதில்லை. கர்மத்துக்கன்னியமாய் அவரவர்களுடைய கர்மம் எப்படி நடத்துவிக்குமோ, அப்படியே யிருப்பார்களென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுதிகளிற் சொல்லப்படுகின் றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பிரமவித்தாதிசதுஷ்டயநிருபகம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாவது

சப்தாவஸ்தை நிரூபகம்.

ச-கை. உலகத்தில் சாஸ்திரிகளாகிய சிலபேர் சமஸ்தவாக்கியங்களும் பரோட்சஞான வுற்பத்தியேயன்றி, அபரோட்ச ஞானவுற்பத்தி யல்லவென்றும், சார்வதா அபரோட்ச ஞானங்களுக்கு விஷயனல்லவென்றும், சொப்பிரகாசனாகிய வாத்மாவுக்கு ஞானஞ்ஞான வாசிரயங்களான யுக்தங்கூடாதென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். அவர்களது வார்த்தையைக் கேட்டு அனேகர் பிரமிப்பார்கள். அப்படி பிரமிக்காதபடி சப்தாவஸ்தைகளை விசாரித்தறிய வேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறபடியால் ஆத்மாவுக்குச் சப்தாவஸ்தைகளாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விட்சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சம், துக்கநிவிர்த்தி, தடையற்ற வானந்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். திருஷ்டாந்தத்தில் பரமஜீயரென்றொரு சந்நியாசியுண்டு. அவருக்கனேகஞ் சீஷர்களிருந்தார்கள். அவர்களிற் பதின்மரை யழைத்து ஒருகாரியநிமித்தம் ஒருவூருக்கனுப்பி வைத்தார். அவர்கள் போகும்போது மார்க்கத்தில் குறுக்கே யிருக்கிறவொரு ஆற்றிலிறங்கி அந்தக்கரை யேறியபிறகு, அவர்களிற் பிரதானமானவன் சம்சயங்கொண்டு, நாம்பத்துப்பேருங்கரை யேறினோமோ, இல்லையோவென்றெண்ணிப்பார்த்துத் தன்னை யெண்ணாமல் ஒன்பதுபேரிடத்திற்சித்தம்வைத்தவனாய், அவர்களைப் பிரத்தியட்சமாகப் பார்த்திருந்தும் அஞ்ஞானத்தினால் கணிதகர்த்தாவாகிய தன்னைத் தசமனென்றறியாமல் மறந்து நிற்பதே யஞ்ஞானம்.

ச-கை. ஆவரணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அசத்தாவரணம், ஆபாசாவரணம் என்றிரண்டுவிதம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். தசமனானவன் தான் சுயந்தசமனாயிருந்துக்கொண்டே, தசமனிருக்கிறானாவென்று கேட்டது அசத்தாவரணம். தசமனைக்

காணேம்; இருந்தால் தோற்றலாமே; தோற்றவில்லை யாகையினால், தசமனில்லை யென்றே சொல்லுகிறது ஆபாசாவரணம். இவ்விவகாரத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறதெதுவோ; அதுவே யஞ்ஞான காரியமான வாவரணம்.

ச-கை. விட்சேபமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தசமன் ஆற்றிலிறந்தானென்று நிச்சயித்தழுகிறதே விட்சேபம்.

ச-கை. பரோட்சமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தசமனிப்படி யழும்போது ஆப்தன் வந்து ஏனழுகிறாய், அழாதே தசமன் செத்துப்போகவில்லை, யிருக்கிறானென்று சொல்லச் சாஸ்திராதிகளாற் சொற்காதிகளையறிந்ததுபோல அவ்வாப்த வாக்கியத்தினால் பரோட்சமாகத் தசமனிருக்கிறானென்றறிந்ததே அசத்தாவரண நிவர்த்தகமான பரோக்ஷஞானம்.

ச-கை. அபரோக்ஷமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அவ்வாப்தன் தசமனுக்கு ஒன்பதுபேரையு மெண்ணிக் காட்டிப் பத்தாவான் நீயேயென்று காட்ட, அவனுமப்படியே யெண்ணித்தானே தசமனென்பதிற் சந்தேகமில்லையென்றறிந்து, அஞ்ஞானத்தினாற் பிரமித்தேனென்றுங் காலத்திரயத்திலுந் தான் தசமனென்பதிற் சந்தேகமில்லையென்றுந் தன்னையுள்ளபடி யறிந்ததே ஆபாசாவரண நிவர்த்தகமான அபரோக்ஷஞானம்.

ச-கை. துக்கநிவிர்த்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். முன்னிருந்த ரோதனாதிகளைவிட்டதே துக்கநிவிர்த்தி.

ச-கை. தடையற்ற வானந்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அந்தத்துக்க நீங்கினவுடனிருந்த சுதாசவுக்கியசுகமே தடையற்ற வானந்தம். இதுகளே சப்தாவஸ்தைகளாகும்.

ச-கை. ஆனால் தாஷ்டாந்தத்தி லெப்படியென்னில்,

உ-ம். சிதாபாசன் சமுசாரத்தி லாசத்தியுடையவனாய் ஒரொருபொழுதானாலுந் தன்சுவரூப பூதசொப்பிரகாசனாகிய கூடஸ்தரை யறியாதிருப்பதே யஞ்ஞானம்.

ச-கை. ஆவரணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஒருவன் கூடஸ்தனை யறிவையாவென்று கேட்க, கூடஸ்தனென் றொருவனிருக்கிறானோ? இல்லையே. உண்டாயிருந்தால்

தோற்றவேண்டுமே யென்று சொல்லுவதே யஞ்ஞானகாரிய மான வாவரணம்.

ச-கை. விட்சேபமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். நான்கர்த்தா, போக்தா, சுகி, துக்கி, மனுஷன், பிராமணனென்கிறது இந்தத் தேகமே யன்றி, வேறே கூடஸ்தனில்லையென்று சொல்லுகிறதே விட்சேபம்.

ச-கை. பரோக்ஷமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஸ்ரீசற்குரு வுபதேசத்தினால் கூடஸ்த னொருவனுண்டென் றறிகிறதே பரோக்ஷஞானம்.

ச-கை. அபரோக்ஷஞானமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஸ்ரீ சற்குரு சந்நிதானத்தில் சிரவணாதிகள் செய்து அதனாலுண்டான பரஞானத்தினால், தான் கூடஸ்த னென்பதிற் சம்சயமில்லையென்று பிரத்தியட்சமாய்க்காண்பதே அபரோக்ஷ ஞானம்.

ச-கை. துக்கநிவிர்த்தியாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இப்படி நிருவிகாரனாய், அசங்கனாகிய கூடஸ்த சொரூபமே தானென் றறிந்தபிறகு கர்த்ருத்வாதி சோகமுதலான துகள் விட்டிருப்பதே துக்கநிவிர்த்தி.

ச-கை. தடையற்ற ஆனந்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். கர்த்தவ்யவுற்பத்தி யெம்மாத்திரமிருக்கின்றதோ, அதுகளெல்லா மென்னாலேயே செய்யப்பட்டதென்றும், அதனாலடையப்பட்ட பலவுற்பத்திக ளெவ்வளவிருக்கின்றதோ, அதுகளெல்லாம் என்னாலேயே யடையப்பட்டதென்றுஞ் சந்தோஷப்படுகிறதேதடையற்றவானந்தமென்றுஞ்சொல்லப்படும். இவற்றுள் ஆதியான மூன்றவஸ்தையும் பந்தத்திற்கு ஏது; மற்ற நான்கவஸ்தையும் மோட்சத்திற்கு ஏதுவென்று விசாரித்தறிந்து இந்தச்சப்தாவஸ்தைகளும் என்னிடத்திலாரோபிக்கப்பட்ட அகங்காரத்துக்கன்றிச் சாட்சியாகிய வெனக்கில்லையென்று ஸ்ரீ சற்குருமுன்னிலையில் சம்சய விபரீதமற விசாரித்தறிந்தவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

சப்தாவஸ்தைநிருபகம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தாருவது

தாதாத்மியத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் தாதாத்மியத்திரயங்களை விசாரித்தறிய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபடியால் அவையேதென்னில்,

உ-ம். சகஜ தாதாத்மியம், கர்மஜ தாதாத்மியம், பிராந்திஜ தாதாத்மியம் என மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

ச-கை. ஆனாற் சகஜதாதாத்மிய மெப்படியென்னில்,

உ-ம். சித்து அகங்காரத்திற் பிரதிபிம்பத்து, அந்தப்பிரதிபிம்பமும் அகங்காரமுங்கூடித் தப்தாயபிண்டம்போலேகரூபமாய் அந்தச்சித்தைப்போலவேதோற்றும். அந்தச் சிற்பிரதி பிம்பத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கு மகங்காரத்திற்கே சகஜதாதாத்மியமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. சகஜ தாதாத்மியமென்று பெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம். பிறக்கும்போதேயிரண்டுங் கூடப்பிறந்தபடியினு லிவ்விரண்டினுடைய தாதாத்மியமே சகஜ தாதாத்மிய மென்று பெயராயிற்று.

ச-கை. கர்மஜ தாதர்த்மிய மெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சிற்பிரதி பிம்பத்துடன் கூடிக்கொண்டு சித்தைப்போலவே தோற்றப்பட்ட வகங்காரத்திற்குத் தூலசரீரத்துடன் கூடச் சம்பந்தம்வந்தபோது கர்மஜ தாதாத்மியமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. கர்மஜ தாதாத்மியமென்று பெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம். சாக்கிரபோகப் பிரதானமான கர்மம் பிறந்தபோது அந்தக் கர்மஜ தாதாத்மியம் பிறக்கின்றது. அந்தக்கர்ம நசித்தாலந்தக் கர்மஜ தாதாத்மியமும் நசித்துப்போகின்றது. அதனாற் சிற்பிரதி பிம்பத்துடன் கூடியிருக்கிற வகங்காரத்திற்குத் தூலசரீரத்துடன்கூடிய தாதாத்மியமே கர்மஜ தாதாத்மியமென்று பெயராயிற்று. கர்மமுண்டானாற் கர்மஜதாதாத்மியமுண்டு. கர்மமில்லாமற்போனால் கர்மஜ தாதாத்மியமில்லை யென்பதற்குச் சாக்கிரத்திலுஞ் சுழுத்தியிலும் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது. இந்தத் தாதாத்மியத்தினாலேயே தூலதேகமுஞ் சேதனம்போலவே தோற்றுகின்றது.

ச-கை. பிராந்திஜ தாதாத்மிய மெப்படியென்னில்,

உ-ம். நான்பிராமணன், நான்க்ஷத்திரியன், நான்வைசியன், நான் சூத்திரன், நான்பிரமசாரி, நான்கிரகஸ்தன், நான்வானப்பிரஸ்தன், நான்சந்நியாசியென்கிற சித்தவிருத்தியுடன் கூடியிருக்கிறவகங்காரத்திற்கு அகஞ்சத்தார்த்தமான சாட்சியோடுங் கூடிய தாதாத்மியம் பிராந்திஜ தாதாத்மியமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. பிராந்திஜமென்று பெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம். சர்வாபீஷ்டமான வாத்ம சொரூபத்தை நானென்றறியாமல் இப்படி பிராந்தினால் வந்தபடியாலிதற்குப் பிராந்திஜதாதாத்மியமென்று பெயராயிற்று.

ச-கை. இதுகளுக்கு நிவிர்த்தி யெப்போது வருமென்னில்,

உ-ம். சம்பந்தங்களான சிற்சாயாவகங்காரமாயெந்தமட்டுமிருக்கின்றதோ அந்தமட்டுஞ் சகஜ தாதாத்மியம் பிராந்திஜ தாதாத்மிய மிரண்டுக்கும் நிவிர்த்திவரமாட்டாது. விதேக கைவல்யத்தில் அத்தியந்த நிவிர்த்திவரும். கர்மஜதாத்மியமோவென்றால் பிரதிதினமும் போகப் பிரதானமான கர்மத்தினாற் பிறக்கிறபடியினாலும், அந்தக் கர்மமுஞ் சுழுத்தியில் நாசப்படுவதினாலும் இதற்குப் பிரதிதினமுஞ் சர்வானுபவமாய் சுழுத்தியில் நாசங்கண்டு கொள்ளவேண்டியது. பிராந்திஜதாதாத்மியமும் நானே பிரமமென்கிற ஞானமுண்டான தக்ஷணம் நசித்துப் போம்.

ச-கை. இதற்குப் பிரமாணமுண்டோ வென்னில்,

உ-ம். வித்தியாரண்ய சுவாமிகள் திருக்கு திரிசிய விவேகமென்கிற கிரந்தத்தில் இப்படியே நிரூபித்திருக்கின்றது. நாம் நிரூபிக்கப்பட்டதெல்லாம் நம்து சுவானுபவமும், ஈஸ்வரவாக்கிய வேதாந்த வுபநிஷத்துகளும் பூர்வாசாரியர் நிரூபித்திருக்கிற சாஸ்திரங்களும் ஒன்றுபட வனுபவத்திற்கண்டே நிரூபித்ததென் றறியத்தக்கது. இந்தத் தாதாத்மியத்திரயங்களை ஸ்ரீ சற்குருநாதன் முன்னிலையில் நன்றாய் விசாரித்தறிந்து இந்தத் தாதாத்மியத்திரயங்க ளகங்காரத்திற்கே யல்லது, சாட்சியாகிய நமக்கில்லை யென்று எவனறிகிறானோ, அவனே யசங்கனாகிய பரமுத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

தாதாத்மியத்திரயநிருபகம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாவது

ஜீவேஸ்வரசொரூப நிருபகம்.

ச-கை. ஜீவனுவ தாரென்னில்,

உ-ம். அந்தக்கரணம், அதிஷ்டானசைதன்யம், அந்தக்கரண பிரதிபிம்ப சைதன்னியம் இம்மூன்றுங்கூடிச் ஜீவனென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அப்படிசொல்லுவானேன்? கேவலமந்தக்கரணத்திற்கே ஜீவத்துவஞ் சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ-ம். கடத்துக்குஞ் ஜீவத்துவம் வரவேண்டும். அப்படிகூடாததால் கேவலமான வந்தக்கரணத்திற்குச் ஜீவத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. கடஞ் சொச்ச திரவிய மல்லாதபடியினாலும், அந்தக்கரணஞ் சொச்ச திரவியமானபடியினாலும் அந்தக்கரணத்திற்குஞ் ஜீவத்துவஞ் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். தர்ப்பணாதிகள் சொச்சதிரவியமானதா லதுகளுக்குஞ் ஜீவத்துவம் வரவேண்டும். அப்படி கூடாதபடியினால் அந்தக்கரணஞ் சொச்ச திரவியமானபோதிலுங் கேவலம் அந்தக்கரணத்திற்குச் ஜீவத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. தர்ப்பணாதிகள் பாகியபதார்த்தமானதினாலும், அந்தக்கரணம் அந்தர்பதார்த்தமானதினாலும் அந்தக்கரணத்திற்குச் ஜீவத்துவஞ் சொல்லலாமோயென்னில்,

உ-ம். இந்திரியங்களு மந்தர்பதார்த்தமானதா லதுகளுக்குஞ் ஜீவத்துவம் வரவேண்டும். அப்படி கூடாதபடியினால் அந்தக்கரணத்திற்குச் ஜீவத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அந்தக்கரணம் இந்திரியத்தைப்பார்க்கிலும் அந்தரானதினால் அந்தக்கரணத்திற்குச் ஜீவத்துவஞ் சொல்லலாமே யெனில்,

உ-ம். அஞ்ஞானம் அந்தக்கரணத்திலும் அந்தரானதால் அஞ்ஞானத்திற்குஞ் ஜீவத்துவங் கூடவேண்டும். அப்படி கூடாதபடியினால் அந்தக்கரணத்திற்குச் ஜீவத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது. அல்லாமலும் ஜீவன் சேதனமானதினா லசேதனமான வந்தக்கரணத்திற்குச் ஜீவத்துவங்கூடாதென்பதிற்சந்தேகமேயில்லை.

ச-கை. ஆனாற் கேவலம் பிரதிபிம்பத்திற்குச் சீவத்துவஞ் சொல்லு வோமேயென்னில்,

உ - ம். அந்தக்கரணமில்லாமற் பிரதிபிம்பமில்லை யாகையினாற் கேவலம் பிரதிபிம்பத்திற்கே சீவத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனால் பிரதிபிம்ப நிமித்தம் அந்தக்கரணத்தையு மங்கீகரித்துக் கேவலம் பிரதிபிம்பத்திற்குச் சீவத்துவஞ் சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ - ம். பிரதிபிம்பத்திற்குச் சுயம்விகாரமுண்டா யிருந்தபோதிலுங் கர்த்ருத்வாதி விகாரமில்லாதபடியினால் பிரதிபிம்பத்திற்கே சீவத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனால் அதிஷ்டான சைதன்யத்திற்குச் சீவத்துவஞ் சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ - ம். அந்தச் சைதன்னியம் நிருவிகாரமானபடியினால் விகாரரூபமான சீவத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அந்தக்கரணமும் பிரதிபிம்பமுங் கூடினது சீவனென்று சொல்லுவோமே யென்னில்,

உ - ம். இவ்விரண்டுங் கற்பிதமானபடியினாற் சீவனுக்கு நித்தியத்துவஞ் சித்தியாது.

ச-கை. சித்தியாமற்போனாற் போகட்டுமேயென்னில்,

உ - ம். முத்தரானவர்கள் யாருமில்லாமற் போகவேண்டும் ஆதலால் அந்தக்கரணமும் பிரதிபிம்பமுஞ் சீவனென்று சொல்லக் கூடாது.

ச-கை. அதிஷ்டான சைதன்னியமும் பிரதிபிம்ப சைதன்னியமுங் கூடினது சீவனென்று சொல்லலாமோயென்னில்,

உ - ம். கேவலஞ் சைதன்னியமாத்திர நிருவிகாரமானபடியினால் கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதி விகாரலட்சணமான சீவத்வஞ்சொல்லக் கூடாது.

ச-கை. ஆனால் அதிஷ்டான சைதன்னியமு மந்தக்கரணமுங்கூட்டிச் சீவனென்று சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ - ம். தர்ப்பணமும் தர்ப்பண வதிஷ்டானமுங் கூடிச் சீவனாக வேண்டும். அதுகளுக்குச் சீவத்துவம் வரவில்லை. ஆகையால் அதிஷ்டான சைதன்னியமும் அந்தக்கரணமுங் கூட்டிச் சீவனென்று சொல்லக்கூடாது. ஆதலால் அந்தக் கரணம் அதிஷ்டான சைதன்னியம் அந்தக்கரணப் பிரதி

பிம்ப சைதன்னியம் ஆகிய மூன்றுங் கூட்டிச் சீவனென்று சொல்லவேண்டும். இதுவுமல்லாமல் கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதி விசிஷ்டத்துவமே சீவத்துவம். ஆனபடியினால், கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வஞ் சித்திக்கும்பொருட்டு அந்தக்கரணத்துடன் கூடப்பட்ட சூட்சுமசரீரமும் அத்தியந்தம்வேண்டும். மேலும் சூட்சுமசரீரந் தூலசரீரத்தை விட்டிராதபடியினாலும், அந்தத் தூலசரீரகோளகம் வினாவாய் அவ்விந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களைக் கிரகிக்கும்வகைகள் கூடாதபடியினாலும், பிராமணத்வாதி யபிமானமில்லாமற் கர்த்ருத்வங்கூடாது. ஆனதினாலுந் தூலசரீரமும் வேண்டும். அசங்கனாகிய வாத்மாவுக்கு அஞ்ஞானமில்லாமல் சரீரத்துவய வத்தியாசங்கூடாது. ஆனதினாலும்,காரியகாரணத்தை விட்டிராதபடியினாலுங் காரணசரீரமும் வேண்டும். ஆகையா லதிஷ்டான சைதன்னியமும், பிரதிபிம்ப சைதன்னியமும், சரீரத்திரயமும், இதுகளிடத்திலத்தியாசமுங் கூடிச் சீவனென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஈஸ்வரனுவ தாரென்னில்,

உ-ம். மாயையும், மாயாவதிஷ்டான சைதன்னியமும், மாயையிற் ப்ரதிபிம்பித்த சைதன்னியமுங்கூடி யீஸ்வரனென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இம்மூன்றுங்கூட்டி யேன்சொல்லவேண்டும்? கேவலம் மாயைக்கே யீஸ்வரத்துவஞ் சொல்லுவோமேயென்னில்,

உ-ம். அப்போதுஆகாசத்திற்கு ஈஸ்வரத்வம் வரவேண்டும். அப்படி கூடாததினாற் கேவலம் மாயைக்கு ஈஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆகாசத்திற்கு உற்பத்திநாசமிருக்கிறபடியினால், ஈஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாமற்போனாலும் அனாதியா யிருக்கப்பட்ட மாயைக்கு ஈஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ-ம். அத்தியந்தமாகிய அபாவனைக்கும் ஈஸ்வரத்வம் வரவேண்டும் அபாவனைக்கு ஈஸ்வரத்வங் கூடாதபடியினால் அனாதியாகிய மாயைக்கு மீஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அபாவனை பாவபதார்த்த மல்லாதபடியினாலும், மாயை பாவ பதார்த்த மாகையினாலும் மாயைக்கு ஈஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ - ம். சாதிகளும் பாவபதார்த்தமானதா லதுகளுக்கு மீஸ்வரத்வம் வரவேண்டும். அப்படி வராதபடியினால் மாயை பாவபதார்த்தமானபோதிலு மதற்கீஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. மாயை யனிர்வ ஜன்னியமானதால் மாயைக்கு ஈஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமோயென்னில்,

உ - ம். அனிர்வஜன்யமான கிளிஞ்சல் வெள்ளிக்கு மீஸ்வரத்வம் வரவேண்டும். அங்ஙனம் வராதபடியினால் அனிர்வஜன்யமான மாயைக்கு மீஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது. இதுவுமல்லாமல் ஈஸ்வரன் சேதனனானபடியால் அசேதனமான மாயைக் கீஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனால் கேவலம் பிரதிபிம்பத்திற்கு ஈஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமே யென்னில்,

உ - ம். மாயையில்லாமற் பிரதிபிம்பமில்லையாதலால் அந்தப்பிரதிபிம்பத்திற்கு மீஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. பிரதிபிம்ப நிமித்தமாயையை யங்கீகரித்துப் பிரதிபிம்பமாத்திரத்துக் கீஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ - ம். மாயையில்லாமற் கேவலம் பிரதிபிம்பத்திற்குச் சர்வக்ஞத்வாதிகள் கூடாது. ஆனபடியினாலிந்தப் பிரதிபிம்பத்திற்கு மாத்திர மீஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. அப்படியானால் அதிஷ்டான சைதன்னியத்திற் கீஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ - ம். அதிஷ்டான சைதன்னியம் நிருவிகாரமானபடியினாலும், கேவலம் நிருவிகார சைதன்னியத்திற்குச் சகத் சிருஷ்டியாதிகள் கூடாதபடியினாலு மதற்கு மீஸ்வரத்வஞ் சொல்லக் கூடாது.

ச-கை. அதிஷ்டான சைதன்னியமு மாயையுங் கூட்டி யீஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ - ம். ஆகாசம், ஆகாசசைதன்னியமிரண்டுக்கு மீஸ்வரத்வம் வரவேண்டும். அப்படி யில்லாதபடியினால் மாயைக்கு மதிஷ்டான சைதன்னியத்திற்கு மீஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. மாயையும் பிரதிபிம்பமுங்கூட்டி யீஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமே யென்னில்,

உ - ம். இரண்டுங் கற்பிதமாயிருக்கிறபடியினால் இதற்கீஸ்வரத்துவஞ் சொல்லுவோமேயானால் நித்தியத்துவஞ் சித்தியாது.

ச-கை. சித்தியாமற்போனாற் போகட்டுமேயென்னில்,

உ - ம். ஈஸ்வரனுக்கு நித்தியத்துவம் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட சுருதியாதிகளுக்கு விரோதம் வரும். ஆதலால் மாயைக்கும் மாயாப் பிரதிபிம்பத்திற்கு மீஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஆனால் அதிஷ்டான சைதன்னியத்திற்கும் பிரதிபிம்ப சைதன்னியத்திற்கு மீஸ்வரத்வஞ் சொல்லலாமேயென்னில்,

உ - ம். கேவலம் பிரதிபிம்பமும்,அதிஷ்டானசைதன்னியமும் நிருவிகாரமாகையினால் நிருவிகாரசைதன்னிய மிரண்டுக்கும் விகாரமான ஈஸ்வரத்வஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆதலால் மாயையும், அதிஷ்டான சைதன்னியமும், மாயையிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமுங்கூட்டி யீஸ்வரத்வஞ் சொல்லவேண்டும்.

ச-கை. இந்தப்படி சீவேஸ்வரானை யெங்கே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்னில்,

உ - ம். வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் பஞ்சதசப்பிரகரணத்தில் நிரூபித்திருக்கின்றது.

இந்தப்படி சீவேஸ்வரானுடைய சொரூபத்தை விசாரித்தறிந்து சீவேஸ்வராதிகள் மாயாகற்பிதரென்று நிச்சயித்து, இவர்களுக்கதிஷ்டானபூதனாய் நிருவிகாரனாய் நிர்ச்சங்கனாய் நிரவயவனாய் சொப்பிரகாசனாய் சர்வசாட்சியாய் விளங்கப்பட்ட பிரத்தியேகாத்மாவே நானென்று ஸ்ரீசற்குருவினால் தெளிந்து சீவேஸ்வரபிம்பமும் பிம்பப்பிரதிபிம்பலட்சணமும் சுயசொரூபலட்சணமும் உபாதிபேதமும் தாதாத்மியவத்தியாசதாரதன்மிய லட்சணங்களும் சம்சய விபரீதமற வெவனறிகிறானோ, அவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

சீவேஸ்வரசொரூபநிருபகம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது

சித்தநிரோதநிருபகம்

ச-கை. சித்தநிரோதமாவதேதென்னில்.

உ-ம். மனம் ஒருநிலையாயிராமல் சகலமான பதார்த்தமாயிருக்கிற படியினால் தன்னுடன்கூடியிருக்கிற புருஷனையு மிகவுந்தாபப் படுத்தும். அதுபோய் ஒருவிஷயத்தில் விழுந்தால் அதைத் திருப்பவேகூடாது. மேலும் வேகமானவாயுவைத் திருப்ப வசமல்லாதுபோலும், கொலுசிலிருந்து விடுபட்டுப்போகிற மதயானையைத் திருப்ப வசமல்லாதுபோலும் மனதையுந் திருப்பி நிறுத்த வசமல்லவென்று அருச்சுனன் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைக் கேட்டதாகவும்; சமுத்திரத்தையுங் குடிக்கலாம், மேருவையும், பிடுங்கலாம், காட்டுத்தீயையும் விழுங்கலாம், காற்றையும் பிடித்துச் சுமையாய்க் கட்டலாம், சித்தநிரோதம் பெறுவதுமாத்திரம் வெகுபிரயாசமென்று ஸ்ரீராமருக்கு ஸ்ரீ வசிட்டமுனிவ ருபதேசித்ததாகவும் கீதைவாசிட்டங் களிற் சொல்லப்படுகின்றது. அப்படிசொன்ன வசிட்டமுனி வரே திரும்பவும் சித்தநிரோதம் வருவது வெகுசுலபமென் றுந் திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறார்.

இதை மறந்துவிட்டு உலகத்திற் சிலபேர் சித்தநிரோதங் கடின மென்றவாக்கியத்தைமாத்திரம் பற்றிக்கொண்டு, யாருக்குஞ் சித்தநிரோதம் சர்வாத்மனாய் வராதென்றே நிச்சயித்து, வே தாந்தவிசாரத்துக் கதிகாரிகளே யில்லையென்று சொல்லு கிறார்கள். ஸ்ரீசற்குரு கடாட்சத்தினால் பிறிவுபடவறிவிக்க நன்றாயறிந்தும், பிறிந்தும் பிறிபட்ட பதார்த்தமில்லாமல் சித்தநிரோதம்வந்து முத்தரானவர்களும் அப்படியே உலகத் திற் சித்தநிரோதனம்பண்ண வதிகாரிகளே யில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் சொல்லைக்கேட்டுச் சிலர் பிரமை கொண்டார்கள். அவர்களது பிரமையைப் போக்கடிக்கிற நிமித்தம் அவர்கள் நினைவின்படியே சித்தநிரோதம் வருவது வெகு சுலபமென்பதைத் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாய் நிரூபிக் கிறோம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். மனம் பட்டிமாட்டைப்போ லொத்தது. அந்தப் பட்டிமாடு சார்வதா பயிரைக் குறித்துக்கொண்டேபோகும். பிடித்துக் கட்டப்போனு லோடிப்போம். அதைப்பிரயாசத்தினல் பிடித்துக்கட்டி வீட்டுக்குள் கொண்டுவந்தாலும் அதின்முன் வைக்கோலாதிகளைப் போட்டாலும் அதுகளை முகர்ந்துவிட்டு முன்மேய்ந்த பயிர்களையே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும்.

பிற்பாடு அவிழ்த்துவிட்டால் திரும்பவும் அந்தப்பயிரை நாடிக்கொண்டே போய்விழும். மறுநாளு மிந்தப்படியே பிடித்துக்கட்டி வீட்டுக்குள் வைக்கோல் தவிடு முதலானதுகள் போட்டாலும் அதைச் சற்றுநேரந் தின்றுவிட்டுப் பிறகு எப்போதும்போ லந்தப்பயிரையே சிந்தித்திருக்கும். இந்தப் பிரகாரம் நாள்தோறும் விடுவித்தும் கட்டுவித்துத் தீனிபோட்டும் பழக்கிக்கொண்டு வரவர, வீட்டுத்திண்டி யப்பியாசமாய் வெளியிலோட்டிவிட்டாலும், அதுதானே போனுலும் மறுபடியும் வீட்டுக்கேவரும். பிறகு அதை யோட்டினுலும் போகாது.

அந்தப் பட்டிமாடு அப்பியாசத்தினல் வீட்டுக்குள்ளே தானே கட்டுப்பட்டதுபோல், இந்த மனதையும் அப்பியாசத்தினுலும் வயிராக்கியத்தினுலும் நிறுத்திக்கொள்ளலாம்.

ச-கை. அவ்வப்பியாசமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். நித்தியமும் தனக்கு அபீஷ்டமான மூர்த்தியைத் தியானம் பண்ண வுட்கார்ந்தால், அம்மனம் அகமுகப்படாமல் முன் போலவே பகிர்முகப்பட்டு விஷயங்களிற் போய்விழும். அப்படி விழுகின்ற மனதைத் திருப்பித் திருப்பி யகமுகப்படுத்தி மூர்த்திசொரூபத்தில் நிறுத்தினல் சற்றேநிற்கும். திரும்பவும் பழக்கப்படியே போய்விழும். மறுநாளிரண்டுநாழிகை, மறுநாள்நாலுநாழிகை, மறுநாள் எட்டுநாழிகை இந்தப்படியே அப்பியாசப்படுத்திக்கொண்டு வரவர, இந்த அப்பியாசத்தினல் முன்போடிய மனம் எங்கே நிறுத்தினுலு மங்கே நிற்கும். இதுவேயப்பியாசமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ச-கை. வயிராக்கியமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். அனேக ஜன்மத்திற்செய்த விகிர்தகருமங்களெல்லா மீஸ்வரார்ப்பணமாகவே செய்து வருகிறபோது, அப்படி செய்த

புருஷனுக்கு ஒருஜன்மத்திற் சித்தசுத்தி வரும். அதனாலெந்த விஷயத்திலுந் தோஷதிருஷ்டிவரும். அதனால் பிரமலோகாதிகளும் திரணீகரமாயெண்ணுகிற திடசித்தம் வரும். இதுவே வயிராக்கியமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். இப்படிப்பட்ட அப்பியாச வயிராக்கிய புருஷர்களுடைய சித்தம் சிரவணாதிகளி லெங்கே நிறுத்தினபோதிலும் அங்ஙனே நிலையாகநிற்கும்.

ஆதலால் சித்தநிரோதம் சர்வத்திரா கூடாமற் போனபோதிலும் ஈஸ்வரானுக்கிரகமும், குருகடாக்ஷமுமுண்டானவர்களுக்கு அப்பியாச வயிராக்கியங்களினால் வெகுசுலபத்தி லுண்டாகும். ஆகையால் வேதாந்த விசாரத்திற் சாதனசதுட்டய சம்பன்னர்களாகிய வதிகாரிகளில்லையென்று பிரமிக்கத் தேவையில்லை. இந்த வியாபாரத்தில் சித்தநிரோதக் கடினத்தையுஞ் சுலபத்தையும் விசாரித்து அப்பியாச வைராக்கியஞ் சம்பாதித்த பூர்வகமாகவே சிரவணாதிகள் பண்ணிச் சித்தநிரோதம்பெற்று, ஆசாரியரால் பரஞானத்தைக் கரதலாமலகம்போற் பெற்றவனெவனோ, அவனே கிருதகிருத்தியனான சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

சித்தநிரோதநிருபகம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்பதாவது

தேகாத்மவைலக்ஷண நிருபகம்.

ரு-கை. தேகேந்திரியாதிகளுக்கு மாத்மாவுக்கும் பேதலக்ஷணமாவதேதென்னில்,

உ-ம். தேகேந்திரியாதிகள் அநித்தியம், அசுத்தம், சடரூபம், துக்கரூபம், திரிசியம், சவிகாரம், நாநாரூபம், சாபேட்சை, அப்பிரகாசம், பரிச்சின்னம், சகம்பம், ஆதேயம், சாவயம், ஆதியந்தசகிதம், சுசாதி விசாதி சுகத பேத சகிதம், காரியம், குணம் என்று சொல்லப்படும்.

ஆத்மாவோவென்றால் நித்தியம், சுத்தம், சித்ரூபம், சுகரூபம், திருக்கு, நிர்விகாரம், ஏகரூபம், நிராபேட்சை, பிரகாசம்,

அபரிச்சின்னம், நிஷ்கம்பம், ஆதாரம், நிரவயம், ஆதியந்த ரகிதம், சுசாதிவிசாதி சுகத பேத ரகிதம், காரணம், நிர்க்குணம் என்று சொல்லப்படும்.

இந்தப்பிரகாரத்தில் தேகேந்திரியாதிகளுக்கு மாத்மாவுக்குமுள்ள வைலக்ஷணியங்களை ஸ்ரீ சற்குருமுன்னிலையில் நிரைநிரையாய் யூகயுக்தியினால் நன்றாய் விசாரித்தறிந்தவனெவனோ, அவனே சீவன்முத்தனென்றும், திடப்பிரக்ஞனென்றும் சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

தேகாத்மவைலட்சணநிருபகம்
முற்றிற்று.

நாற்பதாவது

ஆத்மாநாத்மநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் ஆத்மாநாத்ம விவேகம் பண்ணவேண்டுமென்கிறபடி ஆத்மாவாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஸ்தூலசூட்சும காரணசரீரமான பஞ்சகோசங்களுக்கும் வெதிருத்தனாய் அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியாய் நித்தியனாய் நிருவிகாரியாய் நிஷ்கிரியனாய் நிருபாதிகனாய் நிர்லேபனாய்நிச்சம்பந்தனாய் நிரந்தரியனாய் நிருமலனாய் அசங்கனாய் அனந்தனாய் அகர்த்தாவாய் அபோக்தாவாய் அசரீரியாய் அப்பிராணனாய் அமனசனாய் அசலனாய் அபோதசுவரூபனாய் சுவயம்பிரகாசனாய் சொப்பிரகாசனாய் சுத்தனாய் சர்வக்ஞனாய் அசித்தனாய் புண்ணியபாவத்தினாற் பரிசிக்கப்படாதவனாய் சர்வசம்பந்தனாய் சத்தியனாய் காலத்திரயத்திலும் பாத்தியனாய் பரமானந்த சொரூபனாய் விளங்கப்பட்டவனே யாத்மாவென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அநாத்மாவாவ தேதென்னில்,

உ - ம். வியஷ்டி சமஷ்டி சொரூபமான தூலசூட்சும காரணசரீராதிப் பிரபஞ்சங்களே யநாத்மாவென்று சொல்லைப்படும்.

ச-கை. தூலசரீரமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பஞ்சீகிருத பூதகாரியமாய் பிராரத்தத்தினாற் சம்பாதிக்கப்பட்டதாய் சீவகர்மங்களுக்குப் பலரூபமான சுகதுக்க போ

கங்களுக் காசிரயஸ்தான்மா யிருக்கப்பட்டதே தூலசரீரம். இதையே அன்னமயகோசமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ச-கை. அன்னமயகோசமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தாய்தகப்பன் புசிக்கப்பட்ட அன்னத்தினற் பிறக்கப்பட்ட தாயும், தாய்தகப்பன் சுரோணித சுக்கிலத்தினற் பிறக்கப் பட்டதாயும், பாலன்னத்தினல் விர்த்தி பொருந்தினதாயும் இருக்கின்ற தேகமே யன்னமயகோசமாகும். இந்தத் தூலமா னது பிறப்பதற்கு முன்னும் மரணந்தத்தினு மில்லாதபடியி ணுலும் பஞ்சமகாபூத காரியமாகையினுலும், கிரிசியமாகையி ணுலும், சடமாகையினுலும், பரிச்சின்ன மாகையினுலும், சுவர்கள்போ லிருக்கிறபடியினுலும் இது ஆத்மாவாகமாட் டாது.

அந்தச்சுவரைப் பார்க்கமாட்டாதவன் அந்தச்சுவருக் கெப்படி யன்னியனே, அப்படியே தாஷ்டாந்தத்திலுந் தூலதேக திருஷ்டாவானவன் தூலதேகத்திற் கன்னியனென்றே விசா ரித்து முமுட்சுவானவர்கள் தூலதேக சாட்சியும் சேதனனு மாகிய வாத்மாவே நானென்றறிய வேண்டும்.

ச-கை. இனி சூட்சுமசரீரமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அபஞ்சீகிருத பூதகாரியமான பதினே ழவயவத்துடன் கூடி யிருக்கப்பட்டதே சூட்சுமசரீரமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. பதினே ழவயவமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஞானேந்திரியபஞ்சகம், கர்மேந்திரியபஞ்சகம், பிராணுதிபஞ் சகம் மனம் புத்தி இதுகளே பதினே ழவயவமென்று சொல் லப்படும்; இது கோசத்திரயாத்மகமா யிருக்கும்.

ச-கை. கோசத்திரயமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். பிராணமயம் மனோமயம்விஞ்ஞானமயமென்று சொல்லுவார் கள். இதிற் பிராணமய கோசமாத்திரம் பத்தவயவத்துட னிருக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். அபஞ்சீகிருத பூதகாரிய பஞ்சமகா பூதங்களின் ஆதியாகிய ரஜோபாகத்தி லிருந்து பிரத்தியேகம் பிரத்தியேகமாய்

கிரமமாகப் பிறக்கப்பட்ட வாக்காதியான கர்மேந்திரிய மைந்தும், ரஜோகுணசமஷ்டியினுற் பிறக்கப்பட்ட பிராணுதி வாயுக்களைந்துங் கூடினது பிராணமயகோசமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. மனோமயகோசமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். ஆறவயவத்துடன் கூடியிருக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ - ம். முற்சொல்லிய அபஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களி னுதியான சத்துவகுண பாகங்களினுற் பிரத்தியேகம் பிரத்தியேகமாய் கிரமத்துடன் பிறக்கப்பட்ட சுரோத்திராதியான ஞானேந்திரியமைந்தும், சத்துவகுண சமஷ்டியினுற் பிறக்கப்பட்டதாய் சம்சயாத்மகமாய் அந்தக்கரண விருத்திரூபமாயிருக்கிற மனமொன்றுங்கூடி மனோமயகோசமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. விஞ்ஞானமயகோசமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். அதுவுமா றவயவத்துட னிருக்கும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். முற்சொல்லிய சுரோத்திராதியைந்தும், சத்துவகுண சமஷ்டியினுற்பிறந்து நிச்சயாத்மகமாய் அந்தக்கரண விருத்தி ரூபமான புத்தியொன்றுங்கூடி விஞ்ஞானமயகோசமென்று சொல்லப்படும். இந்தக்கோசத்திரயமும் லிங்கசரீரத்தி லந்தர்ப்பூதம். இந்த லிங்கசரீரமும் திரிசியமாய் சடமாயிருக்கிறபடியினுல் தூலசரீரத்தைப்போலவே யாத்மாவாகமாட்டாது.

ச-கை. ஆனுலிந்த லிங்கசரீரத்திற்குப் பூதகாரியமெப்படியெனில்,

உ - ம். இதற்கர்த்தஞ் சுருதியினுலேயே பூதகாரிய நிச்சயிக்கிறபடியினுல் தூலசரீரத்தைப்போலிதற்கும் திரிசியத்துவமுஞ் சடத்துவமும் பரிச்சின்னத்துவமும் விகாரங்களும் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. அந்தத் தூலதேக வதிஷ்டாவானவன் தூலதேகத்திற் கெப்படி யன்னியனே, அப்படியே இந்தலிங்கதேக வதிஷ்டாவாகிய நான் இந்தலிங்கதேகத்திற் கன்னியனென்றும், இதற்குச்சாட்சியாகியவாத்மாவே நானென்றும் முழுமுட்சுக்க ளறியத்தக்கது.

ச-கை. காரணசரீரமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். தூலசூட்சும சரீரத்துவயத்திற் கேதுவாய் ஆதியாய் அநிர்வசன்னியமாய் சடமாய் மோகாத்மகமாய் ஆத்மாவே யாசிரயமானதாயிருக்கிற பிரம வாவாரகமான வஞ்ஞானமே காரண சரீரமென்று சொல்லப்படும். இதற்கே யானந்தமயகோசமென்று பெயர்.

ச-கை. ஆனந்தமயகோசமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பிரியமோதப் பிரமோத விர்த்திமத்தும் அந்தக்கரணவுபசர்ச்சனமும் ஆகியவிவையே ஆனந்தமயகோசமென்னப்படும்.

ச-கை. பிரியமோதப் பிரமோத விர்த்தியாவ தேதென்னில்,

உ - ம். இஷ்டமானவஸ்துவைப் பார்த்தமாத்திரத்தில் வந்த சந்தோஷமே பிரியம்; அவ்வஸ்து லபித்தபின்புவருகிற சந்தோஷமே மோதம்; அவ்வஸ்துவை யனுபவித்த பின்பு வருகிற சந்தோஷமே பிரமோதமென்று சொல்வார்கள்.

ச-கை. இவ்வஞ்ஞானத்திற்குப் பாவரூபத்வமெப்படியென்னில்,

உ - ம். நான் அஞ்ஞானி, சடன், மோகிதன், அசத்தனென்று சமஸ்தபிராணிகளாலும் அஞ்ஞான மனுபவிக்கப்படுகிறபடியினாலிதுவே பாவரூபத்வம்.

ச-கை. திரிசியத்துவ மெப்படியென்னில்,

உ - ம். சடத்துவமும், மோகத்துவமும் நிச்சயிக்கிறபடியினாலும் காரணசரீரமுஞ் சரீரமானதினாலுந் தூல சூட்சுமம்போலவே சடமானபடியினாலும் கடகுட்டியாதிகள்போலவே யாத்மாவாகமாட்டாதபடியினாலும் நானஞ்ஞானி, என் அஞ்ஞானமென்னை வாதிக்கின்றது, என் அஞ்ஞானமும் முன்பின் தோற்றுமற் பண்ணுகின்றதென்று சாட்சியினாலறியப்படுகிறபடியினாலும் இவ்வஞ்ஞானத்திற்குத் திரிசியத்துவமுங்கூடும். இப்படி சொல்லப்பட்டயுத்தியினாற் பஞ்சகோசசரீரத்திற்கு அனாத்மத்வஞ் சித்தித்தது.

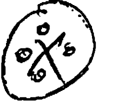
இந்தச் சரீரத்திரயத்திற்கும் விலட்சணமாகிய பிரத்தியேகாத்மாவே தானென்று முமூட்சுக்கள் நிச்சயித்துக்கொள்ளத்தக்கது. பஞ்சகோசாத்மகமாகியசரீரத்திரயத்துக்குமாத்மத்வங் கூடாதபடியினால் தேகேந்திரியாதி விலட்சணமாகிய வாத்மாவே நானென்று ஸ்ரீசற்குருசந்நிதானத்தில் எவன்சந்தேக

விபரீதமின்றி விசாரித்தறிகிறானோ, அவனேசிவன்முத்தனுஞ் சகல சாஸ்திரசம்பன்னனுமென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சய மில்லை சித்தம்.

ஆத்மானாத்மநிருபகம்
முற்றிற்று.

நாற்பத்தோராவது

அவஸ்தாத்திரயநிருபகம்.

ச-கை. அவஸ்தாத்திரயமாவதேதென்னில்,

உ - ம். சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி என்று மூன்றுவிதம்.

ச-கை. சாக்கிரமாவதேதென்னில்,

உ - ம். சுரோத்திராதியிந்திரியங்களினாற் சத்தாதிவிஷயஞானமெந்த மட்டும் வருகின்றதோ, அந்தமட்டுஞ் சாக்கிராவஸ்தை. இவ்வவஸ்தையில் தூலசரீரத்தி லபிமானிக்கப்பட்ட வாத்மாவை விசுவன், வியவகாரிகன், சிதாபாசன் என்று சொல்லப்படும்

ச-கை. இம்மூன்றுபெயரெப்படிவந்ததென்னில்,

உ - ம். சமஸ்தத்தினு மபிமானிக்கின்றபடியினால் விசுவனென்றும், சமஸ்தவிவகாரமும் பண்ணுகிறபடியால் விவகாரிகனென்றும், சித்துப்போலவே தோற்றப்பட்டுச் சித்துலட்சண மில்லாதபடியினால் சிதாபாசனென்றும் பேர்வந்தது. இந்தத் தூலசரீரமுஞ் சமஷ்டி வியஷ்டி பேதத்தினாலிரண்டுவிதம்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ - ம். சாக்கிராவஸ்தையில் தூலசரீர சமஷ்டியில் அபிமானிக்கப்பட்ட வாத்மாவை விராட்டு வைசுவானரன் வைராஜசன் என்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இம்மூன்றுபெயரெப்படி வந்ததென்னில்,

உ - ம். நானாவிதமாய்த் தோற்றுகிறபடியால் விராட்டென்றும், சமஸ்த பிராணிகளிடத்திலும் நானென்றபிமானஞ் செய்வதினால் வைசுவானரனென்றும், விசேஷமாய்த் தோற்றுவிப்பவனாதலால் வைராஜசனென்றும் பேர்வந்தது.

ச-கை. சொப்பனமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சாக்கிர வாசனையாற் பிறக்கப்பட்ட விஷயத்துடன் கூடின ஞானமே சொப்பனவவஸ்தை. இவ்வவஸ்தையில் சூட்சும சரீரத்தி லபிமானிக்கப்பட்ட வாத்மாவைத் தைசதன் பிராதிபாதிகன் சொப்பனகற்பிதனென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இம்மூன்று பெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ - ம். தேஜோமயமான அந்தக்கரண விருத்தியுடன்கூடிக்கொண்டிருப்பதால் தைசதனென்றும், தோற்றுகின்ற காலத்தில் மாத்திரமிருப்பதால் பிராதிபாதிகனென்றும், அஞ்ஞான காரியமான நித்திராசத்தியினாற் கற்பிக்கப்பட்டுச் சொப்பனத்தை யபிமானித்தபடியினால் சொப்பன கற்பித னென்றும் பெயர்வந்தது. இந்தச்சூட்சுமசரீரமும் சமஷ்டி வியஷ்டி பேதத்தினு லிரண்டுவிதம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். சொப்பனவவஸ்தையில் சமஷ்டி சூட்சுமசரீரத்தி லபிமானிக்கப்பட்டவாத்மாவை இரணியகர்ப்பன், சூத்திராத்மா, பிராணன் என்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இம்மூன்று பெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ - ம். ஞானசத்தி யுண்டாயிருப்பதால் இரணியகர்ப்பனென்றும், நானாவித மணியினிடத்தில் சூத்திரங் கோத்ததுபோல நானாவித பிரபஞ்சங்களிலு மனுசூதனாயிருப்பதால் சூத்திராத்மாவென்றும், கிரியாசத்தியுடன் கூடியிருப்பதினால் பிராணனென்றும் பெயர் வந்தது.

ச-கை. இம்மூன்றுபெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ - ம். சமஸ்த விஷய ஞானங்களு மில்லா திருக்கின்ற தெதுவோ அதுவே சுழுத்தியவஸ்தை. இவ்வவஸ்தையில் காரண சரீரத்தி லபிமானிக்கப்பட்டவாத்மாவைப்பிராஞ்ஞன், பாரமார்த்திகன், அவிச்சின்னனென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இம்மூன்று பெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ - ம். சொப்பிரகாச சொரூபனாகையால் பிராஞ்ஞனென்றும், அவஸ்தாத்திரயத்தி லனுசூதனா யிருக்கிறபடியால் பாரமார்த்திகனென்றும், தேகேந்திரியாதி யுபாதியினாற் பரிச்சின்னனாகிய படியால் அவிச்சின்னனென்றும் பேர்வந்தது. இந்தக்காரண சரீரமுஞ் சமஷ்டி வியஷ்டி பேதத்தினா லிரண்டுவிதம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்;

உ-ம். சுழுத்தியவஸ்தையில் சமஷ்டி காரணசரீரத்தி லபிமானிக்கப் பட்ட வாத்மாவை ஈஸ்வரன் அந்தரியாமி அவ்வியாகிருதன் என்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இம்மூன்று பெயரேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம். சமஸ்தபிராணிகளையுஞ் சிருஷ்டிக்கிறபடியினு லீஸ்வரனென்றும், சமஸ்த பிராணிக ளிருதயத்திலுமிருந்து பிரேரிப்பிக்கிறபடியினால் அந்தரியாமியென்றும், நாமரூபரகிதமாயிருக்கிறபடியால் அவ்வியாகிருதனென்றும் பேர்வந்தது. இதுவே வியட்டி சமட்டி சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தியவஸ்தாத்திரயங்களும் அபிமானிகளுமாகும்.

ச-கை. இந்தச் சரீரத்திரயங்களுக் கன்னியமாய் முப்பத்தாறு தத்துவங்களிருக்க, அதுகளைச்சொல்லாமற் சரீரத்திரயங்களை மாத்திரஞ் சொன்னதேதென்னில்,

உ-ம். அந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களு மிந்தச் சரீரத்திரயத்திலந்தர்ப்பூதமா யிருக்கிறபடியினால், இதுகளைச்சொன்னபோதே அந்தத் தத்துவங்களையுஞ் சொன்னதாயிற்று.

ச-கை. ஆயினும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ஆகாசாதிபூதமைந்தும், சத்தாதி விஷயமைந்தும், சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியமைந்தும், வாக்காதி கன்மேந்திரியமைந்தும், பிராணாதிவாய்வுக்கள்பத்தும், மனாதிநான்கும், அஞ்ஞானமொன்றும்,பசுவாகிய சீவனொன்றும்கூடினது முப்பத்தாறு தத்துவங்களென்று சொல்லுவார்கள். இந்தத்தத்துவங்களுக்கெல்லா மன்னியமாய் விளங்குவது ஜகத்காரணபூதமாகிய பரமாத்மாவான பரப்பிரமமென்று சொல்லப்படும்.

இந்த முப்பத்தாறு தத்துவமு மிருபத்துநான்கு தத்துவத்திலந்தர்ப்பூதமென்று நிச்சயித்து இருபத்துநான்கு தத்துவமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படி சொல்லப்பட்டவவஸ்தாத்திரயங்களையுஞ் சரீரத்திரயங்களையும் ஸ்ரீ சற்குரு முன்னிலையில் விசாரித்து அகண்டசச்சிதானந்த சொரூபமாகிய பிரத்தியேகாத்மாவே நானென்றறிகிறவனெவனோ, அவனே பிரமவித்தென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

அவஸ்தாத்திரயநிருபகம் முற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாவது

பிரளயசொரூபநிரூபகம்.

ச-கை. பிரளயசொரூபமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். நித்தியப்பிரளயம், அவாந்தரப்பிரளயம், தினப்பிரளயம், பிரமப்பிரளயம், அத்தியந்தப்பிரளயம் என்றைந்துவிதமா யிருக்கும்.

ச-கை. நித்தியப்பிரளயமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சமஸ்தப்பிராணிகளுடைய சுழுத்தியே நித்தியப்பிரளயம்.

ச-கை. அவாந்தரப் பிரளயமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். கிருதயுகம் திரேதாயுகம் துவாபரயுகம் கலியுகம் ஆகிய அவ்வவ் வாதிபத்தியம் வருகிறமட்டும் அவாந்திரப்பிரளயமென்றுசொல்லப்படும். பிரமதேவருடைய மத்தியானத்தில் பதினன்கு அவாந்திரப் பிரளயம்வரும். அதுகளுக்கு நைமித்தியப் பிரளயமென்றும் மனுவாந்தரப் பிரளயமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அதற்குள் யுகப்பிரளயம் அந்தர்ப்பூதமாயிருக்கும்.

ச-கை. தினப்பிரளயமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பிரமதேவருடைய சுழுத்தியே தினப்பிரளயம்.

ச-கை. பிரமப்பிரளயமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். பிரமதேவருடைய நாசவவஸ்தை. அவ்வவஸ்தையில்ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சங்கள் சர்வாத்மனுயில்லை. அஞ்ஞானமாத்திரமிஞ்சியிருக்கும். அதற்கு மகாப்பிரளயமென்றும், பிராகிருதப்பிரளயமென்றும், மகாசுழுத்தியென்றும் மூன்றுபெயர்.

ச-கை. அத்தியந்தப் பிரளயமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். முத்தி; அவ்வவஸ்தையில் அஞ்ஞானஞ் சர்வாத்மனுயில்லை. இப்படி பஞ்சப்பிரளயங்களையும் ஸ்ரீ சற்குரு முன்னிலையில் விசாரித்து இதுகளுக்கெல்லாமாதாரமாய் அனுகூதனய் அசங்கனு யிராநின்ற வாத்மாவே நானென்று எவனறிகிறுனே, அவனே சீவன்முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணுகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பிரளயசொரூபநிரூபகம் முற்றிற்று.

நாற்பத்துமூன்றாவது

வேதாந்தவெதிருத்தமனனநிருபகம்.

ச-கை. உலகத்தில் வேதாந்தசாஸ்திர வெதிருத்தர்களாகிய சில்வித்துவான்களும், லௌகீகர்களும், சில பாமரர்களும், ஆகிய இவர்கள் ஆபாசசாஸ்திர புராணாகமாதிகளைக் கேட்டு, அவ்வற்றினபிப்பிராயந் தெரியாமல் அதுகளையே சத்தியமென்றெண்ணிப் புத்திராளுண்டானவர்களுக்கே இகபரசவுக்கியமுண்டென்றும், புத்திராளில்லாதவர்களுக்கு இகலோக பரலோக துக்கமுண் டென்றுஞ் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதைக்கேட்டு யதார்த்தமென் றெண்ணிப் பிரமைகொண்டவர்களுடைய பிராந்தி நீங்கும்படி புத்திரா ளுண்டானவர்களுக்கே யதிகதுக்கமென்று சொன்ன பிரபல சுருதிவாக்கியங்களை விசாரித்து முமுட்சுவானவர்கள் அந்தப் புத்திராதிகளிடத்திற் பிரியங்களை விட்டுவிட்டு, ஆத்மசொரூபமாகிய தன்னிடத்திலேயே பரமப்பிரீதியாய் சதாநிஷ்டனா யிருக்கவேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறபடியினால் புத்திராளுண்டானவர்களுக்கதிகதுக்கமென்பதெப்படியென்னில்,

உ-ம். புத்திரனில்லாத தாய்தந்தைகள் புத்திரசோகங் கொண்டு சாஸ்திரிகளை யழைத்து, சுவாமீ! எங்களுக்குப் புத்திரனில்லாமையாற் கதியில்லையென்று புராணாதிகளிற் சொல்லுகின்றதே அந்தத் தோஷநீங்கப் புத்திரனுண்டாகும் வகை சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க,

அவர்களுஞ்சந்தோஷகரமாய் நீங்கள்புண்ணியதீர்த்தயாத்திராதிவிரதாதிகளை யனுஷ்டித்தீர்களானா லுங்களுடைய பாவநீங்கிப் புத்திரோச்சவ முண்டாகுமென்று சொல்ல; அந்தப்படியே தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய விரதாதிகளைப் பிரயாசைவகித்து வெகுநாளனுஷ்டித்தும் புத்திர னுண்டாகாமையினாலுந் துக்கம்; அப்படியிருக்கத் தெய்வகதியாய் ஒருகாலத்திற் கர்ப்பமுண்டாகி அஃதுங் கர்மசம்பந்தத்தினாற் சேதப்படஅதனாலுந் துக்கமே; திரும்பவுந் தெய்வகதியாய்க்கெர்ப்பந்தரித்துப் பத்துமாதஞ் சென்றபிறகு பிரசவகாலத்திலுந் துக்கம்;

பிரசவித்தபிறகு மந்திராதி ஔஷதாதி தேவதாதி பிரார்த்தனைகளினாலும் துக்கப்பட்டவர்களாய் புத்திராபேட்சையினாற் பிராணஹானி யெங்கே நேரிடுகிறதோவென்று தாபப்படுவதினாலும் துக்கம்; மாந்தம் சுரம் பட்சிதோஷ முண்டாதலினாலும் சதா துக்கம்; இதுகளுக்கெல்லாந் தப்பிப்பிழைத்தால் வித்தியாப்பியாசாதிகளினால் துக்கம்; அப்படி வித்தை வந்த பின்னும் விஷயவிச்சை சம்பந்தாதி துர்நடத்தைகளினாலதிக துக்கம்.

பின்னும் விவாககாரியாதி செலவுகளினாலும் அப்படி விவாகமாகிக் குழந்தைக ளதிகரித்து தரித்திரப்படுவதினாலுந் துக்கம்; ஒருவேளை தரித்திரநீங்கி யயிசுவரியம் வந்தகாலத்திலும் இந்தப் புத்திரனுடைய ஐசுவரிய வாரோக்கியசம்பத்தைக் கூட விருந்தனுபவியாமல் தாய்தந்தைகளாகிய நாம் செத்துப்போகிறோமே யென்பதில் அதிகதுக்கம்; இந்தப்பிரகாரம் புத்திரனுண்டானவர்களுக்குச் சார்வதா துக்கமேயன்றி, அந்தப்புத்திரர்களாலிகலோக பரலோக சவுக்கியம் எள்ளளவுமில்லை.

இது வீணான பிராந்தியென்று நன்றாய் விசாரித்து முமூட்சுவானவர்கள் புத்திரகளத்திராதிக ளிடத்திலிருக்கும் பிரியமோதப் பிரியத்தைச் சர்வாத்மனாய் விட்டுவிட்டு, அருளே திருமேனியாகிய ஆசிரியர் முன்னிலையில் விவேகித்து சார்வதா ஆத்மசொரூபமாகிய தன்னிடத்திற் பரமப் பிரீதிவைத்துச் சதாநிஷ்டனாயிருக்கவேண்டுமென்கிற வேதாந்தசித்தாந்தத்தைத் தெளிந்தவ னெவனோ, அவனே மெய்ஞ்ஞானியென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சமசயமில்லை சித்தம்.

வேதாந்தவைதிருத்தமனனநிருபகம்

முற்றிற்று.

நாற்பத்துநான்காவது

பிரியத்துவநிருபகம்.

ச-கை. உலகத்திற் பிரியத்துமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். திரவியம். அந்தத்திரவியத்திலும் புத்திரனே பிரியம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். புத்திரன் ஓர் அக்ரமத்தைசெய்ய அவனை ராஜன் தண்டனைபண்ணத்துடங்கினால் அதற்கு எவ்வளவு திரவியஞ் சிலவானபோதிலு முன்பின்பாராமற் சிலவழித்து புத்திரனை விடுவிக்கிறபடியினால் திரவியத்திலும் புத்திரனே பிரியவஸ்துவாகும். இந்தப்புத்திரனிலுந் தனது சரீரமே பிரியம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். புத்திரன்செய்த குற்றங்கண்டு ராஜன் தகப்பனைப் பிடித்து தண்டிக்கத் துடங்கினால் புத்திரனைக் காட்டிக் கொடுத்து, எனக்குமவனுக்குஞ் சம்பந்தமில்லையென்று தகப்பன் தப்பித்துக்கொள்ளுகிறபடியினால், புத்திரனிலுந் தன் சரீரமே பிரியமாகும். இந்தச் சரீரத்திலு மிந்திரியமே பிரியம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். ஒரு புருஷன் ஒரு தகாதகாரியஞ்செய்ய அதற்கு ராஜன் கண் காது மூக்குகளை யறுக்கத்தொடங்கினால் அப்போது தன் அங்கத்தி லேதாவதறுக்கக்கொடுத்து இந்திரியங்களைத் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறபடியினால் சரீரத்திலு மிந்திரியமே பிரியமாகும். இவ்விந்திரியத்திலும் பிராணனே பிரியம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். ஒருபுருஷன் குற்றஞ்செய்து அவனையரசன் பிராணச்சேதம் பண்ணத் தொடங்கினால் இந்திரியங்களையாவது கொடுத்துப் பிராணனைத் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறபடியால், இந்திரியத்திலும் பிராணனே பிரியமாகும். இந்தப் பிராணனிலும் ஆத்மாவே பிரியம்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். ஒருபுருடன் தான் தேவனாகவேண்டுமென்று பரலோகத்தை யிச்சித்துக் கங்காப் பிரவேசம்பண்ணிப் பிராணனைவிடுகிற படியினால் பிராணனினும் ஆத்மாவே பிரியமாகும்.

இந்தப்படி ஸ்ரீசற்குரு சன்னிதானத்தில் நன்றாய் விசாரித்துப் புத்திர மித்திர களத்திராதி தேகேந்திரிய பிராணாதிகளுந் துக்கசொரூபமென்றறிந்து அதுகளிடத்திலிருக்கிற பிரியாபிமானங்களை விட்டுவிட்டு, நீங்காப் பிரியத்துவமாகிய வாத்துமாவே தானென்று அவ்வாத்மாவினிடத்தி லெப்போதும் பிரியம் வைத்திருக்கிறவனெவனோ, அவன் சீவன் முத்தனென்று சுருதி ஸ்மிருதி யிதிகாச புராணாகமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றது. இதிற் சம்சயமில்லை சித்தம்.

பிரியத்துவநிருபகம்
முற்றிற்று.

நாற்பத்தைந்தாவது

மகாவாக்கியநிருபகம்.

ச-கை. சுருதியாதிகளில் மகாவாக்கிய ஜென்னிய ஞானமே ஞானமென்றும் மற்ற ஞானமெல்லாங் குஞ்ஞான மென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியினால் மகாவாக்கியமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். கூர்மையான புத்திசாதகமிருந்தால் மோக்ஷலட்சுமியையெளிதிற்கூடலாம். உலகத்தில் யாருக்காகிலும் பிரயாசை யில்லாமல் புழுதியிலமிழ்ந்து கிடக்கிற மாணிக்க மகப்பட்டால் அதைப் பதனம் பண்ணுவார்களன்றி லேசாய் விட்டுவிடமாட்டார்கள். எருக்கன் செடியில் தேன் குடங் குடமாயகப்பட்டால் காடுகள்தோறும் போய் வீணாய் அலைந்து திரியமாட்டார்கள். அதுபோல முமூட்சுக்களும் மகாவாக்கியார்த்த விசாரஞான மிருக்கச் சரியைதயாதிகளை யபேக்ஷித்து விருதாவில் அலைந்து திரியமாட்டார்கள்.

ச-கை. ஆனால் அதை விசாரிக்குமுறைமை யெப்படியென்னில்,

உ - ம். அனேக ஜன்மாந்தரங்களி லீஸ்வரார்ப்பணமாகச் செய்யப்பட்ட நித்தியநைமித்திய கன்மங்களினாலும் சகுணவுபாசனையினாலும்சித்தசுத்தியுண்டாகி மனுஷலோகமுதல் பிரமலோக

பரியந்தமான சர்வமும் அநித்தியமென்றுந் துக்கமென்றுமறிந்து, இந்த ஜனனமரண துக்கமான சம்சாரத்திற்குப்பயந்து நித்தியா நித்தியவஸ்து விவேகம் இகமுத்திரார்த்த பரபோக விராகம், சமாதிஷட்க சம்பத்தி, முமூட்சுத்வம் என்கிற சாதன சதுஷ்டயமும் இயற்கையிலுண்டானவனுய், இந்தத் தேகத்தில் தானே பிரயாசையில்லாமல் முத்திகாங்கையைக் கூடுகிறமார்க்க மிருக்க, நாம் விருதாவர்கப் பத்திவயிராக்கிய கன்மக்குழிகளில்விழுந்து, ஏன் இளைத்துப்போக வேண்டும்? தேகம் விழுந்துபோனபிறகு முத்தியுண்டாகுமென்பதிற் பிரமாணமேகாணேம்; இந்தச்சரீரத்தில்தானே முத்திசுகத்தைக் காணும்வழிசொல்லமாட்டாமல், இறந்துபோனபின்புமுத்தியுண்டென்று சொல்லுகிற அஞசாரியர்களை நம்பிச் சேவை பண்ணுகின்றவர்கள் இந்தச்சம்சார சமுத்திரத்தை யெப்படி கடக்கப்போகிறுர்கள்.

ஞானதிருஷ்டியினு லகங்காரத்தை வேறுபடுத்தி அந்தக்ஷணமே பிரம சுகத்தை யபரோட்சமா யனுபவிக்கச் செய்யப்பட்ட சற்குரு சேவையினுல், இந்தச் சம்சாரதுக்க நீங்குமென்பதிற் சந்தேகமில்லை யென்று சிந்துத்துக்கொண்டு, சம்சாரத்திலிருந்துமில்லாமல் விடுபட்டவரும், ஞானவயிராக்கிய முடையவரும், பிரமானந்தானுபவத்தில் ரமித்திருக்கிறவரும், காமக்குரோதாதிரகிதரும்தானென்றுஈஸ்வரனென்றென்கிறதுவைதபாவமில்லாதவரும், விதிமார்க்கமாய்கோடானுகோடிசற்கன்மங்கள்பண்ணுகிறவரும், அப்படிசெய்தபோது மவற்றிற்பற்றின்றியிருப்பவரும், ஒருக்காலுஞ் சொரூபஸ்திதியைமறவாதவரும், அந்தரங்கமக்கினரும், நினைப்பு மறப்பில்லாதவரும், எப்படிப்பட்ட அபக்குவர்களையும், ஒரு நிமிஷமாத்திரத்தில் தமது சந்நிதான விசேஷத்தினுல் பரிபக்குவப்படுத்திப் பரஞானத்தைக் கொடுத்தருளப்பட்ட மகாத்மாவுமாகிய ஞானசிரியரெங்கே யெழுந்தருளியிருக்கிறுரோ வென்னுந் தேட்டரவுடன் அகத்தில் விரத்தியையும், புறத்தில் ஆராதனைக்குரிய பத்திரபுஷ்பாதி வஸ்துக்களையுங் கைப்பற்றிக்கொண்டு,

காடு நாடு மலை குகைமுதலிய ஸ்தானங்களெல்லாஞ்சுற்றித் திரிந்து ஓரிடத்தில் சமஸ்த வேதாந்தசாஸ்திர பூரணக்கியரும்,

சொப்பிரகாச வானந்தமே திருமேனியாயெழுந்தருளிவிளங்கப்பட்ட வனுபவசிகாமணியுமாகிய ஸ்ரீ சற்குருவைக் கண்டு சரணுகதியென்றடைந்து,அடியற்றமரம்போல்விழுந்து சாஷ்டாங்க பஞ்சாங்க அஷ்டாங்கமுதலிய நமஸ்காரங்கள்செய்து ஆனந்தபரவசனு யெழுந்து நின்று, கைகட்டி வாய் பொத்திக்கொண்டு, சைதன்யம், சாஸ்வதம், சாந்தம், வியோமாதீதம், நிரஞ்சனம், நாதபிந்து, களாதீதம், தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நமா என்று பலவாறுகத் துதித்து,

ஓ சுவாமீ! கிருபாநிதீ! அடியேன் சம்சாரபந்தத்தி லுண்டான தாபத்திரயங்களி னின்று நீங்கி, இந்தச் சரீரத்தில் தானே பிறப்பிறப்பில்லாத மோக்ஷானந்தத்தைப் பெறும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். அதுகேட்டு அவ்வாசிரியரும் கிருபைகூர்ந்து அப்படியேநல்லதென்று அபயாஸ்தங்கொடுத்து, அவனையாதரித்துச் சிலகாலந் தமது சந்நிதானத்திலிருக்கும்படி செய்தருளிப் பிற்பாடு ஆலசியன், நிஷ்டூரன், குருசேவை, வஞ்சகன், ஸ்தம்பனமாதி மாரண மந்தமான அஷ்டவித கர்மங்களைச் செய்கின்றவன், விஷயாசத்தியுடையவன், பாஷாண்டமதஸ்தன், சோம்பன், பொய்யன், ஞானசோரன், சாரவிசாரன், கோபன்,மூர்க்கன், டம்பன், கோளன், காமுகன், சித்தசுத்தியில்லாதவன், அனுசாரன் ஆகிய இவர்களைத்தள்ளி ஞானவயிராக்கிய யுத்தன், சிவபாவமில்லாதவன், சித்தசுத்தியுடையவன், ஆசாரன், சத்தியன், திடவிரதன், குருபத்தியுள்ளவன் ஆகிய இவர்களுக்கே யுபதேசிக்கவேண்டுமென்றும்,

அனதிகாரிகளும் மோட்ச விச்சையுண்டாய் வருவார்களானல் அவர்களையும் தமது சந்நிதானவிசேஷத்தினுல் லோகத்தைப் பொன்னுகச்செய்கின்றபரிசனவேதிபோலக் கிருபாலோசனத்தினுல் தரிசனவேதிசெய்து பரிபாகப்படுத்தி மந்திரபாவதியானயோகங்களினு லவர்கள்சித்தத்தை நிருமலம்பண்ணி, அத்தியாரோப வபவாத யுத்திகளையும், அத்துவாவிருத்திலட்சணை, தடஸ்தலட்சணை, சொரூபலட்சணையாகிய லட்சணத்திரயங்களையுங்கிரமமாகவெடுத்துப்போதித்துத்தேகாதியனுத்ம புத்தியைநேதிபண்ணி, நீயே பரப்பிரமமென்றுள்ள

படி சகல சம்சயமுமறக் குருசாம்பிரதாயக் கிரமத்தினால் சொரூபஞானத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றும், சொல்லுகின்ற வுபதேசக்கிரமவிதிப்படி தம்மை வந்தடுத்த சீடனது பக்குவத்தை தினேதினே பரிக்ஷித்து அதிதீவிர பக்குவனென்றறிந்து உத்தேசம்,இலக்ஷணம், சோதனையோடுங் கூடிய மகாவாக்கியத்தை யனுக்கிரகஞ் செய்யும்படி திருவுளங்கொண்டு அவனது சஞ்சித கன்மமெல்லாம் அடியோடறும்படி ஆமைபோற் றிருவுள்ளத்திற் சிந்தித்து, ஆகாமிய கன்மமெல்லா நீங்கும்படி மீனைப்போற் கிருபாதிருஷ்டிவைத்து, பிராரத்தகன்மமும் பிரமானந்தரசமாய் ரமிக்கும்படி பறவைபோல் அஸ்தமஸ்தக சையோகஞ்செய்து, பஸ்மகவசமிட்டு விதிநிஷேதரகிதமாகிய சாமவேத மகாவாக்கியார்த்தத்தை யுபதேசஞ் செய்தருளினார்.

ச-கை. ஆனால் அத்தியாரோபமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். ரச்சு, சுத்திகை, ஸ்தாணுவாதியில் கிரமத்திலில்லாத சர்ப்ப ரஜித சோராதி கற்பிதம்போற் சத்ரூபப் பிரமத்திலில்லாத மாயாப் பிரபஞ்ச கற்பிதமே அத்தியாரோபம்.

ச-கை. அபவாதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். இது சர்ப்பமல்ல, ரச்சுவே; இது ரசிதமல்ல, கிளிஞ்சலே; இது சோரனல்ல, ஸ்தாணுவேயென் றறிவிப்பது போலும்; ஒரு விருட்சத்தில் இலை, பூ, பிஞ்சு, காய், பழம், பட்டை, நார், வேர், கிளை, கொம்பு, ருசிகளாகிய இதுகள் பேதமானாலும் காரணமாகிய வித்து ஒன்றேயென் றறிவிப்பதுபோலும் இது பிரபஞ்சமல்ல பிரமமேயென் றறிவிப்பது அபவாதமாகும்.

ச-கை. ஆனால் அத்துவாவிருத்தி லட்சணையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தேகாதியனாத்மவர்க்கங்களை யுத்தியினால்நேதிபண்ணி, நின்ற ஆத்மாவை யறிவிப்பதே அத்துவாவிருத்தி லட்சணை.

ச-கை. தடஸ்தலட்சணையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். விருட்சத்தின்மேல் சந்திரனிருப்பானென்பதுபோலப் பூதாதி ஜகத்காரணங்கொண்டு ஆத்மாவை யறிவிப்பதே தடஸ்த லட்சணை.

ச-கை. சொரூபலட்சணையாவதேதென்னில்,

உ-ம். பிரகாச சொரூபமே சூரியனென்பதுபோல ஆத்மாவினிஜ சொரூபமறிவிப்பதே சொரூபலட்சணையென்று சொல்லப் படும், இதுவுமல்லாமல் அந்த மகாவாக்கியார்த்த விசாரத் தினுலுண்டாகிற கூடஸ்த பிரமாயிக்ய ஞானமே மோட்ச மென்று சகலவேதாந்தசாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்படுகின் றது. பெரியோர்களுடைய வனுபவமும் நமது சுவானுபவ மும் அதுவேயாகும்.

ச-கை. ஆனு லடியேனுக்கு அந்த மகாவாக்கியத்தை யுபதேசித்துக் கூடஸ்தபிரமாயிக்ய ஞானத்தையும் நன்ருய் சம்சயவிபரீத மறும்படி யனுக்கிரகஞ் செய்தருளவேண்டும். ஆயினும் அத ற்கு மகாவாக்கிய மென்கிற சிலாக்கியமேன் வந்ததென்னில்,

உ-ம். வேதத்தில் விதிவாக்கியம், நிஷேத்தவாக்கியம், அவாந்தரவாக் கியம், ஆப்தவாக்கியம் என்று சொல்லப்படுகிற வாக்கியசது ஷ்டயத்தில் ஆப்தவாக்கியம் அவாங்மனோ கோசரமாயிருக் கிற சைதன்ய வஸ்துவைக் கரதலாமலகம்போற் காட்டுகிற படியினுல் அதற்கு மகாவாக்கியமென்று பெயராயிற்று.

ச-கை. மற்றமூன்றில் விதிவாக்கியமாவதேதென்னில்,

உ-ம். பிராமணனைக்குறித்து காலமாலைகளிலனுஷ்டான சந்தியாவ ந்தனைகளும், மரணபரியந்தம் அக்கினிஹோத்திரமும்பண்ண வேண்டுமென்கிறது விதிவாக்கியம்.

ச-கை. நிஷேத்தவாக்கியமாவதேதென்னில்,

உ-ம். சுராபானுதிகளைப் பண்ணக்கூடாதென்கிறது நிஷேத்தவாக்கி யம்.

ச-கை. அவாந்தரவாக்கியமாவதேதென்னில்,

உ-ம். ஜோதிஷ்டோமாதிகளைப் பண்ணினுல் சீவனுக்குச் சொர்க் காதிபல னுண்டாகுமென்றது அவாந்தரவாக்கியம். இம் மூன்று வாக்கியமும் அதுபோலப் பிரத்தியேகாத்ம சொரூ பத்தைத் தெரிவிக்கமாட்டாது. ஆதலால் அதற்கு மகாவாக் கியமென்பது பிரமாணசித்தமே.

ச-கை. காண்டத்திரயமென்று சுருதிகளிற் சொல்லப்படுகிற தேதெ ன்னில்,

உ-ம். கன்மம், உபாசனை, ஞானம் என்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

ச-கை. கன்மகாண்டமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். வேதபுருஷனுடைய நாபிக்குக்கீழ் சொர்க்கலோக பரியந்தங் கன்மகாண்டம்.

ச-கை. உபாசனாகாண்டமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். வேதபுருஷனுடைய நாபிக்குமேல் கழுத்துக்குக் கீழ்ப் பிரம லோகபரியந்தம் உபாசனாகாண்டம்.

ச-கை. ஞானகாண்டமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். வேத புருஷனுடைய கழுத்துக்குமேல் சிரசு பரியந்தம் ஞானகாண்டம்; அந்த ஞானகாண்டத்தில் இந்தத் தத்துவமசியென்னு மகா வாக்கியமானது நாலுவர்ணமும், மூன்று பதமும், மூன்று பதார்த்தமும், மூன்று லக்ஷணையுமாக விளங்கும்.

ச-கை. நாலுவர்ணமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தம் என்பதே நாலு வர்ணம்.

ச-கை. மூன்றுபதமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். தத்பதம், துவம்பதம், அசிபதம் என்பதே மூன்றுபதம்.

ச-கை. மூன்று பதார்த்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். அது, நீ, ஆனாய் என்பதே மூன்று பதார்த்தம். இவற்றுள் அதுவென்பது பரம், நீ என்பது சீவன், ஆனாயென்பது சிவம்.

ச-கை. மூன்றுலக்ஷணையாவ தேதென்னில்,

உ-ம். விட்டலக்ஷணை, விடாதலக்ஷணை, விட்டுவிடாதலக்ஷணை என்பதே மூன்றுலக்ஷணை. இதற்குச் சங்சர்க்கவாக்கியம், விசிட்டவாக்கியம், அகண்ட வாக்கியமென்று சொல்லப்படும். இப்படி சொல்லப்பட்ட வேதாந்த சித்தாந்தத்திற்குத் தத்துவம் இருபத்தெட்டென்று சொல்லுவார்கள். அசித்துருவமாகிய தத்துவம் இருபத்துநாலும் ஜடமாவும், சித்துருவமாகிய தத்துவம் நாலில் புருடன் காலபரம் வியோமம் ஆகியமூன்றும் சீவனாகவும், பரம் ஒன்றும் பரமாகவும் விளங்கும். இதுவுமல்லாமல் மேற்சொல்லியசத்தியம் பரமாகவும், ஞானம் சீவனாகவும், அனந்தம் சராசரமாகவும், ஆனந்தம் சகல புவனமாகவும் விளங்கும்.

நீயென்னும் பதத்திற்கு அபரோக்ஷமாகிய காரிய வுபாதி-எ, அதுவென்னும் பதத்திற்குப் பரோக்ஷமாகிய காரணவுபாதி எ, அவத்தை-கூ, அபிமானி-கூ, முக்கியவிலக்கியம் உ, அசுத்தசுத்தம்-உ, இதுகளையறியுமிடத்துச் சிரவணமனன நிதித்தியாசனமாகிய மூவகையினுல் விளங்கப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சற்குரு சன்னிதானத்தில் வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தங்களையையந்திரிவறக்கேட் டறிவது சிரவணமென்றும், அங்ஙனங் கேட்ட சிரவணர்த்தத்தினுல் உபாதியை யன்னியப்படுத்தி அவத்தையை யநித்தியமாக்கிச் சொரூப நிச்சயஞ்செய்து, அதை மனத்திற் சிந்தித்துத் தரிப்பதே மனனமென்றும், அங்ஙன மனனஞ்செய்தபொருளைச் சுவானுபூதியிற் காக்ஷிப்படுவதே நிதித்தியாசனமென்றும் சொல்லப்படும். இந்தச் சிரவணுதிகளில்தான் அந்தப்பொருள் விளங்கப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ-ம். சிரவணமானது காரியகாரண வுபாதிகளை நீக்கிச் சீவனிது, பரனிதுவென்னக் கேள்வியினுற் றெரிசிக்கப்பண்ணும்.

ச-கை. அஃதெவ்வா றென்னில்,

உ-ம். காரியவுபாதியென்பது சீவவுபாதி; அதற்கு வாக்கியம் சங்சர்க்கவாக்கியமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். மஞ்சாக் குரோசந்தி கங்காயாம் கோஷப்பிரதிவசதி யென்பது.

ச-கை. அதற்கர்த்த மேதென்னில்,

உ-ம். மஞ்சங் கூப்பிடுகிறதென்றும், கங்கை சத்திக்கிறதென்றுஞ் சொல்வது. அப்படி சொல்லுமிடத்து மஞ்சம் சடம், அது கூப்பிடுமா? கூப்பிடவறியாது. மஞ்சத்தினு ளொருபுருஷனிருந்துகூப்பிட்டானென் றறியவேண்டிற்று. கங்கையாவது ஜடம். அது சடமாதலால்கோஷிக்கவறியாது. அதன்கரையிலிடைச்சேரி யிருக்கிறதென்று கொள்ளவேண்டிற்று. இதுபோ லேழுபாதிக்குஞ் சீவனே சாக்ஷியாய் நின்று சேட்டிப்பிக்கிறுனென் றறியவேண்டியது. இதுவிட்டலக்கணை.

ச-கை. காரணவுபாதி யேதென்னில்,

உ - ம். காரணவுபாதி யென்பது பரவுபாதி; இதற்கு வாக்கியம் விசிட்டவாக்கியமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். சுரோணத் திஷ்டதி சுவேதோதாவதி என்பது.

ச-கை. அதற்கர்த்த மேதென்னில்,

உ - ம். ஒரு சிவப்புக் குதிரையும், வெள்ளைப் பசுவுங் கண்டாயோவென்பது, அப்படிச் சொல்லுமிடத்து சிவப்புநிற்கிறது. வெள்ளைபோகிறதென்றால் சிவப்புநிறம் வேறுபட்டுக் குதிரையன்றித் தனியே நில்லாது; வெள்ளைநிறம் வேறுபட்டுப் பசுவையன்றித் தனியே போகாது. ஆதலால் சிவப்புநிறமுள்ள குதிரை நிற்கிறதென்றும், வெள்ளை நிறமுள்ள பசு போகிறதென்றும், கொள்ளவேண்டிற்று. இதுபோல சர்வஞ்ஞத்வாதி காரணோபாதியாகிய துரியத்தை விடாமல் பரனே சாட்சியாய்நின்று சீவனும் பரனு மன்னியமாகாமல் மகாமாயையினால் அன்னியோன்னிய ஏகமா யிருக்கிறானென்றறியவேண்டியது. இதுவிடா தலக்கணை.

ச-கை. அசிபதமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். மனனத்திலற்ற விருவகைப்பொருளையுங் காட்சியி லயிக்கம் பண்ணுவதே அசிபதம். இதற்குவாக்கியம் அகண்டவாக்கியமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். சோயந் தேவதத்தகா வென்பது.

ச-கை. அதற்கர்த்த மேதென்னில்,

உ - ம். அவனே யிவன், இவனே அவனென்பது. அப்படிச்சொல்லுமிடத்துச் சர்வசராசரப் பிரபஞ்சமுந் தன் வடிவாகக் கண்டு விளங்கியபரன், எல்லாந்தானாய் விளங்குகிறோமென்பது மறந்து, தன்னையுமிழந்து பரமாதீதமாய் சாந்தமான வுபசாந்தத்தையயிக்யமென்றறியவேண்டியது விட்டுவிடா தலக்கணை.

ச-கை. நாலுவேதத்திலுஞ் ஞானகாண்டத்தில் நான்கு உபநிஷத்திலிருந்து நான்கு மகாவாக்கிய முண்டாயிற்றென்ப தெப்படியென்னில்,

உ - ம். இருக்குவேதத்தில் அயித்திரிய வுபநிஷத்திற் பிரஞ்ஞானம் பிரம மென்னும் வாக்கியமும், யசுர்வேதத்தில் தைத்திரிய (4)

வுபநிஷத்தில் அகம்பிரமாஸ்மியென்னும் வாக்கியமும், சாம வேதத்தில் சாந்தோக்கிய வுபநிஷத்தில் தத்துவமசியென்னும் வாக்கியமும், அதர்வண வேதத்தில் மாண்டோக்கிய வுபநிஷத்தில் அயமாத்மாப் பிரமமென்னும் வாக்கியமுமுண்டாயிற்று. இந்த நான்குவாக்கியமும் பதினோருபதமாயிற்று.

ச-கை. சீவபரங்களுக் கயிக்கியத்தைப்பிரதிபாதிக்கிறதற்கு ஒருவாக்கியம் போதாதோ? நாலுவாக்கிய மேதுக்கென்னில்,

உ - ம். இந்த நாலுவாக்கியங்களிலும் பிரயோசனமுண்டு.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். தத்துவமசி வாக்கியம் குருவின் உபதேசவாக்கியமும், அகம்பிரமாஸ்மி வாக்கியம் சீஷனனுபவவாக்கியமும், பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்னும்வாக்கியம்லட்சணவாக்கியமும், அயமாத்மாப் பிரமமென்னும் வாக்கியம் சாட்சாத்கார வாக்கியமுமாகும்.

ச-கை. இதுகளுக் கர்த்த மெப்படியென்னில்,

உ - ம். வாக்கியங்களுக்குக் காரணம்பதமும், பதார்த்தமுமாதலால், பூர்வம் சாமானியமாய் விசாரித்திருந்தபோதிலும் இன்னும் விசேஷமாகவே விசாரித்தறியவேண்டும்.

ச-கை. ஆனால் பதமும் பதார்த்தமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். தொம்பதம், தத்பதம், அசிபதம்என மூன்றுபதம். தொம்பதார்த்தம் சீவன், தத்பதார்த்தம் ஈஸ்வரன், அசிபதார்த்தம் அயிக்கம். இதுவே பதார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. தொம்பதார்த்த பூதமான சீவசொரூப மேதென்னில்,

உ - ம். அவித்தையும், அதிஷ்டானசைதன்யமும், சைதன்ய கற்பிதமான அபஞ்சீகிருத பூதகாரிய லிங்கசரீரமும், அதிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனும், சிதாபாச தர்மமான கிஞ்சிக்ஞத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிகளுங்கூடிச் சீவசொரூபமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. தத்பதார்த்த பூதமான பரசொரூப மேதென்னில்,

உ - ம். மாயையும், அதிஷ்டானசைதன்யமும், அதிற் பிரதிபிம்பித்த ஈஸ்வரனும், ஈஸ்வரதர்மமான சர்வஞ்ஞத்வாதி குணங்களுங்கூடி, ஈஸ்வரசொரூபமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அசிபதசொரூப மேதென்னில்,

உ - ம். கூடஸ்தனே பிரமம், பிரமமே கூடஸ்தனென்னும் அயிக்கியார்த்தமா யறிவதே அசிபத சொரூபமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஆனால் கிஞ்சிக்ஞத்வாதி குணங்களுடன் கூடியிருக்கிற சீவனுக்கும், சர்வக்ஞத்வாதி குணங்களுடன் கூடியிருக்கிற ஈஸ்வரனுக்கும் அயிக்கமெப்படி கூடும்? இப்படி விரோதமான அர்த்தத்தைச் சுருதிகளில் எப்படி சொல்லுகின்றது? இதுகளைச் சந்தேக விபரீதமற அடியேனுக்குப் போதித்தருளவேண்டுமென்னில்.

உ - ம். முன்சொல்லிய லக்ஷணத்திரயங்களில் விட்டலக்ஷணையாகிய ஜகர்லக்ஷணையிற் சொல்லுகிறோம். நீ சாவதானமாய்க் கேள்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ - ம். கங்காதீரத்தி லிருந்தொரு பிராமணன்வர, அவனைக்கண்டு மற்றொரு பிராமணன் சுவாமீ! கங்காதீரத்தில் விசேஷமென்னவென்று கேட்க, அந்தப்பிராமணன் கங்காயாங் கோஷவதியென்றான்.

ச-கை. அதற்குத் தாற்பரிய மேதென்னில்,

உ - ம். கங்கையென்கிற பதத்திற்குப் பிரவாகம் அர்த்தமாகையினால் பிரவாகத்தி லிடைச்சேரியிருக்குமென்று கொள்ளப்படாது; அப்படி கொள்ளுமிடத்துப் பிரத்தியட்ச விரோதமா யிருக்கும். ஆதலால் கங்கைக்கர்த்தமான பிரவாகத்தைச் சர்வாத்மனாய் விட்டுவிட்டு, அப்பிரவாகத்தோடுங் கூடியிருந்த கரையினிடத்தி லிடைச்சேரி யிருக்கிறதென்று கொள்ளுவதே தாற்பரியமாயிற்று.

ச-கை. ஆனா லிந்தப்படியே மகா வாக்கியத்திலுஞ் சகர்லட்சணை சொல்லலாமா வென்னில்,

உ - ம். சொல்லப்படாது.

ச-கை. அதேனென்னில்,

உ - ம். தொம்பதார்த்தபூதனான கூடஸ்த சைதன்னிய பரியந்தமும் விட்டுவிட்டால், முமுட்சுக்கள் சொரூபமே யில்லாமற் போகின்றது. அதனால் பிரத்தியட்ச விரோதம்வரும். ஆதலால் இந்த ஜகர்லக்ஷணாங் கூடாது.

ச-கை. ஆனால் எந்த லட்சணத்தினா லெந்தவாக்கியம் பிரமத்தைப் போதிக்கின்றதென்னில்,

உ - ம். அன்னமய கோசமுதல் விஞ்ஞானமயகோசமட்டும் இந்த நாலுகோசமும் பரப்பிரமமென்கிற வாக்கியத்திற்குச் சடமான கோசங்கள். அதுகள் பிரமமல்லாதபடியினு லதுகளை விட்டுவிட்டு அதுகளுக் கதிஷ்டான பூதமான சைதன்னியத்தினிடத்திலேயே தாற்பரியம்.

ச-கை. ஆனுல் அஜகர்லட்சணையாவ தேதென்னில்,

உ - ம். மஞ்சாக் குரோசந்தியென்கிற வாக்கியத்தில் மஞ்சங்கூப்பிடுகிறதென்று அர்த்தமாகின்றது. அந்த அர்த்தத்தை யங்கீகரித்தால் பிரத்தியட்சவிரோதம்வரும். ஆதலால் மஞ்சத்தை விடாமல் அதிலிருக்கும் புருஷன் கூப்பிடுகிறுனென்று கொள்ளுகிறதே தாற்பரியம். இப்படிபோல வேதத்தில் சத்திய ஞான வனந்தானந்தமென்னும் வாக்கியத்தில் ஆனந்தமயத்துடன் கூடியிருக்கிற வாத்மாவுக்குச் சச்சிதானந்த லட்சணத்தைவிடாமல் ஆனந்தமய கோசத்தைச் சொல்லுகின்றது.

ச-கை. ஆனுலிந்த அர்த்தத்தை மகாவாக்கியத்தி லங்கீகரிக்கலாமே யென்னில்,

உ - ம். அப்படி யங்கீகரிக்கப்படாது.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். கிஞ்சிக்ஞத்வாதி குணங்களுடன் கூடியிருக்கிற சைதன்னியமே சீவன். ஆகையினுல் குணவிசிஷ்டனுனவனுக்கு அயிக்யஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆதலாலிந்த அஜகர்லட்சணையுங் கூடாது.

ச-கை. ஜகத ஜகர்லட்சணையாவ தேதென்னில்,

உ - ம். சொயந் தேவதத்தகா என்கிற வாக்கியத்தில் கங்காதீரத்தில் அஞ்சாம் வருஷம் தேவதத்தனைப் பார்த்தோம். அவனையே இந்தக் காவேரிதீரத்தில் ஐம்பதாம்வருஷங் கண்டோமென்கிற விவகாரத்தில் அந்தத்தேசமும் அந்தக்காலமும் இந்தத்தேசமும் இந்தக்காலமும் ஆகிய புருஷனே வாச்சியார்த்தமென் றங்கீகரித்தோமானுல் வெகு விரோதமுண்டு. எப்படியென்ருல், கங்காதீரங் காவேரி தீரமாகாது; காவேரிதீரங் கங்காதீரமாகாது; அந்தக்கால மிந்தக்காலமாகாது; இந்தக் கால மந்தக்காலமாகாது. அதனுல் பிரமாணந்தரமான பிரத்தியட்சனுக்கு விரோதமாயிருக்கின்றது. ஆதலால் அந்தத்

தேசம், அந்தக்காலம், இந்தத்தேசம், இந்தக்காலமாகிய வாச்சியார்த்தத்தை விட்டுவிட்டு, லட்சியார்த்த பூதமான தேவதத்தனை யறிந்துகொள்வதே தாற்பரியம்.

அதுபோல மகாவாக்கியத்தில் தற்பதவாச்சியார்த்த மனமாயைக்கும், மாயாப் பிரதிவிம்பனான ஈஸ்வரனது சர்வக்ஞத்வாதி குணங்களுக்கும், தொம்பத வாச்சியார்த்தமான அவித்தைக்கும், அவித்தையாப் பிரதிவிம்பனான சிதாபாசனது கிஞ்சிக்ஞத்வாதி குணங்களுக்கும் அன்னியோன்னிய அயிக்கியம் அங்கீகரித்தால் பிரத்தியட்ச விரோதம் வரும்.

ஆதலால் விரோதமான மாயாசர்வக்ஞத்வாதிகுணங்களும், அவித்தையா கிஞ்சிக்ஞத்வாதி குணங்களுமாகிய இருவகையுந் தள்ளிவிட்டு, விம்பந்தோற்றவொடுக்கமும், விம்பப்பிரதி விம்பத்தோற்றவொடுக்கமும், அஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானகாரியத் தோற்றவொடுக்கமுமறிவித்து, லட்சியபூதமான சைதன்னிய மாத்திரத்தைப்பற்றிச் சச்சிதானந்த பிரமமே நீ; நீயே அந்தச் சச்சிதானந்த பிரமமென்று மகாவாக்கியத்தில் ஜகத்ஜகர்லட்சணையினால் போதிக்கப்படுகின்றது.

ஆதலால் நீயே பிரமம்; உன்னுடைய சித்தவிருத்தியில் நீயேயவதானித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதிற்சம்சயமில்லை. இவற்றுள் வாச்சியார்த்தம் இலட்சியார்த்தமென்னு மிருவகையில் வாச்சியார்த்த மங்கீகரித்தாலெங்கே பிரத்தியட்ச விரோதமாய்த் தோற்றுகின்றதோ, அங்கே லட்சியார்த்த மங்கீகரிக்கவேண்டும். ஆனபடியினால் மகாவாக்கிய லட்சணத்தினாலயிக்கியம் போதிக்கப்படுகிறதென்று லட்சணையை யங்கீகரிக்கத்தக்கது. ஆயினும் இந்த மகாவாக்கியத்தையே கிரமப்படி இன்னமொரு பிரகாரமாய் உனக்குப் புத்தியிலமையும்படி போதிக்கின்றோம்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். இருக்குவேதத்தில் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்கிற வாக்கியத்தில் பிரஞ்ஞானமென்றும், பிரமமென்று மிரண்டுபதம்.

ச-கை. பிரஞ்ஞானபதத்திற் கர்த்தமேதென்னில்,

உ - ம். வாச்சியார்த்தம் லக்ஷியார்த்தமென் றிரண்டுவிதம். அவற்றில் வாச்சியார்த்தமானது பிரத்தியேகாத்மாவின் சாயை அந்தக் கரணத்திற் பிரதிபிம்பித்துத் தற்பிரகாசத்தை யகங்காரனுக்குக்கொடுத்து அகங்கார தர்மத்தைத் தான் மேல்போட்டுக் கொண்டு, சித்துஞ்சடமுமா யன்னியோன்னிய வத்தியாசத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு, தப்தாயபிண்டம்போல நான் கர்த்தா, போக்தா, சுகி, துக்கியென் றபிமானிக்கிறபோது, சிதாபாசனுக்கு மகங்காரனுக்கும் சகசதாதாத்மியமென்றுஞ் சிற்சடக்கிரந்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ஸ்தூலசரீரத்தை யத்தியாசம்பண்ணிக்கொண்டு அதன் துஷட்பாவ விகாரங்களெல்லாந் தான் மேற்போட்டுக்கொண்டு; உண்டானேன், பிறந்தேன், வளர்ந்தேன், பருத்தேன், இளைத்தேன், நசித்தேன், கறுப்பு சிவப்பு குட்டை நெட்டையென் றபிமானிக்கிறபோது சிற்சாயை யகங்காரனுக்கும், ஸ்தூல சரீரத்திற்கும் கர்மஜ தாதாத்மியமென்று சொல்லப்படும். சரீரதர்மங்களெல்லாம் சாட்சியினிடத் தாரோபிக்கும்போது அவ்வகங்காரனுக்குஞ் சாட்சிக்கும் பிராந்திஜ தாதாத்மியமென்று சொல்லப்படும். இந்தப்பிரகாரம் சரீரத்திரயத்திற் கூடியிருக்கிற சிதாபாசன், ஞாதுரு, ஞான, ஞேயமாகிய திரிபுடி வியாபாரம்பண்ணுவன்.

ச-கை. ஞாதுரு ஞான ஞேயமாவ தேதென்னில்,

உ - ம். அந்தக்கரண பிரதிபிம்ப சைதன்னியமே சிதாபாசன். அவனையே ஞாதுருவென்றும், அவன் விருத்தியுடன் கூடும்போது ஞானமென்றும், அவன் விஷயங்களுடன் கூடும்போது ஞேயமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்தத் திரிபுடியுடன் கூடியிருக்கிற சிதாபாசனே தசேந்திரிய வியாபாரத்தைச் செய்வன்.

யாதொரு சைதன்னியம் அந்தக்கரண விருத்தியோடு கூடிச் சுரோத்திரேந்திரியத் துவாரா சத்தங்களையெல்லா மறிகின்றது. அதுவே தொக்கிந்திரியத்துவாரா பரிசங்களையும், சட்சிந்திரியத்துவாரா ரூபங்களையும், சிங்நுவையிந்திரியத்துவாரா ரசங்களையும், கிராணேந்திரியத்துவரா கந்தங்களையும், வாக்கிந்திரியத்துவாரா வசனங்களையும், பாதேந்திரியத் துவாரா

கமனங்களேயும்,பாணீந்திரியத்துவாரா தானங்களேயும், பாயுரிந்திரியத்துவாரா மலவிசர்க்கத்தையும், உபஸ்தேந்திரியத்துவாரா ஆனந்தத்தையும் அறிகின்றது. இப்படி தசேந்திரிய வியாபார விஷயங்களே யறிகிற சீவனேயே வாச்சியார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அஃதெப்படியென்னில்,

உ-ம். லட்சியார்த்த பிம்பவாச்சிய மகங்காரத்திற் பிரதிபலித்து இரண்டுங் கூடினபோது லட்சியமாகிய சாட்சி யசைவற்றிருக்க, அகங்காரந் தொழிற்படுகிறதே வாச்சியார்த்தமென்னப்படும்.

ச-கை. இனி லட்சியார்த்த மேதென்னில்,

உ-ம். அவ்வந்தக்கரணத்தையும், அதுகளின் விருத்திகளேயும், தேகேந்திரியாதி வியாபாரங்களாகிய வாச்சியத்தையுந் தள்ளி, மஞ்சாக்குரோச விலட்சணம்போல அவஸ்தாத்திரய சாட்சியாய் கூடஸ்தனய் நிர்விகாரியாயிருக்கிற பிரத்தியேகாத்ம சைதன்னியமே லட்சியார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. இனி பிரமபதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். உத்தமமாயிருக்கிற இந்திராதிதேவதை சரீரங்களிலும், மத்திமமாயிருக்கிற மனுஷாதிசரீரங்களிலும், அதமமாயிருக்கிற பசுவாதி சரீரங்களிலும், அபஞ்சீகிருதபூத பஞ்சீகரண பூதங்களிலும் யாதொரு சைதன்னியமானது ஏகமாயிருக்கின்றதோ அதுவே வாச்சியார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. லட்சியார்த்தமாவ தேதென்னில்,

உ-ம். மாயாகாரியங்களனைத்தையுந் தள்ளிவிட்டுப் பிரபஞ்சவிலட்சணமாய்பிரபஞ்சவதிஷ்டானமாய் மாயாதற்காரியாதீதமாய் திரிவிதபரிச்சேத சூனியமாய் சர்வத்திரா அனுசூதமாயிருக்கிற பரமாத்ம சைதன்னியந் தானே லட்சியார்த்தமென்று சொல்லப்படும். அஃதே பிரத்தியேகாத்மாவாயிருக்கிற கூடஸ்தசைதன்னியம் அதுதான் என்னிடத்திலிருக்கிறபிரக்ஞை. இந்தப் பிரக்ஞையே பிரமாவினிடத்திலுமிருக்கிறது. பிரமாவினிடத்திலிருக்கின்ற பிரக்ஞைதான் என்னிடத்திலுமிருக்கிறது. ஆதலால் சைதன்யமென்றாலும், பிரக்ஞானமென்று

னும், பிரமமென்றுனும், ஆத்மாவென்றுனும் பேர்மாத்திரம் வேறேயல்லாமல்; வஸ்து ஒன்றுனபடியினு லேகமென்கிற பதத்தினு லயிக்கியஞ் சொல்லப்பட்டது.

ச-கை. யசுர்வேதத்தில் அகம்பிரமாஸ்மி யென்னும் பதத்தில் அகமமென்கிற பதத்திற் கர்த்தமேதென்னில்,

உ - ம். பரிபூரணமாய் தேசகாலவஸ்து பரிச்சேத சூனியமாயிருக்கிற பிரத்தியேகாத்ம சைதன்னியந் தானே பிரமவித்தைக் கதிகாரியாயிருக்கிற மனுஷசரீரத்தில் புத்திக்குச் சாக்ஷியாயிருதயகமலத்தில் அகமகமென்று ஸ்மரித்துக்கொண்டிருக்கும்.

ச-கை. ஆனுல் பரிபூரணமாயிருக்கிற வாத்மாவுக்குத் தேகசம்பந்தஞ் சொல்லுகையினுல் பரிச்சின்னத்துவம் வாராதோவென்னில்,

உ - ம். சூட்சுமசரீர விலட்சணமாயிருக்கிறபடியினு லபரிச்சின்னத்வமாகிய பரிபூரணனென்பதிற் சம்சயமில்லை.

ச-கை. சூனிய பூரணத்தைப்போலேயோ வென்னில்,

உ - ம். சூனியபூரணம்போலன்று; சுதா பூரணனே.

ச-கை. அஃதெப்படி யென்னில்,

உ - ம். அகமென்னும்போது சைதன்னியம் அதுநிர்விகாரமாகையினுலகமென்று விகாரஞ் சொல்லக்கூடாது. அகங்காரஞ் சடமாகையா லிதுவும் அகமென்று தோற்றமாட்டாது. பதமோவென்றுல் பரமாத்ம பூதமான சைதன்யமே அகங்காரத்துடன் கூடிக்கொண் டகமென்று விளங்குகின்றது. ஆனபடியினுல் சடமான வாச்சியத்தைத் தள்ளிச் சைதன்யமாத்திரமே அகமென்கிற சத்தத்திற் கிலட்சியார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. பிரமபதத்துக் கர்த்தமேதென்னில்,

உ - ம். சுதா எப்போதும் பூரணமாய் தனக்கு முந்தி ஒருவஸ்துவுங் காரணமாயில்லாமல் தனக்குப் பிந்தியொருவஸ்துவுங் காரியமாயில்லாமல் தன்னிடத்தி லொருவஸ்துவுமில்லாமல் தனக் கன்னியமாய் ஒருவஸ்துவுமில்லாமல் யாதொரு சைதன்னியம் ஏகமாயிருக்கின்றதோ, அதுதான் பிரமபதத்துக்கு லட்சியார்த்தம்.

ச-கை. அஸ்மியென்கிற பதத்திற் கர்த்தமேதென்னில்,

உ - ம். அவ்விருபதத்தின் லட்சியார்த்த வயிக்கியமே அஸ்மியென்னும் பதார்த்தமென்று சுருதியிற் சொல்லப்படுகின்றது.

ச-கை. சாமவேதத்தில் தத்துவமசிவாக்கியத்தில் தத்பதத்திற்கர்த்தமேதென்னில்.

உ - ம். ஏகமேவாத்வைதம் பிரமமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. ஏகமென்றால் போர்தாதோ? ஏகமேவாத்வைதம் பிரமமென்று சொல்லுவானே னென்னில்,

உ - ம் ஏகமென்பதிற் சுசாதி சூனியமும், ஏவவென்பதில் விசாதி சூனியமும், அத்வைத மென்பதில் சுவகதபேத சூனியமும் விளங்குகின்றது. அதனால் அப்படி சொல்லவேண்டிற்று.

ச-கை. உலகபதார்த்தங்களிற் சுசாதிக விசாதிக சுவகத பேதங்கள் பிரத்தியட்சமாக விளங்கப் படுகின்றது. எப்படியென்றால் விருட்சங்களெல்லா மேகமாயிருந்தாலும் ஆலமரம், அரசமரம்என்கிற பேதமிருக்கின்றபடியால் சுசாதிபேதமும், பாஷாணாதிகள்விருட்சங்களுக்கன்னியமாயிருக்கிறபடியால், விசாதி பேதமும், பத்திரபுஷ்ப பலாதிகள் விருட்சத்திற்குப் பேதமாய்த்தோற்றுகிறபடியால் சுவகதபேதமுங்கண்டோம் அதுபோல ஆத்மாவிலும் அந்தப்பேதங்கள் கண்டோம். எப்படியென்றால் ஒரு வஸ்துவில் சீவனென்றும் ஈஸ்வரனென்றும் பேத மிருக்கிறபடியால் சுசாதிபேதமும், சீவேஸ்வரரைப் பார்க்கிலும் சடப்பிரபஞ்ச மன்னியமாயிருக்கிறபடியினால் விசாதிபேதமும் சச்சிதானந்த குணங்க ளிருக்கின்றபடியால் சுவகதபேதமுங் கண்டோமே யென்னில்,

உ - ம். ஒருவஸ்து தானேயபின்னமாய் நிமித்தவுபாதான காரணமாயிருந்துக்கொண்டு தான்தானே சிருஷ்டித்துத் தான்தானே பிரவேசித்ததென்று சுருதிசொல்லுகிறபடியினால் சீவேஸ்வர பேதமாகிய சுசாதிபேதமில்லை. சீவேஸ்வரரைப்பார்க்கிலுஞ் சடப்பிரபஞ்சத்திற்குச் சுதாசத்தையில்லாதபடியினால் சுத்தி காரசிதம் சொப்பனப் பிரபஞ்சம் ரச்சுசர்ப்ப முதலானதுகளைப்போல் மித்தையாபூதமாய் வாதிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் விசாதிபேதமில்லை. ஆத்மாவுக்குச் சச்சிதானந்த மெல்லாஞ் சொரூபமா யிருக்கிற படியினால் சுவகதபேதமில்லை. ஆனபடியினா லாத்மா சுசாதிக விசாதிக சுவகதபேத ரகித சொரூபமென்று தத்பதத்துக் கர்த்தமாயிற்று.

ச-கை. இனிதொம்பதத்திற் கர்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். தேகேந்திரியாதிகளுக்கெல்லா மதிதமாய் சிரவணமனன நிதித்தியாசனத்துடன் கூடியிருக்கிற பிரத்தியேகாத்ம சைதன்னியமே தொம்பதத்திற் கர்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அசிபதத்திற் கர்த்த மேதென்னில்,

உ-ம். அவ்விருபதத்தின் லட்சியார்த்த வயிக்கியமே அசியென்னும் பதத்திற் கர்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

ச-கை. அதர்வணவேதத்தில் அயமாத்மாப் பிரமமென்னும் வாக்கியத்தில் அயமென்னும் பதத்திற் கர்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். ஆத்மா அபரோட்சசொரூபமென்று சொல்லப்படுவது.

ச-கை. ஆத்மா அபரோட்சசொரூபமானால் கடாதிகளைப்போல் திரிசியமாய்க் காணப்பட்டுச் சடமாயிற்றேயென்னில்,

உ-ம். திரிசயமாய்க் காணப்பட்டுச் சடமாயிருக்கிறதுமல்ல.

ச-கை. சொர்க்காதிகளைப்போற் பரோட்சமாய்க் காணப்படாததோ வென்னில்,

உ-ம். சொர்க்காதிகளைப்போற் பரோட்சமாய்க் காணப்படாததுமல்ல. ஆதலால் அந்த நித்தியாபரோட்ச சொப்பிரகாசசொரூபத்தை யறிவாகவே யறியவேண்டும்.

ச-கை. ஆத்மாவென்னும் பதத்திற் கர்த்தமேதென்னில்,

உ-ம். அகங்காரமுதல் ஸ்தூலதேகபரியந்தமான காரியகாரணசங்கவாதத்துக்கெல்லா மதிஷ்டானமாய் இருதய கமலத்தில் அகமகமென்று ஸ்மரித்துக் கொண்டிருக்கிற பிரத்தியேகாத்ம சைதன்னியமே யாத்மாவென்னும் பதத்திற் கர்த்தம்.

ச-கை. ஆனால் பிரமபதத்திற் கர்த்த மேதென்னில்,

உ-ம். திரிசியமாய்க்காணப்படுகிற ஜகத்துக்கதிஷ்டானமாயிருக்கிறபடியினால் தத்துவமாயிருக்கிற பரமாத்ம சைதன்னியமே பிரமமென்னும் பதத்திற் கர்த்தமான லட்சியார்த்தம். அங்ஙனமான வஸ்து வெதுவோ அதுவே, நித்தியாபரோட்ச சொப்பிரகாசமாயிருக்கிற பிரத்தியேகாத்ம சைதன்னியமென்று சுருதியிற்சொல்லப்படுகின்றது. மேலும் முதல்வாக்கியந் தற்போதஞானமென்றும், இரண்டாம் வாக்கியஞ் சாட்சிஞானமென்றும், மூன்றாம்வாக்கியஞ்சிவஞானமென்றும், நான்காம் வாக்கியம் பிரமஞானமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ச-கை. இப்படி வாக்கியங்களொன்றுக்கொன்று பேதம்வருவானேனென்னில்,

உ - ம். பேதமல்ல. ஆசிரியர் சீடனுக்குப் பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்றுபதேசிக்கச் சீடனும் பிரஞ்ஞானமாவதேதென்று வினவ, அகமென்றிருக்கிறதே யஃதென்று இரண்டாம்வாக்கியத்தையுபதேசிக்க, சீடனும் அனேகமான அகத்திலெந்தவகமென்று வினவ, சீவேஸ்வராளுக்கப்பாற்பட்ட பிரமமென்றுமூன்றும் வாக்கியத்தை யுபதேசிக்க, சீடனும் சுவாமீ! சீவேஸ்வராளும் உபாதியுந் தள்ளுபட்டபோதே துவைதமாச்சுதே யென்று வினவ, அன்னியமான துவைதமும் பிரமத்தைத் தவிரவில்லையென்று நான்காம் வாக்கியத்தை யுபதேசித் தருளினர். ஆதலால் சச்சிதானந்த அத்வைதசொரூபமே நீ; நீசீவனல்ல. நான்கு வர்ணமும், நான்கு ஆசிரமமும், சட்பாவனையும், சட்கோசமும், சட்கோடியும், சட்ரமியும், சுகதுக்க கர்த்தவ்யமும், ஆகாமிய சஞ்சிதபிராரத்தங்களு முனக்குக் காலத்திரயத்திலு மில்லை யென்றறிக.

ச-கை. ஆனல் முன்போலவே நாமரூபபதார்த்தங்கள் தோற்றப்படுகின்றதேயென்னில்,

உ - ம். அப்படி தோற்றுதவகைக்கோருபாயஞ் சொல்லுகிறோம். அஃதென்ன வென்று கேட்பாயாகில், எதினல் பதார்த்தரூபந் தோற்றப் படுகின்றதோ, அதைப் பரிட்சித்தால் ஒருபதார்த்தமுமில்லாமற்போம். ஆதலால் எந்நேரமும் நீ நிராலம்பசொரூபத்தில் திருஷ்டிமாறுதிருப்பாயாகில். அகண்ட சமரச சுகசொரூபமான ஆத்மாவாவாயென்று, சீஷனது சிரசில் தமது திவ்வியாஸ்தத்தை வைத்துப் பூரணனுக்கிரகஞ் செய்தருளினர்.

அப்படி தரிசனபரிசனங்களினல் ஸ்ரீசற்குருவானவர் சம்சயமறவனுக்கிரகம்பண்ணி, நிருமலப்பாட்டையைக் காட்டிவிட்டபடியினல், அந்தச்சீடன் பாகியதிருஷ்டியைமறந்து அந்தர்முகப்பட்டு ஸ்தூலசூட்சும காரண சரீர வுபாதிகளைக் கைவிட்டுச் சொரூபாகாரப்பட்டமாத்திரத்தில்ஞானசத்திபிரவேசமானள்; அதனல் அஞ்ஞானசத்திநாசமானள் அதனல் சாத்வீகபாவம் பிறந்தது. அதனல் பதார்த்த வெதிருத்தமில்லாமற் போச்சுது. அதனல் ஞானசாம்பிராஜ்ய பட்டம்வந்தது. அதனலானந்ததீர்த்தமெழுந்து சீடனகியமடுவை மூடிக்கொண்டோடும்போது விவேகமென்கிற நீச்சுக்காரன் முழுகிப்

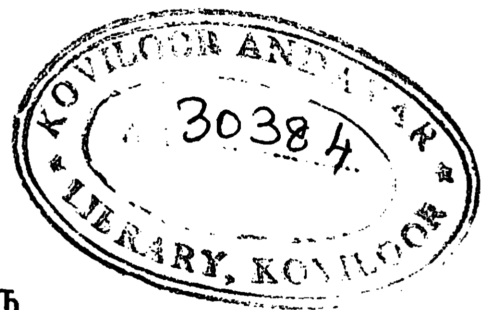
போனன் ஆங்காரமாகிய கர்த்தவ்யவிருட்சம் வேரோடு பேர்ந்துபோச்சுது. ஆசையென்கிற பட்சிக்கூடுகலைந்து அப்போது சுவானுபூதியாகியவரமனையில் முத்திகாந்தையை யாலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு தன்னை யிழந்துவிட்டான். இந்திரியங்களெல்லாந் தன்னுடைய ஆதாரத்திற் பிரவர்த்தித் துக்கொண்டிருந்தது.

அப்பால் இத்தன்மையவான சுவானுபவம்பெற்றசீடன் ஸ்ரீசற் குரு நாதனுடைய பாதத்தில் விழுந்து நமஸ்கரித் தெழுந்து நின்று, ஒய் அனாதிபந்து கருணைசமுத்திரமான குரு சுவாமீ அனாதிகாலமே என் சொரூபத்தையிழந்து என்னை நான் திரு டிக்கொண்டு மூடனாயிருந்தேன். அப்படியிருந்த என்களவை கண்டுபிடித்து என் சொரூபத்தையுள்ள படி கரதலாமலகம் போல் சம்சயமறக் காட்டிக்கொடுத்த தேவரீரது பேருதவிக்கு அடியேன் செய்யுங் கைம்மாறு ஒன்றுங் காணேன். உமது கிருபாதரிசன மாத்திரத்தினால் அகங்கார மோக நீங்கிக் கிருத்தியனானேனென்று பலவாருகத் துதித்து எப்போதும் போற் சமரசானந்த சுவானுபூதிநிலையில் ரமித்திருந்தான்.

ஆதலால் இந்த மகாவாக்கியத்தினர்த்தத்தை ஸ்ரீ சற்குருசந்நி தானத்தில் சந்தேக விபரீதமற விசாரித்தறிந்தவனே சீவன் முத்தன்; அவனேபரமுத்தன். ஆவனேபிரமசொரூபம் என்று சொல்லப்படும். மேலும் வேதத்தையும் பிராமணர்களையும் பிரமதேவரையும் பிரமமென்று சொல்வதுகூடாது. ஏனென்றால் காணப்பட்டதெல்லா மழிந்துபோகிறபடியினால் சர்வகாரணமான நிர்க்குணப் பிரமவஸ்துவை மாத்திரம்பிரமமென்று சொல்லவேண்டியதென்று சகல சுருதிஸ்மிருதியிதிகாச புராணுகாமாதிகளிற் சொல்லப்படுகின்றுது.இதிற் சம்சய மில்லை சித்தம்.

மகாவாக்கியநிருபகம்

முற்றிற்று

ஆக. பிரகரணங்கள் - சரு

வாசுதேவமனனம் முற்றிற்று.